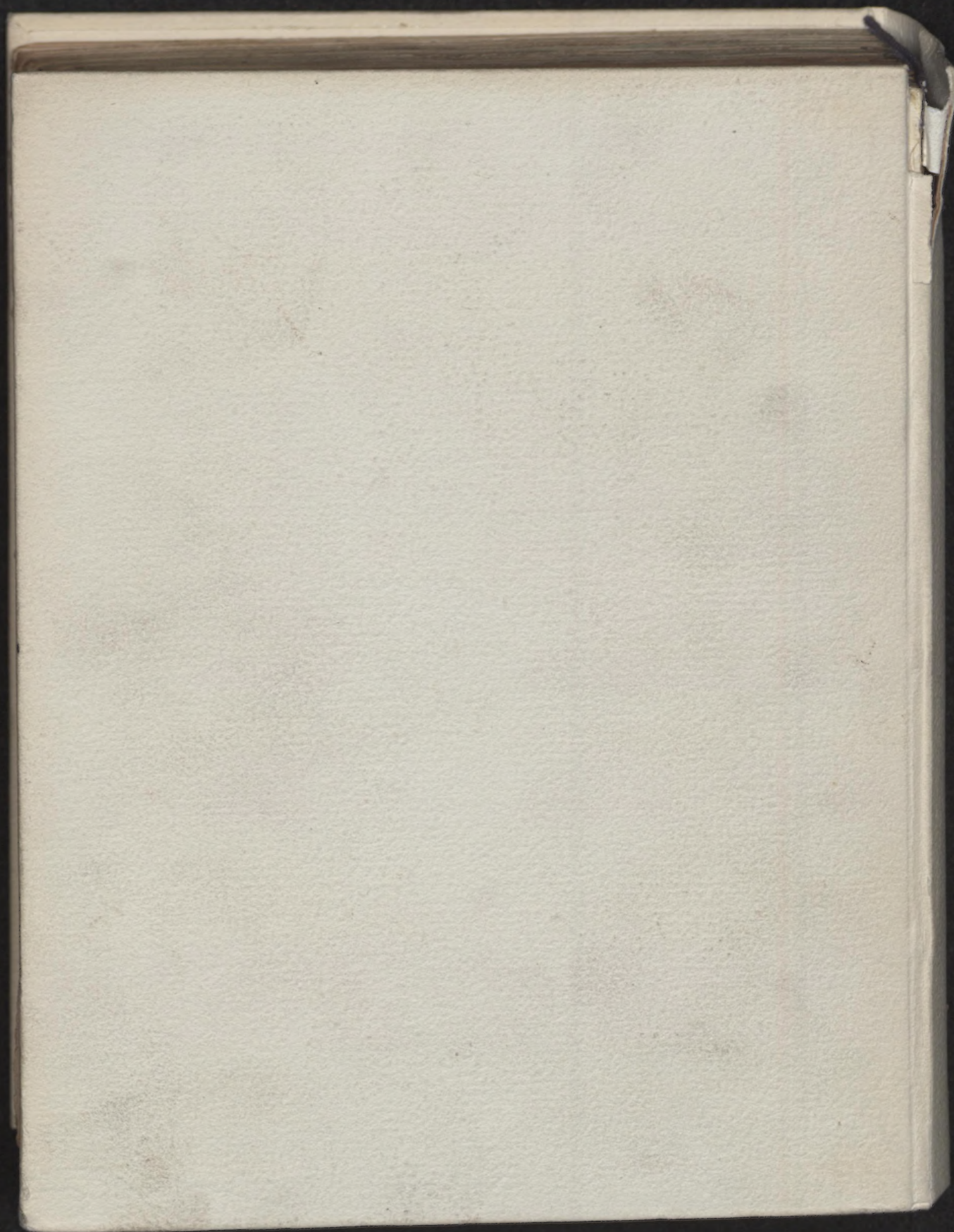

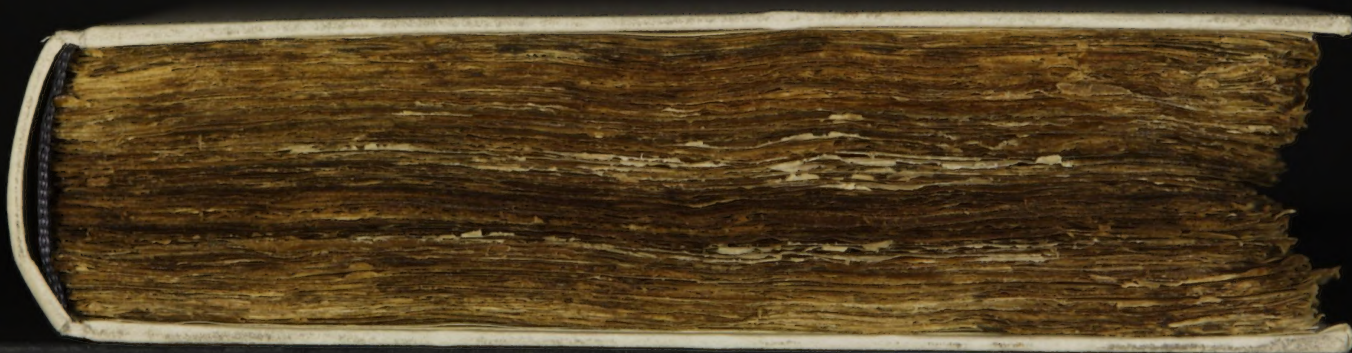

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.433/a

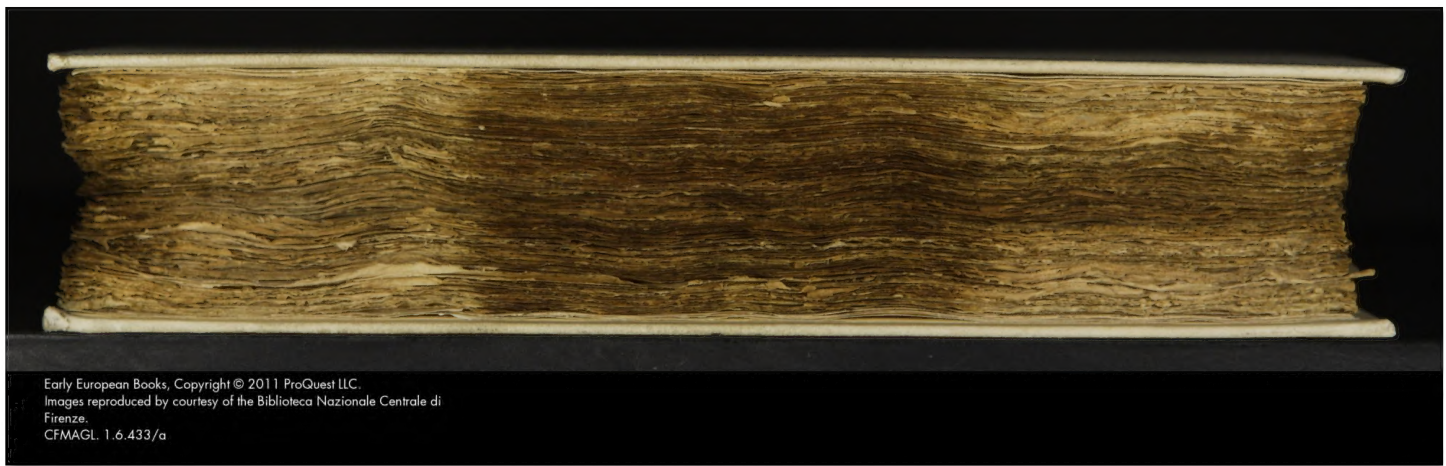

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.433/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.433/a

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL 1.6.433/a

JOANNIS MEURSI
C Y P R U S,

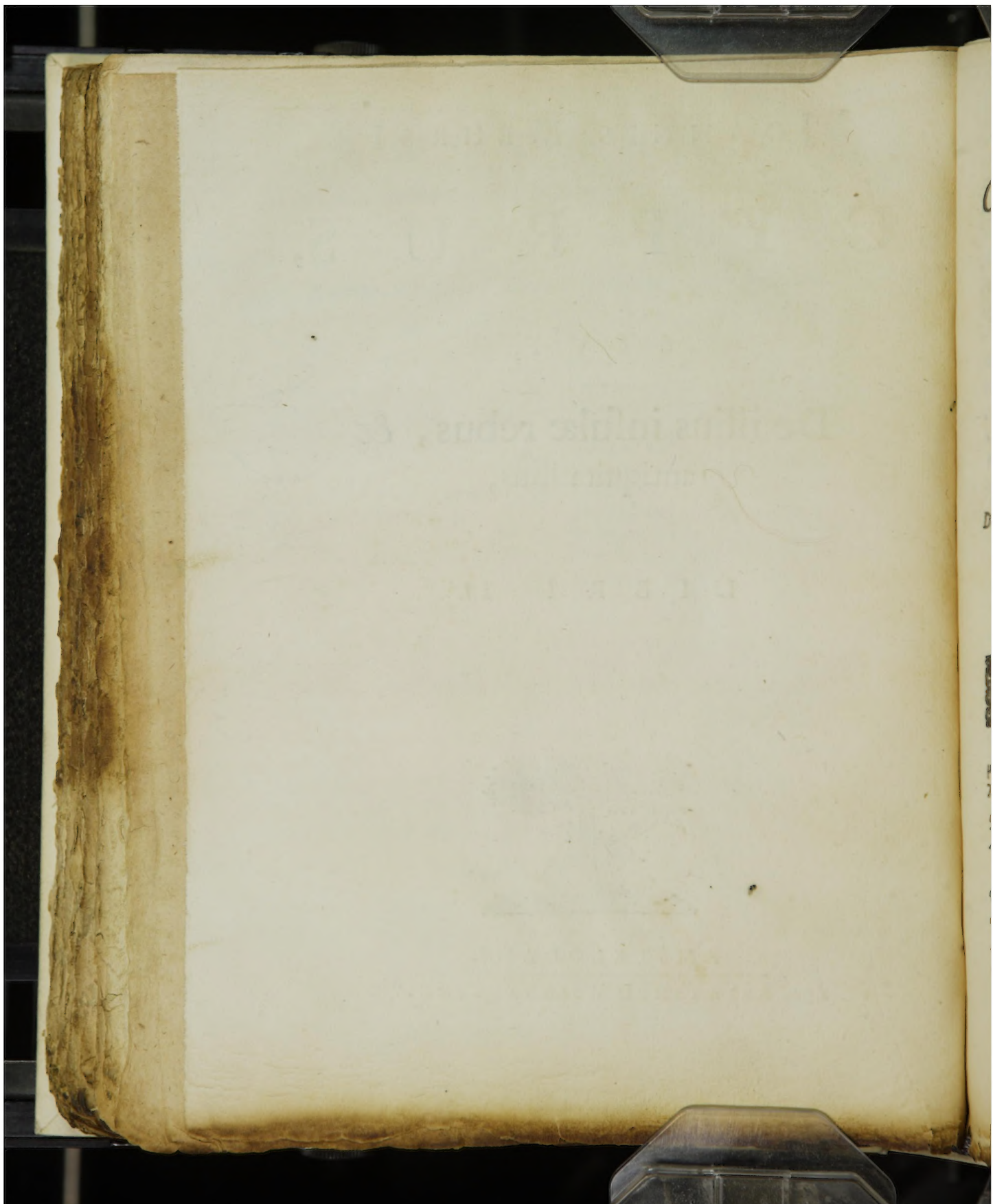
S I V E,

De illius insulæ rebus, &
antiquitatibus,

L I B R I II.

AMSTELODAMI,
Apud ABRAHAMUM WOLFGANGUM, 1675.

JOANNIS MEURSI
C Y P R U S.

S I V E,

De ejus insulæ rebus, & antiquitatibus,

L I B E R I.

C A P. I.

De Cypro, ejusque rebus, Scriptores varii. Alexander. Androcles. Aristoteles. Asclepiades. Homerus, sive ille est Stasinus, ejus gener, cui ipse dotis nomine tradidisse memoratur, sive etiam Hegesias. Hellanicus. Menander. Palæphatus. Philostephanus: ac de eo Auctor magni Etymologici emendatus. Xenophon.

DE Cypro insulâ, atque ejus item rebus, multi aded scripsere. In his fuit,

Alexander. Stephanus, in Χυττοί. Χυττοί, κύπρος πόλις· ὡς ὠνομάσθη μὲν Ἐσναγόρας Φησὶν διὰ τὸ Χύττος, ἔ' Ἀλέδρος, ἔ' Ἀκάμαντος. ὁ πόλις, Χύττος. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ Κύπρου. Chytri, Cypri urbs: quam Xenagoras quidem dicit appellatam à Chytro, Aledri filio, Acamantis nepote. civis, Chytrius. Alexander, in opere De Cypro.

Androcles. Isacius Tzetzes ad Lycophronem. ἐκαλεῖτο ἢ κ' κεραστία, ὡς μὲν Ἀνδροκλῆς, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας, οἱ εἶχον κέρατα. Dicebatur verò etiam Ceraστία, ut quidem Androcles est auctor, in Opere De Cypro, quod inhabitarent eam viri, qui habebant cornua.

Aristoteles. Harpocraton, in Ἀνακτὶς καὶ ἀναστασι. ἀριστοτίλης, ἐν τῇ

A

τῇ

τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ. *Aristoteles, in Cypriorum Republicâ. Citat quoque Suidas, in iisdem dictionibus.*

Asclepiades. Porphyrius, De Abst. lib. IV. λέγει ὁ Ἀσκληπιάδης, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, ταῦτα. Refert verò Asclepiades, in Opere De Cypro, ista.

Homerus. Etenim inter ejus Opera etiam Κύπρια, sive Cypria, à Suida commemorantur, in Ὀμηρῷ. Sed Herodoto id negatur, lib. II. Καὶ ταῦτα ἢ τὰ ἔπεα, ἢ πῶς τὸ χωρὶς οὐκ ἦν, ἀλλὰ μάλιστα δηλοῖ, ὅτι οὐκ Ὀμήρου τὰ Κύπρια ἔπη εἰσὶ, ἀλλ' ἄλλου ἑνός. Itaque cum hi versus, tum verò hic locus, non minimum, immò maxime probat, Cypria carmina non Homeri, sed alterius cujusspiam, esse. Estque

Stasius, gente Cyprius, cui Opus illud tribuunt. Isacius Tzetzes, ad Lycophronem. τὴν ἢ ἱσοῦσαν τῇ Διοσκύρων ἢ Στασίνῳ, ὃ τὰ Κύπρια πεποιηκώς, γράφει. Historiam verò Dioscurorum etiam Stasius scribit, qui Cypria fecit. Alii dicunt, Homeri quidem id Opus esse, sed Stasino, genero suo, dotis nomine dedisse. Joannes Tzetzes, Chil. XIII. cap. cccxcvj.

Σερλίφῳ, ἢ Θεόλαῳ, υἱοῖ ἢ Ὀμήρου,
 Θυράτῃ Ἀρσεφόνῃ ἢ, ἢ ἑγμὲ Στασίνῳ,
 Στασίνῳ, ὃ τὰ Κύπρια συγγράμματα ποιήσας,
 Ἄπερ οἱ πλείους λέγουσιν Ὀμήρου πεφυκέναι,
 εἰς προῖκα ἢ σὺν χρήμασι δοθῆναι τῷ Στασίνῳ.
*Seriphon autem, ὃ Theolaus, filii Homeri;
 Filia verò Arsephone, quam duxit Stasius,
 Stasius, qui Cypria volumina conscripsit.
 Quæ quidem plerique dicunt Homeri fuisse;
 In dotem verò cum pecuniis data esse Stasino.*

Idem dicit Proclus, in Chrestom. λέγει ἢ καὶ πρὸς ἑνὸς Κυπρίων ποιημάτων ἢ ὡς οἱ μὲν ταῦτα εἰς Στασίνον ἀναφέρουσι Κύπριον· οἱ ἢ, Ἡγησίαν τὸν Σαλαμίνιον αὐτῷ ἐπιγράφεσιν· οἱ ἢ, Ὀμήρου· δένει ἢ ὡς τὸν Ἰουατῆος Στασίνῳ. Ait verò etiam de quibusdam Cypriis poematibus; ὃ hæc quidem aliqui, ad Stasinum referunt: aliqui verò, Hegesiam illis Salaminium inscribunt: alii autem, Homerum; sed Stasino illum dedisse

dedisse pro filiâ. Et Hegesiæ, cujus hîc occurrit mentio, etiam meminit Athenæus, lib. XV. Ἀνθῶν ἡ σεφαιωτικῶν μέμνηται μὲν ὁ τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκώς, Ἡγήσιος, ἡ Στασίνοϛ. *Florum verò coronariorum meminit ἔς ποῦματων Κυπρίων αὐτορ, Hegesias, aut Stasius.* Vides hîc incertitudinem: ob quam etiam sine auctore ea nominant, Aristoteles, De Poëticâ; Clemens, in Protreptico; & Homeri Scholiastes, ad Iliados ὁ.

Hellanicus. Stephanus. καρπασία, πόλις Κύπρου, ὡς Πυγμαλίων ἐκτίσεν· ὡς ἑλληνικῶς, ἐν πῖς κυπριαῖς. *Carpasia, urbs Cypri, quam Pygmalion condidit: ut Hellanicus tradit, in Cypriacis.*

Menander. Etymologici Auctor. ἐκαλεῖτο ἡ (ἡ Κύπρος) ἢ Κεραστία· ὡς Μένανδρῶς ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, λέγει. *Vocabatur verò (Cyprus) etiam Ceraestia: ut ait Menander, in Opere De Cypro.*

Palæphatus, Abydenus. Suidas. παλαίφατῶς, Ἀβυδῶνός, ἱστορικῶς (ἔγραψε) κυπριακὰ Δηλιακὰ, Ἀττικὰ. *Palæphatus, Abydenus, Historicus: (scripsit) Cypriaca, Delia, Attica.*

Philostephanus. Isacius Tzetzes, in Lycophronem. ἡ Κύπρῶς πρῶτον Σφήκεια ἐκαλεῖτο· ὡς Φησι Φιλοστέφανῶς, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου. *Cyprus prius Sphecea dicebatur: ut ait Philostephanus, in Opere de Cypro.* Clemens Alexandrinus, in Protreptico. καὶ τῶν φιλοστέφανος ἱστορεῖ, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου. *Et hoc Philostephanus tradit, in Opere de Cypro.* Arnobius, lib VI. *Philostephanus, in Cypriacis, auctor est.* Ac videtur emendandus Etymologici Auctor esse: Σφήκεια, ἡ Κύπρῶς πρῶτον γὰρ, Σφήκεια ἐκαλεῖτο· ὡς Φιλοστέφανῶς, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου. *Sphecea, Cyprus: prius enim, Sphecea appellabatur: ut Philostephanus, in Opere De Cypro.* Hodie editur: ὡς Φησι Στέφανῶς, ἐν τῷ Π. Κ. *Ut ait Stephanus, in Opere D. C.* Non occurrit, qui De Cypro Stephanum scripsisse tradat: neque quenquam hactenus legi, qui citaret.

Xenophon, Cyprius. Suidas. ξενοφῶν, κύπριῶς, ἱστορικῶς. (ἔγραψε) κυπριακὰ. *Xenophon, Cyprius, historicus. (scripsit) Cypriaca.*

C A P. II.

Dicta à Cypro, Cinyræ filiâ: sive, ut alii volunt, filio: aut à flore illic, cypro: sive etiam urbe Cypro, Cyprideve. Antea Cryptus, atque unde, appellata. Stephani locus emendatus. Cerastia quoque, & Cerastias, aut Cerastis, nominata: sive ab eminentiis, quæ κέρτα Græcis: sive ab hominibus illic cornutis. Etymologici Auctor correctus. Hospites ibi immolati: & offensa inde Veneris, cornuaque incolarum.

Nomen illi datum volunt, à Cypro, Cinyræ filiâ. Constantinus Porphyrogeneta, Them. Orient cap. xv. ἐκλήθη ᾧ (ἡ κύπερος) ἀπὸ κύπερος, ἢ θυγατρὸς κινύρου. Appellata verò (Cyprus) à Cypro, filiâ Cinyræ. Vel à flore illic, cypro. Stephanus. κύπερος, ἢ σῶς μεγάλη, ἐν τῷ Παμφυλίῳ κόλπῳ· ἀπὸ κύπερος, ἢ θυγατρὸς κινύρου, ἢ ἀπὸ τῆς φουμένου ἀνδρὸς, κύπερος. Cyprus, insula magna, in Pamphylia sinu: à Cypro, filiâ Cinyræ; vel à flore illic enascente, cypro. Eustathius, filium Cinyræ commemorat Cyprum, in Dionysium. Τινὲς δὲ Φασί, κύπερον κληθῆναι αὐτὸν ἀπὸ κύπερος, ἢ κινύρου· ἢ ἀπὸ ἀνδρὸς ἐκείνου πολλῶς φουμένου, κύπερος καλεσμένου. Quidam verò ajunt, Cyprum nominatam à Cypro, filio Cinyræ: vel à flore, qui hic multus nascitur, Cyprus dictus. Alii, ab urbe Cypro nomen accepisse volunt. Honorius, De Mundi Imag. lib. I. cap. xxxiv. In mediterraneo mari est Cyprus insula, contra Syriam, à Cypro civitate dicta. Isidorus, Orig. lib. XIV. cap. vj. Cyprus insula, à civitate Cypro, quæ in eâ est, nomen accepit. Gobelinus Persona, Cosmographii Æt. I. cap. vj. Cyprus, est insula, & regnum, à Cypro civitate sic dicta. Sunt qui & à Cypride sic nuncupatam esse velint. Zonaras, Annal. Tom. I. ἡ κύπερος αὐτὴ ἐστὶ, παρ' Ἑλλήνων ἔτω κληθεῖσα, ἀπὸ τῶν παρ' αὐτοῖς θεῶν. τῶν Ἀφροδίτης δ', κύπεριν προσσηρόσων. Hæc Cyprus est, à Græcis ita dicta, propter Deam, quæ apud ipsos colitur: Venerem enim, Cyprin dicunt. Nonnus, Dionysiac. lib. XIII.

κύπρον, ἐϋπερύγων θεοδέχμονα νῆσον ἐρώτων,
κύπρον δὲ αὐτοῖσι φερόμενον. —

*Cyprum, benè alatorum deos excipientem insulam amorum,
Cypridis illic natæ nomen ferentem.* —

Varia autem ejus nomina: inter quæ & erat

Cryptus, Plinius, ubi de Cypro agit, lib. V. cap. xxxj. *Vocatam* antè *Acamantida* (trahit) *Philonides*; *Cerastin* *Xenagoras*, & *Aspeliam*, & *Amathusiam*, & *Macariam*; *Astynomus* *Crypton*, & *Coliniam*. *Causam* addit *Stephanus*, quod sub mari sæpè occultata fuerit. Ἀσύριον δὲ φησὶ, κρυπτὸν κεκλήσθαι, (τὴν κύπρον,) ἀλλὰ τὸ κρύπτεσθαι πολλοῖς ὑπὸ τῆς θαλάσσης. *Astynomus* verò ait, *Cryptum* appellatam, (*Cyprum*) quod sub mari sæpè numero occultetur. Ita enim hic emendo; quippe perperam editur, κύπρον, *Cyptum*. Firmat etymologia, & auctoritas Pliniana: tum *Eustathius*, in *Dionysium*. οἱ δὲ, de hac insulâ agit, κρυπτὴν ποτὲ κληθῆναι αὐτὴν λέγουσι, ἀλλὰ τὸ κρυπτεσθαι ὑπὸ θαλάσσης. *Hi* verò, *Cryptum* eam aliquando vocatam dicunt, quod sub mari sit occultata. Aliam causam videtur assignare *Phurnutus*; De *Nat. deorum*, ubi de *Venere*. ἐκ τούτων δὲ καὶ ἐξ ἄλλων φησὶ τὴν κύπρον νῆσον εἶναι δοκεῖ. πάλιν δὲ καὶ ἡ κύπρος, συνάδουσι πῶς καὶ τὸν ὄνομα τῇ κρύψει. *Inde insula Cytherorum Veneri videtur sacra: ac fortasse etiam Cyprus, nomine suo occultationem referens.* Dicebatur etiam

Cerastia. Etymologici Auctor. ἐκαλεῖτο (ἡ κύπρος) καὶ κερασία. vocabatur (*Cyprus*) etiam *Cerastia*. *Eustathius*, in *Dionysium*. ὅτι δὲ καὶ Σφήκεια ἐκλήθη (ἡ κύπρος) ποτὲ, καὶ κερασία, ὁ Λυσιφρων δηλοῖ. *Quod* verò etiam *Sphecea* olim (*Cyprus*) sit vocata, & *Cerastia*, *Lycophron* manifestum facit. *Lycophronis* autem, quem respexit, locus iste est.

Οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς κερασίαν,
καὶ Σάτραχον βλώξαντες, Ἰλάττετε γλῶ,
μορφῶ περιικήσασσι τὴν Ζηρυθίαν.
Quinque verò in *Spheceam* *Cerastiam*,
Et *Satrachum* venientes, *Sylvanique* terram,
Morphonem accolent *Zerinthiam*.

Aliis, *Cerastias* dicitur. *Hefychius*. κερασίας, ἡ κύπρος ποτὲ. *Cerastias*,
A 3

raſtias, *Cyprus olim*. Rurſum aliis, *Ceraſtis*. Ita habes apud Plinium, in citatis antè verbis : & apud Nonnum, Dionyf. lib. V.

————— Κερασίδης ἐνδοθὶ Κύπρου.

————— *Ceraſtide in Cypro.*

Et lib. XIII.

————— Κερασίδης εἰς χθόνα Κύπρου.

————— *Ceraſtidis in terrâ Cyprî.*

Ac profertur nominis ejus duplex ratio : vel quod eam habitarent quidam homines cornuti ; vel quod promontoria, Græcis appellata *κέρατα*, multa haberet. Ifacius Tzetzes, in Lycophronem. *Ἐκαλέτω ἢ (ἡ Κύπρος) ἢ Κερασία*, ὥς μὲν Ἀνδρονικῆς, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, λέγει, Διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἀνδρας, οἱ εἶχον κέρατα ὥς δὲ Ξεναγόρας, ἐν τῷ Περὶ νήσων, Διὰ τὸ εἶχειν πολλὰς ἐξοχὰς, αἷς κέρατα καλεῖται. *Vocabatur verò (Cyprus) etiam Ceraſtia : ut quidem Androcles ait, in Opere De Cypro, quod inhabitant eam viri cornua habentes : ut Xenagoras verò auctor, in Opere De insulis, quod eminentias multas habeat, Κέρατα Græcis, ſive Cornua, appellatas.* Corrigendus ſanè Auctor Etymologici, ubi de hâc ipſâ Cypro, & hiſ ipſis aded verbis. *Ἐκαλέτω ἢ (ἡ Κύπρος) Κερασία* ὥς μὲν Ἀνδρονικῆς, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, λέγει ; & quæ poſteà ſequuntur, eadem cum Tzetze verbis, quæ produxi. *Appellabatur etiam (Cyprus) Ceraſtia : ut quidem Androcles ait, in Opere De Cypro, &c.* Quippe malè hodie editur : ὥς μέναιδης, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου, λέγει. ut Menander, in *Opere De Cypro ait*. Ac de cornutis quidem hominibus, Nonnus etiam teſtatur, Dionyſiac. lib. V.

Ἴβεν ἀξιότιμοιο Κερασίδης ἐνδοθὶ Κύπρου

Φηρῶν εὐκεράων διδυμέχοιο ὡς περὶ Φύτλη.

Unde prolificâ in Ceraſtide Cypro

Ferarum benè cornutarum bicolor effloruit generatio.

Et Ovidius, *Metamorph. lib. X.*

At ſi fortè roges ſecundam Amathunta metallis,

An genuiſſe velit Propætidas, annuat æquè,

Atque illos, gemino quondam quibus aſpera cornu

Frons erat, unde etiam nomen traxere Ceraſtæ.

Inde cauſam addit, ab hoſpitibus immolatis : quâ de re mox ſum dicturus, cap. viij.

C A P.

C A P. III.

Dicebatur etiam, *Amathusia*. *Aspelia*. *Macaria*. *Colinia*. *Sphecēa*. ob inhabitantes homines, qui appellabantur ΣΦῆκες, sive *Vespræ*. *Meionis*; sive, *Mionis*. *Acamantis*. *Paphus*. *Aëria*. *Ophiussa*; ob serpentes, ibi plurimos: ex quibus enati homines, Ὀφιοφρεῖς vocati. *Exagon*, legatus ad Romanos, ejusque factum. *Cbetima*. *Citium*. *Justiniana II*: ita dicta à Justiniano Imp. in honorem conjugis sue, *Theodora*.

Dicebatur etiam, *Amathusia*. *Stephanus*. ἐκαλεῖτο ἡ Κύπρος (ἡ Κύπρος) καὶ κερασίς, ὅτι πολλὰ ἀνέγα ἔχεν, καὶ κερασίαις, καὶ ἀμαθυσία. Vocabatur autem (Cyprus) etiam *Ceraslis*, quod multa habeat promontoria; & *Cerastias*, & *Amathusia*. *Plinius*, lib. V. cap xxxj. Vocatam autē (Cyprum) *Acamantida*, (tradit) *Philonides*; *Cerastin* *Xenagoras*, & *Aspeliam*, & *Amathusiam*, & *Macariam*.

Aspelia. Vides in citatis statim verbis *Plinii*.

• *Macaria*. Habes in iisdem.

Colinia. Occurrit apud eundem *Plinium*, loco citato. *Astynomus* (vocatam *Cyprum* dicit) *Crypton*, & *Coliniam*.

Sphecēa. *Hesychius*. Σφήκεια, ἡ Κύπρος τὸ πρῶτον. *Sphecēa*, *Cyprus* prius. *Eustathius*, in *Dionysium*. καὶ Σφήκεια (ἡ Κύπρος) ἐκλήθη ποτὶ. Et *Sphecēa* olim (*Cyprus*) dicebatur. Rationem nominis dat Auctor Etymologici, quod in eā olim habitarent homines, ΣΦῆκες, sive *Vespræ*, dicti. Σφήκεια, ἡ κύπρος. πρῶτον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὅτι τῆς ἐνοικούντων ἐκεῖσε ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλεῖτο ΣΦῆκες. *Sphecēa*, *Cyprus*. prius enim *Sphecēa* appellabatur, à viris ibi habitantibus, qui *Spheces* dicebantur. Quæ totidem verbis *Isacius Tzetzes*, ad *Lycophronis* illum versum,

οἱ πέντε δὲ Σφήκειαι εἰς κερασίαν.

Quinque verò in *Sphecēam Cerasiam*.

Meminit nominis etiam *Nonnus*, *Dionysiac*. lib. XIII.

οἱ τ' ἔλαχον Σφήκειας ἀλίετον ἀντοχὴ νῆσος.

Quique sortiti erant *Spheceæ* insulæ marginem à mari verberatum.

Memi-

Meminit quoque Stephanus, in κύπεϑ, & Σφήκεια.

Meionis. Stephanus. καὶ Ἀμαθυσία, (ἐκαλεῖτο ἡ κύπεϑ,) ἢ Μηϊονίς. Et *Amathusia*, (vocabatur *Cyprus*) & *Meionis*. Apud Hesychium, ejecto η, scribitur; μίονες, κύπελοι. *Miones*, *Cyprii*.

Acamantis. Occurrit apud Plinium, lib. I. cap. xxxj. & Stephanum, in κύπεϑ.

Paphus. Æthicus, ubi agit de insulis famosis Oceani septentrionalis. Item *Cypros*, vel *Paphos*. Antonius, in Itinerario. *Insula Cyprus*, sive *Paphos*, Veneri consecrata, in Carpathio mari.

Aëria. Hesychius. Ἀερία, ἐμίχλη, ὡς αἰτωλοῖς. Θάσον πετὴν νῆσον, ἢ Αἰγυπτον, ἢ Λιβύην, ἢ Κρήτην, ἢ Σικελίαν, ἢ Αἰθιοπίαν, ἢ Κύπερον, ἕως ἐκάλεον. *Aëria*, nebula, apud Ætolos. Etiam *Thasum insulam*, & *Aegyptum*, & *Libyam*, & *Cretam*, & *Cyprum*, ita vocabant.

Ophiusa. Apparet ex Ovidio; qui *Cyprum* idem *Ophiusia arva* vocat, *Metamorph.* lib. X.

Ipsa suas urbes, Ophiusiaque arva, parabat

Deferere alma Venus. ———

Inde nomen, quod haberet plurimos angues: unde & ὀφιδέης, *Anguibus abundans*, dicitur à Nicæneto, apud Parthenium, *Erotic.* cap. xj.

— φάγων ὀφιδέα κύπερον.

— fugiens anguibus abundantem *Cyprum*.

Quin & homines illic quidam anguibus nati, unde & ὀφιογενεῖς dicti, tradebantur, contra venena validi: è quorum familiâ erat *Exagon*, à Cypriis legatus Romam. Plin lib. XXVIII. cap. iij. Quorundam hominum tota corpora prosunt, ut ex his familiis, quæ sunt terrori serpentibus: tactu ipso levant percussos, sustine modico. Quorum è genere sunt *Psylli*, *Marsique*, & qui *Ophiogenes* vocantur in insulâ *Cypro*: ex quâ familiâ legatus, *Exagon* nomine, à Consulibus Romæ in dolium serpentium coniectus, experimenti causâ, circummulcentibus linguis, miraculum præbuit.

Chetima, ab Hebræis. Josephus, *Antiqu. Jud.* lib. I. cap. vij. Χέτιμα ἢ, χέτιμα τὴν νῆσον ἔχεν. κύπεϑ αὐτὴ νῦν καλεῖται. *Chetimus* verò, *Chetima insulam*, quæ nunc *Cyprus* appellatur, occupavit.

Zona-

Zonaras , Annal. I. *Χελίμα δὲ τὴν νῆσον , σωώκισεν ὁ Χελίμ . ἡ Κύπρος αὐτὴ ἐστὶ παρ' Ἑλλήνων ἕως κληθεῖσα . Chetima verò insulam , Chetim incoluit : estque hæc Cyprus , sic à Græcis appellata . Theodoretus , in Hieremiam , cap. ij. Porro Chetim vocat Cyprum . Est etiam videre apud Gotfridum Viterbiensem , Chronici Parte III. Chetima insula , dicta est à Chetim Cyprus insula , & omnia loca maritima , olim in Græco dicta sunt Chetim . Ex hac voce detortum*

Citium , quo nomine etiam Cyprum dictam , refert Epiphanius , Adv. Hær. Tom. II. lib. I. Παντὶ δὲ τὸ δῆλόν ἐστιν , ὅτι Κίτιον ἢ Κυπρίων νῆσον καλεῖται . Unicuique verò manifestum est , Citium vocari insulam Cypriorum .

Justiniana II. Codinus , De Offic. Constantinop. Δεύτερα Ἰσπανίῃ , ἐστὶν ἡ Κύπρος ἢ τέτι , Καρχηδών . Secunda Justiniana , est Cyprus : ac tertia , Carthago . Et Justinianus quidem illud ei nomen dedit , in honorem Theodoræ , conjugis suæ inde ortæ : uti auctor Nicephorus Callistus , Hist. Eccles. lib. XVII. cap. xxviij.

C A P. IV.

Ejus præstantia : & vini , olei , frumenti , ac metalli abundantia : tum & aliarum rerum , ut exstruere navem possent insulani , & instruere universam . Horatii locus explicatus , & Porphyrii error indicatus . Cervi è Syriâ huc tranabant , ob insignem illic pastum . Ac Romani , propter opum excellentiam , invadendæ occasionem arripuere . Conon quoque in exilium voluntarium huc concessit .

Erat verò magna insulæ præstantia ; maximaque copia vini , olei , frumenti & æris . Strabo , lib. xiv. *Διάκειται ὡς ἕως ἡ Κύπρος τῇ θέρῃ κατ' ἀρετὴν δὲ , εὐδαιμῶς τῆς νήσων λείπεται . ἡ γὰρ βουβός ἐστι , ἡ εὐέλαιος . σίτω τε αὐταρκεῖ χεῖται . μέταλλά τε χαλκὸς ἐστὶν ἄφθινος τὰ ἐν Ταμασῶν . Ac situs quidem ita sese Cypri habet : præstantiâ verò , nulli insularum cedit . nam & vini , oleique , est ferax : ac frumento utitur sufficienti , eoque suo . Metalla quoque copiosa sunt Tamassî . Breviter Eustathius , ex Strabone isto ipso , in Dionysium .*

B

πρὸς

περὶ δὲ μετὰ τὴν λαμπρὴν τῇ ἀρετῇ. *Cyprus nulli insularum bonitate inferior.* Et mox. ὁλβιώτατοι ἡσυχιωτῶν οἱ Κύπριοι. *Beatissimi insularum Cyprii.* Ammianus Marcellinus, eam rerum omnium fertilitatem dicit illic extitisse, ut & struere navem totam, & instruere, potuerit, lib. xiv. Tanta autem, tamque multiplici, fertilitate abundat rerum omnium eadem Cyprus, ut, nullius externi indigens adminiculi, indigenis viribus, à fundamento ipso carinae ad supremos usque carbasos ædificet onerariam navem, omnibusque armamentis instructam mari committat. Itaque *Trabem*, sive navem, Cypriam dicit Horatius, lib. I. Od. I.

Nunquam dimoveas, ut trabe Cypriâ

Myrtoum pavidus nauta secet mare.

Quo in loco errat graviter Porphyrio, cum sic exponit. *Trabe Cypriâ.* Pro Cypro, ferro abundante. Cypriis enim clavis naves figuntur. Immo simpliciter, *Trabem Cypriam* dicit, navem, in Cypro factam; vel, exstructam è materiâ quam suppeditavit Cyprus. Ælianus, nec Ægypto quicquam bonitate eam cedere tradit. Hist. Anim. lib. V. cap. lvi. καὶ λέγουσι γὰρ Κύπριοι ὄψεων οἰκῆν χώρον, καὶ αἰγυπῖω ἀρέσχεις πολλῶσιν ἀντικείμεν πρὸς σφετέρας. Et ajunt Cyprii, se bonæ terræ regionem incolere, nec Ægyptiis concedere ullo modo de agrorum bonitate. Inde etiam, ob nascentes illic herbas, & egregia item pascua, cervi huc è Syriâ commeare soliti. Ælianus, loco citato. Στέλλοντες (οἱ ἐν Σύροις ἐλαφοὶ) πρὸς τὸν Κύπρον, πίνοντες τὰ ἐκεῖ. λέγοντες γὰρ εἶναι βαθεῖαν, καὶ νομάς ἀγαθὰς ἔχειν. Transseunt verò (Syriæ cervi) in Cyprum, propter herbam, quæ hîc nascitur; nam altissima memoratur, pabulumque bonum exhibet. Uno verbo omnia Virgilius exprimit, cum opimam eam dicit, Æneid. lib. I.

genitor tum Belus opimam

Vastabat Cyprum. ———

Cicero eam teneram dicit, ubi loquitur de Cypro, ad Atticum, lib. VI. epist. ij. Quid tandem isti mali in tam tenerâ insulâ non fecissent? non fecissent autem? immo quid ante adventum meum non fecerunt? inclusum in curiâ senatum habuerunt Salaminium, ita multos dies, ut interierint nonnulli fame. Valerius Maximus, urbes ejus fertilissimas deliciarum dicit, de eâ loquens, lib. IV. cap. iij.

Ferti-

Fertilissimæ delitiarum tot egregiæ urbes, necessaria totius navigationis diverticula erant. Opes ejus excellentes memorantur Sexto Rufo, in Breviario; ac fuisse illam causam, cur invaderent Romani. Cyprus, famosa divitiis, paupertatem populi Romani, ut occuparetur, sollicitavit. Eam rex fœderatus, Ptolemæus, regebat: sed tanta fuit penuria ærarii Romani, & tam ingens fama opum Cypriarum, ut, lege latâ per Publium Clodium, tribunum plebis, Cyprus confiscari juberetur. Certè, ob rerum affluentiam, ac præstantiam, sedem hic Cononem sibi voluntarii exilii elegisse planè puto. Eum autem huc migrasse, refert nobis Athenæus, lib. XII. Διὸ καὶ εἰλοντο αὐτῶν (τῶν Ἀθηναίων) οἱ ἐνδοξοὶ ἔξω τῆς πόλεως καταβῆναι. Ἰφικράτης μὲν, ἐν Θράκῃ· Κόνων δ', ἐν Κύπρῳ· Τιμόθεος δ', ἐν Λέσβῳ· Χάρης δ', ἐν Σιγείῳ· καὶ αὐτὸς ὁ Χαβρίας, ἐν Αἰγύπτῳ. Itaque multi inter illos (Athenienses) illustres vitam agere extra urbem elegerunt: Iphicrates quidem, in Thraciâ; Conon, in Cypro; Timotheus, in Lesbo; Chares, in Sigéo; & ipse Chabrias, in Ægypto. Æmylius Probus, in Vitâ Chabriæ. Chabrias, quoad ei licebat, plurimum aberat. Neque verò solus ille aberat libenter Athenis, sed omnes ferè principes fecerunt idem: quod tantum se ab invidiâ putabant afuturos, quantum à conspectu suorum recessissent. Itaque Conon, plurimum Cypri vixit; Iphicrates, in Thraciâ; Timotheus, Lesbi; Chares, in Sigéo.

C A P. V.

Ejus portus. Alta, ventosa, & silvosa; ut initio vix fruges ferret: ad quas quomodo ferendas postea sit apta facta. Similis ovinae pelli, scuto Gallico, & delphini. Magnitudine, inter insulas majores, sexta; sive etiam decima: deque eâ variæ sententiæ Auctorum dictæ.

Abundabat quoque portubus; quos habebant urbes decem; Lathus, Carpathia, utraque Arsinoë, utraque Paphus, Leu-
colla, Citium, Curium, Soli: ut videre apud Strabonem, lib.
XIV: ac mox ipse singillatim etiam dicam, suo loco, cum de ur-

bibus sum acturus. Itaque *Portuosa* dicitur Ammiano Marcellino, lib. XIV. *Cyprum* itidem *insulam*, procul à continenti discretam, & *portuosam*, inter municipia crebra urbes duæ faciunt claram, *Salamis*, & *Paphus*. Hinc & *φιλορμίσσεα*, seu, portuum amans, *Venus* dicitur, *Cypri* præses, *Philodemo*, in *Epigrammate*, quod exstat *Anthologiæ* lib. I. cap. xxxj.

κύπερ, *Φιλορμίσσεα*, *Φιλόρμα*, σῶζέ με κύπερ
Ρωμαϊκὸς ἦδη δεσποτὶ πρὸς λιμένας.

Cypri amans portuum, & orgiorum, saluum me perduc *Cypri*
Romanos jam domina ad portus.

Orpheo Ἀπεινή, *Celsa* dicitur, in *Argonauticis*.

Ἀπεινὴ τὸ κύπερον, ἢ Ἀδωναίῳ Ἀφροδίτῳ.

*Celsam*que *Cyprum*, & *Adonæam* *Venerem*.

Et *ἠνεμόεσσα*, *Ventosa*, in eodem Opere.

Σαρδῶ τ', Εὐβοίαν τ', ὅτι ἢ κύπερον ἠνεμόεσσα.

*Sardiniam*que, & *Eubæam*, tum etiam *Cyprum* *ventosam*.

Antiquitus tota quasi silvis obsita erat, ut nec coli ideò posset: sed, donato incolis agrorum spatio, quod arboribus vacuum facerent, tandem apta ad colendum reddita fuit. Strabo, lib. XIV. φησὶ δὲ Ἐρατοσθένους, τὸ παλαιὸν ὑλοκομούντων τῆς πεδίων, ὥστε κατέχευε δρυμοῖς, ἢ μὴ γεωργῶν, μικρὰ μὲν ἐπωφελεῖν πρὸς τὰ πρὸ μέγιστα δένδρεα πομμένων πρὸς τὴν καῶσιν ἔχοντες, ἢ ἔργον. πρὸς γὰρ ἡ τὴν ναυπηγίαν τῆς πόλεως, ἥδη πλεομένης ἀδυνάτου ἡλικίας, ἢ μὲν διωάμεων. ὡς δ' οὐκ ἐξοικῶν, ἐπιτρέψαι πῶς βελομένοις, ἢ διωάμενοις, ἐκκέπαι, ἢ ἔχειν ιδιότητον, ἢ ἀπλῆ, τὴν ἀνακαταρθεῖσαν γλῶ. Eratosthenes ait, cum *insula* ejus campi quondam silvescerent majorem in modum, ita ut agri, arboribus occupati, coli haud possent, non ita multum auxilii tulisse eos, qui, ad æs argentumque conflandum, arbores cadebant. accessisse postea navium fabricationem, & classium, cum jam tutò mare navigaretur, idque classibus. sed, cum ne sic quidem evincerent, ut arbores, qui vellent, ac possent, excinderent: & quod agri quisque, arboribus extirpatis, perpurgasset, proprium illud, & immune, possideret. Similem autem tradidere pelli ovis. Eustathius, in *Dionysium*. οὕτω τ' Ἀλεξάνδρειαν, εἰς ἄλυσιν χλαμύδι τραχιανῆ. τὸ κύπερον, δὲ πρὸς πρὸς. Ita *Alexandriam*, similem tradunt *chlamy-*
di

di militari; *Cyprum*, pelli ovis. Alii autem scuto Gallico. Hyginus, Myth. cap. cclxxvj. *Cyprus posita est inter Egyptum et Africam*, similis scuto Gallico. Nonnus, delphino similem facit; Dionys. lib. XIII.

ἥς ποτε Κύπρῳ
Ἄρεα περιγράψας Βυθίη γλαῦνι τελαίνης,
Ἰσχυὴ δελφίνι τύπον τερνῶσαιτο Νηρέυς.

cujus olim Cypro
*Summa circumscribens profundâ cuspide tridentis
Similem delphini imaginem tornavit Neptunus.*

Strabo, figuram sic describit, lib. citato. Ἔστι ἡ ἐπερόμηνες πᾶν ὅλον τὴν νήσον ὁρᾶται, καὶ πᾶς ἡ ἰσχυὴ ποιεῖ καὶ τὸ πλάτος διορίζεται πλάγος. *Est verò figura totius insulae alterâ parte longior, et interdum isthmus facit, ad latera latitudinem determinantia.* Quod ad magnitudinem attinet; ex majoribus septem insulis eam sextam censuerunt: suntque in hoc veteris Auctoris versus, quos Eustathius producit, in Dionysium.

Τῶν ἐπὶ τὰ νήσων, αἷς ἐδείξεν ἡ φύσις
Θνηπὶς μεγίστας, Σικελία μὲν, αἷς λόγῳ,
Πρώτη μεγίστη, δολιτέρα Σαρδῶν, τέταρτη
Κύβητος, πέμπτη δ' ἡ Δίος Κρήτη τροφός,
Εὐβοία πέμπτη σειοφύης, ἕκτη Κύπρος,
Λέσβος ἡ ἑξὶν ἐχάτῳ λαχέσ' ἔχει.
*Ex septem insulis, quas ostendit natura
Mortalibus maximas, Sicilia quidem, ut fertur,
Prima maxima, secunda Sardinia, tertia
Corfica, quarta Jovis nutrix Creta,
Eubœa angusta quinta, sexta Cyprus,
Lesbus verò ultimum locum sortita est.*

Strabo, ex Timæo, tertio eam loco ponit, lib. XIV. Τὴν μείζων Φησὶ Τίμαιος μεγίστην εἶναι μὲν τὴν Σαρδῶν, Σικελίαν, Κύπρον, Κρήτην, Εὐβοίαν, Κύβητον, Λέσβον. *Majorum Timæus ait maximam esse post septem illas, Sardiniam, Siciliam, Cyprum, Cretam, Eubœam, Corficam, Lesbum.* Ptolemæus, inter decem ultimo eam loco ponit. Τῶν νήσων πρῶτος ἡ Ἰνδικὴ Ταπεροβάνη, μετὰ, καὶ δόξη.

μεθ' αὐτῶν, ἡ Βρετανική τρίτη, ἡ χερσὶν Χερρόνησος πέμπτη, ἐπὶ τῇ Βρετανῶν, ἡ Οὐερνία πέμπτη, Πελοπόννησος Σικελία, μετ' αὐτῶν ἑκτη, ἐβδόμη, Σαρδῶν ὀγδόη, Κύπρος Κρήτη, ἐνάτη. ὅτι δὲ ταύταις, ἡ Κύπρος, ὅση δέκατη, γίνεται ἡ κατάλογος κορωνίς. *Inter insulas magnitudine, & fama, prima est Indica Taprobana; post hanc, Britannia; tertia, aurea Chersonesus; quarta, altera Britannorum, Hibernia; quinta, Peloponnesus; Sicilia, post illam sexta; septima, Sardinia; octava, Corsica; Creta, nona: ad has Cyprus, quae est decima, catalogum finit.* Speciatim verò, Strabo sic describit. ἔστι δ' ὁ μὲν κύκλος τῆς Κύπρου σταδίων τετρακλίων, ἡ τετρακυσίων ἑκατοῖς, καλπίζοντι μῆκος δ', ἀπὸ τῆς Κλειδῶν, ὅτι τῆς Ἀκαμαντα, περὶ τῇ σταδίων χιλίων τετρακυσίων, ὁδὸν δὲ ἀπὸ ἀνατολῆς ὅτι δύο σιν. *Circuitus Cypri, si sinus intrentur, stadiorum est trium millium, quadringentorum, & viginti; longitudo, pedestri itinere, à Clidibus ad Acamantem, ab ortu ad occasum, mille, & quadringenta.* Plinius, lib. V. cap. xxxj. *Hujus (Cypri) circuitum, Timosthenes, quadringentorum viginti novem millium, & quingentorum, prodidit: Isidorus, trecentorum septuaginta quinque millium. Longitudinem, inter duo promontoria, Dinaretum, & Acamanta, quod est ad occasum, Artemidorus, centum sexaginta millia, & quingenta: Timosthenes, ducenta millia. Æthicus. Insula Cyprus, habet ab oriente, mare Syrium; ab occidente, mare Pamphylium: à septentrione, Aulone Cilicio; à meridie, Syria, & Phœnices, pelago cingitur. cujus spatium in longo, tenet millia passuum centum septuaginta duo; in lato, millia passuum centum viginti duo.* Orofius, lib. I. cap. ij. *Insula Cypros, in longo tenet millia passuum centum septuaginta quinque; in lato, millia passuum centum viginti quinque.* Videndus etiam est Hyginus, Mytholog. cap. cclxxvj. Vir eruditus, Martinus Crusius, in Turcogræciâ, ex relatu Stamatii Donati, tribuit illi in circuitu septingenta miliaria Cyprica; quorum duo, unum faciunt Germanicum.

CAP.

C A P. VI.

Maria, quæ circumfluxerint. Ex signis cælestibus, tauro subjacet. Ingens ejus calor. Veneri sacra, quæ hîc nata à quibusdam memoratur, vel Cytheris certè illuc appulisse. Olim Syriæ adhæsit: & sub Ægypti nomine comprehensa fuit. Dies ibi quîs longissimus. Cadaverum impatiens, falsò à Saxone dicta. Incolæ olim ejus, Telchines: ac præterea, Salaminii, Athenienses, Arcades, Cythnii, Phœnicii, Æthiopes.

Maria, quæ circumfluent, varia. Strabo, lib. XIV. Ἐν τῇ πρώτῃ (τῇ θαλάττῃ) ἐστὶν ἡ Κύπρος νῆσος. πρὸς μὲν προσάρετα μέρη, συνάπτονται ἔχουσι τῇ τραχείᾳ Κιλικίᾳ. πρὸς δὲ ἑῶα, τῷ Ἰστικῷ κόλπῳ. Ἐδ' ἐπ' ἑσπέρια, τῷ Παμφυλίῳ κλυζόμηναι πελάγῃ. Ἐν δὲ νότια, τῷ Αἰγυπτίῳ. In hoc verò (mari) est insula Cyprus: cujus septentrionales partes, ad asperam accedunt Ciliciam: Orientales, Issico sinu: occidua, Pamphylia: meridionalia, mari Ægyptio alluuntur. Quod Ægyptium mare Strabo, Syriæ id, & Phœnices, dicit Orosius, lib. I. cap. ij. Insula Cypros ab oriente, mari Syrio, quem Issicum sinum vocant: ab occidente, mari Pamphylia: à septentrione, Aulone Cilicio: à meridie, Syriæ, & Phœnices, pelago cingitur. Eodem planè modo Æthicus, in Cosmographiâ. Insula Cyprus, habet ab oriente, mare Syrium: ab occidente, mare Pamphylium: à septentrione, Aulone Cilicio: à meridie, Syriæ, & Phœnices, pelago cingitur. Itaque mirum est, quod Manilius totam mari Ægyptio ambiri dicat, lib. IV.

Ægypti Cypros pulsatur fluctibus omnis.

Antoninus, in Itinerario, in Carpathio mari ponit. Insula Cyprus, sive Paphus, Veneri consecrata, in Carpathio mari. Ex signis cælestibus tauro subjacet. Hephæstion Thebanus, ubi de tauro, in Apotelesmaticis. Προσωκείων ἡ ἀπὸ χῶραι, κατ' Αἰγυπτίους μὲν, καὶ Δωρόθεον, ἢ τε Μηδική, ἢ Ἀρβία, καὶ Αἰγυπτίῳ καὶ τῷ Ππλεμῶν, Παρθία Μηδική, Περσίς, Κυκλάδες νῆσοι, Κύπρος νῆσος, ὡς ἁλὶα μικρῆς Ἀσίας. Sub hoc regiones sunt, ut Ægyptiis, & Dorotheo, placet, Media,

Media, Arabia, Aegyptus: ut verò Ptolemæo, Parthia, Media, Persis, Cyclades insula, Cyprus insula, ora maritima Asiæ minoris. Idem dicit Ptolemæus, in Tetrabiblos & in eum quoque Proclus. Ingentem ejus æstum, commemorat Martialis, lib. IX. epigr. xcij.

*Infamem nimio calore Cyprum
Observes, moneo, precorque, Flacce,
Messæ area cum teret crepantes,
Et fulvi juba sæviet leonis.*

Erat autem Veneri sacra. Himerius, in Eclog. Orat. τὴν Κύπρον οἱ ποιηταὶ θεῶν Ἀφροδίτῃ χαρίζονται, ὥσπερ τὴν Δήλῳ Ἀπόλλωνι. *Cyprum poëtæ inter deos Veneri tribuunt, sicuti Apollini Delum. Phurnutus, De Nat. deorum. Ἐκ τῆς ἱερᾶς Ἀφροδίτης ἢ τῆς κυθήρων νῆσος εἶναι δοκεῖ, ὡς καὶ ἡ Κύπρος. Ex hoc insula Cytherarum sacra Veneri videtur, ac fortassis etiam Cyprus. Antoninus, in Itin. Insula Cyprus, sive Paphos, Veneri consecrata. Hinc Horatius, lib. I. Od. III.*

Sic te diva potens Cypri.

Homerus, Hymno in Venerem.

*Λιδοίῳ χρυσοῖ Φαιον καλῶ Ἀφροδίτῳ
Ἄσμεν, ἢ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
εἰναλῆς.*

*Venerandam auream coronam habentem pulcram Venerem
Canam, quæ universæ Cypri ambitum sortita est
In mari sitæ.*

Nempe, quia nata illic à quibusdam memoratur. Hesiodus, in Theogeniâ.

*τὴν δὲ Ἀφροδίτῳ,
Ἀφρογένειάν τε θεῶν, καὶ εὐσέφαιον, κυθήρειαν,
κυκλήσκεισι θεοῖσι καὶ ἀνέρες, ἕνεκ ἐν Ἀφρῷ
θρέφθη· ἅτερ κυθήρειαν, ὅτι περσέκυρσε κυθήρειος·
Κυπρογένειαν δὲ, ὅτι, γένοιτο πολυκλῦσθαι ἐν Κύπρῳ.*

*Aphroditen autem ipsam
Et Aphrogeniam deam, & pulchrè coronatam Cytheream,
Vocant dii, hominesque, eò quod in spumâ
Nutrita sit: sed Cytheream, quod appulit Cytheris:
Cyprogeniam verò, quod nata sit undosâ in Cypro.*

Et

Et hinc passim apud poëtas κύπρις, κυπερίαια, & κυπερίη, appellatur. Aut certè, quod Cytheris huc appulerit. Diodorus Siculus, lib. V. κατὰ τὴν πλεονεξίαν τῶν ἡλικίων φασὶν Ἀφροδίτῃ ἐκ κυθήρων κερμιζομένῳ εἰς κύπρον. *Horum ætate Venerem ajunt è Cytheris in Cyprum delatam.* Et hoc ipsum etiam Hesiodus dicit, de Venere loquens.

—— πρῶτον δὲ Κυθήροισι Ζαφείοισιν
ἔπλετο· ἔνθεν ἔπειτα Δελφύων ἵκετο Κύπρον.

—— primum verò Cytheris divinis

Erat; inde tum circumfluam pervenit Cyprum.

Olim Syriæ adhæsisse, ut Sicilia Italiæ, perhibetur. Plin. lib. II. cap. lxxxviii. *Et hoc modo insulas natura rerum fecit. Avellit Siciliam Italiæ, Cyprum Syriæ.* Quin videtur sub Ægypto comprehensa, ut Phœnice, & Cilicia. Observare licet apud eundem Phinium, lib. XVIII. cap. xxv. *Legentes tantum meminerint, brevitatis gratiâ, cum Attica nominata fuerit, simul intelligere Cycladas insulas: cum Macedonia, Magnesiâ, Thraciâ; cum Ægyptus, Phœnicen, Cyprum, Ciliciam.* Longissimum verò illic diem, idem tradit, lib. VI. cap. xxxiv. *Longissimus (Cypr) dies est æquinoctialium horarum quatuordecim, atque dimidiâ, cum trigesimâ parte unius horæ.* Mirum est, imò non verum, quod Saxo tradit, cadavera eam nulla passam, lib. XII. *Rex, febris implicatus, cum vicinum sibi fatum adesse cognosceret, apud celeberrimam Cyprî urbem corpus suum funerari petivit; præfatus, tellurem, aliorum cineres respuentem, suos quietius habituram. Igitur, pro voto tumulum nactus, corporis sui beneficio vetustam humi indignationem repressit. eamque, humanis antè cadaveribus reluctantem, non solum suâ, sed etiam alienâ, sepulturæ patientem effecit.* Illud quoque hic dicendum, olim à Telchinibus inhabitatam, qui è Cretâ advenissent. Strabo, lib. XIV. ἐλθόντες δὲ (ἄνθρωποι Τελχίνες) ἐκ κρήτης εἰς κύπρον. *Venisse verò (Telchinas) è Cretâ in Cyprum.* Nicolaus Damascenus, in Fragmento, apud Stobæum, Serm. xxxviii. Τελχίνες αἱ θρωποὶ ὀνομαζόμενοι, τὸ ἀνέπαθεν κρήτης, οἰκήσαντες δὲ καὶ ἐν κύπρῳ. *Homines, qui Telchines dicti, origine Cretenses, etiam in Cypro habitârunt.* Præter hos, gentes variæ incoluerunt; Athenienses,

C

nientes,

nienfes, Salaminii, Arcades, Cythnii, Phoenicii, & Æthiopes. Herodotus, lib. VII. Κύπριοι δ', παρείχοντο νέας πιπτήκωνται ἢ ἐκατόν. τετρίων δ', ποσὶδε ἔθνεά ἐστι· οἱ μὲν, δ' ὁ Σαλαμῖνι, ἢ Ἀθηναίων· οἱ δ' ἀπὸ Ἀρκαδίας· οἱ δ', δ' ὁ Κύνθου· οἱ δ', δ' ὁ Φοινίκης· οἱ δ', δ' ὁ Αἰθιοπίας, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι λέγουσι. Cyprii autem, naves præbebant centum & quinquaginta. Quorum populi tot sunt: hi quidem, à Salamine, & Atheniensibus; hi verò, ab Arcadiâ; hi, à Cythno; hi, à Phœnice; hi rursus, ab Æthiopiâ: sicut ipsi Cyprii dicunt.

C A P. VII.

Urbes Cypri, in quibus Acra. Stephani locus castigatus. Ἀρεά; condita à Demophonte, Thesei filio, ad flumen Clarium, loco incommodo: unde post, Solonis suasu, in locum alium translata, à rege illic Philocypro, Σόλοι, in honorem ejus, nominatur. Amathus, mari circumflua: tum & agro fertilissimo. Veneri sacra-
ta erat: & habebat malum illam, è quâ ipsa poma aurea Hippomeni dedit, cum Atalantâ certaturo. Denique Apollo hîc Hylates etiam colebatur.

Postquam generalia quædam explicuimus, nunc & urbes hujus insulæ, loca alia, promontoria, fluviosque, singillatim exponamus. Plinius, enumerat quindecim, quæ exstarent etiam ætate suâ & tres addit, quæ jam tum intercidissent. Verba ejus ecce ista, lib. V. cap. xxxj. Oppida in eâ, (de Cypro agit) quindecim: Paphos, Palæpaphos, Curias, Citium, Corineum, Salamis, Amathus, Lapethos, Solæ, Tamaseus, Epidarum, Chytri, Arsinœ, Carpasium, Golgi. Fuere & ibi Cinyria, Marium, Idalium. Constantinus Porphyrogeneta totidem refert, sed non tamen has easdem, Them. lib. I. cap. xv. Ἐπερχία Κύπρου τῆς ἡσυχῆς, ὑπὸ Κοροσλά-
ρον, τετρίων τετρίων. Πολεῖς, δεκαπέντε. Κενεάνπια, μητροπόλις, Κίλιον, Ἀμαθῆς. Κυθρίαια. Πάφους. Ἀρσινόη. Σόλοι. Λάπιδος. Κέρ-
μια, ἢ τοῦ Λαοκυσία. Κυθρίαια. Τάμασος, Κέρλον. Νέμεβος. Τελ-
μυδος, ὅθεν ὁ ἄγιος Σπυρίδων. Κάρπαςος. Præfectura Cypri, sub consulari. Urbes, quindecim: Constantia, metropolis. Citium, Amathus.

Amathus. Cyrenca. Paphus. Arsinoë. Solæ. Lapithus. Cermia, sive Leucusia. Cytherea. Tamafus. Curium. Nemebus. Trimythus, è qua sanctus Spyridon. Carpajus. Strabo etiam plures refert, in fine libri XIV. Mela, aliquot fuisse dicit, sed tres tantum ex his nominat, lib. II. cap. vii. Ego plurimas observavi, ordine commemorandas. Inter illas, prima sese offert

Acra: cujus meminit, inter plures nominis illius, Stephanus. Ἀκρά, Ἰαπυγίας πόλις, καὶ ἵνας ἰδρυῖσθαι λεγόμενη. δὲ τέρεα ἐστὶ καὶ ἐπέρεα, ἐν αὐτῇ ἔχουσι λιμένα Βρεντήσιον. ἐστὶ δὲ ἐν Ἰταλίᾳ. τρίτη, ἐστὶ Συρακυσίων κλισμα, Εὐβοίας. *** ἕκτη, Σκυθίας· ἐβδόμη, Κύπρος. *Acra, urbs Iapygia, ut quidam volunt, Hydrussa dicta. Est et alia secunda, portum in se habens, Brundisium: est verò in Italiâ: Tertia, à Syracusanis condita, in Eubœâ. *** sexta, Scythia: septima, Cypri.* Ita enim locum illum, mutilatum, & corruptum, rescribendum esse puto.

Ἀρέα. Stephanus. Αἵπεια, πόλις Λακωνικῆς· ἔτι καὶ ἡ Κύπρος. Ἀρέα, urbs Laconicæ. sic et illa Cypri dicitur. Quæ transcripsit Eustathius, ad Iliad I. Erat hæc condita à Demophonte, Thesei filio, ad amnem Clarium, loco quidem munito, sed aspero, & sterili. itaque, cum Solon eò commigrasset, auctor Philocypro fuit, tunc illius urbis regi, uti in subjectum locum, magis fertilem, transferret. atque is, consilio parens, cum fecisset, mox, Solonis in honorem, Solos vocat. Plutarchus, in Solonis Vitâ. Ἐπειτα πλοῦσας εἰς Κύπρον, ἡγαπήθη διαφερόντως ὑπὸ φιλοκύπρου, ἱνὸς τῶ ἐκ τῶ βασιλέων· ὃς εἶχεν ἑμεγίλλω πόλιν, ὀκισμένω ὑπὸ Δημοφῶντι καὶ Θησέως, πρὸ τῆς Κλαρίου ποταμὸν, ἐν χωρίοις, ὀχυροῖς μὲν, ἄλλως δὲ δυσχερεῖσι, καὶ φαύλοις, κειμένω. ἐπεισεν ἔν αὐτὸν ὁ Σόλων, ὑποκειμένης καλῆς πεδίας, μεταθέντα τὴν πόλιν, ἡδιονα, καὶ μείζονα, κατὰ σκευάσει. καὶ παρὼν ἐπεμελήθη τῆς σωοικισμῶ, καὶ σωδινέσμιος πρὸς διαγωγὴν ἄρμας καὶ πρὸς ἀσφάλειαν· ὥστε πολλὰς μὲν οἰκήτορας τῷ φιλοκύπρῳ συνελθεῖν, ζήλωσιν δὲ τοῦ ἄλλου βασιλέως. διὸ καὶ τῷ Σόλωνι ἡμὲν ἀποδίδας, Αἵπειαν καλεσμένω τὴν πόλιν πρὸς τερὸν, ἀπὸ ἐκείνης Σόλος πρὸς τὸν ὄρεος. Inde in Cyprum navigavit, ubi in summâ gratiâ fuit apud Philocyprum, quendam ex illius regionis regibus: qui habebat oppidum non magnum, à Demophonte conditum, Thesei filio, ad flumen Clarium, in munito quidem loco, verum

asphero, sterilique. itaque auctor fuit Solon, bono subjacente campo, ut transferret illuc urbem, & amœniorem, ac majorem, excitaret. atque præsens curam gessit, ut frequentaretur incolis: atque socius fuit regis in constituendâ eâ, cum ad vitam, tum securitatem quoque, commodissimè tuendam: ita ut ad Philocyprum multi habitatum convenirent, aliique illud reges æmularentur. quâ de causâ & Soloni honorem habens, urbem, antè Æpéam dictam, ab ejus nomine Solos dixit. Quæ postrema verba, transcripsit Auctor Etymologici, in Σόλοι. Hipparchus, in Arati Vitâ, regem hunc non Philocyprum, sed Cypranorem, appellat. καὶ δὲ μὲν τὴν Κιλικίαν Σόλων, οἱ πολὶ τῶν Σολαίων· δὲ τὴν τῶν ἐν Κύπρῳ, Σόλοι. μέμνηται ὁ τῶν Σόλων, ἐν τῇ Ἑλεγάει, τῇ πρὸς Κυπρανόρα τὴν βασιλέαν ὅς, συμβαλέσθαι ὑπὲρ Σόλων, κτίσῃ τὴν πόλιν, χάριν δ' ἀνδρὸς, Σόλος ἀνόμασεν. ἀμειβλῶ ταύτῃ νέμων τὴν συμβαλῆς αὐτῷ. Et à Solis quidem Ciliciæ, cives dicti sunt Solenses: ab iis verò, qui in Cypro, Solii. Meminitque horum Solon, in Elegiis, quas, Cypranori regi scripsit. qui, cum de consilio Solonis urbem condidisset, in viri gratiam, Solos dixit, hanc consilii gratiam tribuens. Et hæc quidem de Æpéa, donec nomen istud tenuit: quæ ad Solos pertinebunt, postea dicam, suo loco.

Agidus. Vide infra, Nagidus.

Alexandria. Inter varias ejus nominis, nona à Stephano memoratur.

Amamassus. Stephanus. Ἀμάμασσος, πόλις Κύπρου. *Amamassus, urbs Cypri.* Circumluebatur autem mari; unde εἰσαλίη, *In mari sita*, dicitur Dionysio, Bassaricorum lib. III. apud Stephanum, in εἰσόδεια.

τέμβρον, εἰσόδειαν πῆ εἰσαλίην Ἀμάμασσον.

Tembrum, Erythreamque, & in mari sitam Amamassum.

Habebat verò agrum optimum, Venerique sacra erat: & ibidem malus illa, è quâ ipsa tria poma, quæ decerpserat, Hippomeni largita erat: quibus ille, in medio projectis cursu, Atalantâ superatâ potiretur. Ovidius, Metam lib. X.

Est ager, indigenæ Amamassum nomine dicunt,

Telluris Cypriæ pars optima: quam mihi prisce

Sacravere senes, templisque accedere dotem

Hanc

Hanc jussere meis. medio nitet arbor in arvo,
 Fulva comas, fulvo ramis crepitantibus auro.
 Hinc tria fortè meâ veniens decerpta ferebam
 Aurea poma manu; nullique videnda, nisi ipsi,
 Hippomenen adii: docuique quis usus in illis.

Et sequentia, quæ poëta ipsam Venerem dicentem fingit. Neque Venus ibi loci sola culta, verum & Apollo Hylates. Stephanus. Ἀμάμασς, πόλις Κύπρου. ἐν ἣ ἡμᾶν τ' ἁγίας Ἀπόλλων. Amamassius, urbs Cypri: in quâ colitur Apollo Hylates. Vide eundem, in Ἐγύθια.

C A P. VIII.

Amathus, ubi sita, & antiquissima. Dicta ab Amatho, Herculis filio; aut Amathusâ, Cinyræ matre. Amathusii, Cinyræ posterii. Cultus ibi Adonis Osiris, gemino illo nomine dictus ab Ægyptiis, ipse Ægyptius: inque ejus templo monile Harmoniæ, quod dicebant Eriphyles. Veneris quoque illic templum, ab Amatho structum, Aëriæ filio. Ac Venus quidem, specie virili cultu, & barbata, Ἀφροδίτη dicta. Hesychii locus emendatus, & Catulli illustratus: Sacrum, Κάρπωσης appellatum. Onesilus item ibi cultus. Alii, ab Amathunte urbem appellatam tradunt. Jupiter quoque ibi Ζεύς, cui hospites immolati. Ariadna illic culta, cognomento Ἀφροδίτη: ejusque lucus, in quo tumultata erat. Propætides, quæ, Veneris irâ, cùm prostituissent corpora, mox in lapides sunt mutatæ. Triticum ibi præstantissimum, & metalla copiosa. Cæteris deficientibus, in Medorum fide sola perseverat: ut deinde in Artaxerxis. Pasicyprus, regno vendito, hîc consenuit. Rex Rhæcus, hordeum Atheniensibus post captivitatem misit. Suidæ locus restitutus. Eratosthenis Opus, De rebus Amathuntis. Ab hac insula universa Amathusia appellata. Vocabula quædam, illi propria.

Amathus. Suidas. Ἀμαθῆς, πόλις Κύπρου. Amathus, urbs Cypri. Lutatius, in Epitoma Metamorph. Ovid. lib. X. Amathus oppidum in insulâ Cypro est. In meridionali parte insulæ ponit Ptolemæus, Geogr. lib. V. Meminit verò Amathuntis, ceu unius Cypri

Cypri urbium, Strabo lib. XIV. & Amathusiorum lib. VIII. Erat
verò antiquissima; & in eâ Adonis Osiris colebatur: nomen verò
est adepta ab Amatho, Herculis filio; vel, ut alii, à Cinyræ ma-
tre, Amathusâ. Stephanus. Ἀμαθεὺς, πόλις κύπρου δεχαιοτάτη, ἐν ἣ
Ἀδωνίς ὅσπερ ἐν Ἀμαθίᾳ ἐν, Αἰγύπτιον ὄντα, κύπριοι, καὶ φοίνικες, ἰδιοποιῶν-
ται. Διὸς Ἀμαθεὺς ἦ, καὶ Ἡρακλῆος, ἐκλήθη· ἢ διὰ τὸ κινύρε μητρὸς,
Ἀμαθέως. *Amathus, urbs Cypri antiquissima, in quâ Adonis Osi-*
ris colebatur: quem, Ægyptius cum esset, Cyprii sibi, & Phœni-
ces, vendicârunt. Vocata verò est ab Amathe, Herculis filio; vel
ab Amathusâ, Cinyræ matre. Quod antiquitatem attinet, etiam
testatur Scylax, cum indigenas dicit cives. Verba ejus, in Periplo,
ita habent. Ἀμαθεὺς ἀντόχθονες εἰσιν. Amathus, ἰνδιγενεὶς εἰσιν. Ita-
que ad Cinyram ipsum, & Trojani belli tempus, originem suam
referebant: ac videtur ille eam condidisse, & à matre Amathusâ
etiam dedisse nomen. quod colligere est ex citatis Stephani verbis.
Inde quoque Cinyræ posterii Amathusii dicuntur apud Photium, in
Excerptis Theopompi, lib. XII. τίνα ἦ πρότερον ἔλλωες, οἱ σὺν Ἀγα-
μέμνονι, πρὶν Κύπρον κατέχον, ἀπελάσσωσι δὲ τὴν κινύρεν, ὣν εἰσιν ἰσο-
λιπεῖς Ἀμαθεῖσι. *Quo modo verò Cyprum Græci, qui cum Agame-*
mnone erant, occupaverint, ejecto Cinyra, & his qui cum eo erant,
quorum reliquiae sunt Amathusii. Quod verò Adonidem Osirim illic
cultum dicit Stephanus, id sciendum est hoc loco; Alexandrinos,
qui Ægyptii, Adonidem, qui & ipse Ægyptius, uti quoque in ver-
bis Stephani observare est, gemino hoc nomine appellasse. Auctor
anonymus apud Suidam, in Ἡρακλέει. ὃν Ἀλεξανδρεῖς ἐπιμήσαν, ὅσπερ
ὄντα, καὶ Ἀδωνιν, ὁμοῦ. Quem Alexandrini coluerunt, Osirin simul, & Ado-
nidem, existentem. Erat verò in Adonidis illic templo monile Harmo-
niæ quod dicebant Eriphylæ. Pausanias in Boeoticis. ἔστι ἡ Ἀμαθεὺς ἐν
κύπρῳ πόλις. Ἀδωνίδος ἐν αὐτῇ, καὶ Ἀφροδίτης, ἱερὸν ἐστὶν δεχαιοῖον. ἀνακῆσθαι
ἡ ἐν ταῷ θεῷ λέγασιν ὅρμον, Ἀρμονία μὲν δοθέντα ἐξ ἀρχῆς, καλῶμεν δὲ Ἑρ-
φύλης. Est verò Amathus in Cypro urbs; & in eâ Adonidis anti-
quum fanum, Venerisque, in quo dedicatum ferunt monile, Harmoniæ
datum ab initio, quod Eriphyles tamen dicitur. Ex quibus verbis;
est colligere, templum hoc cum Venere commune illum habuisse.
Certè Veneri quoque templum posuisse Amathum, Acriæ filium,
memo-

memorat Tacitus, Annal. III. *Exin Cyprii tribus delubris; quorum vetustissimum Paphiæ Veneri auctor Aërias, post filius ejus Veneri Amathusiæ, & Jovi Salaminio Teucer, Telamonis patris irâ profugus, posuissent.* Hinc Catullus de Venere, Epigr. XXXVII.

*Quæ sanctum Idalium, Uriosque apertos,
Colis, quæque Amathunta.* —

Colebatur autem specie virili: quod ut in hâc urbe factum esse statuum, facit Hesychius; qui incertum Auctorem citat, in Opere De Amathunte, & antiquitatibus ejus, hoc tradentem. Verba ejus ecce ista. Ἀφροδίτη. Θεόφραστος μὲν, τὸ ἑρμαφρόδιτον φησιν· ὃ δὲ τῷ πατρὶ Ἀμαθύντῃ γεγραφώς, πωγωνίαν ἄνδρα τὴν θεὸν ἐρμημαλίσκῃ ἐν Κύπρῳ λέγει. *Aphroditus. Theophrastus quidem, hermaphroditum dicit: is verò, qui De rebus Amathuntis scripsit, deam in Cypro viri specie barbati effectam tradit.* Ita locum hunc restituo: siquidem malè hodie editur, παιάνισον ἄνδρα. Certè Venerem barbatam in Cypro cultam, refert etiam Macrobius, Sat. lib. III. cap. viij. *Signum etiam ejus (Veneris) est Cypri, barbatum corpore, sed veste muliebri: cum sceptro, ac staturâ virili: & putant eandem marem, ac foeminam, esse.* Et Servius, ad Æneid. lib. II. *Est etiam in Cypro simulacrum barbatae Veneris, quod Ἀφροδίτη vocatur.* Quia verò mascula ea Venus esset, barbâ tenuis, ideo Ἀφροδίτη quoque masculino nomine appellabatur: ut ex verbis Servii, Hesychiique, jam citatis, manifestum. Quia autem mas, ac foemina, eadem esse putabatur, ut est in Macrobiî verbis, ob hanc causam duplex à Catullo dicitur, in Elegiâ ad Mallium.

*Nam, mihi quam dederit duplex Amathuntia curam,
Scitis, & in quo me torruerit genere.*

Et apud Virgilium, ipsa Venus ita loquitur, Æneid. X.

Est Amathus, est celsa mihi Paphos. —

Sacrum, quod fiebat ei, κάρπωσις appellabatur. Hesychius. κάρπωσις, θυσία Ἀφροδίτης, ἐν Ἀμαθύντῃ. *Carposis, sacrificium Veneris, Amathunti.* Denique, quod ad originem nominis attinet, quæ à Stephano memoratur, Servius, non ab Amathusâ, neque Amatho, sed ab Amathunte dicit appellatam, ad citatum Virgilii locum. *Amathus, & Paphos, Cypri insulæ civitates sunt: Amathus, ab*

Ama-

Amathunte. Ut verò Adonis hîc, & Venus, colebantur, ita etiam Onesilus. Herodotus, lib. V. τέταρτον ἡ γρομένη πιστεύει, ἐν ἧ ὡς πρὸς αὐτῆς οἱ Ἀμαθῦνται, ἐμαυτοὶ θύουσιν, καὶ τὸ κεφάλαιον καταλόντας θάψαι, οἱ σίλῳ ἢ θύειν, ὡς ἡρώϊ, ἀνὰ πᾶν ἔτι καὶ σφί, πινέσι ταῦτα, ἀμεινον σωοίσεσθαι. Ἀμαθῦνται μὲν ἐν ἐπίδῳ ταῦτα καὶ τὸ μέχρις ἐμεῦ. Idque cum ad hunc modum factum esset, oraculum Amathusiis (nam id illi hâc de re consulere) redditum fuit, ut caput depositum sepelirent, & Onesilo, ceu heroi, sacra facerent quotannis: hoc facientibus, melius fore. Quod Amathusi usque ad ætatem meam faciebant. Causam rei, pluribus Herodotus refert, eo loco. Jupiter quoque illic Ζεῦσι colebatur, idque hospitibus immolatis. Ovidius, Metamorph. lib. X.

*At si forte roges sæcundam Amathunta metallis,
An genuisse velit Propætidas: annuat æquæ,
Atque illos, gemino quondam quibus aspera cornu
Frons erat: unde etiam nomen traxere Ceraστæ.
Ante fores horum stabat Jovis Hospitis ara,
Lugubris sceleris: quam si quis sanguine tinctam
Advena vidiſſet, mactatos crederet illic
Lactentes vitulos, Amathusiacasque bidentes.
Hospes erat cæsus. —*

Lutatius, in Epitomâ. Amathus oppidum in insulâ Cypri est: cujus incolæ, nefariâ & impiâ, consuetudine, soliti sunt ad aram Jovis, quæ proxima erat deæ Veneris, advenas, ac hospites, obtruncare, & ibidem immolare. Unde inhospita Cypri saxa dicuntur à Claudiano, lib. De bello Getico.

*Sardoniosque habitare sinus, & inhospita Cypri
Saxa, parant. —*

Ariadne etiam illic colebatur, mensis Gorpiaei die secundo: & lucus, in quo hæc sepulta, Ἀριάδης cognomento Ἀφροδίτης dicebatur. Prolixus in hanc rem est locus apud Plutarchum, in Vitâ Theſei. Ἰδίον δὲ ἵνα περὶ τῶν λόγων ἐκδεδάκεται Παίαν ὁ Ἀμαθῦς. Τὸν δὲ Θεσέα Φησὶν ὑπὸ χειρῶν εἰς Κύπρον ἐξελθῆσαι, καὶ τὴν Ἀριάδην ἐγκυον ἔχοντα, φαύλως ἢ ἀνεκρίμενον ὑπὸ τῷ σίλῳ, καὶ δυσφορεῖσθαι, ἐμβιβάζει μόνον αὐτὸν, τῷ πλοίῳ βοηθεῖν, πάλιν εἰς τὸ πύλαγον ἀπὸ τῆς γῆς φέ-

Φέρεσθ. Τὰς ἐν ἔγχωρίαις γυναῖκας τὴν Ἀριάδην ἀναλαβεῖν, καὶ περὶεπεῖν, αἰδύμεσθαι ὅτι τῇ μονῳσθ, καὶ ρεάμματα πλάσσειν προσφέρειν, ὡς ἔφη Θεσπείας ρεάφοντος αὐτῇ, καὶ περὶ τὴν ὠδὴν συμπονεῖν, καὶ βοηθεῖν· ἀποθανῆσθαι ἢ θάψαι, μὴ περὶσθαι. ἐπελθόντα ἢ τὴν Θεσπείαν, καὶ περὶ λυπὸν γρόμῳ, πῶς μὴ ἐγχωρίοις ἀπολιπεῖν ρεήματα, συνῆξαντα θύειν τῇ Ἀριάδῃ· δύο ἢ μικρὰς ἀνδριαντίσκας ἰδρύσασθαι, τὴν μὴ δέγνυν, τὴν ἢ χαλκῆν. ἐν ἢ τῇ θυσίᾳ, ἔφη Γορπιαῖς μὲν ὡς ἰσαμέναι δόπτερα, κατακλινομένην ἵνα τὴν νεαίσκων φθέρῃσθαι, καὶ ποιῇν ἅπερ ὠδὴν σθαι γυναῖκες· καλεῖν ἢ τὸ ἄλσος Ἀμαθυσίας, ἐν ᾧ τὴν παῖδα δεικνύουσιν, Ἀριάδης Ἀφροδίτης. *Proprium verò de his librum edidit Pæon Amathusius. Nam Theseum ait, tempestate in Cyprium delatum, quum gravidam secum haberet Ariadnam, maleque ex jactatione affectam, et languentem, solam exposuisset, ut navigio succurreret, in mare rursus è terrâ ablatum: fæminas verò indigenas excepisse Ariadnam, mæstamque, quòd relicta esset sola, fovisse, literasque illi fictas obtulisse, veluti à Theseo scriptas: adjuvuisse etiam partu laborantem, ac defunctam, antequam perperisset, sepelivisse. Supervenientem verò Theseum, et dolore confectum, indigenis pecuniam reliquisse: et instituisse, ut sacra Ariadnæ facerent: duo verò exigua simulacra, unum argenteum, alterum æneum, dedicasse. ac dum sacra ipsi facerent, mensis Gorpici die secundo, decumbentem adulescentem vociferari, atque facere, quæ parturientes fæminæ solent. appellare verò Amathusios lucum, in quo sepulcrum ostendunt, Ariadnæ Veneris. Etiam Propætides hîc commemorantur, quæ quod Venerem contemnerent, ejus irâ, primum corpora prostituere sunt coactæ: ac deinde in lapides conversæ esse finguntur. Ovidius, libro citato.*

*Sunt tamen obscænæ Venerem Propætides ausæ
Esse negare deam: pro quâ sua, numinis irâ,
Corpora cum formâ primæ vulgasse feruntur.
Utque pudor cessit, sanguisque induruit oris,
In rigidum parvo silicem discrimine versæ.*

Lutatius, in Epitomâ. Propætides, filiæ Amathuntæ, aspernatæ Venerem, primæ in trivio vulgavere corpora, ob ejusdem deæ iram. quia verò ad pudorem induruerant, novissimè in lapidem sunt transmutatæ. Excellebat verò tritico. Hipponax, apud Strabonem, lib. VIII.

D

KV-

Κυπρίων βένθρον φαγῶσι, ἢ Ἀμαθυσίων πυρόν.

Cypriorum panem edunt, & Amathusiorum triticum.

Isque addit. Κύπριοι δ' ἢ οἱ Ἀμαθύσιοι. *Cyprii enim etiam sunt Amathusii. Quin ferebat & metalla. Ovidius, Metamorph. X.*

Quod si fortè roges sæcundam Amathunta metallis.

Et mox.

Pisicosamque Cnidon, gravidamque Amathunta metallis.

Cum à Medis tota insula deficeret, soli in fide permansere Amathusii. Herodotus, de hac re loquens, lib. V. Κύπριοι δ' ἐθελοντὶ σφί πάντες προσεγένοντο, πλὴν Ἀμαθυσίων. ἀπέστησαν γὰρ ἢ ἔποι ὧδε δὸπρὸ Μήδων. *Cyprii verò ultro omnes ipsis accessere, præter Amathusios. Defecere enim hi à Medis, in hunc modum. Ideoque ab Onesilo, cogere eos itidem ad defectionem cupiente, sunt obsessi. Herodotus, paullo post. ὀνήσιλος δ' ἤρχε Σαλαμῖν, ἢ ἀνέπειθε πάντας Κυπρίους σιναπίσας. ὅν μὲν δὴ ἄλλας ἀνέπεισε. Ἀμαθυσίους δ', ὧ βελομένους οἱ πέειθε, ἐπολιόρκειε προσκατήμην. Onesilus verò principatum obtinebat Salaminis, Cypriisq̃ue auctor erat, uti unà rebellarent. ac persuasit quidem aliis; Amathusios autem, minimè sibi persuaderi patientes, obsidione cinxit. Eodem modo, se Euagoræ opposcentes, cum Soliis, & Citienfibus, in Persarum regis fide perseverant. Diodorus Siculus, lib. XIV. Ἀμαθύσιοι δ', ἢ Σόλιοι, ἢ Κιτιεῖς, ἀντίχοντες τῷ πολέμῳ, πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Ἀρταξέρξῳ, τῷ Περσῶν βασιλεῖ, ἐν βοήθειᾳ. ἢ δ' μὲν Εὐαγόρα κατηγόρεον, ὅτι τῷ Ἄγυρρι βασιλεῖ, σύμμαχον ὄντα Περσῶν; ἀνείλε τὴν δ' νῆσον, ἀπολόγησθαι αὐτῷ συγκατακτῆσαι. Sed Amathusii, & Solii, & Citienfes, bello resistentes, per legatos ab Artaxerxe, Persarum rege, auxilia petunt. tum Euagoram accusant, quod, confæderatum Persis, regem Agyrin occidisset: insulam verò, se cum ipso obtenturos pollicentur. Apud eos, regno vendito, Paficyprus rex consenuit. Duris, Macedonicorum lib. VII, apud Athenæum, lib. IV. πασίκυρος δ' ὁ βασιλεύων ἀπέδοτο δι' ἀσώπειαν πενήτην τὰ τελάντων πυμάτων τῷ Κιτιεῖ Ἀμαθύνῳ, ἢ τὴν αὐτῆς βασιλείαν. ἢ, λαβὼν τὰ χρήματα, κατηγόρεον ἐν Ἀμαθύνῳ. Paficyprus rex Pymato Citienfi, per luxum egens, regionem, ac regnum, vendidit talentis quinquaginta: &, pecuniâ acceptâ, consenuit Amathunti. Ejus verò urbis rex Rhocetus, ab Athe-*

Atheniensibus captus, cum dimissus mox in regnum rediisset, hordeum illis misit. Hefychius. ρῶκς κερδοπιμία. Ἐραποδίνης, ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν Ἀμαθυσίων, αἰχμαλώτων ἡρόδρον, εἶτα ὑποστέψαντα πρὸς ἑαυτὸν, τῇ πόλει Ἀθλωαίων κερθῶ ἐκπέμψαι φησι. *Rhæci hordei missio.* Eratosthenes, libro nono *Amathusiorum*, ait, regem hunc, captivum factum, postquam domum rediisset, urbi Atheniensium hordeum misisse. Mutilus hæc in re est Suidas: apud quem præterea Rhycus etiam, non Rhoecus, dicitur. ρύκς κερδοπιμία. Ἐραποδίνης ἐν τῷ ἐνάτῳ φησὶ, βασιλεία τῶτον, αἰχμαλώτων ἡρόδρον, εἶτα ὑποστέψαντα εἰς ἑαυτὸν, τῇ πόλει Ἀθλωαίων κερθῶ ἐκπέμψαι. *Rhyci hordei missio.* Eratosthenes libro nono ait, regem hunc, captivum factum, cum ad suos rediisset urbi Atheniensium hordeum misisse. Scripsit plura Eratosthenes, ut nos alibi dicemus: itaque Operis nomen excidit, reponendum ex Hefychio. ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν Ἀμαθυσίων. libro nono *Amathusiorum*. Certè rerum Amathusiarum Historiam citat iterum Hefychius, sed omisso Eratosthenis illic nomine, in Ἀφροδίτῃ. Ab hæc olim toti insulæ nomen Amathusiæ datum. Stephanus, ubi de Cypro agit. ἐκαλεῖτο ἡ κερρασις, διὰ τὸ πολλὰ ἄκρα εἶχειν, καὶ κερρασιὰς, καὶ Ἀμαθυσία. Vocabatur verò καὶ Cerasiis, quod promontoria multa haberet, καὶ Cerasias, καὶ Amathusia. Ac vocabula quædam propria sibi habuit. Vide Hefychium, in ἐσθλαί, κυβάβδα, & μάλικα.

C A P. IX.

Ammochostus. Aphrodisium, sive Aphrodisias. Argus: & in eâ Eriithii Apollinis fanum, in quo Venus Adonidem quæsitum invenit. Arsinoë. Asine, Berytus. Boosura, sive οὐρεὶ βοῆς. Carpassia. Ejus nomen variè apud Auctores scribitur. Condita à Pymalionē. Episcopi sedes. Ceronia: variè apud Auctores scripta. Scylax, & Diodorus Siculus, emendati. Cinyréa, à Cinyra denominata. Cyrenéa. urbs: & regio, in quâ Pege. Episcopi sedes. Chytri, à quo dicta. Regum sedes: optimique mellis ferax. Postea desolata, ac Chyttria dicta, & episcopi sedes facta.

Ammochostus. In parte insulæ orientali ponitur à Ptolemæo, in descriptione Cypri, lib. V. μετὰ τῶν Θρόνων πρὸς ἄκρην, Ἀμμόχως. *Post Thronos promontorium, Ammochostus.*

Aphrodisium. Memoratur à Strabone, lib. XIV. & Ptolemæo, Geograph. lib. V. Stephano, *Aphrodisias* dicitur.

Argus. Erat hîc Apollinis Erithii templum: in quo mortuum Adonidem Venus quærens invenit. Photius, in Bibliothecâ, ex Ptolemæi Hephæstionis Hist. lib. VII. μετὰ τῶν Ἀδωνιδῶν, Φησι, θάνατον παρέρχουμένη, καὶ ζητῶσα, ἡ Ἀφροδίτη, εὗρεν αὐτὸν ἐν Ἄργῃ, πρὸς τὴν Κύπρον, ἐν τῷ ἑρμῇ τῶν Ἀπόλλωνος ἱερῶν. *Post Adonidis, inquit, mortem, circumiens, & quærens, Venus, invenit eum Argi, quæ urbs Cypri est, in Erithii Apollinis fano.*

Arfinoë. Memoratur Plinio, Ptolemæo, & Constantino Porphyrogenetæ, Them. lib. I. cap. xv. Strabo duas eo nomine tradit, lib. XIV. Antiquitus, *Marium* dicebatur. Stephanus, in Ἀρσινόῃ, ubi plures illas refert. ἑβδόμη, κύπρος ἡ περὶ τὸν μάρμαρον λεγόμενη. *Septima, Cypri: prius Marium appellata.*

Asine. Stephanus, quatuor nominis istius tradit; tertiamque, Cypri facit. Ἀσίνη, πόλις Λακωνική· δούπηρα, μεσσηνίης· τρίτη, κύπρος. *Asine, urbs Laconica; secunda, Messenes; tertia, Cypri.*

Berytus. Meminit ejus Strabo.

Boosura. Meminit Strabo. Ptolemæo, οὐρα βούρας dicitur: & inter urbes partis orientalis ponitur.

Carpasia. Memoratur à Strabone, Stephano, & Ptolemæo: item Diodoro Siculo, lib. XX. *Carpasæa* dicitur Scylaci; & Dionysio, Bassaricorum lib. III. apud Stephanum *Carpasus*, Constantino Porphyrogenetæ; *Carpasium*, Plinio, lib. V. cap. xxxj. Joannes, Epiphani discipulus, in ejus Vitâ, cap. xlix. Conditam à Pygmalione, tradit Stephanus. καρπασία, πόλις κύπρος, ἐν πυγμαλίωνος ἐκλίσσῃ. ὡς ἑλληνικῶς, ἐν τοῖς κυπριακοῖς. *Carpasia, urbs Cypri, à Pygmalione condita: sicut auctor est Hellanicus, in Cypriacis.* Sub Christianis, facta est episcopi sedes. Joannes, quem jam statim dixi, loco citato. χρῆμα δὲ τὸ τῇ πόλει καὶ τῇ καρπασίᾳ καθίσταται τῇ τῷ θρόνῳ. *Opus verò erat, in civitate Carpasio episcopum collocare in sede.*

Cero-

Ceronia. Memoratur à Ptolemæo, inter urbes boreales. Malè apud Scylacem, *κερόνεια*, & apud Diodorum Siculum *κερανία* dicitur, lib. XIX. καὶ τὸ κερανίας διωδίστω ὑπεπιδόσας, συνέλαβε· καὶ τὸ Μαλιέως. *Ac Ceronie quidem dynastam, suspectum habens, comprehendit: sicut etiam Maliensis territorii.* Rescribendum, *κερωνίας*, *Ceronia*: & apud Scylacem, *κερώνεια*. *Ceronéa*. Et antea *Κερυνήϊα* μὲν, καὶ Λάπιθον, ἐξ ἐπιλήρυξεν. *Cerynniam*, & *Lapithum*, expugnarunt. Idem mendum est, eodem modo corrigendum. *Stephano*, *Coronéa* dicitur. Eandem puto esse, quæ *Cermia*, sive *Leucusia*, dicitur Constantino Porphyrogenetæ, loco citato, verbis è codice Regio à Federico Morello, viro erudito, restitutis. Quin, ut puto, eadem est *Cinyria* Plinii, & Nonni: eadem, quæ *Corynea*, aut *Corineum*, & *Cyreneæ*, malè commutatis literis, nominatur. Et quidem,

Cinyria, ut dixi, est apud Plinium, lib. V. cap. xxxj. & apud Nonnum, Dionys. lib. XIII. idque rectum nomen censeo, quippe à *Cinyra* rege datum. Ecce verba.

Οἷτε πόλιν Κινύρειαν ἐπ' αἰνυμον εἰσέλθ' πετρῶν

Ἀρχερόντι Κινύρεο.

Quique urbem Cinyréam, cognominem adhuc petris

Prisci Cinyræ.

Corineum, est apud Plinium, loco toties citato.

Cyrenéa. Ita scribitur apud Constantinum Porphyrogenetam, in catalogo urbium Cypri, Them. lib. I. cap. xv. κίριον, ἀμαθῆς, κυρήνεια, πάφῳ. Sub Christianis, facta est episcopi sedes. Martyrologium Romanum, in mensis Maii die VI. *In Cypro sancti Theodoti, episcopi Cyriniæ, qui, sub Licinio Imperatore gravissima passus, in pace tandem ecclesiæ spiritum deo reddidit.* Quid & regio quædam Cypri fuit; & in eâ oppidum, *Pege*. Stephanus. Πηγὴ, πόλις ἐν κυρήνεια τῇ Κύπρῳ. *Pege, urbs in Cyreniâ Cypri.*

Chytri. Nominata ab *Aledri* filio, *Chytro*. Stephanus. Χύτριοι, κύπρος πόλις· ὡς ὀνομάσθ' μὲν Ξεναγόρας φησὶν ἀπὸ Χύτρε, ἔσ' ἀλέδρε. *Chytri, urbs Cyprii quam Xenagoras quidem ait appellatam à Chytro, Aledri filio.* Mentionem ejus facit Plinius. Ptolemæo, *χύτρε* dicitur, numero singulari: & inter urbes mediterraneas collocatur.

Regis verò Chytriorum, meminit Alexander, apud Stephanum, loco citato. ὁ πολίτης, Χύτριον. Ἀλέξανδρος, ἐν τῷ Περὶ Κύπρου. ὃ Γορδίαν δαποδῆναι Χυτρίοις. καὶ πάλιν. Εὐρυνόῳ τῷ Χυτρίων βασιλεὺς ἐγημῶν. Cívís, Chytrius. Alexander, in libro De Cypri: Gordiam verò reddere Chytriis. Et rursus: Eurynoën Chytriorum rex uxorem duxit. Mel illic laudatissimum. Diophanes, Geoponic. lib. XV. Ἄριστον μέλι πρὸς Ἀττικόν, καὶ τὸ Ἀττικόν, πρὸς Ὑμήτειον καὶ τὸ Κυπρίον. Optimum mel est Atticum; & Attici, Hymettium: ac Cyprii, Chytrium. Postea, ut videtur, tractu temporis, admodum desolata fuit, & χυτρία appellata; & episcopi, sub Christianis, sedes facta. Observo apud Joannem, Epiphani discipulum, in ejus Vitâ, cap. xxxiv. Ἡ δὲ τις τῶν Ὑπισκοπῶν ὅσις ἀνὴρ, ἀπὸ σημείων εἶχεν πέντε τῶν Σαλαμινίων πόλεως, χειροτονηθεὶς ἐν πόλει οὐκ ἐστὶν χυτρία καλεμένη. τῶν ἐλεγον ἔχειν ἐν τῇ Ὑπισκοπῇ πενήτην ὅκτω ἐνιαυτῶν. Erat ex episcopis vir quidam sanctus, vigesimo quinto à Salaminiorum urbe lapide, ordinatus in urbe miserabili, Chytriâ dictâ. Eum aiebant annos quinquaginta octo in episcopatu egisse. Ita scribo: neque enim rectè puto edi, κυτρία. Cytριά.

C A P. X.

Citium: habebat portum, & colonia Phœnicum erat, conditorem habens Belum. Unde nomen id habuerit. Ejus lacus, cum sale. Antigoni Carystii locus emendatus. Aberat ducentis stadiis Salamine. Tota Cyprus ejus nomine appellata. A Cimone oppugnatur, capiturque: atque ille ibi moritur. Euagoræ se opponit, cum Amathusiis, Solisque. Diodori Siculi locus restitutus. Zenonum duorum patria; & virorum aliorum, famâ nominis illustrium. Cnidus, patria Ctesiae, piscibus abundans, & Veneris cultu clara.

Citium. Theodoretus, in Ezechielem, Sect. XI. Citium verò, oppidum in Cypro est, & ad hoc usque tempus ita nuncupatur. Cyrillus, in Esaïam, lib. II. cap. xxij. Longinquam perfeceris profectiōnem, ut etiam ad Citienses pervenias: enarrant enim, urbem esse in Cypro. Ptolemæus ponit inter urbes meridionales. Meminit Plinius,

nus, lib. V. cap. xxxj. & Constantinus Porphyrogeneta, Them. lib. I. cap. XV. Σuidας, in *ζώων κινήσεως*. Habebat verò portum, qui clauderetur. Strabo, lib. XIV. *κίτιον, ἔχει λιμένα κλειστόν. Citi- tium, habet portum, qui claudi potest.* Erat verò colonia Phoeni- nicum. Diogenes Laërtius, in Vitâ Zenonis Citiensis, lib. VII. *Κι- νῆς, ἀπὸ Κύπρου, πόλιν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, Φοίνικας ἐπικαλεῖται ἐκ γένους. Citiensis, ex Cypri urbe Græcanicâ, quam Phœnices incolebant.* Cicero, De Fin. lib. IV. Scis enim, *Citiæos, clientes tuos, ἐκ Φω- νικιάς προεστούς.* Suidas, de Zenone agens Citiensi. *Φοίνιξ δ' ἐπεκλή- ρη, ὅτι Φοίνικας ἐπικαλεῖται ὁ πολυχνίς ἐγένοντο. Phœnix verò cognomento dictus fuit, quod Phœnices id oppidulum incoluissent.* Ac videtur condidisse urbem Betus, rex Tyri, quæ Phoenicum est. Observo ex Alexandro Ephesio, apud Stephanum, in *Λάπηθ*.

Βήλας δ' αὖ Κίτιόν τε, καὶ ἱμερόεσσα Λάπηθ.

Beli verò est Citium, & amabilis Lapethus.

Erat autem urbs exigua: ut apparet ex Suidæ verbis, jam citatis. *Φοίνικας ἐπικαλεῖται ὁ πολυχνίς ἐγένοντο. Phœnices id oppidulum condiderant.* Unde verò id nomen habeat, docet Josephus Antiqu. Jud. lib. I. cap. VII. *Χέτιμ* ὅ, *Χέτιμα τὴν νῆσον ἔχει. Κύπρος αὐτῇ νῦν καλεῖται. καὶ ἀπ' αὐτῆς νῆσοι τε πάσαι, καὶ τὰ πλείω τῶν παλαιῶν θαλάσσης, Χέτιμ ὑπὸ Ἑβραίων ὀνομάζεται. μάρτυς δέ μοι ὁ λόγος, μία τ' ἐν Κύπρῳ πόλις, ἡ ἡμεῖς τὴν περὶ τὴν πόλιν φυλάττει. Κίτιον γὰρ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων αὐτὴν καλεῖται, μηδ' ἔτι τῶν Ἀφρογῶν τὸ ὄνομα. Chetimus verò, Chetima insulam tenuit. Cyprus ea nunc vocatur. & ab eâ omnes in- sulæ, ac maritima loca plurima, ab Hebræis Chetim dicuntur. Ejus verò, quod dico, testis mihi una urbium, quæ in Cypro, ac tueri nomen potuit: Citium enim vocatur, ab his, qui in linguam Græ- cam transtulerunt: ne sic quidem Chetimi nomen refugiens. Hiero- nymus, in Tradit. Hebr. in Genesin. Chetim, sunt Citii: à quibus hodie quoque urbs Cypri Citium nominatur. Iterum, Comment. in Efsaiam lib. V. cap. xxij. De terrâ Chetim, quam Cyprum quidem in- terpretantur: usque hodie enim est apud eos urbs Citium. Meminit- que rursus, in Hieremiam, cap. ij. Salinæ illic memoratæ. Plinius, lib. XXXI. cap. vij. In Baëtris duo lacus, alter ad Scythas versus, alter ad Arios, sale æstuant: sicut ad Citium, in Cypro. Et mox*

etc.

iterum. *Marinorum maximè laudatur (sal) Cyprius, à Salamine. Magis tamen extendit is, quem Citieum appellavimus.* Emendandus est Antigonus Carystius, Hist. Mirab. cap: clxxij. Περί τῆς (λίμνης) τῆς ἐν Κίτιω, Φησὶ Νικαγόρας, ὅτι ἀνιμῆθεις ἐπ' ὀλίγον τῆς γῆς, ἅλεις ἐρίσκον. De (lacu) verò, qui est Citii, ait Nicagoras, paululum exhaustâ terrâ, salem ibi inveniri. Non rectè hodie editur, κίτιω, Citti. Aberat verò Salamine, stadia ducenta. Diodorus Siculus, lib. XX. καὶ κατέπλωσεν εἰς Κίτιον, τῆς Σαλαμῖνος ἀπέχον σκαδίας διακοσίας. Et appulit Citium, quod Salamine distat ducenta stadia. Quin & Cyprus universa ita dicta. Epiphanius, Contra Hær. lib. I. Tom. ij. Hær. XXX. Sect xxv. Πάντι δὲ τῷ δῆλόν ἐστιν, ὅτι Κίτιον ἢ Κυπρίων νῆσος καλεῖται. Κίτιοι γὰρ, Κύπριοι. Unicuique enim manifestum est, Citium Cypriorum insulam vocari: Citii enim, Cyprii. Huc pertinent illa Cyrilli, in Efsaiam, lib. II cap. xxij. Narrat quidam, Citienses insulas esse Helladicas, seu Macedonicas: alii, hinc Cyprum designari affirmant. Cimon ei bellum intulit, & obsedit. Thucydides, lib. I. καὶ Ἑλλήνων μὲν πόλεμος, ἔχονσι Ἀθηνᾶσι. ἐς δὲ Κύπρον, ἐστρατεύοντο ναυσὶ διακοσίαις, αὐτῶν τε καὶ τῶν ξυμμάχων, Κίμωνος στρατηγόντος. καὶ ἐξήκοντα μὲν νῆες, ἐς Αἴγυπτον ἀπ' αὐτῶν ἐπλώσαν, Ἀμυρταῖς μετέπεμποντο, ὅτι ἐν τοῖς ἐλεσι βασιλέως αἱ δὲ ἄλλαι, Κίτιον ἐπολιόρχον. Et Græcum quidem bellum, sustinuerunt Athenienses, sed Cypro arma intulerunt, cum ducentis suorum, & sociorum, navibus, duce Cimone. Ex quibus sexaginta, in Ægyptum profectæ sunt, vocatu Amyrtæi, saltuum palustrium regis: cæteræ Citium obsidebant. Et expugnavit quoque. Diodorus Siculus, lib. XII. ὁ δὲ Κίμων, πλώσας εἰς τὴν Κύπρον, καὶ θαλασσοκρατῶν, Κίτιον μὲν ἐξεπολιόρχησε. Cimon verò, cum in Cyprum appulisset, maris potens, Citium quidem expugnavit. Et hoc ipsum tacitè innuunt, qui defunctum Citii dicunt. Æmylius Probus, in Cimone. Post, neque ita multò, in Cyprum cum ducentis navibus imperator missus, cum ejus majorem partem insulæ devicisset, in morbum implicitus, in oppido Citio est mortuus. Suidas, in Κίμων. ἐν κίτιω δὲ τῆς Κύπρου πλωτῆς. In Cypri verò urbe Citio diem obit. Simpliciter mortuum in Cypro, in hac expeditione, nullâ Citii mentione, dicunt Thucydides, & Diodorus, libris citatis, Societate initâ cum Solis, & Amathusiis, sc

se Euagoræ opponunt, Cypri regnum occupare cupienti. Diodorus Siculus, lib. XIV. Ἀμαθῦσσοι δ', καὶ Σόλιοι, καὶ Κίτιοι, ἀνέχοντες τῷ πολέμῳ, πέμψουσιν ἀπέστειλαν πρὸς Ἀρταξέρξην, καὶ Περσῶν βασιλέα, περὶ βοηθείας. καὶ ἔτι μὲν εὐαγὸς κατηγορεῖν, ὅτι τὸ Ἄγυρην βασιλέα, σύμμαχον ὄντα Περσῶν, ἀνέειλε. *Amathusii verò, Soliique, & Citiienses, bello resistentes, legatos miserunt ad Artaxerxem, Persarum regem, auxilii causâ. Et Euagoram quidem accusant quod Agyrim, Persis federatum, occidisset.* Sed legendum ibi est. Ἀμαθῦσσοι δ', καὶ Σόλιοι, καὶ Κίτιοι. *Amathusii verò, & Solii, & Otiienses.* Ephorus, de re eadem, apud Stephanum, in Κίτιοις. Ἀμαθῦσσοι δ', καὶ Σόλιοι, καὶ Κίτιοι, ἀνέχοντες ἐν τῷ πολέμῳ. *Amathusii verò, & Solii, & Otiienses, resistentes adhuc bello.* Vide infra, in Otiienses, cap. xiiij. Protulit verò Zenonem, in Philosophis celeberrimum. Strabo, lib. XIV. Ἐἵτα καὶ λωπώδης, καὶ τραχύς, πᾶσι πλεῖον εἰς Κίτιον ἔχει δὲ λιμένα κλειστόν. ἐντεῦθεν ἐπὶ Ζηνῶν, ὁ δὲ τῶν αἰρέσεων δὲ χρηγέτης. *Inde navigatio ferè sinuosa, & aspera, est Citium: habet verò portum, qui claudi potest. Hinc est Zeno, Stoicæ sectæ princeps.* Schol. Thucydidis, lib. I. Κίτιον, πόλις Κύπρου. ὅθεν καὶ Ζηνῶν ὁ Κίτιος, ὁ Φιλόσοφος. *Citium, urbs Cypri: è quâ erat Zenon Citienfis, philosophus.* Videatur Diogenes Laërtius, in ejus Vitâ, Themistius, Orat. XIX. Ac fit passim ejus mentio apud Auctores. Erat quoque alter Zeno, isque rhetor, ex hac urbe oriundus; uti & Apollodorus, Apollonius, Ifigonus, & Persæus: ut commemorabo infra, suo loco; cum de claris insulæ viris sum acturus.

Cnidus, Ctesiae patria, Joannes Tzetzes, Var. Hist. Chil. I cap. j.

ὁ δὲ Κτησίας ἰατρός, υἱὸς δὲ Κτησιόχου,
ἔξωρμημένῳ πόλει ἐκ Κνίδος τὸ Κυπρίως.
Ctesias verò medicus, filius Ctesiochi,
Profectus Cnido, urbe Cypriâ.

Hæc ipsa est, de quâ Ovidius, Met. lib. X.

—— non alto repetit Paphon æquore cinctam,
Piscosamque Cnidon, gravidamque Amathunta metallis.

Ubi illud quoque observa; piscibus eam abundasse, Veneremque illic cultam. Ctesiae verò patriam fuisse, ex ipsius Excerptis discimus, apud Photium. Κτησίας εἰς Κνίδον τὸ πατρίδα ἀφ' ἧς. *Ctesia in Cnidum patriam adventus.*

E

CAP.

CAP. XI.

Constantia. Libatio ob eam, Γένεσις Κύπρου appellata. Cremasæa. Cresum. Curium: à Cureo, Cinyræ filio, appellatum. Ille, ut videtur, condidit: & Argivos in coloniam huc deduxit. Cyprus: à quâ insulæ nomen. Cythera: sive, Cytheræa. Cytria. Dionia. Elæa. Elmæum. Epidarum. Erysthæa: ubi Apollo Hylates cultus. Erythra: postea Paphus dicta. Gerandrum. Golgi: sive, Golgum: dicta à Golgo, Adonidis, & Veneris filio. Venus ibi olim culta, antequam Paphi. Hierocepia.

Constantia: olim Salamis. Vide illic.

Cremasæa. Mari ambiebatur. Nonnus, in recensione urbium Cypriarum, Dionys. lib. XIII.

Οἱ τ' ἔχον κρεμάσαια, ἀλίστηρες ἔδας ἀρέρης.

Quique tenebant Cremasæam, mari coronati solum agri.

Cresum. Stephanus. κρήσιον, πόλις Κύπρου. Cresum, urbs Cypri.

Curium. In meridionali insulæ parte ponitur à Ptolemæo: meminitque ejus Hieronymus, in Vitâ Hilarionis monachi. Ita dicta, à Cureo, Cinyræ filio. Stephanus. κέρλον, πόλις Κύπρου: ἀπὸ κέρως, & κινύρος παιδός. Curium, urbs Cypri: à Cureo, Cinyræ filio. Atque ille, ut videtur, urbem condidit: & Argivos in coloniam huc deduxit. Herodotus, lib. V. Στησένωρ, τύραννος ἐὼν, παρ' ἡμῶν, ἔχων δύναμιν ἀνδρῶν πρὸς ἐαυτὸν & μικρῶν. οἱ δὲ κυρμάες εἶπαι, λέγοντες, εἶναι Ἀργείων ἀπικεῖν. Stefénor, Cyprii tyrannus cùm esset, illud prodidit: non exiguam hominum manum secum habens. Curienses verò hi, dicuntur esse Argivorum coloni. Certè ab Argivis conditam urbem eam, etiam Strabo nobis auctor, in Descriptione Cypri, lib. XIV. εἶτα πόλις κέρλον, ὅρμον ἔχουσα, Ἀργείων κλισία. Inde urbs Curium, stationem habens, ab Argivis condita. Ubi observa, habuisse stationem: sicut in Herodoti verbis, regiam-sedem fuisse. Plinio Curias appellatur, communi cum promontorio nomine: quod à Servio Curium vicissim dicitur, sicut infra admonebo, ubi de promontoriis agam. Inde verò oriundi viri clari, Aristocles, & Cleo: de quibus postea.

Cy-

Cyprus : à quâ insulæ nomen , ut nonnulli sunt auctores. Himerius , in Excerptis. τὴν Κύπρον οἱ ποιηταὶ , θεῶν Ἀφροδίτῃ χαρίζονται , ὥσπερ τὴν Δῆλον Ἀπόλλωνι. ἢ καὶ Κύπρῳ , πόλις μεγάλη. *Cyprum* poëtæ , inter deos *Veneri* tribuunt , sicut *Delum* *Apollini*. *Cyprus* enim est urbs magna. Dionysius , in Periegesi.

Κύπρῳ δ' εἰς αὐγὰς Παμφυλίας ἔνδοθεν ἔλπε

κλύζετ' , ἐπήρατον ἄστυ Διωνείης Ἀφροδίτης.

Cyprus autem ortum versus *Pamphylium* intrâ sinum

Alluitur , amabilis urbs *Dionææ Veneris*.

Isidorus Orig. lib. XIV. cap. vij. *Cyprus* insula , à civitate *Cypro* , quæ in eâ est , nomen accepit. Honorius , De Imag. Mundi , lib. I. cap. xxxiv. In mediterraneo mari , est *Cyprus* insula , contra *Syriam* , à *Cypro* civitate dicta. Et in hujus conditæ memoriam , ut existimo , ea facta est libatio , quæ Κύπρῳ γένεσις , *Cypri* nativitas , dicebatur. Hesychius. Γένεσις Κύπρῳ , ἢ ἀπονδὴ ὡς καὶ Κυπρίοις. Nativitas *Cypri* , libatio apud *Cyprios*.

Cythera. Inter *Cypri* urbes memoratur à Virgilio , *Æneid.* lib. I.

Hunc ego sopitum somno super alta *Cythera* ,

Aut super *Idalium* sacratâ sede recondam.

Et lib. X.

Est *Amathus* , & celsa mihi *Paphus* , atque *Cythera* ,

Idaliæque domus. ———

Valerius Flaccus , *Argonautic.* lib. VIII.

Idalium furto subit , aut dilecta *Cythera*.

Scholiastes Hesiodi , in *Theogoniam*. κύθηρα , ἐπὶ πόλις Κύπρῳ. *Cythera* , est urbs *Cypri*. Constantino Porphyrogenetæ , κύθηρα *Cytheréa* , dicitur , in recensione urbium *Cypri* , *Them.* lib. I. cap. xv.

Cytiria. Vide , *Chytri*.

Dionia. Stephanus. Διωνία , πόλις· τὴν κατὰ λέξιν ἑξήντην Κυπρίων πόλιν Θεόπομπῳ , πεντεκαδεκάτῃ Φιλιππικῶν. *Dionia* , urbs : quam inter *Cyprias* urbes recenset *Theopompus* , *Philippicorum* decimo quinto.

Elmæum. Meminit *Apollonius Alexandrinus* , *Hist. Mirab.* cap. xxxvj. Γίγνεται δ' ὁ λίθος ἐστὶν , καὶ ἐν Καρυστῷ μὲν , ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. πολὺς δ' ἐν Κύπρῳ , καταβαινόντων ἀπὸ τοῦ Γεράνδρου ὡς ὅτι Σόλως ποδωμένοις , ἐν δρισερῶν ἑλμαίς , ὑπὸ κάτω πετρῶν. *Nascitur* verò la-

pis iste, etiam Carysti quidem, unde & accepit nomen: multus verò est in Cypro, quàm Gerandro Solos descenditur, ad levam Elmæi, infra rupes.

Epidarum. Memoratur Plinio, lib. V. cap. xxxj.

Erysthæa. Apollo illic Ἑρῳδία colebatur. Stephanus. Ἑρῳδία, πόλις Κύπρου· ἐν ἡ ἀπόλων ἡμᾶται Ἑρῳδία. *Erysthæa*, urbs Cypri: in qua Apollo colitur *Hylates*. Dionysius, apud eundem, Bassaris. lib. III.

Οἱ τ' ἔχον Ἑρῳδία τοῦ θεοῦ ἀπόλων.

Τέμβρον, Ἑρῳδία τε.

Quique habitabant Hylatæ dei fanum Apollinis:

Tembrum, & Erysthæam.

Erythra. Postea Paphus nominata. Stephanus. Ἑρῳδία, πόλις Ἰωνῶν. ἐστὶ καὶ Βοιωτίας, καὶ Κύπρου ἄλλη, ἡ νῦν Πάφος. *Erythra*, urbs Jonum. Est & Bæotia: & Cypri alia, quæ nunc Paphus. Eustathius, ad Iliad. β'. Ἑρῳδία δὲ εἰσι μὲν καὶ Ἰωνίας, καὶ Λιβυῆς, καὶ Λοκρίδος, καὶ Κύπρου, ἥ τις ἐστὶ, Φασὶν, ἡ νῦν Πάφος. *Erythra* verò sunt quidem & Jonia, & Libya, & Locridis, & Cypri: quæ, ut ajunt, nunc est Paphus. Meminit Nonnus, in recensione urbium multarum Cyprii, Dionysiac. lib. XIII.

καὶ Τάμασον, καὶ Τέμβρον, Ἑρῳδία τε πόλιν.

Et Tamasum, & Tenebrum, & Erythram urbem.

Gerandrum. Vide locum Apollonii Alexandrini, ex Hist. Mir. cap. xxxvj. in Elmæum.

Golgi: sive, *Golgum*: Sicyoniorum colonia, à duce Golgo appellata, Veneri sacra. Stephanus. Γόλγοι, πόλις Κύπρου· ἀπὸ Γόλγου, ἡ ἡγεσμένης τῆς Σικυωνίων ἀποικίας. λέγεται καὶ Γόλγον, ὃ δὲ πρῶτος ἀπὸ Γόλγου ἡ ἀφροδίτη. *Golgi*, urbs Cypri: à Golgo, qui coloniam Sicyoniorum duxit. Dicitur & *Golgum*, neutro genere: unde etiam *Venus Golgia*. *Golgum*, à quo nomen, filium Veneris, & Adonidis, sunt qui tradant. Scholiastes Theocriti Idyll. xv. Γόλγος, πόλις Κύπρου· ὠνομασμένη ἀπὸ Γόλγου τινός, Ἀδωνίδου, καὶ ἀφροδίτης. *Golgus*, urbs Cypri: appellata à Golgo quodam, Adonidis, & Veneris filio. Et Venus illic colebatur antè, quàm Paphi. Pausanias, in Arcadicis, καὶ Πάφος τε Ἀραπηνῶν ἐγγεῖται οἰκιστὴς, καὶ τῆς ἀφροδίτης κατὰ σκεῦος.

σχεδιάστω ἐν πόλει Πάφῳ τὸ ἱερόν. πῶς γὰρ ἡ θεὸς ὡρὰ Κυπρίων ἡμῶς εἶχεν,
ἐν Γόλγῳ καλεμένῳ χωρίῳ. *Ac Paphum quidem Agapenor coloniam
deduxit: & in eā Veneris fanum dedicavit. Hactenus enim apud
Cyprios dea illa colebatur in oppido, cui Golgi nomen. Certè Vene-
ri sacram urbem, innuit etiam Theocritus, Idyll. XV.*

Δέσποινα δὲ Γόλγον τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλασας.

Domina, quæ Golgumque & Idalium, adamasti.

Et Lycophron, in Alexandrà.

Πέμπτοι τέτταρτοι γούαν ἔξοντες θεᾶς

Γόλγων ἀνάσσης. —

Quinti quarti venient in terram deæ

Golgorum reginæ. —

Catullus, Epigr. XXXVII.

Quæ sanctum Idalium, Uriosque apertos

Colis, quæque Amathunta, quæque Golgos.

Et in Epithalamio Pelei, ac Thetidis.

Quæque regis Golgos, quæque Idalium frondosum.

Meminit autem urbis hujus etiam Plinius, lib. V. cap. xxxj.

Hierocepsia. Meminit Strabo, Pliniusque.

C A P. XII.

*Hyle. Apollo Ὑλάτης. Idalium. Strabo emendatus. Promontorium
& in eo collis asper, ac sublimis, Veneri sacer: tum & nemus,
oppidumque, sed exiguum: à Chalcanore rege conditum, qui &
nomen illi dedit, idque unde. Lacedæmon. Lapathus: ejusque
statio, & navalia: Laconum, ac Praxandri, opus: sive, ut
alii, Phænicum, Belum conditorem habens. Nomen habet à Lape-
tho: tum scriptura ejus varia. Cives, habitū pro fatuis.*

*Hyle. Etiam hic Apollo Ὑλάτης colebatur. Stephanus. Ὑλή, πρί-
λιν Κύπρος: ἐν ἣ ἀπόλλων ἡμᾶς τῇ Ὑλάτης. Hyla, urbs Cypri: in
quâ Apollo colitur Hylates. Eratque propè locum, quem dicebant
Κάρον. Isacius Tzetzes, ad Lycophronem. Ὑλή ἐστὶ πρὸ Κάρου,
τόπον δὲ Κύπρος, ἱερὰ ἀπόλλωνος: ἀφ' ἧς Ὑλάτιν τὴν θεὸν προσεγορεύουσιν.*

E 3

Hyle

Hyle est circa Carium, locum Cypri, sacra Apollini: unde Hylaten deum illum appellant.

Idalium. Promontorium, & in eo collem asperum, ac sublimem, mensæ instar, Veneri sacrum, dicit Strabo, lib. XIV. εἴπε ἀκρὸς ἰδάλιον, εἰς ᾧ ὑπερέκειται λόφος τραχὺς, ὑψηλὸς, τραπεζοειδής, ἱερὸς Ἀφροδίτης. *Hinc Idalium promontorium, in quo collis, asper, excelsus, mensæ formâ, Veneri sacer.* Ita enim illic lego: malè editur, Πηδάλιον. Quod promontorium illic dicit, mari affitum testatur: uti etiam Lucanus, lib. VIII.

———— *ab Idalio Cinyrææ littore Cypri.*

Quod collem attinet, ejus meminit Propertius; ac venantem ibi Adonidem memorat ab apro cæsum, lib. II. eleg. xij.

*Testis, qui niveum quondam percussit Adonim,
Venantem Idalio vertice, durus aper.*

Veneri sacrum, pluribus poëtarum locis manifestum est: qui Idaliam inde dicunt. Valerius Flaccus, lib. VIII.

Incipit Idaliæ numen nec spernere Divæ.

Catullus, de Venere, epigramm. xxxvij.

*Quæ sanctum Idalium, Uriosque apertos,
Colis.* ———

Iterum, Epigr. LXII.

*Qualis Idalium colens
Venit ad Phrygium Venus
Judicem.* ———

Eratque in hoc colle nemus; quod & è Propertii verbis clarum fatis, cum Adonim hîc venantem interfectum esse dicit: & disertè inter nemora ponit Vibius Sequester, ubi de nemoribus agit. *Idalium, in insulâ Cypro.* Servius, ad Æneid. I. *Idalium, Cypri nemus est.* Ac Virgilius, Æneid. I.

———— *& fotum in gremio dea tollit in altos
Idaliæ lucos.* ———

Hinc frondosum etiam Catullus dicit, in Epithalamio Pelei, & Thetidis.

Quæque regis Golgos, quæque Idalium frondosum.

Col-

Collem istum, sibi sacrum, indicat quoque ipsa Venus; ita loquens, apud Virgilium, *Æneid. I.*

*Hunc ego, sopitum somno, super alta Cythera,
Aut super Idalium, sacratâ sede, reponam.*

In hoc colle, adeoque ipso nemore, parvum oppidum fuisse, tradit Servius, loco proximè citato. *Idalium, Cypri nemus est: in quo oppidum breve.* Sanè oppidum, Scholiastes etiam Theocriti dicit, *Idyll. XV.* ἰδάλιον ἧ, πόλις ἢ αὐτὴ κύπερ. *Idalium verò, urbs etiam hæc est Cypri.* Condiditque rex Chalcantor; & imposuit illi nomen, ex conspecto ibi sole oriente. Stephanus. ἰδάλιον, πόλις κύπερ. Χρησμός γὰρ ἐδόθη, ὅπως ἴδοι τ' ἄλιον ἀνίσχοντα, πόλιν κτίσαι. ὃ ἐν Χαλκιάνωρ περὶ αὐτῶν, ὡς τ' αὐτῶν ἔφη, ἰδὲ βασιλεὺς τ' ἄλιον. ἀφ' ὧν οὐ μάλιστ' αὐτὴν πόλιν. *Idalium, urbs Cypri. Oraculum enim datum erat, ubi solem orientem conspexisset, urbem ut conderet. cum itaque circumiret Chalcantor, quidam comitum, en, rex, solem, inquit, atque inde nominatam esse urbem.* Plinius refert, suo tempore non ampliùs fuisse, lib. V. cap. xxxj.

Lacedæmon. In parte Cypri mediterranea. Stephanus in Λακεδαίμων. Ἔστι ἢ ἐτέρη Λακεδαίμων, κύπερ μεσόγειος. *Est & altera Lacedæmon, Cypri mediterranea.*

Lapathus. Habet stationem, & navalia: conditaque erat à Laconibus, duce Praxandro. Strabo, lib. XIV. ἐν τῷ μεταξὺ, Λάπαθις τε ἐστὶ πόλις, ὑφορμον ἔχουσα, ἢ νεώρεια, Λακωνικῶν κτίσμα, καὶ Πραξάνδρου. *In medio verò, est urbs Lapithus: stationem habens, ac navalia: à Laconibus condita, & Praxandro.* Malè locum hunc sollicitant viri magni. Nam de statione, & navalibus, etiam commemorat Stephanus. Λάπηθος, πόλις κύπερ. ὑφορμον ἔχουσα, ἢ νεώρεια. *Lapethus, urbs Cypri: stationem habens, & navalia.* Ubi observâ, per ἡ scribi: uti quoque apud Plinium, lib. V. cap. xxxj. Etiam apud Hieronymum, verùm Lapetha, numero plurali, in Vitâ Hilarionis monachi. *Hoc Salamina, hoc Curium, hoc Lapetha, & urbes reliquæ, conclamabant.* Et apud Nonnum, Dionysiac. lib. XIII.

ὅτι ἡ Λαπήθων
ἔστιρον καὶ ἀνάλεσσαν ἐπάνω μιν ἡγεμονίῃ,

ὅς

ὅς ποτε λαὸν ἄγειρεν· ἐν εὐθυρσῶ ᾧ κυδοιμῶ
κατθανε, καὶ κηρῆισο, καὶ ἄνομα λείπε πολίταις.

— Et ex Lapethis

Postea quam appellârunt cognominem ducis :

Qui tunc populum congregabat, in Bacchico verò tumultu

Mortuus est, & sepultus, & nomen reliquit civibus.

Ubi observa etiam illud; nomen à Lapetho datum. Meminitque item ejus paullo antè.

Εὐχαίτης τε Λάπηθου.

Et benè comatus Lapethus.

Ac rursus, lib. XXIV.

Κυπριαδὲ τε Λάπηθου αἰδωχέας ἀπὸς δὲ ἔρης

ἔμφρονι φορμυγκτῇ περιέζετο.

Cypriæque inermis terræ civis Lapethus

Prudenti citharædo assidebat.

Ptolemæo, Λάπηθου scribitur; Scylaci verò, Λήπηθου : qui coloniam hanc Phœnicum esse tradit. Λήπηθου, Φοινίκων. Lepethus, Phœnicum. Ac videtur condidisse Belus, rex Tyri, quæ Phœniciæ urbs erat. Innuere videtur Alexander Ephesius, apud Stephanum, in Λάπηθου.

Βήλος δὲ αὐτὸν Κίτιον τε καὶ ἡμερόεσσα Λάπηθου.

Beli verò est Citium, & amabilis Lapethus.

Ager subjectus, Λαπθία Diodoro: ac Praxippus, ejus commemoratur, lib. XIX. Περίξιππον δὲ, τὸν τῆς Λαπθίας βασιλέα, καὶ τῆς Κερωνίας δυνάστην, ὑποπτιόους ἀλλοτρίως ἔχειν, σκέλασε. Praxippum verò Lapithii territorii regem, & Ceroniæ dynastam, animi alieni suspectos, comprehendit. Erat verò versus boream. Ptolemæus, Cosmogr. lib. V. τὰ μὲν ἐν ἀνατολικῶν περὶ τὴν ἴθυσιν, διὰ τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Σαλαμινίαν· τὰ δὲ δυτικῶν περὶ τὴν Παφλίαν· τὰ δὲ μετὰ τὴν ἴθυσιν, τὰ μὲν μεσημεριανὰ, ἡ Ἀμαθυσία, καὶ Ὀλυμπός τε καὶ ἡ δὲ δὲ ἡ Λαπθία. Orientalem itaque insule partem, (de Cyp̄ro loquitur,) complexus est ager Salaminius; occidentalem autem, Paphius: quæ interjacent ad meridiem, Amathusius, monsque Olympus; ad septentrionem, Lapithius. Certè Lapithus, etiam dicitur Constantino Porphyrogenetæ, Them. lib. I. cap. xv. Ejus cives, quasi fatui habiti videntur esse. Hesychius. Λαπίθιοι, ἡ λέξις ἀπὸ Λαπθίας πόλεως, τὸ ἡλίθιοι, Lapathium, dictio est ab urbe Lapatho, stultum.

CAP.

C A P. XIII.

Ledrum; sive, Leuteon. Episcopi sedes. Leucusea. Limenia. Macaria. Malum. A Ptolemæo excinditur, atque Paphum oppidanum transferuntur. Marium; postea, Arsinoë. Nagidus. Nemebus. Otienfes. Palæa. Panarctum.

Ledrum, sive Leuteon. Sub Christianis fuit hic episcopi sedes. Sophronius, De Script. Eccles. τελευτάριον, κύπερον ἀγίου, ἡπιότατον, ἐπίσκοπον. Hieronymus. Triphyllius, Cypri Ledri, sive Leuteonis, episcopus. Meminit quoque Nicephorus Callistus, Hist. Eccles. lib. VIII. cap. xlij. & Sozomenus, lib. V. cap. x.

Leucusea. Vide, Ceronia.

Leuteon. Vide, Ledrum.

Limenia. Urbs mediterranea. Strabo. τ' ἐν μεσογαίᾳ Λιμενία πόλις. Suprà hanc in mediterraneâ regione est Limenia.

Macaria. Meminit ejus Plinius, & Ptolemæus.

Malum. Diodorus Siculus, lib. XII: ὁ δὲ κίμων, καταπολέσας εἰς τὴν κύπερον, καὶ θαλασσοκρατῶν, κίλιον μὲν καὶ μαλὸν ἐξεπολιόρησε, καὶ πῶς κρατηθεὶς φιλοφρόνως πεποιημένη. Cimon itaque, cum imperium sibi maris vindicasset, cum in Cyprum appulisset, Citium Malumque expugnavit, & summâ in victos humanitate usus est. Evertit urbem Ptolemæus, & traduxit cives Paphum. Idem, lib. XIX. Πτολεμαῖος δὲ, τὴν ἐν Κυρήνῃ ἀπὸ καὶ νῦν ἀπλωτητόν, διήρεν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ καὶ διωάμενος εἰς τὴν κύπερον, ἐπὶ οὗ ἀπειθόντας τῶν βασιλέων. Πυγμαλίωνα δὲ, ἐν ῥῶν ἀγροπεσβόμοτον πρὸς ἀντήρον, ἀνέλε. Περί-ξιππον δὲ, τὴν Λαπθίας βασιλέα, καὶ τὴν Κερωνίαν διωάμενον, ὑποπτόσας ἀλλοτριῶς ἔχειν, σκέλαβε καὶ σφάσινον, τὴν δὲ Μαλίαν, καὶ τὴν μὲν πόλιν, κατέσκαψε οὗν οἱ οἰκῆντας, μετήγαγεν εἰς Πάφον. Ptolemæus autem, ubi negotium Cyrenes ex animi sententiâ successerat, in Cyprum cum exercitu trajecit, adversus reges, qui imperium detrectabant. Ac Pygmalionem offendens, cum Antigono per legatos agentem, e medio sustulit: Praxippum verò, territorii Lapithii regem, & Ceronia dynastam, animi alieni suspectos, comprehendit: uti

F

quo-

quoque Stasæcum, territorii Maliensis. urbem verò, evertit: habitantes autem, Paphum transtulit. Urbis mentio, etiam apud Arrianum est, De Exped. Alex. lib. II.

Marium. Postea Arsinoë dicta. Vide supra, cap. ix. in *Arsinoë*. Plinii tempore, interciderat. Ipse testis, lib. V. cap. xxxj. ubi postquam urbes Cypri enarravit, addit ista: *Fuere & ibi Cinyria, Marium, Idalium.* Meminit ejus etiam Scylax.

Nagidus. Strabo, lib. XIV. μετ' ὧν ἡ Νάγιδος. *Post quam est Nagidus.* Ita rectè emendare magnum Casaubonum censeo. Hodie editur, μετ' ὧν ὁ Ἄγιδος. *Post quam erat Agidus.*

Nemebus. Occurrit apud Constantinum Porphyrogenetam, Them. lib. I. cap. xv.

Otienses. Stephanus. Ὀτιῆς, μοῖρα κυπρίων. ἔφερον ἐννεακαίδεκάτω. Ἀμαθῦσιν δ', καὶ Σόλοι, καὶ Ὀτιῆς, ἀντίχεντες ἐν τῷ πολέμῳ. *Amathusii verò, & Solii, & Otienses, resistentes adhuc bello.*

Palæa. Oppidulum erat, inter Berytum, & Amathuntem. Vide Strabonem, lib. XIV.

Panarctum. In montoso loco situm, & vicinas silvas habens. Nonnus, multas Cypri urbes commemorans, Dionys. lib. XIII.

καὶ Τάμασον, καὶ Τέμβρον, Ἐρυθραίῳ τε πολίχνῳ,

καὶ πέτρῳ βαθυδένδρον ὄρεσιν αὐλοῖο Πανάρκτι.

Et Tamasum, & Tembrum, & Erythræam urbem,

Et excelsum nemus in montibus siti Panarcti.

C A P. XIV.

Paphus antiqua: quam Aquos condidit, Tiphonis filius: sive Paphos. Sive Cinyras. Unde dicta: & quando condita. Prius, Erythra appellata. In excelsio loco posita: agro pingui, quem sine pluviâ Barbarus fluvijs irrigabat. Et quidem supra mare, ad decem stadia, portu insignis: etiam tota mari cincta. Venus illuc primum appulit: immò & nata ibi credita.

Paphus, antiqua. Hanc Aquos condidit, Tiphonis filius. Isidorus, Orig. lib. XV. cap. j. Cecrops in insulâ Rhodo Rhodum ædifi-

ædificavit; Carpatus, Coum: Aquos, Tiphonis filius, Paphum. Sed legendum puto; Paphos, Tiphonis F. P. Aut Cinyras. Apollodorus, lib. III. κυράς, ἐν κύπρῳ ὡς ἀγνός, ὃν λαὸς ἐκπῶ Πάφον. Cinyras, in Cyprum delatus cum aliquâ manu, Paphum condidit. Vel Paphus, ejus filius. Lutatius, in Epitome Metamorph. lib. X. Ex hac uxore suâ deinde rex (Cinyras) Paphum filium genuit; qui in insulâ oppidum sui nominis condidit. Nomenque urbi vel à semet, ut videtur, dedit Paphus; vel, à filio Papho, Cinyras. Condita autem est, Pandionis I. Atheniensium regis, anno decimo; qui erat Gothionidis, primi Hebræorum judicis, decimus septimus. Eusebius, ad illum annum, numero DXC. μηλῶ, καὶ θάσῶ, καὶ Ἀλκίῳ, ἐκλήθησαν, καὶ Πάφῳ. Quæ sic vertit Hieronymus. Melus, & Paphus, & Thāsus, & Callista, urbes, conditæ. Totidem verbis Marianus Scotus, Chron. lib. I. Æt. III. Quod si verum, certè non de Cinyra conveniet tempus; qui Trojani belli tempore ætatem egit, annis amplius ducentis post hoc ipsum. Olim Erythra dicta fuit: si id tamen de hac vetere, non de novâ, capiendum. Vide supra, ubi de hac urbe ago, cap. XI. Eratque in loco edito structa. Hinc Virgilius, Æneid. X.

Est Amathus, est celsa mihi Paphos. —

Ubi Servius, Antiqua Paphus, quæ Palæpaphus dicitur, in excelsio fuit posita: ex quo loco ædificia, permittente pace, in littus deducta sunt. Et egregio circum agro. Columella, lib. X.

Cypro item Paphio quam pingui nutrit in arvo.

Et irrigabat fluvius Barbarus, sine pluvîâ. Euripides Bacchis.

Πάφον δ', ἀν' ἐκατόσμοι

βαρβάρῃ ποταμῷ ῥοαί

καρπίζουσιν ἄνθρωποι.

Et Paphum, quam centum ostia habentis

Barbari fluvii fluxus

Frugiferam reddunt sine imbribus.

Et quidem suprâ mare: ut apparet ex citatis Servii verbis. Beda, De nom. loc. in Act. Apost. Paphus, civitas maritima, in Cypro insula. Immo ad decem usque stadia mare versus procedebat, portu insuper insignis. Strabo, lib. XIV. καὶ παλαιὰ Πάφῳ, ὅσων ἐν δέκα σταδίοις

ὑπὲρ τῆς θαλάσσης ἰδρυμένη, ὑφορμον ἔχουσα. *Et antiqua Paphus, ad decem circiter stadia supra mare condita, portum habens. Et hoc quoque circumluebat. Ovidius, Metamorph. lib. X.*

—— non alto repetit Paphon æquore cinctam.

Apuleius, Miles. XI. *Seu tu celestis Venus, quæ, primis rerum exordiis, sexuum diversitatem, generato Amore, sociasti; &, eternâ sobole humano genere propagato, nunc circumfluo Paphi sacrario coleris. Unde & insula ab Ovidio appellatur, Metamorph. lib. X.*

Illa Paphum genuit, de quo tenet insula nomen.

Appulitque huc primum Venus. Tacitus, Hist. lib. II. *Fama recentior tradit, Deam ipsam, (de Venere loquitur,) conceptam mari, huc appulsam. Mela, lib. II. cap. vij. Et, quod primum ex mari Venerem egressam accolæ affirmant, Palæpaphos. Homerus, Odyss. 9.*

Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε Φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
ἔς Πάφον. ———

*In Cyprum verò venit risu gaudens Venus,
In Paphum. ———*

Immò nata à quibusdam illic credita. Innuit Lucanus, lib. VIII.

—— Cyproque citatas

*Immiserè rates, nullas cui prætulit aras
Undæ diva memor Paphiæ: si numina nasci
Credimus; aut fas est, quenquam cœpisse deorum.*

C A P. XV.

Venus etiam illic culta: ac templum habuit, & oraculum, Taciti locus illustratus. templum autem, conditum ab Aëria rege, sive Cinyra: idque longe celeberrimum, quam ob causam unde quaque visebatur. Aræ verò in eo plurimæ: in quibus una, in quam nunquam impluebat. Venus autem hæc, Cælestis; non Vulgaris: & colebatur ritu à Syriis petito, Ascalonem habitantibus. Itaque & templum structum, quale illic: quod peculiari quadam formâ erat. Ejus opulentia, & regia donaria.

Itaque

Itaque & culta illic. Horatius. Carm. lib. I. Od. xxx.

O Venus, regina Gnidi, Paphique:

Sperne dilectam Cypron. —

Ubi Acron. *Paphos, urbs Cypri insulae, Venerem praecipue colens, Quae Porphyryon etiam dicit, totidem verbis. Athanasius, Orat. contra Graecos. Επιτεινοντες τὴν ἀσέβειαν ἔργοι, τὴν πρὸς Θεοῦ τῶν εὐρέσεως, καὶ τῶν ἑαυτῶν κακίας, τὴν ἡδονὴν, καὶ τὴν ὀνησίαν, θεοποιήσαντες, προσκυνῶσιν. οἷός ἐστιν ὁ παρ' αὐτοῖς ἔργος, καὶ ἡ ἐν Πάφῳ Ἀφροδίτη. Alii verò, impietatem amplificantes, sumptâ ex malitiâ suâ occasione, voluptatem & cupiditatem suam, inter deos referentes, has adorant: qualis apud eos Amor est, & quae Paphi Venus. Hinc Arator capiendus, Hist. Apost. lib. II.*

*— Cyprum Salaminaque linquens,
Pergit adire Paphum: quæ fertur, amoribus olim
Dedita, sacrilegæ mansisse libidinis antrum,
Aligerosque vagos studio coluisse procaci.*

Templum ejus memorat Strabo, ubi de hac urbe agit, libro toties citato. καὶ ἱερὸν δευτέρου τῆς Παφίας Ἀφροδίτης. *Et templum antiquum Paphiæ Veneris. Virgilius, de Venere loquens, Æneid. I.*

*Ipsa Paphum sublimis abit, sedesque revisit
Læta suas: ubi templum illi, centumque Sabæo
Thure calent aræ. —*

Ipsa Venus apud Claudianum, De nupt. Hon. & Mar.

Te propter Paphias ædes, Cyprumque, reliqui.

Et oraculum item illic. Suetonius, in Tito, cap. v. *Aditoque Paphiæ Veneris oraculo, dum de navigatione consulit, etiam de Imperii spe confirmatus est. Atque inde Tacitus intelligendus, Hist. lib. II. Tantum Cinyrades sacerdos consulitur. Ac templum quidem, conditum fuit ab Aeria: sive, ut recentiores tradunt, Cinyra. Tacitus, Hist. lib. II. Templum Paphiæ Veneris, inclytum per indigenas, advenasque Conditorem templi, vetus memoria Aëriam: fama recentior, tradit, à Cinyra sacratum templum. De Aëria, etiam ait Annal. I. Cyprii tribus delubris: quorum vetustissimum Paphiæ Ve-*

neri auctor Aërias posuisset. Eratque id longè celeberrimum. Plinius, lib. II. cap. xcvi. *Celebre fanum Veneris habet Paphos.* Beda, Denom. loc. in Act. Apost. *Paphus, civitas maritima, in Cypro insulâ, Veneris quondam sacris, carminibusque Poëtarum, famosa.* Ac visebatur, ab indigenis, exterisque. Habes in citatis statim verbis Taciti. *Templum Paphiæ Veneris inclytum, per indigenas advenasque.* Indicatque Apuleius, cùm id defuisse dicit, Miles. lib. IV. *Paphum nemo, ad conspectum deæ Veneris, navigabat.* Inde Veneris habitaculum à Phurnuto appellatur, ubi de illâ agit, lib. De Nat. Deorum. Ἡ δὲ Πάφος, ἴδιον αὐτῆς εἰρητήριον ἐστὶ, Παφίης λεγομένης. *Paphus verò, proprium ejus habitaculum est, Paphiæ dictæ.* Et erant etiam aræ plurimæ. Vidimus, in citatis statim Virgilii verbis.

— ubi templum illi, centumque Sabæo

Thure calent aræ. —

Et Statius, de Venere loquens, Theb. lib. V.

Illæ Paphum veterem, centumque altaria, linquens.

Unam memorat Homerus, Odyss. 9.

Ἡ δὲ ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομνηδὴς Ἀφροδίτη,
 Ἔς Πάφον· ἐνθα δὲ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις.
*In Cyprum verò venit risu gaudens Venus,
 In Paphum, ubi illi fanum, & ara odora.*

Iterum, Hymno in Venerem.

Ἔς Κύπρον δὲ ἐλθῶσα, θυώδεα νηὸν ἔδωκεν,
 Ἔς Πάφον, ἐνθα δὲ οἱ τέμενος βωμός τε θυώδης.

*In Cyprum autem cùm venisset, odoriferum templum ingressa est
 Paphi, ubi illi templum est, & ara odora.*

Quæ loca respexit Etymologici Auctor, in κύπρις. πολὺ δὲ μάλλον ἀπὸ τῆς Πάφου, ἐν ἣ βωμός τε θυήεις αὐτῇ, Παφίη ἐλέγετο. Multò verò magis à Papho, ubi ara illi odora, Paphia diceretur. Erat etiam, in quam nunquam impluebat. Plinius, loco citato. *Celebre fanum habet Veneris Paphos, in cujus aram quandam non impluit.* Tacitus, plures tales refert, Hist. lib. II. *Ignem puro altaria adolentur; nec ullis imbris, quanquam in aperto, madescunt.* Erat autem Venus ea, non Vulgaris, sed Cælestis. Apuleius, Miles. XI. *Seu tu Cælestis Venus, quæ, primis rerum exordiis, sexuum diversitatem, generato*

nerato Amora sociasti: & æternâ sobole genere humano propagato, nunc circumfluo Paphi sacrario coleris. Et quidem cultu à Syriis tradito. Pausanias, in Atticis. Πλησίον ἢ ἱερὸν ἔστιν Ἀφροδίτης Οὐρανίας. πρώτοις ἢ ἀνθρώπων Ἀσσυριοῖς καὶ τῇ Σεβαστῇ τῇ Οὐρανίᾳ· μετὰ ἢ Ἀσσυρίαις, Κυπρίων Παφίαις, καὶ Φοινίκων τοῖς Ἀσκάλωνι ἔχουσιν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ. Propè est fanum Veneris Cælestis: quam primi omnium Assyrii coluere: à quibus inter Cyprios Paphii, cum Phœnicibus, qui inhabitant Ascalonem Palæstinæ. Immo Veneris hoc templum, ad ejus, quod in Ascalone erat, imitationem, factum fuisse, dicit Herodotus, lib. I. οἱ γὰρ, ἐπεὶ περ ἀναχωρεῖν περὶ ὁπίσω, ἐχέοντο τῇ Συρίᾳ ἐν Ἀσκάλωνι πόλει, τῇ τῶν Πλεόνων Σκυθῶν παρεξελθόντων ἀσινένων, ὁλίγοι πνὺς ἀπάντων ὑπελειφθέντες, ἐσύλησαν τῇ Οὐρανίᾳ Ἀφροδίτῃ τὸ ἱερὸν, ὡς ἐγὼ πυνθανόμενος ὁ δὲ Ἰσκιω, πάντων δὲ χαριότατον ἱερὸν, ὅσα ταύτης τῇ θεῇ. καὶ τὸ ἐν Κύπρῳ ἱερὸν, ἐν θεοῖς ἐρέετο· ὡς ἀπὸ λέγεσσι Κύπριοι. Hi verò regredientes, cum in urbem Syriæ Ascalonem pervenissent, plerisque, nullo illato damno prætergressis, pauci quidam ex iis relictæ, Veneris Uranie fanum spoliârunt: omnium, quantum quidem intelligo, hujus deæ templorum vetustissimum. etenim, quod in Cypro templum, inde factum est: uti Cyprii ipsi dicunt. Tacitus Aëriam vocatam dicit, Hist. lib. II. Conditorem templi, regem Aëriam vetus memoria: quidam, ipsius deæ nomen id perhibent. Ubi tamen, ex codicibus manuscriptis Uranium Alciatus legit, vir insignis. Itaque Urania Venus, etiam secundum Tacitum, dicta fuerit. Ac plurimæ certè illic opes, & donaria regum item antiquorum. Tacitus ibidem, de eodem. Spectatâ opulentiâ, donisque regum: quæque alia latum antiquitatibus Græcorum genus incertæ vetustati affingit. Pausanias, in Arcadicis. Ἐστὶ καὶ ἐν Σικελίᾳ τῇ Ἐρυκίᾳ (Ἀφροδίτης) ἱερὸν, ἐν τῇ χώρῃ τῇ Ἐρυκίᾳ, ἀγνώστῳ τὸν τε ἐκ παλαιότητος, καὶ ὅσα ἀποδόντων πλεόντων τῷ ἱερῷ τῷ ἐν Παφῷ. Est enim & in Sicilia Erycinæ (Veneris) fanum, in subjecto Eryci agro, jamdudum sanctissimum, neque opibus fano, quod est Paphi, inferius. Erat verò structura ejus peculiaris, & ab aliis diversa. Indicat Tacitus, loco citato. Atque illum cupido incessit, adeundi visendique templum Paphiæ Veneris, inclytum per indigenas, advenasque. Haud fuerit longum initia religionis, templi situm, formam deæ, neque enim alibi sic habetur, paucis differere.

CAP.

C A P. XVI.

Simulacrum deæ, mirâ formâ: nempe metæ, aut umbilici. Philostrati locus explicatus, & ostensus interpretis error. Erant verò illic plura: quorum unum ab Herostrato quodam emptum, Naucraticumque inde abductum. Sacra illi thure facta: vasque, in quo illud positum, κίχης dictum. Ovidii locus illustratus: & confusio quædam Taciti indicata.

Vidimus templum: nunc & simulacrum ejus videamus. Illud quoque, sicut istud, mirâ formâ, neque alibi usitatâ. Tacitus, in citatis verbis. *Haud fuerit longum, initia religionis, templi situm, formam deæ, neque enim alibi sic habetur, paucis differere.* Ac post eâ dicit, metæ instar id fuisse. *Simulacrum deæ, non effigie humanâ; continuus orbis latiore initio tenuem in ambitum, metæ modo, exsurgens: & ratio, in obscuro.* Et observa, quandam ceu pyramidis formam. Itaque & Maximus Tyrius, Dissert. xxxviij. Παφίαις πόρ, ἡ Ἀφροδίτη τῆς ἡμετέρας ἔχει τὸ ὄργανον, ὅν αὐτὴ ἐκείνης ἀλλὰ τῷ ἡ περὶ αὐτὴν λόγῳ. *Apud Paphios quidem, Venus colitur: verum ejus simulacrum, nulli alteri rei similem, quàm pyramidi albæ, dixeris.* Quidam, etiam umbilico similem tradunt, sicut hi, quos dixi, metæ. Utamque sententiam refert Servius, ad Æneid. lib. I. *Apud Cyprios Venus in modum umbilici, vel, ut quidam volunt, metæ, colitur.* Philostratus, simpliciter dicit, ἐὶς ὁ συμβολικῶς ἰδρυμένον, *simulacrum enigmaticè dedicatum; id est, uti habet Tacitus, in citatis antè verbis, cujus ratio in obscuro, & vix conjecturâ aliquâ assequenda.* Ecce verba, in Vitâ Apollonii, lib. III. cap. xvj. Νεὴς τε Πιπυχόντες, πρὸς ἀπὸς τῆς Κύπρου ἐπὶ τῷ Παφίῳ ἐπὶ τῇ Ἀφροδίτῃ ἐδῶκεν, ὃ, συμβολικῶς ἰδρυμένον, ἱερῶς τῇ Ἀπολλωνίῳ. *Navemque navetos, in Cyprum adnavigasse, juxta Paphum: ubi Veneris simulacrum, dedicatum enigmaticè, Apollonium admiratum esse.* Non rectè interpres eruditus vertit; ubi præclarum est Veneris templum, quod, ex collatis pecuniis exstructum, admiratus est Apollonius. Erant autem plura: unumque ex his Herostratus quidam emit, Naucraticum-

cratimque abstulit, Olympiade XXIII. Polycharmus Naucratis, libro De Venere; cujus hoc fragmentum existat, apud Athenæum, lib. XV. καὶ ὅτι τὴν τρίτην πρὸς τὴν ἑκαστὴν Ὀλυμπιάδα, ὁ Ἡρόστρατος, πολίτης ἡμέτερος, ἐμπορίᾳ χρώμενος, καὶ χώραν πολλὰν περιπλέων, πολλὰν ποτὶ τὴν Πάφον τὴν Κύπρον, ἀγαλμαῖον Ἀφροδίτης ἀσημαῖον, δέχαϊον τῇ τέχνῃ, ἀνιστάμενος ἢ φέρον εἰς τὴν Ναύκραν. *Vigesima tertia verò Olympiade, Herostratus, civis noster, mercaturam exercens, multasque regiones circumnavigans, cum quando Paphum Cyprì appulisset, imagunculam Veneris, palmæ magnitudine, opere vetusto, emit, abiensque Naucratis deportavit. Sacra illi faciebant tantum thure; ut est videre apud Virgilium, Æneid. I.*

*Ipsa Paphum sublimis abit, sedesque revist
Læta suas: ubi templum illi, centumque Sabææ
Thure calent aræ.*

Et apud Horatium, lib. I. Od. XXX.

*O Venus, regina Gnidi, Paphique,
Sperne dilectam Cypron, & vocantis
Thure te multo Glycæræ decoram
Transfer in ædem.*

Hinc quoque βωμός τις, ara odorata, tribuitur illi ab Homero, Odyss. 9.

*Ἡ δὲ ἄρα Κύπρον ἵκανε Φιλομειδής Ἀφροδίτη,
εἰς Πάφον· ἐνθα δὲ οἱ τίμῃ, βωμός τε τις.*
*In Cyprum verò venit risu gaudens Venus,
In Paphum: ubi illi fanum, & ara odora.*

Vasque, in quod thus injectum, κίχητις illis dicebatur. Hesychius. κίχητις, εἰς ὃ ἐμβάλλεται λίβανως, κύπελοι. Cichetus, in quod thus injectur, Cyprii. Sed Ovidius, præter thura, etiam hostias illic immolatas ait, Met. lib. X.

*Festa dies Veneris, totâ celeberrima Cypro,
Venerat: & blandis indutæ cornibus aurum,
Conciderant ictæ niveâ cervice juvencæ:
Thuraque fumabant.*

Nec id nobis adversatur, alibi in Cypro factum, nondum conditum Papho, uti clarum ex sequentibus. Sed quid Tacito faciemus,
G qui

qui contrarius sibi ipse? Ecce enim, Hist. lib. II. *Hostiæ, ut quisque vovit: sed mares deliguntur. Certissima fides hædorum fibris. Sanguinem aræ offundere vetitum: precibus, & igne puro, altaria adolentur.* Hostias mactatas dicit, easque mares: & præcipuè ex his hædos. inde ait; nefas fuisse, effundere sanguinem; sed precibus, & puro igne, id est, thure, adolere consuevisse. Non concilio.

C A P. XVII.

Condito à Cinyra templo, sacra intulit Cilix Tamiras: unde pactum, ut ex posteris utriusque sacerdotes caperentur: quorum illi κινυράδαι, isti ταμιράδαι dicti. quanquam postea jus suum Tamiradæ in Cinyradas transfulere. Hesychii locus emendatus, ut & Taciti. Sacerdotii quoque dignitas: unde Ptolemæum illo honaratum Cato voluit.

Condito à Cinyra templo, sacra illi, quæ jam dixi, constituta: Quæ quoddam Thamyras è Ciliciâ intulisset, convenere inter sese, ut ex posteris utriusque sacerdotes caperentur: quorum illi κινυράδαι, isti ταμιράδαι dicti. Tacitus, Hist. lib. II. *Fama recentior tradit, à Cinyrâ sacratum templum; sed scientiam artemque aruspicum accitam, & Cilicem Thamyram intulisse. atque ita pactum, ut familiæ utriusque posteris cæremoniis præsiderent.* De Cinyradis, sic Hesychius. κινυράδαι, ἱερεῖς Ἀφροδίτης. κινύρας, Ἀπόλλωνος καὶ Φαρνακῆς παῖς, βασιλεὺς κυπρίων. Cinyradæ, sacerdotes Veneris. Cinyras, Apollinis & Pharnacæ filius, rex Cypriorum. Malè scribitur; κινυράδαι, & κινύρας. De Tamyradis, idem alibi. ταμιράδαι, ἱερεῖς Ἰνέας, ἐν κύπρῳ. Tamiradæ, sacerdotes quidam, in Cypro. Sed notandum, quod ibi scriptum ταμιράδαι, per T. & I. non per Θ. & ρ. Ac scriptura ista vera est: & in Tacito rescribendum planè cenſeo, *Cilicem Tamiram*, ex antiquâ lectione, quæ habebat, *cilicentam miram*: ut Beatus Rhenanus, vir doctrinâ perinſigni, in suis ad hunc locum Notis, testatum facit. Eodem modo neque rectè Cinyras, & Cinyrades, ibi scribitur: cùm deberet, Cinyras, & Cinyrades:

rades : uti à me exhibetur. Postea cessere jure suo Tamiradae , & in Cinyradas illud transtulere. Tacitus , loco citato. *Ita pactum , ut familiae utriusque posterì cæremoniis præsiderent. Mox , ne honore nullo regium genus peregrinam stirpem antecelleret , ipsâ , quam intulerant , scientiâ hospites cessere. Tantùm Cinyrades sacerdos consue- litur. Itaque solius Cinyrae , in his facris , meminit Pindarus , Pyth. Od. II.*

Κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύ-
ρῳ πολλὰ κίς Φαῖμα Κυπρίων ,
τὸν δὲ

χρυσοχαίτας πορφύρεως

ἐφίλασ' Ἀπόλλων ,

ιερέα κτίλον Ἀφροδίτας.

*Resonant quidem circum Ciny-
ram sæpè sermones Cypriorum ,*

quem

auricomus propense

dilexit Apollo ,

sacerdotem primum Veneris.

Ubi Scholiastes. Ἐγένετο ὁ (ὁ Κινύρας) βασιλεὺς τῆς Κυπρίων , καὶ ἱερεὺς τῆς Κυπρίας Ἀφροδίτης. ἀφ' οὗ οἱ ἐν Κύπρῳ Κινυράδα τῇ θεᾷ ἀνιέρωντο. *Erat verò (Cinyras) rex Cypriorum , & sacerdos Veneris Cypriæ : à quo Cinyradae in Cypro deæ sunt consecrati. Erat verò Veneris illud sacerdotium opulentum , & inprimis honoratum , ceu familiae regiae proprium : ideoque id in regem Ptolemæum , honoris causâ , voluit conferre Cato. Plutarchus , in illius Vitâ. Κανίδιον δὲ ἵνα τῆς Φίλων προπέμψας εἰς Κύπρον , ἔπειθε τὸ Πτολεμαῖον ἀνδρὶ μάχης εἶκειν , ὡς ἔπε λημάτων , ἔπει λημῆς , ἐνδεᾶ βιωσάμενον. ἱερωσύνῳ γὰρ ὡπλῆς τῇ ἐν Πάφῳ θεᾷ δώσειν τὸ δῆμον. Per Canidium , quendam amicorum , quem præmisit in Cyprum , egit cum Ptolemæo Cato , uti sine pugná cederet : ceu nec inops vitam acturus , neve etiam inhonoratus. etenim daturum ipsi populum esse sacerdotium Veneris Paphiæ.*

CAP. XVIII.

Malo everſâ, cives ejus huc translati à Ptolemæo. Terræmotu ſæpè vexata, ac vaſtata: nequicquam inſtaurante Auguſto, qui & à ſe voluit Auguſtam dici. Vaticinia Sibyllina. Cùm reducta inſula in poteſtatem populi Romanis eſſet, hîc proconſul ſedem habuit. Seculo ſuperiore qualis ejus ſtatus fuerit.

Postquam verò templum Veneris, aras, sacra, sacerdotes, memoravi, reliqua porro, quæ ad urbem totam pertinent, explicabo. Civibus, auxit, Malo everſâ, Ptolemæus; uti ſuprà, cùm de eâ urbe agerem, indicavi, cap. xij. Sed à terræmotu magnum ſæpè detrimentum paſſa eſt. Seneca, Epist. XCI. *Cyprum quoties vaſtavit hæc clades? quoties in ſe Paphus corruit?* Et Nat. Quæſt. lib. VI. cap. xxvj. *Sic Paphos non ſemel corruit.* Hieronymus, in Vitâ Hilarionis monachi. *Ingreſſus ergo Paphum, urbem Cypri, nobilem carminibus poëtarum, quæ frequenter terræ motu lapſa, nunc ruinarum tantum veſtigiiſ, quid olim fuerit, oſtendit.* Beda, De nom. loc. in Aët. Apolt. *Paphus, civitas maritima in Cypro, Veneris quondam ſacriſ, carminibuſque poëtarum, famoſa, frequenti terræ motu lapſa, nunc ruinarum tantum veſtigiiſ, quod olim fuerit, oſtendit.* Subventum ei ab Auguſto, qui pecuniam inſtaurandæ eſt largitus, & Auguſtam à ſe dixit, anno urbiſ conditæ DCCXXXIX. Dion Caſſius, in ejus anni rebus geſtiſ, lib. LIV. *Παφίσις τε, ſειſμῶ πονήουσι, καὶ χρημάτων ἐχαρίσθη, καὶ τὸ πλὴν ἀύγχασι καλεῖν καὶ δόγμα ἐπέτεψε.* *Paphiſ, terræ motu afflictiſ, pecunias eſt largitus, urbemque edicto appellari Auguſtam juſſit.* Verùm alii terræmotuſ inſecuti poſteâ totam everterunt; ut veſtigiiſ ruinarum tantum oſtenderet, quid fuiſſet: ut apparet ex citatiſ Hieronymi, ac Bedæ, verbis. Ac Sibylla, id futurum, olim etiam prædixerat. En oraculum, inter alia Sibyllina, lib. IV.

Καὶ τότε δὴ Σαλαμίνα Πάφον θ' ἅμα ſειſμὸς ὀλέσσει.

Ac tunc ſanè Salamina, Paphumque, ſimul terræmotuſ perdet.

Et lib. V.

— *Κύπρῳ δ' ἐξεί μεῖζα πῆμα,*

Καὶ

καὶ Πάφῳ αἰετὶ δεινὸν μόνον. —

— *Cyprus verò habebit magnum damnum ,
Et Paphus incurret grave fatum.* —

Ac , redactâ in potestatem populi Romani insulâ , hâc proconsul ,
tanquam in præcipuâ urbe , domicilium suum habuit. Colligi ex
Euangelistâ Luca potest , Act. cap. xij. Ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς Κύ-
προν. καὶ , ἡρώδης ἐν Σαλαμῖνι , κατήγελλον τὸ λόγον ὅτι ἦεν τὸ σωα-
γωγαῖς τῶν Ἰουδαίων. εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην τὸν προφήτην. διελθόντες δὲ τὸ ἵησον ἄρχι-
Πάφῳ , εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον , ᾧ ὄνομα Βαριεσῆς· ὃς
ὡς συντῶ ἀντιπαύω , Σεργίῳ Παύλῳ , ἀνδρὶ συνετῷ. Et inde abnavigâ-
runt in Cyprum , quumque devenissent Salamina , annuntiârunt ser-
monem Dei in synagogis Judæorum. habebant autem et Joannem mi-
nistrum. ac , peragratâ insulâ usque Paphum , invenerunt quendam
magum pseudopropheta[m] Judæum , cui nomen Bariesus : qui erat cum
proconsule , Sergio Paulo , viro prudente. Quo se modo proximo
habuerit seculo , exponit Bartholemæus Saligniacus , Itinerarii sui
Tomo IV. cap. vj. Paphos , ruinis plena videtur , templis tamen fre-
quens : inter quæ Latina sunt præstantiora , in quibus ritu Romano
divina peraguntur , et Gallorum legibus vivitur. Olim verò , & tota
Cyprus ejus nomine appellata. Æthicus , in Cosmographiâ , ubi de
insulis Oceani septentrionalis. Item Cypros , vel Paphos. Antoninus ,
in Itinerario. Insula Cyprus , sive Paphus , Veneri consecrata , in
Carpathio mari. Isidorus , Orig. lib. XIV. cap. vj. Cyprus insula ,
à civitate Cypro , quæ in eâ est , nomen accepit. Ipsa est et Paphos ,
Veneri , consecrata. Honorius , De Imag. Mundi , lib. I. cap. xxxiv.
In mediterraneo mari est Cyprus insula , contra Syriam , à Cypro ci-
vitate dicta , Hæc et Paphus , à civitate ejusdem nominis.

C A P. XIX.

*Columbæ apud Paphios eximiæ : ut lactucæ , et fœniculum , ac myrti.
Pondus illic , Πέλεκυς dictum , et Ἡμιπέλεκκον. Μασός , poculi genus.
Medimnus , diversus à Salaminio. Vocabula quædam , Paphiis peculiaria.
Paphus nova , sexaginta stadiis à vetere distans. Portus etiam ibidem ,
et templum Veneris , ac panegyris celeberrima. Pausaniæ error*

indicatus. Nicocles, ejusque filii, & in illis admiranda. Tychicus martyr, atque septem Macchabæi: & eorum item sanum, in sacella totidem distinctum. Pegæ, Megarensium colonia.

Columbæ hîc eximîæ commemorantur. Martialis, lib. VIII. epigramm. XXVIII.

Spartanus tibi cedit olor, Paphiæque columbæ.

Serenus Samonicus, lib. De Medicinâ, cap. xl.

Atque fimum Paphiæ pariter compone columbæ.

Et lactucæ. Columella, ubi de lactucâ agit, lib. X.

Cypros item Paphio quam pingui nutrit in arvo.

Idem etiam observare est apud Suidam, & Hesychium, in Ἀδώνιδι κῆποι: ubi & foeniculum commemoratur. Item myrti. Statius, Theb. lib. IV.

— *hi Paphias myrtos à stirpe recurvant:*

Et pastorali meditantur prælia trunco.

Pondus illic, decem minarum, Πέλεκυς quod dicebatur: ut dimidium, ἡμιπέλεκυν. Hesychius. ἡμιπέλεκυν, τερμναῖον, ἢ πετραμναῖον, ἢ πεντέμνην. τὸ δὲ δεκάμνην, πέλεκυς καλεῖται ὡς Πάφιοις. *Semipelecum, trium, quatuor, aut quinque minarum: nam decem minarum pondus, pelecys vocatur apud Paphios.* Erat & poculi genus quoddam, μασὶς dictum. Athenæus, lib. XI. μασὶς. Ἀπολλόδωρος ὁ κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλος φησι, Πάφιος τὸ ποτήριον ἔτω καλεῖν. *Mastus.* Apollodorus Cyrenæus, ut tradit Pamphilus, ait, Paphios ita poculum appellare. Medimnus, cum apud Salaminios, quinque modios contineret, apud Paphios, quatuor tantum cum dimidio continebat. Epiphanius De pond. & mens. μέδιμνον ὃ παρ' αὐτοῖς τοῖς κυπρίοις, διάφορον. τὸ δὲ μέδιμνον Σαλαμῖνιοι, εἶπεν Κωνσταντῖοι, ἐκ πέντε μοδίων ἔχον· Πάφιοι δ', ἐκ Σικελιῶν, πέντε μοδίων αὐτὸν μετρεῖσιν. *Medimnus* verò, apud eosdem Cyprios, est diversus. *Medimnum* enim Salaminii, seu Constantii, quinque modiorum habent: Paphii verò, Siculique, quatuor modis, ac dimidio, eum metiuntur. Quin vocabula etiam peculiaris quædam habebant. Ex quibus ista exstant in Hesychii glossis. ἐπίκρονον. Ἐς πρὸ' ἔρπεις: Εὐτρόσσεος. Ζάσαθ. Ζάλματ. Θορόνας. Ἰγία. Ἰμίρεον. Ἰμπάπτεον.

Κά-

κάβει. κάβλη. κακκείναι. καλέχες. κάπα. κάρραζον. κατέρειαι. κίβον. κιδνόν. κορζία. κύβ. λιμνί. μοχοί. Σάπι. Σίς. Σία. ὕσις. Sed, ut puto, hæc communia utrique Papho, uti alia, quando ita indistinctè proferuntur. Nam & nova Paphus erat, ab hâc vetere distans stadia sexaginta; condita ab Agapenore, ferè circà idem tempus; scilicet Apagenore, qui, ab Ilio reversus, istic urbem nominis ejusdem condit: à quâ pompæ, viris simul foeminisque, undequaquē confluentibus, ad antiquam ducebantur. Strabo, lib. XIV. εἴθ' ἢ Πάφῳ, κτίσμα Ἀγαπήνορος, καὶ λιμένα ἔχουσα, καὶ ἱερὰ εὐκατεσκαδύμενα. διέχεται περὶ ἑκαδὶς ἐξήκοντα τὰ πάλαι Πάφῳ· καὶ πασηγυρίζουσι διὰ τὸ ὁδὸν ταύτης κατ' ἑπὶ τὴν πάλαι Πάφον ἄνδρες ὁμῶς γυναιξίν, ὥς τῶν ἄλλων πόλεων σωιόντες. Inde Paphus, ab Agapenore condita, portum habens, & templa, benè structa. Distat verò à vetere Papho terrestri itinere stadiorum sexaginta: & per eam viam solennes pompæ ducuntur ad veterem Paphum, viris simul, & mulieribus, ex aliis urbibus convenientibus. Hanc ipsam panegyrim, ut existimo, designat Ovidius, Metam. lib. X.

Festa dies Veneris, totâ celeberrima Cypro Venerat. —

Et Terentius, Adelph. Act. II. Sc. II.

— hinc alia, quæ porto Cyprum.

Nisi eò ad mercatum venio, damnum maximum est.

Ubi Donatus. Hanc insulam posuit poëta, vel quod Veneri sacra sit, vel quod mercatus in eâ sit. De Agapenore conditore, est Pausaniæ quoque locus, in Arcadicis. Ἰλίου τὴν αἰχμήν, ὁ ποῖς ἔλθοι καὶ τὴν πλὴν τὴν οἰκίαν ἐπιγυρόμενον Χαιμῶν Ἀγαπήνορα, καὶ τὸ Ἀρκάδων ναυτικόν, κατήνεγκεν εἰς Κύπρον· καὶ Πάφῳ τε Ἀγαπήνωρ ἐγένετο οἰκιστής, καὶ τὸ Ἀφροδίτης κατεσκαδύσαστο ἐν πόλει Πάφῳ τὸ ἱερόν. Τέως ἢ ἡ θεὸς ὤρετο Κυπρίων τιμὰς εἶχεν ἐν Γόλγοις καλαμνέω χωρίῳ. Ilio verò capto, quæ Græcos, domum redeuntes, oborta tempestas dissipavit, Agapenorem, & classem Arcadicam, in Cyprum appulit: ac Paphum Agapenor condidit, Venerique in urbe Papho templum struxit: cùm ad illud usque tempus apud Cyprios dea Golgis, quod tunc urbis nomen erat, coleretur. Sed, Pausaniæ anne ratio satis constat, qui ad illud usque tempus Golgis tantum cultam esse Venerem dicit; cùm jam antè, quanquam certè

haud

haud ita multo, in antiquâ illa Papho, posito à Cinyra templo, ut ostendi, coleretur? Certè errat. Paphius erat, sed, ex utrâ urbe, incertum, Nicocles ille, filique item ejus, de quibus mira narrat Plinius, lib. XI. cap. xxxvij. *Timarchus, Nicoclis filius Paphii, duos ordines habuit maxillarum. Frater ejus, non mutavit priores, ideoque prætrivit.* Paphi quoque, in utrâ, pariter est incertum, martyr factus fuit Tychicus, Pauli Apostoli discipulus, die Aprilis XXIX. Martyrologium, in diei hujus Sanctis. *Apud Paphum in Cypro Tychici, discipuli beati Pauli apostoli.* Usuardus, in eodem Martyrologii sui die. *Apud Paphum Tychici diaconi, sancti Pauli discipuli.* Ado. *Apud Paphum, Tychici, Apostolorum discipuli.* Erat quoque fanum martyrum Macchabæorum subterraneum, septem sacellis distinctum. Saligniacus, ubi de Cypro agit, Itinerarii sui Tom. IV. cap. v. *Alia civitas in hoc regno antiquissima, atque metropolis, Paphos dicitur, vetustissimis auctoribus celebrata; in quâ septem fratres Macchabæi, unâ cum matre, inclyto martyrio coronati sunt. Nos autem hoc fanum subterraneum, in honore martyrum septem sacellis distinctum, multâ devotione ingressi sumus. Meminit verò novæ Paphi etiam Plinius, lib. V. cap. xxxj. & Ptolemæus in urbibus Cypri, versus occidentem sitis. Finiam caput, cùm de Pegis unum addidero: de quibus sic ait Stephanus. Πηγάς, περιχίμα Μεγαρέων· ἐστὶ δὲ πόλις ἐν Κυπρίᾳ τῇ Κύπρῃ. Pegæ, habitatio Megarensum. Est verò & urbs Cyreniæ Cypri.*

C A P. XX.

Salamis: à Teucro condita. Acconis locus emendatus. Messallæ Corvini error ostensus. Salamis Vera, quæ poëtis. Postea Constantia dicta. Constantini Porphyrogenetæ locus restitutus. Ejus pars, Corone dicta.

Salamis. In orientali insulæ parte memoratur Ptolemæo, Geogr. lib. V. Condita autem est à Teucro, cùm is, à patre Telamone domo ejectus, in Cyprum appulisset. Æschylus, Persic.

ΚΥ.

Κυπρίας τε πόλεις,
 Πάφον, ἠδὲ Σόλους,
 Σαλαμῖνά τε, τῆς
 Νῦν μαρτόπολις
 Τῶν δ' αἰλία σεναγμάτων.
 Cypriasque urbes,
 Paphum, aut Solos,
 Salaminaque : cuius
 Nunc metropolis

Horum causa est gemituum.

Ubi Scholiaſtes. Σαλαμῖνα τὴν ἐν Κύπρῳ Φησὶν ἢ ἡ μητρόπολις, ἢ ἐν τῇ Ἀττικῇ δηλαδὴ, ἡμῖν αἰλία ἐστὶ τῶνδε τῶν σεναγμάτων. ἀπικεῖ γάρ εἰσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνιαι τῇ ἐν Ἀττικῇ. Φασὶ γὰρ, ὅτι, τῷ Ἀϊαλῷ ἀντόχερος γεγονότος, ὁ Τεύκρος, ὁ αὐτοῦ ἀδελφός, ἐν τῇ Σαλαμῖνι, τῇ αὐτοῦ πατρίδι, ἀπελθὼν, σὺν ἐδέχθη τῷ πατρὶ αὐτῶν τελαμῶνι, ἀλλ' ἐδιώχθη διὰ τὸ τῇ Σαλαμῖνι, ὡς μὴ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀϊαντα κωλύσας, σφαιροδυσόμῃρον ὑφ' αὐτοῦ. καπελθὼν ἔν, ἐν τῇ Κύπρῳ ἀνεδείμαλτο πόλιν, καὶ ταύτῃ καλέσας Σαλαμῖνα, ἐπ' ἰνόματι τῇ ἐν Ἀττικῇ. Salaminem, quæ in Cypro est, inquit : cuius metropolis, quæ in Atticâ videlicet, nobis horum gemituum causa. Nam colonisunt Atticæ Salaminis ii qui Cypriam incolunt. Tradunt enim, cum se Ajax occidisset, Teucrum, ejus fratrem, Salamina in patriam suam reversum, minimè à patre admissum Telamone, sed ejectum Salamine, eò quod Ajacem fratrem, manus sibi illaturum, minimè prohibuisset. Itaque digressum, urbem in Cypro condidisse, ac dixisse Salamina, de ejus nomine, quæ in Atticâ. Vellejus, lib. I. Teucer, non receptus à patre Telamone, ob segnitiam non vindicatæ fratris injuriæ, Cyprum appulsus, cognomine patriæ suæ Salamina constituit. Horatius, lib. I. Od. vij.

Nil desperandum Teucro duce, & auspice Teucro.

Certus enim promisit Apollo,

Ambiguam tellure novâ Salamina futuram.

Ubi Acron. Ambiguam. Duplicem. vel, quod una in Cypro, altera in Thraciæ regione esse dicitur : vel, quod una pulsus est, alteram condidit. Ubi manifestum mendum, ac scribendum: altera in

H

At.

Atticæ regione. Porphyrius, ibidem. Ambiguam Salamina, nunc duplicem intelligemus: quoniam alteram Teucer in Cypro insulâ condidit, patriâ à Telamone patre ejectus. Hoc constanter omnes quoque alii Auctores dicunt: Strabo, lib. xiv; Euripides, Helena; Isocrates, in Nicocle: & Euagora; Justinus, lib. xlv. Nonnus, Dionys. lib. xij; Servius, ad Æneid. i. Eustathius, ad Iliad. β'. Itaque manifestus est error Messallæ Corvini, qui in Sidoniâ conditam à Teucro, dicit, lib. De Augusti progenie. Teucer, qui, patriâ profugus, in Sidoniâ alteram Salaminam condidit. Quia verò Cypria illa, in quâ patriam sibi restitutam fingeret, Atticæ quasi simulacrum quoddam esset; unde Ambigua ab Horatio, in citatis statim verbis, appellatur; illa Attica à poetis Vera dicitur. Lucanus, lib. iij.

Tresque petunt veram credi Salamina carinæ.

Seneca, Troadibus.

Nunquid Ajacis Salamina veram?

Manilius, lib. v.

Vera Syracusis Salamis non merget Athenas.

Postea Constantia dicta est. Stephanus. *κωνσταντία*, ἡ ἐν κύπρῳ Σαλαμῖς. Constantia, Salamis Cypri. Hieronymus, in Epitaphio Paulæ. Vidit admirabiles viros, Christianique pontifices, Paulinum, Antiochenæ urbis episcopum; & Epiphanium, Salaminæ Cypri, quæ nunc Constantia dicitur. Beda, De nom. loc. in Act. Apost. Salamis, civitas in Cypro insula, nunc Constantia dicta. Suidas. *ἐπιφάνιος*, κωνσταντίας τὸ κύπερον ὑπὸ σπουδῇ, τὸ πρῶτον Σαλαμῖν. Epiphanius, Constantiæ Cypri episcopus, quæ prius Salamis appellata. Restituendum istud nomen Constantino Porphyrogenetæ, Them. lib. I. cap. xv. *ἐπιτομία* κύπερον τὸ νῆμα, ὑπὸ κοινοῦ λαμβάνον, πῦρτι βελούτῳ. πόλεις, δεκαπέντε. κωνσταντία, μητροπολις. Κίλιον. Ἀμαθῆς. Κυθήρεια. Πάφος. Ἀρσινόη. Σόλοι. Λάπιθος. Κέρμια, ἡ πῖ Λουκισία. Κυθήρεια. Τάμας. Κούριον. Νέμεβος. Τέμνυθος, ἔδον ὁ ἄριος Σπυρίδων. Κάριπας. Præfectura Cypri à consulari administrata fuit. Urbes, quindecim. Constantia, metropolis. Citium. Amathus. Cyrenæa. Paphus. Arsinoë. Soli. Lapithus. Cermia, sive Leucusia. Cytherea. Tamafus. Curium. Nemebus. Trimythus, è quâ erat

erāt sanctus *Spirydon. Carpasus*. Hodie ejus nomen editur mutilum. Κωρσαντ. *. Et sic passim nominatur, apud Scriptores posterioris ævi. Ejus pars, κορώνη dicta. Stephanus. Ἔστι καὶ κορώνη μῦθος τῆς Σαλαμῖνι, τῆς ἐν Κύπρῳ. *Est etiam Corone pars Salaminis, quæ in Cypro*. Immo antiquitus, ut videtur, ita appellata fuit: posteaque, ductâ huc coloniâ, Teucer urbem ampliorem fecit, & à patriâ, uti dixi, Salamina nominavit. Certè, priùs ita dictam, testis locuples est Porphyrius: qui & hominem ibi Agraulo, Cecropis filix, immolari solitum refert, De Abst. lib. II. Ἐν δὲ τῇ νῦν Σαλαμῖνι, πτόπερον δὲ κορωνίδι ὀνομαζομένη, μὲν κατὰ κορείας Ἀφροδίτῳ, ἐν δὲ πτόπῳ τῇ Ἀγραύλῳ τῇ Κέκροπι. In eâ verò, quæ nunc Salamina dicitur, priùs verò Coronis vocabatur, mense secundùm Cyprios *Aphrodisio, homo Agraulo, Cecropis filix, immolabatur*. Quem Porphyrii locum repræsentant etiam Theologi Græci: Eusebius, De Præp. Evang. lib. IV. cap. xvj. Cyrillus contra Julianum, lib. IV. Theodoretus, Therapeut. lib. VII.

C A P. XXI.

Templum Jovis Salaminii, à Teucro structum. Eique homo immolatus, usque ad tempora Hadriani Imperatoris. Etiam Veneris, cognomento Prospicientis. Item alia, Palladis, Agrauli, & Diomedis, uno septo circumclusa. Homo Agraulo, inde verò Diomedis immolatus, usque ad Diphili regis tempora, qui mutavit; & constituit, uti bos immolaretur. Homo verò immolandus, ter cursu aram circumibat: hinc, percussus guttur hastâ à sacerdote, in pyrâ totus cremabatur. Locus, Διαιδότηλον dictus.

Erat illic Jovis Salaminii templum, quod à Teucro dedicatum. Tacitus, Annal. III. *Cyprii tribus delubris: quorum vetustissimum Paphiæ Veneri auctor Aërias, pōst filius ejus Amathus Veneri Amathusiæ, & Jovi Salaminio Teucer, Telamonis patris irâ profugus, posuissent*. Ammianus Marcellinus, lib. XIV. *Inter municipia crebra urbes duæ faciunt (Cyprum) claram: Salamis, & Paphus: altera, Jovis delubris; altera, Veneris templo insignis.*

H 2

Et

Et homo illi immolatus, usque ad tempora Imperatoris Hadriani. Lactantius, lib. I. cap. xxj. *Apud Cypri Salaminem humanam hostiam Jovi Teucus immolavit, idque sacrificium posteris tradidit: quod est nuper, Hadriano Imperante sublatum.* Ac delubra certè Jovis, plura erant: ut videre est, in citatis Ammiani istis verbis. Fueritque hîc fortasse etiam delubrum Jovis πρὸ Ἐπικωνίης dicti. Hesychius. Ἐπικωνίη, ἡ δὲ ἐν Σαλαμῖνι. Epicænius, *Jupiter in Salamine.* Erat etiam Veneris, Prospicientis cognomento. Ovidius, Metamorph. lib. XIV.

*Neve ea ficta putes, dominæ sub imagine signum
Servat adhuc Salamis: Veneris quoque nomine templum
Prospicientis habet. —*

Lutatius, in Epitome. *Hæc autem, juvenis funus aspiciens, in saxum commutata est: ita ut apud Salaminios species ejus Prospicientis Veneris nomen acceperit.* Causam illic etiam utrobique habes, à duritie Anaxaretes in Iphigeneam, amatorem suum. Antoninus Liberalis, qui historiam eandem, sive fabulam commemorat, sed nominibus mutatis, (nam pro Iphigeneâ Arceophontem, & pro Anaxareta Arsinoëm dicit,) Veneris, ejusque templi, nihil meminit. Vide illum, Metamorph. cap. xxxix. Erat quoque templum Palladis, & Agraui, & Diomedis, uno ambitu conclusum. Et Agraulo quidem, homo immolabatur, usque ad Diomedis tempora, cui, commutato ritu, mox sacrificari coepit. Ritus verò immolandi, iste erat, ut qui immolandus foret, deducantibus adolescentibus, curreret ter circum aram: inde, hastâ à sacerdote in guttur adactâ, in exstructam pyram conjectus, integer comburebatur. Tenuitque consuetudo usque ad tempora regis Diphili; qui mutavit, ac deinceps bovem immolandum statuit. Porphyrius, De Abst. lib. II. Ἐν τῇ τῆς νύκτος Σαλαμῖνι, πρὸ πρὸν τῇ κορωνίδι ὀνομαζομένη, μὲν καὶ κυπρίης Ἀφροδίτῃ, ἐθύετο ἀνδρῶν, τῇ Ἀρχαίᾳ, τῇ Κέρκῃ, καὶ νύμφῃς Ἀρκαλίδῃ. καὶ δίδου τοῦ ἐπὶ τῇ Διομήδους χρόνῳ. εἴτα μετέβαλεν, ὥστε τῷ Διομήδῃ τῇ ἀνδρῶν θύεσθαι. ὅφ' ἕνα τῷ περὶ βολον, ὅ, πρὸς Ἀθηνᾶς νεώς, ἐπὶ τῇ Ἀρχαίᾳ, καὶ Διομήδους. ὅ τῷ σφαγιασμένῳ, ὑπὸ τῇ ἐφίβαν ἀρόμῳ, ἵεθαι περὶ τῇ βαμνῶν. ἐπειτα ὁ ἱερεὺς αὐτὸν λόγχῃ ἐπαίει καὶ τῷ σμάχῃ, ἐπὶ τῷ αὐτὸν ὅτι τὴν νηοειῶσαν πυρρὴν ὠλοκαύ-
τησον.

ἡζον. τοῦτον ὃ τ' ἱερὸν, Δίφιλον, ὃ τ' κύπερον βασιλῆος, κατέλυσε,
 καὶ πρὸς Σελάκου χεῖρας· τοῦ θεολόγου, τὸ ἔθ' εἰς βετυσίαν μεταστήσας.
In eā verò, quæ nunc Salamina dicitur, prius Coronis appellata,
menſe, uti Cyprii nominant, Aphrodiſio, Agraulo, Cecropis &
Agraulidis nymphæ filiæ, homo immolabatur, qui quidem mos
perſeveravit uſque ad tempora Diomedis. deinde ita eſt mutatus, uti
homo Diomedi maſtaretur. uno enim eodemque ambitu templum
Palladis, & Agrauli, ac Diomedis, claudebatur. Qui autem im-
molabatur, ab adoleſcentibus deductus, ter currebat circum aram;
inde à ſacerdote, baſtâ in guttur adaſtâ, feriebatur: atque ita,
ſuper exſtructam pyram conjeſtus, integer concremabatur. Inſtitu-
tum verò iſtud, Diphilus, rex Cypri, qui theologi Seleuci tem-
pore fuit, commutavit, & immolari bovem juſſit. Quæ totidem
verbis habet Euſebius, De Præp. Evang. lib. IV. cap. xyj. & Cy-
rillus, in Julianum, lib. IV. Ac concisè Theodoretus, Therapeut.
lib. VII. Εἰτα λέγει (ὁ Πορφύριος,) ὡς καὶ ἐν Σαλαμῖνι τὸ κύπερον ἀν-
θρῶπον ἐθύετο τῇ Ἀγραύλῳ τῇ Κέκροπι. Inde dicit (Porphyrius,)
etiam apud Salaminam Cypri hominem immolatum eſſe Agraulo,
Cecropis filiæ. Erat item locus quidam juxta mare, Διανότρητον
nuncupatus. Polybius, episcopus Rhinocururorum, in Vitâ Epi-
phanii. Καταπλοσίντων ὃ ἡμῶν ἐν Κωνσταντίᾳ ἵππ' τῷ τόπῳ καλουμένῳ
Διανότρητῳ, ἐξῆλθον οἱ ναῦται ἀπὸ τοῦ πλοῖος καὶ ἐκύκλωσαν τὴν πό-
λιν, καὶ μετὰ Φωνῶν μεγάλων ἐκράζον· αὐτοὶ ἀδελφοί, οἱ τὴν πόλιν αἰθρου
μητρόπολιν Κωνσταντίαν κατοικοῦντες, κατέλθετε φασίν, ἵππ' τὸ θαλάσσης, ἐν
τῷ τόπῳ τῷ καλουμένῳ Διανότρητῳ καὶ λάβετε τὸ ἡμῖν λείψανον τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Ἐπ' Φανίς. Cum autem Conſtantiam appuliſſemus, ad lo-
cum, qui dicitur Dianeuterium, nautæ navī ſunt egreſſi; & cir-
cumeuntes urbem, magnâ voce clamaverunt: viri, qui populofam
metropolim Conſtantiam inhabitatī, descendite, ajunt, ad mare,
ubi locus Dianeuterium appellatus, & accipite pretioſas reliquias
ſancti patris noſtri Epiphanii.

Erat urbs ampla, & potens; maximaque totius insulæ: & Bocaro fluvio perluebatur. A Cimone obsessa; sed non expugnata, propter insequentam pacem. Sub Romanis, graviter vexabant equites, duce Scaptio: qui discedere mox à Cicerone jussi. Sub Trajano, devastata à Judæis; ut sub Constantino Magno corruit ex terræ motu: ac Sibyllæ de hac ipsâ re oraculum. Obsessa à Marcionistis.

Erat verò urbs ut ampla, atque potens, ita quoque civibus frequens. Ac quod quidem civium frequentiam attinet, hinc πολύανδρον, multis viris habitata, à Polybio memoratur, in citatis statim verbis. οἱ τὴν πολύανδρον μητρόπολιν κωνσταντίαν κατοικοῦντες. Qui viris frequentem metropolim Constantiam inhabitatis. De magnitudine, & potentiâ, sunt hæc Diodori verba, lib. XIV. ἐβασίλευσε τὸ Σαλαμῖνον, μεγίστης ἔπης, καὶ δυνατωτάτης, ἢ ἐν Κύπρῳ πόλεων. Regnum tenuit Salaminis, urbis maximæ, & potentissimæ, earum quæ in Cypro sunt. Et lib. XVI. οὗτοι μὲν ἐν καταπλόουσιντες εἰς τὴν Κύπρον ὅθι τὴν μεγίστην τῶν πόλεων Σαλαμῖνα τὴν δύναμιν ἤγαγον. Hi, cum primum in Cyprum trajecissent, statim copias ad Salaminam, urbium maximam, adduxere. Homero, εὐκλεμένη, Benè condita, dicitur, Hymno in Venerem.

Χαῖρε θεὰ, Σαλαμῖνον εὐκλεμένης μεδέουσα.

Salve dea, Salaminem benè conditam regens.

Perluebat eam Bocarus amnis ex Acamante monte profluens. Hefychius. Βόκαρος, ποταμός ἐν Σαλαμῖνι, ἐκ τῆς Ἀκάμαιας ὄρους Φερσίου. Bocarus, fluvius in Salamine, ex Acamante monte proveniens. Obsessa fuit à Cimone, Olymp. LXXXII anno iv. Diodorus, in ejus anni rebus gestis, lib. XII. ἐπὶ τῇ πύττων κίμων, ὁ τὸ Ἀθηναίων στρατηγός, θαλασσοκρατῶν, ἐχειροῦτο τὰς καὶ τὴν Κύπρον πόλεις. ἐν τῇ τῇ Σαλαμῖνι Περσικῆς Φρουρᾶς ἔπης ἀξιολόγου, καὶ βελῶν, καὶ ὅσων παντοδαπῶν, ἐλὰ τὴν σίπυ, καὶ τὴν ἄλλαν ὠραιοτάτης, γεμούσης τὴν πόλιν, ἔκρινε συμφέρειν ταύτῃ ἐκπλοιοποιῆσαι. ἔτω γὰρ ὑπελάμβανε μάλιστα τὴν τὴν Κύπρον πλοῆς ῥαδίως κυρῶσθαι, καὶ οὕτως Πέρσης κατα-

πλη-

πληζέσθαι, βοηθεῖν μὲν πῖς Σαλαμίνις μὴ δυναμένους, διὰ τὸ θα-
 λατοκρατεῖν οὖν Ἀθηναίους, ἐγκαταλίποντας ὃ οὖν συμμάχος κατε-
 φρονήσεσθαι. Horum tempore Cimon, Atheniensium ductor, maris
 imperium tenens, Cypri urbes in potestatem redigebat. Cum verò
 Salamina valido Persarum praesidio defenderetur, armorumque, &
 telorum omnis generis, ac frumenti, rerumque aliarum, copià re-
 ferta esset, eam ipsam expugnare è re censuit. Illo enim pacto maxi-
 mè Cypro omni facile se potiturum statuebat; tum & animos Persa-
 rum perculsum iri, cum nequirent opem ferre Salaminis, ob in-
 sessum ab Atheniensibus mare; ac, quod socios deseruissent,
 despectui fore. Sed non expugnata tamen, propter subsequutam
 pacem. Expugnavit verò eam aliquando strategemate Menecrates:
 uti refert Polyænus, lib. V. pag. 390. Sub Romanis constitutam,
 equites, sub duce Scaptio, vehementer divexabant, dum decedere
 tandem insulâ, ex mandato Ciceronis, cogerentur. Cicero, ad
 Atticum, lib. V. epist. XXI. Appius noster turmas aliquot equi-
 tum dederat huic Scaptio, per quas Salaminios coërceret: & eun-
 dem habuerat praefectum. vexabat Salaminios. ego equites ex Cypro
 decedere jussi. Aded autem vexabant graviter, ut, senatu in curiâ
 obfesso, quinque ex illo adigerent ad mortem fame. Idem Cicero,
 ad eundem, lib. VI. epist. I. Habuerat (Scaptius) turmas equi-
 tum; quibus inclusum in curiâ senatum Salamine obsederat, ut
 fame senatores quinque morerentur. itaque ego, quo die tetigi pro-
 vinciam, cum mihi Cyprii legati Ephesum obviam venissent, literas
 misi, ut equites insulâ statim decederent. Ac mox rursum, Epist. II.
 Quid tandem isti mali in tam tenerâ insulâ non fecissent? non fe-
 cissent autem? immò quid ante adventum meum non fecerant? inclu-
 sum in curiâ senatum habuerunt Salaminium, ita multos dies, ut
 interierint nonnulli fame. erat enim praefectus Appii Scaptius, &
 habebat turmas ab Appio. Et postea. Ad me Ephesum usque vene-
 runt; flentesque, equitum scelera, & misérias suas, detulerunt. itaque
 statim dedi literas, ut ex Cypro equites ante certam diem decederent:
 ob eamque causam, tum ob cæteras Salaminii nos in cælum decretis
 suis sustulerunt. Meminitque etiam epistolâ sequente III. Sub Trajano
 Imp. Judæi planè devastarunt. Eusebius, ad annum ejus XIX. Τῆς

ἐν Σαλαμῖνι τὸ κύπερον ἐλλύων ἰσθαῖοι ἀνελόντες, πρὸς πόλιν κατέκαψαν.
Quæ sic vertit Hieronymus. Salaminam Cypri, interfectis in eâ gentilibus, subvertere Judæi. Paullus Diaconus, Hist. Misc. lib. iX. Incredibili deinde motu sub uno tempore Judæi, quasi rabie efferati, per diversas terrarum partes exarsere. Sanè Salaminam, urbem Cypri, interfectis omnibus accolis, deleverunt. Beda, De nom. loc. in Act. Apost. Salamis, civitas in Cypro insulâ, nunc Constantia dicta: quam Trajani principis tempore Judæi, interfectis omnibus accolis deleverunt. Orosius, in Trajani rebus, lib. VII. cap. xij. Multa millia eorum vastâ cæde deleta sunt. Sanè Salaminam, urbem Cypri, interfectis omnibus accolis, (Judæi) deleverunt. Terræ motu est collapsa, anno Constantini Magni XXVIII. Cedrenus, in illo anno. Σεισμοῦ δ' ἐν κύπερῳ γενομένου, Σαλαμὶν ἡ πόλις κατέπεσε, καὶ ἱκανὸν πλῆθος διέφθαρε. Terræ motu in Cypro factò, corruit urbs Salamin, & satis magna multitudo est extincta. Ac prædixit multo ante id Sibylla, versu qui & hodie exstat, Orac. Sibyll. lib. IV.

καὶ τότε δὴ Σαλαμῖνα, Πάφον θ' ἅμα, σεισμός ἐλέσθη.

Ac tunc sanè Salamina, simul & Paphum, terræ motus perdet.

Joannis Chrysostomi tempore, obsidebant Marcionistæ. Ipse testatur, Epist. CCXXI. τῇ Σαλαμῖνι ἕνεκεν, χωρὶς τῆς καὶ πρὸς κύπερον κειμένης, & ὑπὸ τῆς αἰρέσεως τῆς μαρκιωνιστῶν πολιορκουμένης, ἡμῶν διειλεγμένης οἷς ἐχρῶ, καὶ καταστροφικῶς τὸ πᾶν, ἀλλ' ἐφθλω ἐκβληθεὶς. *De Salamine, quod oppidum est in Cypro situm, & ab hæresi Marcionistarum obsidetur, eram acturus, cum quibus oportebat, & rem omnem feliciter confecturus, sed antea ejectus fui.*

C A P. XXIII.

Sub Christianis, episcopi sedes, & quidem metropolitana. Alexandri Monachi locus illustratus, item Hieronymi. Ars textoria: & in eâ clari, Aresas, Heliconque. Sal insignis. Mensuræ, Mnasis, ac medimnus. Hesychii locus illustratus. Salaminii, Σπυριοντες dicti. Vocabula eorum quædam peculiaria.

Sub

Sub Christianis, facta est episcopi sedes. Joannes, Epiphani discipulus, in ejus Vita. Τὸ πρῶτον κικροῦντο τὴν Γελασίαν, ὅπως σκαπτοῖ τὴν Σαλαμινίαν πόλιν. Hunc dicebant fuisse captam cum Gelasio, ut dicit Salaminiorum episcopo. Ac notissimum est, Epiphanium ejus urbis episcopum fuisse. Et erat quidem metropolis. Chrysostomus, in Acta Apost. Hom. XXVIII. καὶ ἡρώδης, φησιν, ἐν Σαλαμίνι, κατέχευον τὸν λόγον τοῦ θεοῦ τῇ μετρείῳ τῇ Κύπρῳ. Et ut venerunt Salaminem, annuntiaverunt verbum dei metropoli Cypri. Sozomenus, de Epiphanio, Hist. Eccles. lib. VII. cap. xxvj. περὶ τοῦ τῷ χρόνῳ ἐπιφάνου τοῦ κυπρίου ἐπισκοπῆς μετρεπίδου. Eodem tempore etiam Epiphanius metropolitanus Cypriorum ecclesie praeerat. Itaque eum κατ' ἐξουσίαν Cypriorum episcopum vocat Alexander Monachus, in Orat. De Invent. S. crucis. ἐπιφάνου ὁ μὲν, ὁ ἱερεὺς τῆς κυπρίου ἐπισκοπῆς, ἀγωνιστικῶς ἐλέσται. Magnus vero Epiphanius & sanctus Cypriorum episcopus, acriter instat. Et Hieronymus, de eodem, Epist. LXI. Episcopus Cypri a Valente non tangebatur. Ac martyrio hic affectus Aristion, ad XXII diem Februarii: ut videre est in Romano Martyrologio. Floruit hic aliquando ars textoria: & polymitarii optimi praedicantur, urbis hujus cives, Acefas, & Helicon, ab Athenaeo, lib. II. ἡμασὶ ὁ καὶ τῶν περικλίων ὁφεί, μάλοισι ἐν τῇ αὐτῇ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων Ἀκεσί & Ἑλικῶν. τῶν κυπρίων, ὁφάνται οἱ ἡμῶν ἰδοῦναι, Ἀκεσί, ὁ καὶ ὁ Ἑλικῶν ὁ ἱερεὺς, ὁ φησιν ἱερωμένου. ἐν Πύθῳ γὰρ ὅτι ἡμετέροις ἐργα ὁπλοῦνται.

Τούτῳ Ἑλικῶν Ἀκεσί Σαλαμίνου, ὡς ἐν χροῖ.

Πότι καὶ ἡμετέροις Πύθῳ ἐν τῇ χροῖ.

Variarum vero vestium textura floruit, celeberrimis ejus artis magistris, Acefa & Helicone, Cypriis. Erat autem Helicon Acefa filius, ut ait Hieronymus. Itaque in templo Pythico opera cuiusdam inscriptum erat:

Fecit Helicon, Acefa filius, Salaminus: quorum in manibus

Veneranda divinam Pallas fecit gratiam.

Eustathius, ad Odys. α'. ἡμασὶ καὶ τῶν περικλίων ὁφεί καὶ κυπρίων ἰδοῦναι πάλιν ἀπὸ τῶν ἡμετέρων Ἀκεσί, ὁ καὶ ὁ Ἑλικῶν. Floruit variarum vestium textura apud Cyprios: ubi celebres ejus artis magistri erant, Acefas, & filius ejus Helicon. Sal quoque

I

illic

illic optimus erat. Plinius, lib. XXXI. cap. vij. *Marinorum maxime laudatur (sal) Cyprius, à Salamine.* Dioscorides, ubi de sale agit, lib. V. cap. cxxvj. *καλλιστον ὃ ἐν κύπρῳ, ἢ κύπρῳ τῇ Σαλαμῖνι γινέται.* *Optimus verò fit in Cypro, & in Cypri Salamine.* Mnasis ibidem erat mensura decem modiorum. Epiphanius, De Pond. & Mensf. *μνασίς ὡς ἐκ κυπρίοις μετρεῖται, ἢ παρ' ἄλλοις ἐθνεσιν. εἰσὶ δὲ καὶ μόδοι σίτου ἢ κριθῶν. Μνάσις mensura est apud Cyprios, & alias gentes. Sunt verò modii frumenti, & hordei, decem.* Hesychius dicit: *Μνασίον, μέτρον τι διμέδιμον.* *Mnasion, mensura quaedam, duos medimnos continens.* Idque rectè. Nam medimnus, modios quinque continebat: & mox ipse Epiphanius id testatur. *τὸν μέδιμον Σαλαμῖνιοι, εἶπεν Κωνσταντίοι, πέντε μοδίων ἔχουσι.* *Medimnum Salaminii, sive Constantii, quinque modiorum habent.* Ac Salaminii quidem *Σπυώνηδες* dicebantur. Hesychius. *Σπυώνηδες Σαλαμῖνιοι.* *Spauonithes, Salaminii.* Vocabula quoque erant illis aliqua peculiariora. Vide apud Hesychium, in *Εὐχας. Θείαρον. Κάρα. Κάδαμ. Κύβ. Ἰΐμε. Ἰν περσῶν. Ἰργα.*

C A P. XXIV.

Satrachus: sive Setrechus, ut quidam scribunt. Sestus. Sicilia: ubi medimnus continebat modios quatuor cum dimidio, planè ut in urbe Papho.

Satrachus. Urbs erat, & ejusdem nominis fluvius. Lycophron, in Alexandrà.

καὶ Σάτραχον βλώξαντες, Ἰλάτῃ τε γλῶ.

Et Satrachum venientes, & Hylatae terram.

Ubi Isacius Tzetzes. *Σάτραχ, πόλις, ἢ πεποιμένη, κύπρος.* *Satrachus, urbs, & fluvius, Cypri.* Scribitur etiam, Setrechus. Tzetzes ibidem. *Τινὲς δὲ Ἀλφειοῦ γράφουσι Σέτρεχ.* *Quidam verò per e scribunt, Setrechus.* De fluvio verò, postea dicam.

Sestus. Commemoratur à Nonno, in catalogo urbium Cypriorum, Dionysf. lib. XIII.

οἱ

οἳ τ' ἔχον ὕδατιν τε πέδον, καὶ ἐδέθλια Σησεῖ.

Quique tenebant aquosum solum & fundamenta Sesti.

Sicilia. Hanc quoque aliquam Cypri urbem fuisse, colligere est ex Epiphanio; ubi dicit, eos pariter Paphiosque, inter Cyprios, medimnum habere modiorum quatuor & dimidii: Salaminios verò, qui Constantii quoque dicti, quinque. Ecce verba, lib. De Mens. & Pond. Μέδιμον ὅ, παρ' αὐτοῖς πῶς κυπρίοις, διὰ Φορῶ. τ' ὃ μέδιμον Σαλαμίνιοι, εἶπεν κωνσταντίαι, ὅτι πέντε μοδίων ἔχουσι. Πάφιοι ὃ, καὶ Σικελοὶ, ποσάρων ἡμῖν μοδίων αὐτὴν μετρεῖσιν. *Medimnus verò, etiam apud ipsos Cyprios, est diversus. Salaminii enim, sive Constantii, medimnum quinque modiorum habent: Paphii verò, Siculique, quatuor modis cum dimidio eum ipsum metiuntur.*

C A P. XXV:

Soli, olim Ἀπέα. Condita à Demophonte, Thesei filio: sive, ut alii, Acamante, ac Phalero. Habebat portum, fluviumque: uti Veneris quoque templum, Isidisque, & Minervæ: cujus sacerdos, ὁ περικλυτός, dicebatur. Cives, Solii appellati; ad illorum, qui ejusdem in Ciliciâ nominis urbem habitabant, & Solenses dicebantur, differentiam. Unde solæcismus dictus. Abbiani carmen quoddam illustratum. Obsessa à Persis, & quinto mense expugnata. Euagoræ, Cyprum vindicare satagenti, se opponit. Reges illic Eunostus, Philocyprus, & Aristocyprus. Hic Stasanor natus, unus Alexandri ducum. Lapis Carystius, inter Gerandrum, & Solos.

Soli. Olim Ἀπέα dicta, uti supra memoravi, cap. vij: ubi vide, cur hoc nomen sit adepta. Condidisse Demophontem, Thesei filium, illic docui ex Plutarcho: à quo Strabo noster abit, & struxisse Acamantem, ac Phalerum, nobis tradit. Habebat verò portum ac fluvium; Venerisque templum, & Isidis. Ejus verba ecce ista, lib. XIV. εἰς Σόλοι πόλιν, λιμένα ἔχου, καὶ ποταμόν, καὶ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ ἱερὸν ὑπὲρ μαρτῶ ἐπὶ φάληρα, καὶ Ἀκάμαντος, Ἀθηναίων. *Inde urbs Soli, portum fluviumque habens, tum fanum Veneris, atque Isidis: condita verò ab Acamante, & Phalero, Atheniensibus.*

I 2

Etiam

Etiā Minerva illic colebatur, ejus sacerdos dicebatur τ' περικαύστρια. Vide Plut. II. 292. Oppidani, Σόλιοι *Solii* appellabantur; ut distinguerentur ab his qui Ciliciæ, atque Σολεῖς, ceu *Solenses* dicebantur. Addit Strabo. οἱ δὲ ἐνοικῶντες, Σόλιοι καλεῖνται. *Qui autem inhabitant, Solii vocantur.* Diogenes Laërtius, in Solone, lib. I. ἐκείθεν ἢ ἀπαλλαγῆς, ἐγένετο ἐν Κιλικίᾳ· ἢ πόλιν ὥκισεν, ὡς ἀπ' αὐτῆς Σόλους ἐκάλεσεν. ὀλίγους τε Ἰνῆας τῆς Ἀθηναιῶν ἐγκατέκισεν, οἱ τῷ χρόνῳ πρὸς Φωνῶν δόξαν ὡθέντες, σολοικίζεν ἐλέχθησαν. καὶ εἰσιν οἱ μὲν ἐνθεν, Σολεῖς· οἱ δὲ ἀπὸ Κύπρου, Σόλιοι. *Hinc discedens in Ciliciam abiit; atque urbem ibi condidit, à se Solos appellatam. paucos etiam aliquos Atheniensium illic habitare fecit: qui cum vocem tractu temporis corruptissent, dicti sunt Σολοικίζεν. ac qui inde oriundi, sunt Solenses; qui è Cyprio, Solii sunt nominati.* Idem dicit Eustathius, in Dionysium: Discrimen verò inter Solios, & Solenses, refert etiam Hipparchus, in Aratum. ἀπὸ τῆς ἐν Κιλικίᾳ Σόλων, οἱ πλείους Σολεῖς· δὲ τῇ τῇ ἐν Κύπρῳ, Σόλιοι. *A Solis Ciliciæ, cives Solenses; à Cypri, Solii.* De Solœcismo, quem Ciliciæ Solis tribuunt, facit dubitare Suidas, cum inquit. Σόλιοι, Κιλικίας πόλις, ἢ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμὸς, βαρβαρίζοντων καὶ πρὸς ἰδίαν γλῶσσαν. *Soli, Ciliciæ urbs, & Cypri: à quibus Solœcismus, cum suâ linguâ ipsi barbarè loquerentur. Certè nil distinctè dicit. Sed ad Cypri Solos pertinet perargutum Epigramma Abbiani, quod habemus Anthologiæ lib. II. cap. xlvj.*

Ἐπτά σολοικισμοὺς φλάκκῳ τῷ ῥήτρῃ δῶρον

Πέμψας, ἀντέλαβον πέντε Δακρυσίτας.

καὶ ἴδν μὲν, φησιν, τάς τε ἀρμυρῶσι ἐπέμψα,

τῶ λοιπῷ ἢ μέγῳ πρὸς Κύπρον ἐρχόμενῳ.

Septem solœcismos Flacco rhetori donum

Mittens, recepi quinque & ducentos.

Et nunc quidem, inquit, eos numero tibi misi:

In posterum verò mittam mensurâ, cum in Cyprium venero.

Dicere poëta cupit; cum in Cyprium, & in eâ Solos, venero, atque illic σολοικίζεν etiam didicero, non jam numerato tibi solœcismos, sed mensurâ totâ, mittam. Certè de Solis Cypri, dicit etiam Eustathius, ad Iliad ψ. Dicit Strabo, in citatis itatim verbis, fluminis i adjacuisse: idque Clarium fuisse, supra ex Plutarcho docui, ubi

ubi de Æpeâ ago. Obiisse autem illic Solon traditur, à Suida. οἱ ᾧ
 καὶ ὅτι ἐν Κύπρῳ Σόλων ἐξ αὐτῶν Φασί· καὶ τελευτήσας αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. *Hic
 verò, & Solos Cypri nomen ab eo accepisse, sunt auctores: tum &
 diem in Cypro ipsum obiisse.* Tempia Veneris, Ifidisque, à Strabone
 referuntur: quorum tamen nulla alibi exstat mentio. Obsessa à Per-
 sis, & capta fuit, quinto obsidionis mense. Herodotus, lib. V.
 τῶν ᾧ ἐν Κύπρῳ πολίων ἀντίχον χρόνον ἐπιπλεῖστον πολιορκημένη Σόλοι· πλὴν,
 πέρας ὑπερέσσαντες τὸ τέχον, πέμπτον μὲν εἶλον οἱ Πέρσαι. *Urbium ve-
 rò Cypriarum diutissime obsidionem pertulit Soli: quam, suffosso cir-
 cum muro, quinto mense ceperunt Persæ.* Euagoræ, Cypri sibi re-
 gnum vindicare cupienti, Solii, cum Amathusiis, Citiensibusque,
 se opposuerunt. Diodorus Siculus, rem prolixè narrans, inter cæ-
 tera ait, lib. XIV. Ἀμαθῦσοι ᾧ, καὶ Σόλοι, καὶ Κίτιαι, ἀντίχοντες τῷ πο-
 λέμῳ, πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Ἀρταξέρξην, τὴν Περσῶν βασιλέα, πρὸς
 βοήθειαν. καὶ ὅτι μὲν εὐαγόρα κατηγόρεον, ὅτι τὴν Ἄγυρον βασιλέα, σύμμαχον
 ὄντα Περσῶν, ἀνέειλε, πλὴν δὲ νῆσον ἀπολίγησαν αὐτῷ συγκατακτείνουσαν. *Sed
 Amathusi, & Solii, & Citienfes bello resistentes, ad Artaxerxem,
 Persarum regem, legatos mittunt, qui auxilium petant. Et Euago-
 ram quidem criminantur, quod Persarum socium regem Agyrin in-
 terfecisset: ac promittunt, insulam cum eo se in potestatem redactu-
 ros.* Reges illic memorantur, Eunoïstus quidem, ab Athenæo,
 lib. XIII; & Eustathio, ad Iliad. ψ'. Philocyprus verò, & Aristo-
 cyprus, ab Herodoto, lib. V; & Plutarcho, in Solone. Vide in-
 fra, ubi reges Cypri trado. Hinc Stasanor etiam fuit, qui, gratiâ
 valens apud Alexandrum Magnum, inter duces ejus fuit. Strabo,
 ubi de Solis agit. Ἐντεθῆεν ὡς Σπασίνωρ· τὴν Ἀλεξάνδρου ἐταίρων, ἀνὴρ ἡγε-
 μοῖαν ἡξιομένῳ. *Hinc erat Stasanor, unus de amicis Alexandri,
 dignus habitus, qui inter duces adscisceretur.* Meminit ejus Diodo-
 rus, lib. XVII: & semel, iterumque lib. XVIII. Justinus quoque,
 lib. XIII: & Arrianus, lib. VI. Lapis verò item quidam, Carystio
 similis, nascebatur juxta hanc urbem, quâ Gerandrum iter erat.
 Apollonius, Hist. Mirab. cap. xxxvj. Γίγνεται δὲ ὁ λίθος ἐστὶν καὶ ἐν
 Καρυστῷ μὲν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἐλάβεν· πολλὸς δ' ἐν Κύπρῳ, κατὰ βαίνον-
 των ἀπὸ τῶν Γεράνδρων ὡς τῶν Σόλων προδωμένοις. *Nascitur verò hic lapis,
 etiam in Carysto quidem, unde & accepit nomen: multus verò & in Cy-
 pro, quâ Gerandro Solos versus iter ducit.*

CAP.

CAP. XXVI.

Tamassus. In ejus nomine Stephanus, & Plinius, emendati. Abundabat ære optimo. Tegeßus. Hesychii locus restitutus. Tembrus. Apollonis Hylatæ finum. Stephanus iterum emendatus. Throni. Treta. Tremithus, sive Trimethus, vel etiam Trimythus. Unde dictæ. Τρέμιθς, Cypriorum linguâ, terebinthus. Urania.

Tamassus. In regione insulæ mediterraneâ ponitur à Ptolemæo, Geogr. lib. V. Strabo, lib. XIV. μέγλα πε χαλκῷ ἐστὶν ἄφθονοι ἐν Ταμασῶ. *Metalla etiam æris abundantia sunt apud Tamassum. Meminitque ejus iterum, lib. VI. In mediterraneâ regione Cypri sitam, etiam testatur Stephanus. Ταμασός, πόλις Κύπρου, ἀφθονὸν ἔχουσα χαλκόν, ἐν μεσογείᾳ. τὸ ἑθνικόν, Ταμασίτης, ἢ Ταμάσις. Tamassus, urbs Cypri, eximium habens æs, in mediterraneâ regione. Gentile, Tamassites, & Tamassius. Ita scribo. Minus rectè illic editur, Ταμάσις, Ταμασίτης, Ταμάσις. Corrigendus quoque Plinius, lib. V. cap. xxxj. in recensione urbium, ubi itidem vulgatur nunc, Tamaseus. Nonnus unico σ protulit, metri causâ, Dionys. lib. XIII.*

καὶ Τάμασον, ἢ Τέμβρον. ———

Et Tamasum, & Tembrum. ———

Abundabat ære optimo : ut videre est in citatis Stephani, & Strabonis, verbis.

Tegeßus. Stephanus. τεγῆσος πόλις Κύπρου. Tegeßus, urbs Cypri. Hesychius promontorium dicit. τεγῆσος, ἀκρωτήριον Κύπρου. Tegeßus, promontorium Cypri. Ita enim scribere malim quàm κύπελοι. Cyprii. Neque enim Cyprii quodvis promontorium, ut hæc fert lectio, appellativè, ut Grammatici loquuntur, Tegeßum dicebant, sed proprio nomine quoddam suæ insulæ appellabant. Postea occurrit iterum apud eundem, & τειγῆσος scribitur. Τειγῆσος, ἀκρωτήριον Κύπρου. Tegisus, promontorium Cypri.

Tembrus, Fano Apollinis Hylatæ celebris. Stephanus. τέμβρς, πόλις Κύπρου, ἐν ἣ πετρήται ὕλᾳ τῆς ἀπόλλωνος. Tembrus, urbs Cypri,

in

in quâ cultus fuit Apollo Hylates. Ita corrigo : perperam enim hodie editur Ἡλάτης Ἀπόλλων. *Helates Apollo*. Dionysius Samius, Baffaricorum lib. III.

οἱ γ' ἔχον Ἰλάσιο θεῷ Ἐδ' Ἀπόλλων ,
 Τέμβρον , Ἐρύθειάν τε , καὶ ἀναλίω Ἀμαμασσόν.
Quique habebant Hylatæ dei fanum Apollinis ,
Tembrum , Erystheamque , & mari cinctam Amamassum.

Exstant hi versus apud eundem Stephanum , in Ἐρύθεια.

Throni. Ptolemæus. Θρόνοι , πόλις , καὶ ἄκρα. *Throni* , urbs , & *promontorium*. Meminit etiam Strabo : sed , an urbs , an promontorium , id non dicit. Promontorii , etiam postea mentionem idem Ptolemæus facit. μετὰ οὗτ' ὁρόντες τὴν ἄκραν , Ἀμμόχωστον. *Post Thronos promontorium , Ammochostus*.

Treta. Meminit Strabo , in recensione urbium. εἶπα Τρήτα , καὶ Βοίσυρα , καὶ παλαιὰ Πάφον. *Inde Treta , & Boosura , & antiqua Paphus*.

Tremithus , five *Trimethus* , aut *Trimythus* , nam diversè apud Auctores nomen scribitur , urbs erat inter mediterraneas. Ptolemæus , Geogr. lib. V. πόλεις δὲ εἰσι μεσόγειοι , αἵδε· χύτρον , τεμμηθῆς , ταμασσός. *Urbes verò mediterraneæ , sunt istæ : Chytrus , Trimethus , Tamassus*. Originem nominis tradit Stephanus. Τρεμιθῆς , κώμη Κύπρου. φασὶ δ' ὅτι , ἐπιβάσης Ἀφροδίτης εἰς τὸ πόπον , διὰ τὴν περιστάσιν τὸ δαίμονον , ὑπὸ τρώμεν σαλευθῆναι· διὸ καὶ Τρεμιθῆντα κληθῆναι. ἐμοὶ δ' ὁμοῦ , διὰ τὴν περὶ τὸ πόπον πεφυκῶν Τετρίμων , αἰς Κύπρου Τρεμίδας καλεῖσιν. *Tremithus , vicus Cypri*. Ajunt verò , postquam *Venus hunc in locum accessisset , deæ adventu concussum esse præ tremore*. Ideoque *Tremithuntem appellari*. Ego verò arbitror , à terebinthis , ibi natis , quas Τρεμίδας Cyprii vocant. Inde erat S. Spyridon. Vide Constantinum Porphyrogenetam , Them. lib. I. cap. xv; Suidam , in Σπυρίδων & Τεμμηθῆς. Nicephorum Callistum , lib. VIII. cap. xiv. xlij. Socratem , lib. I. cap. xij. Sub Christianis , facta est episcopi sedes : ut videre est apud Socratem , & Nicephorum , locis citatis.

Urania. Diodorus Siculus , ubi de Demetrii in Cyprum irruptione

ne

ne agit, lib. XX. ἔπειτα τοῖς πλησιοχώροις περὶ βολὰς ποιησάμενος, εἰ-
λε καὶ πρὸς Οὐρανίαν, καὶ Καρπασίαν. *Vicinas deinde urbes aggressus,*
Uraniam, & Carpasiam, vi cepit. Nonnus, Dionys. lib. XIII.

Οἱ πὺ πόλιν Κινύρειαν, ἐπώνυμον εἰσὶ πετρῶν,
Ἀρχερόντι Κινύραο, καὶ Οὐρανίης πέδον ἔδρης,
Αἰθελίᾳ κενεῶν ἐπώνυμον. ———

Quique urbem Cinyream, cognominem adhuc rupibus
Prisci Cinyrae, & Uraniae solum sedis,
Aetherei ventris cognomine. ———

Et hæc quidem urbes Cypri, passim mihi apud Auctores observatæ.
Hodie paucæ ex his restant; quarum præcipuæ, Nicosia, & Fa-
magusta: ut Gerardus Mercator refert, in Descriptione Cypri; &
Bartholomæus Saligniacus, Itinerarii Hierosolymitani Tom IV.
cap. ij. Pagi, exstant universim octingenti quinquaginta: ut Mer-
cator, loco jam citato, refert. Ergo imposuit Martino Crusio, vi-
ro bono, & erudito, Græculus ille, Stamatius Donatus: qui cum
urbium, tum pagorum, quindecim millia hodiè esse affirmabat.
Vide eum, in Annotationibus ad Turcogræciæ lib. II.

C A P. XXVII.

Promontoria, & montes. Acamas: nomen habens ab Acamante,
Thesei filio. Fluvius ex eo, Bocarus. Aoum: nominatum ab
Aoo, Cephalî, & Auroræ filio. Fluvii ex eo duo; Serachus,
& Pliæus. Callinusa. Clides. Hesychii locus restitutus. Crommy-
acra. Curias: ubi æs nascebatur. Servius, & Aristoteles emendati.

Vidimus urbes; nunc promiscuè promontoria, atque montes, re-
feramus. In primis, occurrit

Acamas: de quo Strabo lib. XIV. ὁ δὲ Ἀκάμας, ἐστὶν ἄκρα, δύο
ματὲς ἔχουσα, καὶ ὕλην πολλήν. καί μιν ὅτι τὴν ἐσπερίαν τὴν ἡσυχίαν μερῶν,
ἀνατείλων ἢ πρὸς ἄρκτον Acamas verò, promontorium est, duo ubera
habens; & sylvam multam: situm quidem in occidentali insulæ parte,
sed septentrionem versus sese porrigit. Meminitque iterum postea:
sicut etiam Ptolemæus, Geogr. lib. V; Lucianus, in Navigio, sive
Votis;

Votis; Plinius, lib. V. cap. xxxj. Sextus Empiricus, Advers. Mathem. lib. I. cap. xij. Βερίλησθ' μὲν, καὶ Ἀρακινθ'θ', τ' Ἀττικῆς ἐστὶν ὄρεθ'. Ἀκάμας θ', τ' Κυπρίας ἀκρωτήριον. *Brilesus quidem, & Aracimuthus, mons est Atticæ; Acamas verò, terræ Cypriæ promontorium.* Nomen accepit ab Acamante, Thesei filio. Hesychius. Ἀκάμαιτα, ἀκρωτήριον. καὶ κύριον ὄνομα ἐν τῇ Ἀντήνορ'θ' ὑᾶν. καὶ ὄρεθ' ἐν Κύπρῳ, ἔτι καλεσθ'μενον. ὠνομάσθη θ' ἀπὸ Ἀκάμαιτ'θ', τ' Δημοφώντ'θ' μὲν ἀδελφ'θ', ἡ δ' ὁ Θεσέως. *Acamanta, indefessum.* & nomen proprium unius filiorum Antenoris. *Etiam mons in Cypro, ita dictus.* Nominatus verò est ab Acamante, Demophontis quidem fratre, sed Thesei filio. Ex hoc Bocarus profluebat, Hesychius. Βώκαροςθ', πταμός ἐν Σαλαμῖνι ἐκ τ' Ἀκάμαιτ'θ' ὄρεος φερόμενος. *Bocarus, fluvius Salaminem perfluens, ex Acamante monte profluens.*

Aoum. Mons: è quo profluunt duo amnes, Serachus, & Plieus. Etymologici Auctor, in Ἀῶθ'. Φιλέας θ', πρῶτον βασιλέα Ἀῶν, φησιν. Ἡ δ' ὄντα καὶ κεφαλὴ· ἀφ' ἧς καὶ ὄρεθ' ἔστι (τ' Κύπρος) ὠνομάσθη Ἀῶν. ἐξ ἧς δύο ποταμῶν φερομένων, Σεράχ'θ' καὶ Πλίας, τ' ἐνα τῶν οὗ Παρθένιθ' Ἀῶν κέκληκε, διὰ τὸ πρὸς τὴν ἡῶν πετραμμένῳ ἔχειν τὴν ῥύσιν. *Phileas verò, primum regem Aoum, (dicit,) filium Auroræ, & Cephalæ: à quo etiam mons quidam (Cypri) appellatus est Aous.* Ex quo cum duo fluvii procedant, Serachus, & Plieus, horum unum Parthenius, quod versus orientem fluat, *Aoum vocavit.* Ac de fluviis quidem istis, postea dicam.

Arsinoë. Promontorium, cum statione, templo, & luco. Strabo. Εἴτ' ἀπὸ Ζεφυρία, πτόσσημον ἔχουσα· καὶ ἄλλη, Ἀρσινόη, ὁμοίως πτόσσημον ἔχουσα, καὶ ἱερὸν, καὶ ἄλσθ'. *Inde promontorium Zephyria, stationem habens: item aliud, Arsinoë, pariter habens stationem, templum, & lucum.*

Callinusa. Promontorium. Memoratur Ptolemæo.

Clides. Itidem promontorium. Herodotus, lib. V. τῇσι θ' νηυσὶ οἱ φοίνικες περὶ πλῶν τὴν ἀκρῶν, αὐ καλέοντ' κλειδες τ' Κύπρος. *His autem navibus Phænices circumnavigabant promontorium, quæ vocantur Clides, (sive Claves,) Cypri.* Corruptus est Hesychii locus. κλειδες, ἀκρωτεῖς, κύπελοι. *Clides, incontinentes, Cyprii.* Emenandum. κλειδες, ἀκρῶν τ' Κύπρος. *Clides, promontorium Cypri.* Plinius,

Κ

nius,

nus, de Cypro agens, lib. V. cap. xxxj. *Promontorium ex adverso Syriæ, Clides.* Ptolemæus, insulas dicit, Νῆσοι ἃ παρ' αὐτῶν, αἰκαλόμεναι κλειδες. *Insulaeque juxta eam, Clides dictæ.* Strabo, eas duas dicit. Εἰσὶ δ' αἱ μὲν κλειδες νησία δύο προσκείμενα τῇ Κύπρῳ, καὶ τὰ ἐώθινα μέρη τῆς νήσου. *Sunt verò Clides parvæ insulae duæ Cypro adjacentes, ad ortivas ejus partes.*

Crommyu. acra. Promontorium. Strabo. Ἐφ' αὐτῆς δὲ πρὸς τὸ ἀνεμύριον, ἀκρὰν τῆς Τραχείας Κιλικίας, ἀντικείμενὴ τῇ τῶν κυπρίων ἀκρωτήρει, πρὸς Κρομμύον ἀκρὰν. *Diximus verò alibi, è regione Anemurii, quod est Asperæ Ciliciæ promontorium, objacere Cypriorum promontorium Crommyu-acram.* Et postea. τῆς περὶ δ' ἐν μεσογείᾳ, Λιμενία πόλις· εἴθ' ἡ Κρομμύον ἀκρὰ. *Superius sita est in mediterraneâ regione, urbs Limenia: inde Crommyu-acra.* Libri scripti, ut testatur Casaubonus, habent Κρομμύων: & sic quoque Ptolemæus. Singularem numero Cassius, in Epistolâ ad Ciceronem: quæ est inter Ciceronis quas familiaribus scripsit, lib. XII. epist. xij. *Vale, data Idibus Junii, Cypro, à Crommyu-acride.*

Curias. Promontorium, seu peninsula. Strabo. κατὰ τὴν Χερρόνησιώδην. *Curias, peninsulae instar.* Meminit ejus Theophrastus, lib. De Ventis. Erat autem illic æs. Observare est apud Servium, sed corruptis ejus verbis, ad Æneid. lib. III. *Quod apud Cyprum mons sit, æris ferax, quem Cypricorium vocant.* Emendandum equidem puto: quem Cyprii Curium vocant. De eodem promontorio, sive monte, & enato illic ære, sed corruptis itidem verbis, Aristoteles, De Mirab. Aud. φασὶν ἔν τῃ Κύπρῳ, ποιεῖν τὸ λεγόμενον τυρρίαν, χαλκὸν ὁμοίον γίνεσθαι. *Ajunt etiam in Cypro, circa Tyrrhiam quem vocant, æs simile nasci.* Iterum corrigendum arbitror: περὶ τὸ λεγόμενον Κέρειον. *Circa Curium quod vocant.* Meminit hujus promontorii etiam Ptolemæus.

CAP.

C A P. XXVIII.

Dades. Dinaretum. Drepanum. Elæa. Polyænus illustratus. Olympus, mammillæ similis: & in eo Veneris Acrææ templum, nec intrare, nec videre, fæminis licitum. Orpheus, Euripides, & Proclus, illustrati. Animal quoque illic mirum, à felibus necari solitum. Pedalium. Phrurium. Sarpedon. Stiria. Tegessus, sive Tigisus. Throni. Thyrria. Zephyria, sive Zephyrium: ubi optima molybdæna. Promontorium incerti nominis, è quo dejici consuevere, qui Apollinis aram attigissent.

Dades. Promontorium. Ptolemæus. κίλιον, πόλις Δάδες, ἀκραὶ Ὠρόνοι, πόλις, καὶ ἀκρα. *Citium, urbs; Dades, promontorium: Throni, urbs, & promontorium.*

Dinaretum. Promontorium. Plinius, lib. V. cap. xxxj. Longitudinem (Cypri) inter duo promontoria, Dinaretum, & Acamanta.

Drepanum. Promontorium. Memoratur Ptolemæo, post veterem Paphum.

Elæa. Promontorium. Ab eodem Ptolemæo nominatur, velut propè Salaminem. Estque hoc ipsum, cujus, quanquam sine nomine, meminit Polyænus, lib. IV. Δημήτερος, πρὸς Διγενείας ὁμῶς τελέρεις ἀξιμάχου ὅτι ὦν, τὸ Σαλαμῖνι ἀκρὰν ὑπερέχουσαν πεπλοῦσας, ὑπὸ κρημνῶ λιμνίζοντι ναυλοχῶν ἐκρύπτειτο. Demetrius, ad pugnam cum ducentis nāvibus ineundam inæqualis, promontorium, supra Salaminem situm, circumnavigans, sub præcipitio, quod ad portus instar esset, naves suas collocatas occultabat. Iterum cū de Menecrate, Salaminem expugnare cupienti, verba facit, lib. V. Σημεῖον ἦρε τοῖς κυβερνήταις δοσιπλοῦσαι, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀβυκρινένου ἀκρὰν δοσιπλοῦσιν. Signum gubernatoribus dedit, ut abducerent naves, & supra promontorium, quod adjacebat, occultarent.

Olympus. Mons, in meridionali insulæ parte. Ptolemæus. τὰ μὲν μεσημβρινὰ, (τὸ κύπερ,) ἡ Ἀμαθεσία, καὶ ὁ Ὀλυμπος τὸ ὄρειον. In meridionali regione, (Cypri,) Amathusium territorium, & Olympus mons. Erat autem instar mammillæ. Strabo. καὶ μετὰ τὴν πόλιν Πά-

Κ 2

λαία

λαία καλεμένη· καὶ ὅρα μαστιδῆς, Ὀλυμπόν. *Et in medio oppidum, Palæa dictum: & mons similis mammilla, Olympus. Et in eo Veneris Acrææ templum erat: quod nec accedere mulieribus, nec videre idem licitum. Idem Strabo, paullo antè. Εἶπε ἄκρα, καὶ ὅρα. ἢ δὲ ἀκρωρία, καλεῖται Ὀλυμπόν, ἔχουσι Ἀφροδίτης Ἀκράας ναὶν, ἄδων γυναιξί, καὶ ἀέρας. Inde promontorium, & mons: summitas verò montis, Olympus vocatur: habens Veneris Acrææ templum, quod nec ingredi mulieribus, nec videre permittebatur. Meminit ejus Orpheus Hymno in Venerem.*

Ἔρχο Κυπρίης θεῖον γένος, εἴ τ' ἐν Ὀλύμπῳ

Εἰ σὺ θεὰ βασιλεία, καλῶ γήθησι προσώπῳ,

Εἶπε καὶ εὐλιβάνη Συρίας ἐδόν ἀμφιπολώεις.

Veni in Cypro genitum divinum genus, sive in Olympo

Es tu dea regina, pulchrâ gaudens facie,

Sive thure abundantis Syriæ sedem circumis.

Et Euripides, in Bacchis.

Ἰκέμαιν πόλιν τὴν Κύπρον,

Νᾶσον τ' Ἀφροδίτης.

Ὅπως καλλις δομένα

Πιερία, Μῆσαι δ' ἔδρα,

Σεμνὰ κλιτὺς Ὀλύμπῳ.

Utinam veniam in Cyprum,

Insulam Veneris:

Ubi pulcherrima

Pieria, Musarum sedes,

Sacer clivus Olympi.

Et hinc Venerem Olympiam vocat Proclus, Hymno in eam.

καὶ ἐπεὶ ὀνόμησαν Ὀλυμπίαν. ———

Et ipsam deam vocarunt Olympiam. ———

In eo monte refert mirum animal Martinus Crusius, ex relatu Stamatii Donati Cyprii, ubi de hâc insulâ agit, Turcogræciæ lib. II. *Ait, in Olympo, qui solus in Cypro sit mons, animal, corpore & caudâ ὀφιοειδές, quadrupes, magnum, longitudine equi, & satis altum, robustâ pelle, ferrum non curans, sed bombardas, homines obviam venientes devorans: vinci tamen à catto uno, aut duobus, insidiant-*

diantibus, insilientibus, oculos magnos eruentibus, & necantibus.

Pedaliū. Promontorium. Strabo. εἴτ' ἄκρα, Πηδάλιον· εἰς τὸ ὑπερέκειν λόφος τεραχὺς, ὑψηλός, τραπέζοειδὴς ἰερός Ἀφροδίτης. Inde promontorium, *Pedaliū*: supra quod est collis asper, altus, mensuræ similis, *Veneri sacer*. Sed legendum ibi Ἰδάλιον, ostendi supra, lib. I. cap. xij.

Phrurium. Promontorium. Ptolemæus, μετὰ τὸ Δρέπανον ἄκρον, Φρύριον ἄκρον. Post Drepanum verò promontorium, *Phrurium* promontorium.

Sarpedon. Promontorium: cui affita urbs Carpasia. Strabo. εἴτα Καρπασία πόλις, λιμένα ἔχουσα καὶ τῇ κτ' τῶν ἄκρων τῶν Σαρπηδόνος. Inde Carpasia urbs, portum habens: sita verò est juxta promontorium *Sarpedonem*.

Stiria. Promontorium. Plinius. Promontorium ex adverso Syriae, *Clides*: rursusque ab altero capite, *Stiria*. Ac fortasse in eo loco Aristotelis, de quo egi capite superiore, de Curiade promontorio, pro Θυρρίαν, rectius Στερίαν legetur. Certè propius accedit. Arbitrium lectorum esto.

Tegessus. Promontorium. Vide supra, lib. I. cap. xxv.

Throni. Promontorium. Vide supra, lib. I. cap. xxv.

Thyrria. Occurrit apud Aristotelem, De Mirab. Aud. Vide, quæ jam statim dixi, in *Stiria*.

Zephyria. Promontorium, quod habebat stationem. Strabo. εἴτ' ἄκρα Ζεφυρία, πρὸς ὅρμον ἔχουσα. Hinc *Zephyria* promontorium, stationem habens. Ptolemæo, Ζεφύριον, *Zephyrium*, scribitur. Παφὸς νέα, Ζεφύριον ἄκρον. Paphus nova, *Zephyrium* promontorium. Eodem modo apud Plinium, qui optimam ibi molybdænam factam tradit, lib. XXXIV. cap. xvij. Est & molybdæna, quam alibi galenam vocavimus, plumbi, & argenti, vena communis. Laudatissima, quæ in *Zephyrio* fiat. Et hoc ipsum esse puto, quod describit accuratè Claudianus, in Epithalamio Honorii, & Mariæ.

Mons latus Eoum Cypri præruptus obumbrat,
Invius humano gressu, Phariumque cubile
Proteos, & septem despectans cornua Nili.

K 3

Hunc

*Hunc neque candentes audent vestire pruinae ;
 Hunc venti pulsare timent , hunc laedere nymbi :
 Luxuriæ , Venerique vacat. pars acrior anni
 Exulat : æterni patet indulgentia veris.
 In campum se fundit apex : hunc aurea sepes
 Circuit , & fulvo defendit prata metallo :
 Mulciber , ut perhibent , his oscula conjugis emit
 Mœnibus , & tales uxorius obtulit arces.
 Intus rura micant , manibus quæ subdita nullis
 Perpetuum florent , Zephyro contenta colono.*

Et quæ sequuntur , satis multa. Erat & incerti nominis promontorium : è quo , qui Apollinis aram tetigissent , dejiciebantur , in occidentuâ insulæ parte , propè Curium. Strabo. Ἀρχὴ δὲ ἐν τῷ δυσμικῷ πελάγεσσι τὸ Κέριον , ὃ βλέποντες πρὸς Ῥόδον ἡ εὐρύς ἐστιν ἄνερα , ἀφ' ἧς ἐπίπλεσι τῶν ἀψαυδύας τῷ βαμῶς τῷ Ἀπόλλωνος. Initium circumnavigationis occidentuæ est Curium , Rhodum respicientis : statimque est promontorium , è quo dejiciunt eos , qui aram Apollinis attigerunt.

C A P. XXIX.

Achæorum littus : ubi Teucer appulit , à patre Telamone pulsus. Alcathei vicus : ubi Mestori natus filius , cui pro dentibus os continuum. Charbyris , ubi vitam monasticam Hilarion egit. Carium : ubi Hyle , à quâ Apollo Hylates dictus. Cyrenia : ubi Pegæ oppidum. Leucolla. Pieria.

Post montes , atque promontoria , loca quædam explicabimus. Inter quæ se primum nobis offert

Achæorum littus : ubi Teucer , patrem Telamonem fugiens , primum appulit. Strabo. Εἰς Ἀχαιῶν ἀκτὴν , ὅπερ Τεδοκεῖται παρωρυμίδην περὶ τὸν Σαλαμῖνα κλισίας τῶν ἐν Κύπρῳ ἐκβληθεῖς , ὡς Φασιν , ὑπὸ τῷ πατρὶ τῷ τελαμῶν. Inde Achæorum littus , ubi Teucer primum appulit , postquàm Salamina Cypri condidisset , eiektus , ut ajunt , à parente Telamone. Ponit autem illud juxta Aphrodisium , ut videre est

est ibidem. Et sic etiam Ptolemæus. *καρπασία. Ἀχαιῶν ἀκτὴ. Ἀφροδισιον. Carpasia. Achæorum littus. Aphrodisium.*

Alcathoi vicus. Hic Mestori cuidam natus filius, qui pro dentibus os continuum haberet. Pollux lib. II. cap. iv. sect. xxj. *Εἰ δὲ πῦρ καὶ ὄδον ἔχει, ἀλλὰ τὸ δὲ ἀκροῦς ἐπαγωγόν, Πύρρον μὲν Φασὶ τὴν ἡπειρώτιν συμφορὰν ὅδον ἔχειν, ἐν ὅτῳ, γραμμαῖς πετυπωμένον ὀππολῆς, εἰς ὀδόντων χῆμα. ταυτὸ δὲ τὰ τε καὶ εὐρυφυῖ τῷ Κυρηναίῳ συμπεσῆναι. καὶ ἄλλοι δὲ ὠφθησάν τοις τοις. καὶ τὸ πᾶν Ἀλκάθου κάμιν ἐν κύπερῳ, μήποτε τῷ κυπρίῳ τὸ πᾶν βρέφει τεχθῆναι. Si verò convenit aliquid jucundæ narrationis admiscere, ad mulcendos auditores, Pyrrhum quidem Epirotam memorant concretos dentes habuisse, unum os, notatâ lineis superficiei, ut dentium referret formam. idemque Euryphyi Cyrenæo contigisse. tum & alii visitales. In Cypro verò, juxta Alcathoi vicum, Mestori Cyprio talis puer natus fuit.*

Charbyris. Hilarion monachus vitam hîc solitariam egit. Sozomenus, Hist. Eccles. lib. V. cap. ix. *Τὸ δὲ πελοταῖον ὠρεῶν (ὁ Ἰλαρίων) πᾶν κύπερον, κατέχευεν εἰς Πάφον περὶ τὰς τε ὠρεῶν καὶ τῶν πελοταῖων ὀππολῆς, ἡγάπησε πᾶν ἐνθάδε διατελεῖν, καὶ καὶ χάριτον, χωρὶς ἄλλων ἐπινομαζόμενον, ἐφίλοσφι. Denique Cyprum præternavigans, (Hilarion) Paphum applicuit: & hortatu Cypriorum tunc episcopi, voluit illic commorari: & juxta Charbyrin, locum sic cognominatum, sapientiæ studium est professus.*

Carium. Juxta hunc locum Hyle erat. unde Apollo ῥάτης dictus. Isacius Tzetzes, ad Lycophronem. *ῥάτης γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ καλεῖται τὸ πᾶν τὸ κύπερον, ἵνα δὲ ἀπὸ τῶν ὀρεῶν ἡ ῥάτης τὸ πᾶν τὸ πᾶν περὶ τὸν κύπερον ἐστὶν. Hyle enim est juxta locum Cypri Carium, sacra Apollini: à quâ Hylaten cognomento deum dicunt.*

Cyrenia. Regio insulæ, in quâ oppidum Pegæ erat. Stephanus. *Πηγά, παροικία Μεγαρέων· οἱ οἰκῆτορες, Πηγαῖοι. ἐστὶ δὲ καὶ πόλις ἐν κυρηναίᾳ τὸ κύπερον. Pegæ, vicus Megarensium: qui inhabitant, Pegæi. Est verò etiam urbs in Cyreniâ Cypri.*

Leucolla. Portus. Strabo. *Εἰς Ἀρσινόη, πόλις, καὶ λιμὴν. εἰς ἄλλαν, Ἀρσινόη. Inde Arsinoë, urbs, & portus: inde alius, Leucolla. Plinius etiam oppidum facit. Deinde, contra Tauri promontorium, pestiferæ navigantibus Chelidoniæ: totidem ab illis, cum oppido Leucollâ.*

Pie-

Pieria, locus Musis sacer. Euripides, in Bacchis.

Ἰκρίμαν πρὶ τὴν Κύπρον,

Νᾶσον τῆς Ἀφροδίτης·

ὅπερ καλλιθέοις

Πιερία, Μῦσαι ἔδρα.

Utinam veniam in Cyprum,

Insulam Veneris.

Ubi pulcherrima

Pieria, Musarum sedes.

C A P. XXX.

Fluvii. Aous. Bocarus. Euripidis correctus locus. Salaminem, & Paphum, perluebat, in plures alveos distributus. Clarius; ad quem urbs Ἀπέα. Lapithus. Lycus. Pedæus. Pliæus. Serachus, sive Satrachus, aut Setrechus. Tetius.

Nunc ad fluvios veniamus. In his offert sc,

Aous. Etymologici Auctor Ἀὼς, ποταμὸς Κύπρου. Aous, fluvius Cypri.

Bocarus. Hesychius. Βώκαρος, ποταμὸς ἐν Σαλαμῶνι, ἐκ τῆς Ἀκάμαντος ὄρεος φερούμενος. Bocarus, fluvius Salaminem perluens, ex Acamante monte profluens. Scio, ab aliis Bocarum in Salamine Atticâ commemorari: sed hic fuerit sanè Cypri, in quâ Acamas, unde ortus. Ac corruptum esse puto ejus nomen apud Euripidem, in Bacchis.

Ἰκρίμαν πρὶ τὴν Κύπρον,

Νᾶσον τῆς Ἀφροδίτης·

Πάφον δ', αὐτὴν ἑκατόστοι

Βωκάρεσσι ποταμῶσιν ῥοαὶ

καρπίζουσιν ἀνεμβροί.

Utinam veniam in Cyprum

Insulam Veneris:

Et Paphum, quam centum habentis ostia

Bocari fluvii fluxus

Fæcundant sine imbribus.

Hodie

Hodiè editur, βαρβάρη ποταμῷ. *Barbari fluvii*. Ubi observa, & Paphum perluisse, aut alluisse: & in plures alveos scissum profluxisse.

Clarius. Ad hunc sita urbs Ἀρεά. Plutarchus, in Solonis Vitâ. Ἐπειτα πολλοὺς εἰς Κύπρον, ἡγαπήθη διαφερόντως ὑπὸ φιλοκύπρου υἱοῦ τῆς ἐκ τῶν βασιλέων, ὃς εἶχεν ἑμεγαλὺ πόλιν, ὠκισμένῳ ὑπὸ Δημοφῶντος ὁμοῦς, περὶ τὴν Κλάριον ποταμὸν. Inde cum navigio in Cyprum profectus esset, admodum charus fuit Philocypro, uni regum qui tunc illic, & urbem habebat non ita magnam, conditam à Demophonte, Thesei filio, ad Clarium flumen.

Lapithus. Ptolemæus. Λαπίθης ποταμῷ ἐκβολαί. *Lapithi fluvii ostium*.

Lycus. Ptolemæus. Λύκος ποταμῷ ἐκβολαί. *Lyci fluvii ostium*.

Pedæus. Ptolemæus. Πεδαιὶς ποταμῷ ἐκβολαί. *Pedæi fluvii ostium*.

Plieus. Etymologici Auctor, in Ἀῶ. Ἀφ' ἧς καὶ ὁρᾷ τὴν ὀνομασίαν τῆς Ἀῶν, ἐξ ἑξήκοντος ποταμῶν φερομένων, Σεράχης τε καὶ Πλιέως, τὴν αὐτῶν ὁ Παρθένιος Ἀῶν κέκληκε. A quo mons quidam appellatus est Aous: è quo cum duo procedant fluvii, Serachus, & Plieus, unum horum Parthenius Aoum vocavit. Ubi occurrit etiam

Serachus: qui *Satrachus* dicitur Lycophroni.

Οἱ πέντε δὲ Σφήκειαν εἰς Κερασίαν,
καὶ Σάτραχον βλάζαντες, Ἰλὰς τε γλῶ,
Μορφῶ παροικήσας πρὸ Ζηρυθίαν.
Quinque verò in Spheceam Ceraſtiam,
Et Satrachum venientes, & Hylatæ terram,
Morphonem accolent Zerynthiam.

Ad quem locum Isacius Tzetzes. Σάτραχ, πόλις, καὶ ποταμὸς, κύπρος. πέντε δὲ, διὰ τὴν γράφασιν, Σέτραχον. *Satrachus*, urbs, & *fluvius*, *Cypri*. quidam verò, per e scribunt, *Setrechum*.

Tetius. Ptolemæus. Τετίης ποταμῷ ἐκβολαί. *Tetii fluvii ostium*.

JOANNIS MEURSI
CYPRIUS.

SIVE,

De ejus insulae rebus, & antiquitatibus,

LIBER II.

CAP. I.

Ejus præstantia, vino, oleo, & frumento. Vva Cypria. Scala, quibus ad Ephesiæ Dianæ tectum scandebatur, ex unâ vite. Vinum catorchites, sive sycites. Oleum. Olea conditanea, βομβαία dictas; sive potius, βομβολία. Hesychii locus emendatus. Triticum fuscum; unde & misceri Alexandrino solitum. Panes nigri, & gratissimi saporis.

Enarratis Cypri urbibus, montibus, & promontoriis, locis item, fluviusque, ordo postulat, ut, quæ illic provenisse memorantur, resque alias ejusdem, nunc conscribam. Strabo, quatuor ejus prædicat; vinum, oleum, frumentum, & æs. Ecce verba. Διάκειται μὴν ἔτι καὶ Κύπρος τῇ θέρῃ κατ' ἀρετὴν οἴῳ, ἔδεμιάς τ' ὅν νήσων λείπειται. καὶ πρὸ οἴνου ἐστὶ, καὶ εὐέλαιος σίτω τε ἀντάρκας χεῖται. μέταλλα τε χαλκὸς ἐστὶν ἄφθονα καὶ ἐν Ταμασσῶ. ἐν οἷς καὶ χαλκοὶ ἦς γίγεται, καὶ ὁ ἰός τ' χαλκός, πρὸς τὰς ἰατρικὰς δυνάμεις χεῖται. *Et hic quidem est Cypri situs: sed præstantiâ nulli insularum cedit. nam & vinum bonum habet oleumque, ac frumenti quantum satis. metallaque æris plurima sunt ad Tamassum; ubi nascitur chalcanthum, & ærugo, utilis ad medicinam. En, priore loco Strabo laudat*

Vinum.

Vinum. Plinius, ubi vina refert transmarina, lib. XIV. cap. vij. *Dignatio est Sicyonio, Cyprio, Telmefiaco.* Synesius, epist. cxlvij. Ζητέσι ὁ οἶνον μὲν τὸ λεπιότατον, μέλι δὲ τὸ παχύτατον καὶ ἐλαιον μὲν τὸ κεφώτατον, πυρὸν δὲ τὸ βαρύτατον. καὶ πατρίδας αὐτῶν ὑμνεῖσι, κύπερον, καὶ τῆμητόν τινα, καὶ φοινίκην. *Querunt verò, vinum quidem tenuissimum, mel crassissimum: tum oleum quidem levissimum, & gravissimum frumentum. Quin patrias illorum celebrant, Cyprum, & Hymettum quendam, & Phœnicen.* Vna Cypria prædicatur etiam Salomoni, Cant. Cantic. cap. I. Ad quem locum Gregorius Magnus. *Cyprus insula est, in quâ uberiores vineæ, quàm alibi, nascuntur.* Anselmus Cantuariensis, ibidem. *Cyprus, est locus, in quo crescit optimum vinum.* Philippus Abbas, cap. xij. *Cyprus insula est, cæteris circumjacentibus prior potius, quàm secunda, ut ajunt, qui viderunt, vini peroptimi tam fecunda, ut non solum sibi ejus fecunditas grata, & sufficiens, habeatur, sed & inde in alias regiones vinum sui merito transvebatur.* Ac vis scire magnitudinem botrorum? Audi Aponium, in idem Canticum, lib. III. *Præ omnibus terris insula Cyprus miræ magnitudinis botros duarum gignere fertur: cujus magnitudinis ille botrus, qui à duobus juvenibus de terrâ repromissionis perlatus fuisse legitur. Quantas igitur fuisse vites, quæ tam magnos botros tulerint, arbitrabitur? Inde apparet, quod ex unicâ factæ scalæ, quibus ad Ephesiæ Dianæ tectum scandebatur. Plinius tradit, lib. XIV. cap. j. Etiam nunc scalis tectum Ephesiæ Dianæ scanditur ex vite unâ Cypriâ.* Hinc de ejus magnitudine facere conjecturam licet. Fiebat etiam illic vinum, catorchites, seu sycites, appellatum. Dioscorides, lib. V. ca. p. xlj. καὶ ὁ (οἶνον) κατ' ἐχέτης δὲ, ὃν ἔνιοι συνίπην καλεῖσιν, ἐν κύπερῳ σκευάζει, ὁμοίως τῇ φοινικίῃ. *Catorchites (vinum) verò, quod sycites à nonnullis appellatur, in Cypro paratur, eodem modo quo palmeum.* Inde in Strabonis verbis

Oleum ponitur: meminitque & Synesius, loco proximè citato. Eratque olea conditanea, quæ βομβοία appellata. Hesychius. βομβοία, ἡ ἐν λυμβάς ἐλαία ὡς ἐν κύπεροις. *Bombœa, conditanea olea apud Cyprios.* Tertio loco, est

Frumentum: de quo etiam Synesius, in citatis statim verbis. Erat verò triticum apud Cyprios fuscum, & panem nigrum faciebat:

L 2

itaque

itaque Alexandrinum miscebatur. Plinius, lib. XVIII. cap. vij. *Cyprium (triticum) fuscum est, panemque nigrum facit: itaque miscetur Alexandrinum, candidum.* Eum verò suavem fuisse, & gratissimi saporis, ita ut alliceret homines ad edendum, discimus ex Eubulo, in Comœdiâ Orthane, apud Athenæum, lib. III. κυ-
πρίων ἢ ἄρτων, μνημονεύει εὐεργετῶν, ὡς ἀφ' ὧν, ἐν Ὀρθάνῃ, ἀφ' ἑκτῶν.

Δεινὸν μὲν ἰδόντες παρ' ἑσθλῶν κυπρίους ἄρτους

μαγνήϊς δὲ λίθοις ὡς ἑλκὲς οὖν πεινῶντας.

Grave quidem præterequitare conspicato Cyprios panes:

Magnetis enim lapidis instar trahit esurientes.

Excellebat verò triticum Amathusium: uti supra à me dictum, lib. I. cap. viij.

C A P. II.

*Æris copia, ad Tamassum: in monte Curio, Tyrriaque. Cyprus olim Ærofa dicta. Et inventum illic æs, à rege Cinyra. Σολοιτῶ-
πῶν, species quadam. Æres Romanorum ex ære: item mortaria, pyxides, clavi, atque acus. Ægyptii argento suo miscebant. Plumbo mistum, faciebat colorem purpuræ. Urinâ additâ, fiebat gluten ad ferruminandum aurum. Mistum flori lapidis Assii, mammarum vitia emendabat. Squama æris, ἡλίης dicta: ejusque usus, ad pterygia exsiccanda. Æs ustum.*

Quarto loco à Strabone æs refertur, ad Tamassum copiosum. Vide supra, lib. I. cap. xxvj. Erat & in monte Curio, Tyrriaque: uti dixi paullo antè, lib. I. cap. xxvij. Hinc *Ærofa* apud veteres Cyprus dicta. Festus. *Ærosam appellaverunt antiqui insulam Cyprum, quòd in eâ plurimum æris nascatur.* Inde Cypriorum regibus inter alia imperat æs Alexander, apud Curtium, lib. IX. *Cypriorum regibus imperatum, ut æs, stupamque, & vela præberent.* Et inventum quidem ibi, sunt qui tradant. Plinius, lib. XXIV. cap. ij. *Fit & ex alio lapide, quem chalciten vocant in Cypro, ubi prima fuit æris inventio.* Isidorus, Orig. lib. XIV. cap. vj. *Famosa quon-*

quondam (Cyprus) divitiis, & maximè æris: ibi enim prima hujus metalli inventio. Quæ totidem verbis Beda, lib. De nom. loc. in Act. Apost. Inventum autem à rege Cinyra memoratur. Plinius, lib. VI. cap. lvj. Tegulas invenit Cinyras, Agriopæ filius, & metalla æris: utrumque in insulâ Cypro. Æris verò Cyprii, meminit etiam Vitruvius, lib. VII. cap. xj. Eratque ductile. Plinius, lib. XXXIV. cap. viij. Nunc revertemur ad differentes æris mixturas. In Cypro coronarium, & regulare est, utrumque ductile. Et mox. Ab aliis ductile appellatum, quale omne Cyprium est. Quædam species, Σολοιτύπῳ dicebatur. Hesychius. Σολοιτύπῳ, χαλκός τις ἐν Κύπῳ. Solotyphus, æs quoddam in Cypro. Ex ære Cyprio, asses Romanorum erant. Plinius, lib. XXXIV. cap. ij. Orichalci bonitatem imitatur in sestertiis, dupondiatisque, Cyprio suo assibus contentis. Variæque ex eo facta: itaque mortarium Cyprium, memoratur Plinio, lib. XXXIII. cap. xx. Teritur Cyprio in ære, in Cypriis mortariis. Memoratur quoque Dioscoridi, lib. V. cap. xcij. Et pyxis Cypria, apud eundem, lib. XX. cap. xij. In pyxide Cypriâ aßervatur. Iterum, lib. XXVIII. cap. viij. Aßervari autem in Cypriâ pyxide. Scribonius Largus, De comp. med. cap. xxv. Mel Atticum, pyxide Cyprii æris conditum. Iterum, cap. xxxvij. Atque ita reponitur pyxide æris Cyprii. Clavus Cyprius, apud eundem Scribonium, cap. xvj. Oportet autem clavum Cyprii æris acutum demittere in jugulum testudinis. Damogeron, Geoponic. lib. X. cap. lxiv. εἰς τὴν κυπρίαν ἢ λαῶν, ἢ πασσάλῳ, κατὰ τὴν ὁδὸν. Si quis Cyprio clavo, aut palo, transfigat arborem. Palladius, in Januario, Tit. XVI. Alii terebratæ radici palum de buxo imprimunt, vel cuprinum clavum, Acus denique, apud Trebellium, in Vitâ Claudii. Fibulam auream, cum acu Cypriâ, unam. Ægyptii argento suo miscebant. Plinius, lib. XXXIII. cap. ix. Tingit & Ægyptus argentum, ut in vasis Anubem suum spectet: pingitque, non cælat, argentum. Miscentur argento, tertia pars æris Cyprii tenuissimi, quod coronarium vocant, & sulphuris vivi, quantum argenti. Plumbo mixtum, faciebat colorem purpuræ. Idem Plinius, lib. XXXIV. cap. ix. Cyprio (æri) si addatur plumbum, colos purpure fit in statuarum prætextis. Ex eodem, additâ urinâ, gluten fie-

bat, ad ferruminandum aurum. Dioscorides, lib. II. cap. xcix. Κατασκευάζεται ἡ δὲ αὐτὴ, (ἔξ ἧς,) ἢ ἔκ κυπρίων χαλκῶν, ἀρμίζουσι ὅτι
 ἔκ χρυσίου καὶ αὐτῆς. Conficitur verò ex eà, (urina,) ἔκ ἀέρος Cyprio, glu-
 ten, auro ferruminando idoneum. Mistum flori lapidis Assii, mam-
 marum vitia emendabat. Plinius, lib. XXXVI. cap. xvij. Ejus-
 dem lapidis (Assii) flos appellatur, in farinam mollis, ad quædam
 perinde efficax. Est autem similis pumici rufo. Admixtus aëri Cyprio,
 mammaram vitia emendat. Squama aëris, quæ clavis excussa, unde
 δὲ ἡλίης dicta, ea maximè prædicata, quæ crassa erat. Dioscorides,
 lib. V. cap. clxxxix. λεπὴς ἢ, ἡ ἐκ τῶν κυπρίων χαλκεργικῶν ἡλῶν
 παχέα, καλεμένη ἢ ἡλίης, καλὴ. Φαύλη ἢ, ἡ ἐκ ἔκ χαλκῶν λευκῶν.
 λεπὴ, ἢ ἀδινής, ὑπόχρησι. ὡς ἀποδοκιμάζουσι, ἐκκρίνειν τὴν πα-
 χεῖαν, ἢ ἐγκρίρον, ἢ, ὅξος ὁππότερ αἰνομένη ἐκμένει. Squama Cypriarum
 officinarum, clavis excussa, commendatur quæ crassa est, ἔκ heli-
 tis, seu clavosa, nominatur: at vitiosa censetur, quæ ex candido
 aëre decutitur: quippe quæ tenuis sit, ἔκ invalida. Hanc ideò da-
 mnamus: illam verò eligimus, quæ crassa est, ac fulva: ἔκ, ace-
 to insperso, æruginem contrahit. Oribasius, Collect. Med. lib. XIII.
 Squama aëris laudatissima est, quæ ex Cypriis officinarum clavis ex-
 cussa, crassaque est, ἔκ helitis, à clavis ducto nomine, appellatur.
 Improbatur verò, quæ, ex albo aëre confecta, tenuis est, atque im-
 becilla: quam, utpote tenuem, ἔκ invalidam, rejicimus: eamque
 probamus, quæ crassa fulvaque est: ἔκ quæ, aceto inspersa, æru-
 ginem contrahit. Meminit etiam Plinius, lib. XXXIV: cap. xj. Ute-
 bantur eà ad pterygia exsiccanda. Dioscorides, Euporist. lib. I.
 cap. cxc. Ἀναξηραίνει ἢ τὴν πτερυγία λεπὴς κυπρία λεῖα ὁππότερ αἰνομένη
 θαυμαστῶς. Mirabiliter verò pterygia exiccat aëris squama Cypria,
 trita, ἔκ imposita. Æs ustum. Dioscorides, ubi de eo agit, lib. V.
 cap. lxxxvij. πρῶτον δὲ ἢ, ὁ ἐν Μέμφιδι καὶ ὁ ἐν Κύπρῳ. ἔπειτα ὁ ἐν Κύπρῳ.
 Primum locum obtinet, quod in Memphide est ustum: proximum,
 quod in Cypro. Vide de eodem Plinium, lib. XXXIV. cap. x.

CAP.

C A P. III.

Cadmia: quæ βοτρυίτις appellata. Misy. Sory. Chalcanthum: idque Σταλακτὶς nuncupatum. Pompholyx: sive Spodos. Diphryges. Ærugo: ejusque duo genera.

Cadmia. Plinius, lib. XXXIV. cap. x. *Omnis autem cadmia in Cypri fornacibus optima. Et quidem ea, quæ βοτρυίτις, Racemosa, dicebatur. Dioscorides lib. V. cap. lxxiv. καδμείας ἀρίστη μὲν ἐστὶν ἡ Κυπρία, καλεσμένη δὲ βοτρυίτις. Ex Cadmiæ generibus optima quidem est Cypria, sed Botryitis appellata. Oribasius, Collect. lib. XIII. Cadmia præstantissima est Cypria, quæ Botryitis nominatur.*

Misy. Dioscorides, lib. V. cap. cxvij. μίσον δὲ ἀφ' Ἀλεξανδρείας τὸ κύπριον. Misy assumendum est Cyprium. Plinius, lib. XXXIV. cap. xij. Misy optimum in Cypriorum officinis. Oribasius, loco citato; Misy anteponendum est Cyprium. Meminit ejus etiam Galenus, De comp. med. sec. gen. lib. V. & De med. simpl. fac. lib. IX. Tom. II. 127.

Sory. Plinius, lib. XXXIV. cap. xij. Sory Ægyptium maxime laudatur; multum superato Cyprio, Hispaniensi, & Africo: quam oculorum curationi quidam utilius Cyprium putant. Videndus etiam Dioscorides, lib. V. cap. cxix.

Chalcanthum. Plinius, loco citato. Chalcanthum probant maxime Cyprium in medicina usu. Et quidem Σταλακτὶς, Stillatitium, dicebatur. Dioscorides, lib. V. cap. cxiv. ὅθεν (τὸ χάλκανθον) καλεῖται καὶ τῆς Κυπριακῆς μέταλλου ἐργαζομένων. Unde (chalcanthum) etiam Stalactis vocatur ab iis qui in fodinis Cypriis operantur. Galenus II. 129.

Pompholyx, sive Spodos. Plinius, lib. XXXIV. cap. xij. Etiamnum in arariis reperiunt, quem vocant pompholygem, & spodon. Et mox. Spodos Cypria optima. Oribasius, Collect. lib. XIII. Pompholyx optima habenda est Cypria. Item, De Virt. Simpl. lib. II. Pompholyx optima est Cypria. Meminit etiam Hippocrates, De morb. mul. lib. I.

Diphryges. Oribasius, Collect. lib. XIII. Diphrygis sunt tria genera:

genera: quoddam enim metallicum est, quod in Cypro solâ nascitur. lutosum namque extrahitur ex cæno cujusdam inibi specus, tum in sole siccatur, mox circumpositis sarmentis uritur, unde diphryges nomen invenit. Dioscorides, lib. V. cap. cxx. τὸ δὲ διφρυγὲς τρεῖς ἡγητέον εἶδη. τὸ μὲν γὰρ μεταλλικόν ἐστιν, ὃ δὲ ἐν Κύπρῳ μόνῃ γίνεται· πολλῶδες γὰρ ὄν, ἀναφέρεται ἐκ Βυθῆ πνός τῆς ἐκεί πόρων· εἴτα ἀνερχθὲν ξηραίνεται ἐν ἡλίῳ, καὶ μετὰ ταῦτα φρυγάνοις κύκλῳ περιπεριωμένοις καίεται· ὅθεν καὶ διφρυγὲς ἐκλήθη. Diphrygis tria esse genera, est putandum. unum enim metallicum est, quod in Cypro solâ nascitur. cum enim sit lutosum, effertur ex gurgite quodam, qui in istis locis exstat: inde eductum sole siccatur, moxque sarmentis circumpositis uritur. quâ de causâ etiam diphryges est vocatum. Plinius, lib. XXXIV. cap. xij. Facile ab eâ discernitur, quam in iisdem officinis Diphrygem vocant Græci ab eo quod bis torreatur. Cujus origo triplex. Fieri enim traditur ex lapide pyrite, cremato in caminis, donec excoquatur in rubricam. Fit & in Cypro, ex luto cujusdam specus, arefacto prius, mox paulatim usto circumdati sarmentis.

Ærugo. Plinius, lib. XXXIV. cap. xj. Temperatur autem id Hammoniaci unciis quatuor, æruginis Cypriæ duabus. Ejus duo genera tradit Dioscorides, lib. V. cap. xcj. Γεννάει δὲ Φασὶ τὰ πὺν τὸ ἰόν καὶ ἐν ταῖς κυπριακαῖς μεταλλοῖς· τὸ μὲν λίθοις ὑπὸν ἐπανθῆναι, ἔχουσι τὸ χαλκόν· τὸν δὲ, ἐκ τῆς ἀπηλαίας ἐκκρίνεται, ἐν ταῖς ὑπὸ κύναι καύμασι. Tradunt verò nasci æruginem hanc etiam in fodinis Cypriis. unam quidem, supra lapides quosdam efflorescentem, æs habentes; alteram verò, ex specu quodam exstillantem per Caniculæ æstus.

C A P. IV.

Mel. Cera. Lactucæ. Fœniculum. Brassica. Columbæ. Ovis. Mala Punica: solaque illic ea arbor plantata à Venere. Poma paradisi. Amygdalæ. Ficus: è quâ acetum: poni etiam pro termino usitata. Sinapi. Cæpæ. Allium. Resina. Sal: ad Citium, & Salaminem. Chrysocolia. Alumen. Unguenta varia. Cortinæ. Accubitalia. Mantelia. Pyralis, sive Pyrausta. Antigoni Carystii locus emendatus. Stupa.

Pergam alia memorare, nullo ordine, uti quæque sese offerent.

Mel

Mel ibidem abundabat. Plinius, lib. XI. cap. xiv. *Aliubi mel-
lis copia: ut in Cretâ, Cypro, Africâ.* Synesius præstantiam præ-
dicat, Epist. CXLVII. Ζητῶσι ὃ οἶνον τ' λεπτότατον, μέλι δὲ τὸ παχύτατον.
καὶ πατριδας αὐτῶν ὑμῶσι, Κύπρῳ, καὶ Ἱμῆτιόν Ἰνα. *Querunt verò vinum
tenuissimum, mel verò crassissimum: & patrias illorum celebrant, Cy-
prum, & Hymettum quendam.* Præstantissimum verò Chytris: uti
supra à me dictum, lib. I. cap. ix. Atque ut mel, sic laudata quoque

Cera. Meminit ejus variè Plinius, lib. XX. cap. xxij. lib. XXII.
cap. xvij. lib. XXIII. cap. vj. lib. XXVII. cap. vij. lib. XXXV. cap. xvij.

Lactuca, feniculum, apud Paphum excellabant. Vide supra,
lib. I. cap. xvij. Etiam

Brassica. Columella, lib. XI. cap. iij. *Est & (brassica) Cyprii
generis, ex albo, rubicunda: levi & tenerimo folio.*

Columbæ. Antiphanes, in *Conterraneis*, apud Athenæum, lib. XIV.

— ἡ Κύπρῳ

Δ' ἔχῃ πελείας Διὰ Φόρξ.

— Cyprus verò

Habet columbas præcellentes. —

Inprimis autem Paphiæ. Vide supra, lib. I. cap. xvij.

Oves, potius mirandæ, quàm laudandæ, memorantur Salignia-
co, Itin. Hierosol. Tom. IV. cap. vij. *Oves Cypriæ parum laudan-
dæ, sed admirandæ: villo magis, quàm lanâ teguntur.*

Mala Punica, tam præstantia, ut hanc solam illic olim arborem
plantasse Venus diceretur. Eriphus, in *Melibæâ*, apud Athenæum,
lib. III.

— αὐτῇ ὃ ῥοαὶ

ὡς δ' ἡμεῖς: τὴν δὲ Ἀφροδίτῳ ἐν Κύπρῳ

Δένδρον φυτῶσαι τῷ Φασιν

ἐν μόνον.

— hæc verò mala Punica

Quàm generosa? Venerem enim in Cypro

Arborem plantasse hanc ajunt

unicam tantummodò.

Poma paradisi. Saligniacus, Itin. Hierosol. Tom. IV. cap. vj.
In Cypro etiam poma, quæ Paradisi vocant, crescunt miranda, fi-

M gurâ

gurâ cucumeris, magnitudinis visendæ, plantâ magis, quàm arbo-
re: cujus folia quatuor palmos habent in latum, longa ad humani cor-
poris staturam. His pomis grana insunt ferè centena, figuræ spheri-
cæ, longitudine trium digitorum, vel circâ: quæ decorticata, hu-
mano usui serviunt. Arbor hæc trium annorum periodo emoritur, &
ex radice ejus enascitur alia.

Amygdalæ. Athenæus, lib. II. Διάφοροι δ' ἀμυγδαλαὶ γίνονται
καὶ ἐν Κύπρῳ τῇ νήσῳ. ὡς καὶ τὰς ἀμαχόθι καὶ Ἰππικαμπεῖς εἰσὶ, καὶ τὸ ἄκρον
Ἰππικαμπεῖς. Amygdalæ quoque præstantes nascuntur in insulâ Cyp-
ro. nam oblongiores sunt, quàm quæ nascuntur alibi, & in summo reflexæ.

Ficus. Plinius, lib. XV. cap. xvij. E reliquo genere pomorum,
ficus amplissima est: quædamque & pyris magnitudine æmula. De
Ægyptiæ Cypriæque miraculis retulimus inter externas. Vide ite-
rum, lib. XVI. cap. xxvj. Dioscoridem, lib. I. cap. clxxxij. Ori-
basium, Collect. lib. XII. Acetum ex eâ fiebat insigne. Plinius,
lib. XV. cap. xvj. E Cyprio fico & acetum fit præcellens, atque Ale-
xandrino quoque melius. Ponebatur ea arbor & ad limites. Arca-
dius, De limitibus agrorum. Nam & in limitibus pro terminis plan-
tavimus dactylum, amygdalas, & mala cotonea, & maximè olivas:
tellum: & ficum Cypriam in fine constituimus. De ficu Cypriâ, quæ
in Cretâ, dixi in Opere De Cretâ, lib. II. cap. ix:

Sinapi. Eubulus, in comœdiâ Glauco, apud Pollucem, lib.
VI. cap. x.

καὶ ἐν τῷ Κύπρῳ, καὶ Σκαμμωνίας ὀπὲν.

Sinapi Cyprium, & Scammonie succum.

Qui versus Antiphani tribuitur ab Athenæo, lib. I.

Cæpæ. Plinius, lib. XIX. cap. vj. Cæpæ genera apud Græcos,
Sardia, Samothracia, Ascalonia, ab oppido Judææ nominata.
Omnibus etiam odor lacrymosus, & præcipuè Cypriis. Marcellus
Empiricus, De Medic. cap. xv. Medicamentum ad anginam, quod
devoratur, quantum digito uno tolli vel colligi potest, componitur
ex his. Rhus Syriaci denarii semissem, hyssopi tantundem, cæparum
Cypriarum capita tria.

Allium. Theophrastus, ubi de eo agit, Hist. Plant. lib. VII.
cap. iv. καὶ τῷ μεγεθὲ γένεσι τι διάφορόν ἐστι. μάλιστα δὲ τὸ Κύπρεον καλεῖ-
ται.

μυρον πιῖπν. *Estque genus quoddam magnitudine excellens: maxime verò tale est, quod Cyprium vocant.* Plinius, lib. XIX. cap. vj. *Ulpicum quoque in hoc genere Græci appellavere allium Cyprium.*

Resina. Plinius, lib. XIII. cap. xx. *Cypria, (resina,) antecedit omnes: est autem melleo colore, carnosæ.*

Sal. Plinius, lib. XXXI. cap. vij. *Adulteratur (sale) Siculo, quem Cocanicum appellavimus: nec non & Cyprio, mirè simili.* Fiebat verò apud Citium urbem. Plinius ibidem, paullo antè. *In Bactris duo lacus vasti, alter ad Scythas versus, alter ad Arios. Sale æstuant: sicut ad Citium, in Cypro.* Et paulo pòst. *Magis tamen extendit (sal) is, quem Citticum appellavimus.* Etiam apud Salaminem. Idem postea. *Marinorum maxime laudatur (sal) Cyprius, à Salamine.* Dioscorides, ubi de sale, lib. V. cap. cxxvj. *καλλιστὸν δὲ ἐν κύπρῳ, καὶ κύπρῳ τῇ Σαλαμῖνι.* *Optimus verò in Cypro, & Cypri Salamine.* De eodem intelligendus Saligniacus, Itin. Hierosol. Tom. IV. cap. iij. *Nunc ad Cypri descriptionem. Hic propè portum ruinosum, salinarium appellatum, per duo ferè milliaria in valle diffusum, ac littori maris propinquum, singulis annis mira gignitur salis abundantia, ex aqua dulci congelatâ, & virtute solis decoctâ: quæ, meo iudicio, usui totius orbis sufficeret.*

Chrysocolla. Plinius, ubi de eâ agit, lib. XXXIII. cap. v. *Cum tinxere pictores, orobitin vocant, ejusque duo genera faciunt: luteam, quæ servatur in lomentum; & liquidam, globulis sudore resolvis.* *Hæc utraque genera in Cypro fiunt.* Dioscorides, lib. V. cap. civ. *Χρυσόκολλα δὲ Ἀρμενική ἢ Ἀρμενική, τῇ γὰρ κατὰ μέρος περὶ σίχου· δὲ περὶ δὲ ἢ ἡ μακεδονική, εἴτε ἡ κύπρια.* *Chrysocolla verò præstat Armeniaca, porri colorem plenè referens: secundas obtinet Macedonica, inde Cypria.* Oribasius, Collect. lib. XIII. *Chrysocolla laudatissima est Armeniaca, porri colorem usque ad satietatem reddens: secundo loco censetur Macedonica: hanc sequitur Cypria.*

Alumen. Plinius, lib. XXXV. cap. xv. *Aluminis plura genera. In Cypro candidum, & nigrum, exigua coloris differentiâ.*

Unguenta. Varia illic excellabant. *Oenanthinum, Amaracinum, Cyprinum, & Sampsuchinum, prædicatur apud Plinium, lib. XIII. cap. j. Oenanthinum, & Liliaceum, apud Athenæum. lib. XV.*

Cortinæ, ex erant variegatæ. Aristophanes, incertâ comœdiâ, apud Pollucem, lib. X. cap. vij.

Τὸ ὡραπέτσμα κύπερον τὸ ποικίλον.

Cortina Cypria variegata.

Accubitalia. Et hæc illic laudabantur. Valerianus, in Epistolâ ad Zosimionem, procuratorem Syriæ, apud Trebellium, in D. Claudio. *Accubitalium Cypriorum paria duo.*

Mantilia. Memorantur in Epistolâ ejusdem Valeriani ad Xiphidium, præfectum ærarii, apud Vopiscum, in Aureliano. *Mantilia Cypria, paria duo.*

Pyralis, five *Pyrausta*. Plinius, lib. XI. cap. xxxvj. *In Cypri ærariis fornacibus ex medio igni majoris muscæ magnitudinis volat pennatum quadrupes. Appellatur pyralis: à quibusdam, pyrausta. Quàm diu est in igne, vivit: cùm evasit longiore paulo volatu, emoritur.* Idem, sed omisso animalculi nomine, dicit etiam Aristoteles, Hist. Anim. lib. V. cap. xix. Ἐν τῷ κύπερῳ, ἧ χαλκίης λίθου καίεται, ὅττι πολλὰς ἡμέρας ἐμβαλλόντων, ἐν τῷ θά γίνεται θηρίον ἐν τῷ πυρὶ, τῷ μεγάλων μυῶν μικρόν ἢ μέζονα, ὑπόπτερον, ἀ κατὰ τὸ πῦρ βαδίζει, καὶ περᾶ. *In Cypro verò, ubi chalcitis lapis uritur, cùm per multos dies injecerint, nascuntur illic bestiolæ, grandibus muscæ paulo majores, alatæ, quæ per ignem ambulant, & saltant.* Emendandus Antigoni Carystii locus, Hist. Mirab. cap. xc. Ἐν κύπερῳ γ', ἧ χαλκίης λίθου καίεται, γίνεται ἢ θηρίον, μικρῶ μείζον μυῶν. *In Cypro, ubi chalcitis uritur, nascitur etiam animal, paulo majus muscæ.* Malè hodiè vulgatur: Ἐν κύπερῳ γ' ἐν χαλκίης λίθου καίεται, ἢ γίνεται θηρίον, μικρῶ μείζον μυῶν. *In Cypro itaque uritur chalcitis lapis, & nascitur animal, paulo majus muribus.*

Stupa. Hinc Alexander Cypri regibus olim eam inter cætera imperabat. Curtius, lib. IX. *Cypriorum regibus imperatum, ut æs, stupamque, & vela præberent.*

CAP.

C A P. V.

Achates. Adamas. Aëtites. Amiantus. Chalcitis. Cos. Plinii memorie lapsus. Crystallus. Cyanus. Gypsus. Jaspis. Morion. Opalus. Paderos. Pyrites. Sapphirus. Sil. Smaragdus. Specularis lapis.

Lapides hoc capite, & gemmas, dicam. In his, *Achates.* Plinius, de illo agens, lib. XXXVII. cap. x. *Eadem auctoritas & Cypriis est.*

Adamas. Plinius, lib. XXXVII. cap. iv. *Post hos (adamas) Cyprius vocatur, in Cypro repertus, vergens in æreum colorem, sed in medicinâ, ut dicemus, efficacissimus. Et mox. Ictibus frangitur, & alio adamante perforari potest, quod & Cyprio evenit.* Marbodeus, *Dactylothece* cap. j.

Tertius est adamas, quem dat maris insula Cyprus.

Aëtites. Plinius, de quatuor ejus generibus agens, lib. XXXVI. cap. xxj. *Tertius in Cupro invenitur, colore illis in Africâ nascentibus similis: amplior tamen, atque dilatatus: cæteris enim globosa facies. Habet in alvo arenam jucundam, & lapillos: ipse tam molli, ut etiam digitis frietur.*

Amiantus. Dioscorides, lib. V. cap. clvj. *λίθος Ἀμίαντος ὁ γινώσκωνται ἐν Κύπρῳ, συνηγία χις ἢ εἰκώς. ὃν ἐργαζόμενοι ὑφάσματα πύσσιν ἐξ αὐτοῦ, ὄντι ἱμαστώδες ποτὶς θάλασσαν ἀβλήθενται εἰς πύρρον, φλογύνονται μὲν, λαμπερότερα ὅτι ἐξέρχονται, μὴ κατακαίονται. Lapis Amiantus in Cypro nascitur, scissili alumini similis: è quo elaborato, utpote flexili, telas ad spectaculum texunt. quæ, ignibus injectæ, ardent quidem, sed splendidiore exeunt, non combustæ. Hic ipse est, qui Carystius aliis dicitur: ac nascebatur inter Elmæum, & Gerandrum, urbes Cypri. Apollonius Dyscolus, Hist. Comment. cap. xxvj. γίνεται ὁ λίθος αὐτός, καὶ ἐν καρυστῶν ὄρεσιν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. πολὺς ὁ ἐν Κύπρῳ, κατὰ βαϊνόντων ἀπὸ τῶν Γεράνδρων ὡς ἀπὸ Σόλωνος περὶ οὐρανίου, ἐν ἀλυσσῶν τῶν Ἑλμαίων, ὑποκάτω πετρῶν. Nascitur autem lapis*

M 3

iste

iste in Carysto, unde & accepit nomen: multus verò est in Cypro, quò Gerandro Solos descenditur, ad levam Elmæi, infra rupes.

Chalcitis. Plinius, lib. XXXIV. cap. ij. Fit & ex alio lapide, quem chalcitin vocant in Cypro. Hippocrates, De morb. mul. lib. I. ὅταν ἡ παχὺς γένηται ὁ χυλὴς, ποδὸν δὲ κυπρίης δὲ χαλκίτιδος λείω ἐμβαλεῖν, καὶ ἀναμίξαι. Cum verò crassus evaserit succus, cinerem chalcitidis Cypriæ, leviter tritum, injicito, & permisceto. Meminit ejus Aristoteles, Hist. Anim. lib. V. cap. xix. & Antigonus Carystius, Hist. Mirab. cap. xc.

Cos. Plinius, lib. XXXVI. cap. vij. Signis è marmore poliendis, gemmisque etiam scalpendis, atque limandis, Naxium diu placuit ante alia. Ita vocantur cotes, in Cypro insulâ genitæ. Sed memoriâ certè labitur isthoc loco: nam urbs Cretæ, & non Cypri, Naxus erat: unde cotes Naxiæ sunt appellatæ. Pluribus illud pridem ostendi, Cretæ meæ lib. I. cap. xij.

Crystallus. Plinius, de crystallo agens, lib. XXXVII. cap. ij. Nascitur & in Asiâ, vilissima circa Alabanda, & Orbosam, finitimisque montibus, item in Cypro. Et mox. Mirum &, quod Xenocrates tradit Ephesus, aratro in Asiâ, & Cypro excitari.

Cyanus. Dioscorides, lib. V. cap. lvj. κυανὸς ἦ, ἡνᾶπηρ αὐτὸ ἐν κύπρῳ, ἐκ τῆς χαλκουργῶν μετάλλων· ὃ ἡ πλείων, ἐκ τῆς αἰγιαλίτιδος αἰμῆς· ἐν ἑρμιοῦν καὶ Ἰνᾶς ἀπηλαιώδεις ὑποσταφᾶς δὲ θαλάσσης. Cyanus verò, nascitur quidem in Cypro, ex ærariis metallis, copiosior verò, ex arenâ littorali: inventus secundum quasdam speluncarum instar factas suffossiones maris. Oribasius, Collect. lib. XIII. Cyanus in ærariis fodinis in Cypro nascitur: copiosior verò, ex arenâ littorali: & in quibusdam subcavalis maris specubus invenitur. Theophrastus, De Lap. Γένη ἡ κυανὸς τρία· ἡ Αἰγυπτία, καὶ Σκυθία, καὶ κύπρια. Genera verò Cyani tria sunt: Ægyptius, & Scythicus, & tertius Cyprius.

Gypsus. Theophrastus, De Lap. ἡ ἡ γύψος, πλείστη μὲν ἐν κύπρῳ, καὶ περὶ Φαιεσσίνην. Gypsus verò, plurima quidem in Cypro gignitur, & præstantissima. Plinius, lib. XXXVI. cap. xxiv. Cognata calci res gypsum est. Plura ejus genera. Nam & è lapide coquitur, ut in Syriâ, ac Thuriis: & è terrâ foditur, ut in Cypro, ac Perrhæbis.

7a.

Jaspis. Plinius, lib. XXXVII. cap. ix. *Optima (jaspis) Scythica, dein Cypria, postremò Ægyptia.* Meminit etiam Theophrastus, De Lap.

Morion. Plinius, lib. XXXVII. cap. x. *Morion Indicum, quæ nigerrimo colore translucet, vocatur Prominium; in quâ miscetur & carbunculi colos, Alexandrinum: ubi sardæ, Cyprium.*

Opalus. Plinius, lib. XXXVII. cap. vj. *Traduntur (opali) nasci & in Ægypto, & in Arabiâ, & vilissimi in Ponto. Item in Galatiâ, ac Thaso, & Cypro.*

Pæderos. Plinius, lib. XXXVII. cap. ix. *Candidarum dux est pæderos. Laudatissima est in Indis, apud quos argenon vocatur. proxima apud Ægyptios, ubi senites. tertia in Arabiâ, verum scabra. mollius radiat Pontica, & Asiatica. ipsæ verò molliores sunt, Galatica, & Thracia, & Cypria.*

Pyrites. Plinius, lib. XXXVI. cap. xix. *Est alius etiam pyrites, similitudine æris. In Cypro eum reperiri volunt.*

Sapphirus. Meminit Plinius, lib. XXXVII. cap. ix.

Sil. Plinius, lib. XXXIII. cap. xij. *Genera (silis) tria fuere antiquitus. Ægyptium, quod maxime probatur: Scythicum, hoc diluitur facile. Præfertur huic etiamnum Cyprium.*

Smaragdus. Theophrastus, lib. De Lap. καὶ ἐν κύπρῳ ἢ τε σμάργδος, ἢ ἡ ἰάσπις. *Et in Cypro smaragdus, & jaspis.* Meminitque in præcedentibus: ut & Plinius, lib. XXXVII. capp. I. V.

Specularis lapis. Meminit Plinius, lib. XXXVI. cap. xxij.

C A P. VI.

Amaracus. Arundo. Cedrus. Cyprus. Harpix. Heliotropium. Laurus. Lychnis. Palma. Pinus. Platanus, folia non dejiciens. Sampsuchus. Sphagnus. Styrax. Terebinthus.

Nunc promiscuè arbores, frutices, herbas, flores, memorabo.

Amaracus, five Sampsuchus. Plinius, lib. XXI. cap. xxij. *Sampsuchum, five amaracum, in Cypro laudatissimum, & odoratissimum. Oribasius, Collect. lib. XII. Sampsuchum laudatissimum est Cy-*

Cyzicenum, & *Cyprium*. Dioscorides, lib. III. cap. xlvij. Σάμψυ-
χον καλεῖται τὸ κυζικηνόν, καὶ κύπριον. *Sampsuchum optimum est Cyzi-*
cenum, & *Cyprium*. Virgilius, *Æneid.* I.

— & *fotum gremio dea tollit in altos*
Idaliæ lucos, ubi mollis amaracus illum
Floribus, & dulci aspirans complectitur umbrâ.

Arundo. Meminit ejus Plinius, lib. XXIV. cap. xj. & lib. XXXII.
cap. x. Item Dioscorides, *De re med.* lib. I. cap. cxiv. & *Eup.*
lib. I. cap. xcv.

Cedrus. Meminit Theophrastus, *Hist. Plant.* lib. V. cap. ix.

Cyprus. Plinius, lib. XII. cap. xxiv. *Cyprus in Ægypto est arbor,*
Ziziphi foliis, semine coriandri, flore candido odorato. Coquitur hic in
oleo: premiturque postea quod Cyprinum vocatur. Optimum habetur è
Canopicâ, in ripis Nili natâ: secundum, Ascalone Judææ: tertium, Cy-
pro insulâ, odoris suavitate præcipuum. Philo, episcopus Carpathio-
rum, genera priora duo tantum refert, tertiumque prætermittit.
Ecce verba, in *Commentario in Canticum Canticorum*. *Cyprus,*
arbuscula est, flore candido, cinnamomum instar pendente, comâ
odoratissimâ, folio oleæ. Ex hac fit unguentum, nomine Cyprinum,
ad multa commodissimum: habetque folia, flores, fructus, & ramos,
utilissimos. Hæc optima in Ascalone Judææ, & Ægypti Canopo,
provenit. Ita quoque Dioscorides, lib. I. cap. cxxiv. Γεννᾶται δὲ (ἢ
κύπριον) ἀριστὸν ἐν τῇ Ἀσκαλίῳ, καὶ κανώπῳ. Nascitur verò (cyprus)
optima in Ascalone, & Canopo. Atqui tamen aded in Cypro copio-
sa erat, ut hinc nomen insulæ nonnulli datum esse velint. Vide quæ
ex Stephano, Eustatioque, supra docui, lib. I. cap. ij.

Harpix, spina quædam. Hesychius. Ἀρπιξ, εἰς ἀκάνθης, κύ-
πριοι. *Harpix*, species spinæ, *Cyprii*.

Heliotropium. Plinius, lib. XXXIV. cap. x. *Heliotropium na-*
scitur in Æthiopiâ, Africâ, Cypro.

Ladanum. Dioscorides de eo, lib. I. cap. cxxviii. Τοῖς πὺν δέ ἐστι,
τὸ ἐν κύπρῳ γινώμενον. *Tale autem est, quod in Cypro gignitur. Ori-*
basius, De virt. simpl. lib. II. *Ladanum utile est, quod benè olet.*
Tale autem est in Cypro. Plinius, lib. XII. cap. XVII. *Recentiores*
ex auctoribus tradunt, verum ladanum Cypri insulæ esse. Et paullo
post.

post. *Sunt qui herbam in Cypro, ex qua id fiat, ledam appellant: etenim illi ledanum vocant.* Meminitque iterum, duobus locis, lib. XXVI. cap. viij.

Laurus. Cato, De Re Rust. cap. viij. *Laurum Delphicam, & Cypriam.* Vide Plinium, lib. XVI. cap. xxx.

Lychnis. Athenæus, lib. XV. περὶ τῆς λυχνίδος λέγων Ἀμερίας ὁ Μακεδών, ἐν τῷ Ρίζοποικῷ, φησιν, ἀναφθῆναι αὐτῷ ἐκ τῆς Ἀφροδίτης λείψεων, ὅτε ἡ Φαίτω συγκοιμηθεῖσαι ἡ Ἀφροδίτη λέγοιτο. εἶναι δ' ἀρίστου ἐν Κύπρῳ, καὶ Λήμνῳ. De lychnide verò verba faciens Amerias Macedo, in Rhizotomico, inquit, natam eam è Veneris balneo: cum se illa post concubitum cum Vulcano abluisset: optimam autem esse in Cypro, & Lemno.

Oenanthe. Theophrastus, lib. De Odoribus. Αὕτη δ' (ἡ οἰνάνθη) ἐν Κύπρῳ φύεται, ὄρευνή, καὶ πολύοδμη. Hæc verò (œnanthe) in Cypro nascitur, montana, & plurimi odoris. Quæ transcriplit totidem verbis Athenæus, lib. XV. Plinius, ubi de hac ipsâ, lib. XII. cap. xxviij. *Quidam omnibus iis præferunt eam, quæ in Cypro nascitur.*

Palma. Vide Theophrastum, Hist. Plant. lib. II. cap. viij. & Plinium, lib. XIII. cap. iv.

Pinus. Vide Theophrastum, Hist. Plant. lib. VI. cap. viij.

Platanus, folia nunquam dejiciens. Plinius, lib. XII. cap. j. *Est Gortynæ, in insulâ Cretâ, juxta fontem platanus una, insignis utriusque linguae monumentis, nunquam folia dimittens. Statimque ei Græciæ fabulositas superfuit, Jovem sub eâ cum Europâ concubuisse: ceu verò non alia ejus generis esset in Cypro.* Vide etiam Theophrastum, Hist. Plant. lib. I. cap. xv.

Sampfuchus. Vide, *Amaracus.*

Sphagnus. Plinius, lib. XII. cap. xxiv. *Secundum locum obtinet (Sphagnus) Cyprius, tertium Phœnicus.*

Styrax. Plinius, lib. XII. cap. xxv. *Styrax laudatur post suprâ dicta ex Pisidiâ, Sidone, Cypro, Ciliciâ.*

Terebinthus. Videatur Dioscorides, lib. I. cap. xcj. & Plinius, lib. XXIII. cap. vj.

N

CAP.

C A P. VII.

De regno Cypriorum, opus Theophrasti. Reges illic plures erant; in novem urbibus præcipuis singuli: tum quæ illæ urbes fuerint. Gestabant autem mitras; & luxuriosi erant, ac tyranni: habebantque duo assentatorum genera; quorum illi Προμάλαγες, isti Γεζῖνοι appellati. Salamine primò habiti, mox per totam insulam se diffuderunt. Quidnam fecerint. Mulieres, ῥαλαίδες, & Κλιμακίδες, nominatæ. Reges, olim Ἀῶνι dicti; filii eorum, & fratres, Ἀνακτες: sorores, conjugisque, Ἀνασσαι.

Age verò, regnum ipsum videamus. De hoc scripsit Theophrastus, uti nobis testis Suidas, in *τίαια*: qui videndus. Reges verò, ibi numero plures erant. Constantinus Porphyrogeneta, Them. Orient. xv. de hac ipsa Cypro agens. Ἐβασίλευον ἢ πρὸ πολλῶν, ἢ ἀφ' ἑνὸς βασιλέων. Regnabatur enim prius à multis, & diversis, regibus. Arrianus, De Exped. Alex. lib. II. οὐ πολλῶ δ' ὕπερον ἢ οἱ τὸ κύπερον βασιλεῖς εἰς τὴν Σιδῶνα κατέχον ναυσὶν ἑκατὸν μάλιστα ἢ ἑκασιν. Neque multo post etiam Cypri reges centum & viginti navibus Sidonem venerunt. Et paulo post. καὶ ἔτι αὐτῶ οἱ τε κυπρίων βασιλεῖς, ἢ ὅσοι φοινίκων, πλεῖον Πνυταγόρου. Unaque cum ipso Cypriorum reges, reliquique Phænices, excepto Pnytagora. Curtius lib. X. Cypriorum regibus imperatum, ut æs, stuprumque, & vela præberent. Diodorus Siculus, lib. XIX. Πηλεμαῖος ἦ, τὸ πρὸς κυρήτιον ἀντὶ τῆς ἐν ἀπλωτησίων, διήρεν ἐκ τῆς Αἰγύπτου μὲν διωάμεως εἰς τὴν κύπερον, ὅτι δὲ ἀπειθῆναι τῆς βασιλείων. Ptolemæus autem, ubi Cyrenes negotium ex animi sententiâ successerat, in Cyprum adversus reges imperium detrectantes ex Ægypto cum exercitu trajecit. Observare quoque licet apud Plutarchum, in Solone, & Alexandro. Erant verò numero novem; Plinius, lib. V. cap. xxxj Cyprum, ad ortum occasumque Ciliciæ, ac Syriæ, objectam, quondam novem regnorum sedem. Mela, lib. II. cap. vij. In sinu, quem maximum Asia recipit, prope medio Cyprus ad ortum occasumque se immittens, recto jugo inter Ciliciam Syriamque porrigitur: ingens, ut quæ ali-

quando

quando novem regna ceperit. Singuli autem singulas urbes è majoribus, ac minores item aliquot, cum subjecto territorio, possidebant. Diodorus Siculus, ubi de Cypro agit, lib. XVI. ἐν γὰρ τῇ νήσῳ ταύτῃ πόλεις ἦσαν ἀξιόλογοι μὲν ἑνέα, ὑπὸ δὲ ταύτας ὑπεῖχετο πλεονάζοντα μικρὰ πόλιν, τὰ περὶ κερύοντα δὲ ἑνέα πόλιν. ἐκάστη δὲ τῶν εἶχε βασιλείαν, ἣ μὲν πόλεως ἄρχοντα, τῷ δὲ βασιλεῖ τὴν Περσῶν ὑπεπταγμένον. Erant in hac insulâ novem dignæ memoratu urbes, quibus minora oppida, jurisdictioni illarum subjecta, adstipulabantur. Unaquisque verò harum, suum habebat regem; urbis quidem principem, sed Persarum regi subditum. Urbes verò, ut observo istæ erant: Æpéa, quæ postea Soli, Amathus, Chytri, Citium, Curium, Lapathus, Paphus utraque, & Salamis: ut ostendam in catalogo ipso Regum, quem mox dabo. Gestabant verò illi mitras: ut videre est apud Herodotum, lib. VII. κύπριοι δὲ, παρέχοντο νῆας πεντήκοντα καὶ ἑκατὶν, ἰσχυράσθαι δὲ τὰς μὲν κεφαλὰς, εἰλίχατο μίτηροι οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· οἱ δ' ἄλλοι, εἶχον κινδύνας· τὰ δὲ ἄλλα, κατὰ πρὸς ἑλλῶν. Cyprii autem, præbebant naves centum quinquaginta, sic instructi. Capita quidem, mitris redimiti erant reges ipsorum; reliqui, tunicas gestabant: cetera verò, uti Græci. Luxuriosos admodum fuisse, tradit Athenæus multis verbis, lib. VI. qui videndus. Et habebant plurimos assentatores è nobilibus: quos videre nemini concedebatur, nisi illustrissimo cuique. Athenæus, loco citato. Παρὰ δὲ δεγμένοι δ' εἰσὶ πάντες οἱ καὶ τὴν Κύπρον μόνον τοὺς δὲ γυῶν καλῶν γυῶν, ὡς χρῆσιμοι. πάνυ γὰρ τὸ κτήμα τυραννικόν ἐστι καὶ τῶν, οἷον Ἀρεοπαγίτων πῶν, ἔπε τὸ πλῆθος, ἔπε τὰς οὐσίας, ἔπε τὸ δὲ πλεονάζοντα, οἷον ἐδέξαι. Cypriorum quidem reges omnes è nobilitate sibi adulatores assumptæ, tanquam rebus suis utiles. est enim tyrannicum quid. atque horum, ceu Areopagitarum aliquorum, neque faciem, neque item multitudinem, præter illustrissimos quosque, novit. Horum erant duo genera Salaminæ, unde in Cyprum reliquam diffundebantur: ac Γεργῖνοι quidam ex his, isti autem Προμάλαγες appellati. Athenæus, in citato item loco. Δηρημίται δὲ διχῇ καὶ συγγράμματα τὴν ἐν τῇ Σαλαμῖνι καλῶν, ἀφ' ὧν εἰσὶν οἱ καὶ τὴν ἄλλαν Κύπρον καλῶν, σὺν μὲν Γεργῖνοις, σὺν δὲ Προμάλαγας περιπαροῦσιν. Ex his Gergini, velut emissarii quidam, quæ ab oppidanis pas-

sim dicebantur, ad Ἀνακτας, quos vocabant, deferebant. Athenæus, ibidem. οἱ μὲν Γεργίνοι, συναμιγνύμενοι τοῖς καὶ τὴν πόλιν, ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις, καὶ τῇ ἀγορῇ, ὡτακτεῖσι, κατασκόπων ἔχοντες ἑξῆς ὅ, καὶ δ' ἀκρόωσιν; ἀναφέρουσιν ἐκάστης ἡμέρας πρὸς σὺν καλεμένους Ἀνακτας. Gergini quidem, oppidanis permixti, per officinas, ac fora, auscultant, ceu exploratores quidam: ac, quicquid audierint, singulis diebus ad Anactas appellatos referunt. Promalanges verò, loco eorum quæ Gergini detulissent, inquirebant, quicquid inquisitu dignum. adeò callidè, atque blandè, ut propterea ex illis alii in loca alia extra urbem promanasse dicantur. Athenæus, ibidem. οἱ δὲ Προμάλαγγες, ζητῶσιν ἀντὶ τῆς ὑπὸ Γεργίνων παρουλαγμένητων ὅ, καὶ αὐτὸν αἰώνιον αἰώνος δόξην, ὅπως ἕντες ἐρδύνηται καὶ τέτων. ἔτιως ἐν περὶ, καὶ περὶ τὴν, πρὸς αἰώνιας ἢ ἐνδοξίας, αἵ, ἐμοὶ γε δοκεῖ, καὶ, αὐτοὶ φασί, περὶ ἐκείνων εἰς σὺν ἕξω τόπος διὰ δίδου τὸ σπέρμα τῆς ἐκλογίμων καλάνων. Promalanges verò, pro iis, quæ Gergini detulerunt, inquireunt, si quid inquisitione dignum videatur. adeò verò solers, & persuasorium, erat colloquium ipsorum cum omnibus, ut, quemadmodum mihi videtur, atque ipsi quoque dicunt, inde ad loca extra urbem excellentium adulatorum semen quoddam promanaverit. Erant & mulieres quædam, καλακίδες appellatæ; quæ, in Syriam translata, κλιμακίδες nuncupatæ, quod reginis, currum suum ascensuris, corpora sua submittentes, velut scalas se præberent. Athenæus rursum, ibidem. Γερόνασι ἢ παρ' ἡμῖν (sunt verba Clearchi Solensis, hominis Cyprii,) καὶ γυναῖκες ὑπὸ τῆς ἀνάσας, αἱ παρουλαγοῦσσαι καλακίδες. αὐτὰν ὡς ὑπολιπῆς ἕντες εἰς τὸ πέραν ἀφικόμεναι μεταπεμψοί, πρὸς τὴν ἑξῆς καὶ τὴν μέντοι γυναῖκα, κλιμακίδες μετωνομάθησαν, διὰ πιαύτης πρᾶξεως. καὶ μεταπεμψαμέναις δρεσκόμεναι, κλίμακα κατασκάδον ἐξ ἑαυτῶν ἔτιως, ὥστε ὅτι τοῖς νόμοις αὐτῶν τὴν ἀνάσασιν γίγνεσθαι, καὶ τὴν κατάβασιν, καὶ ὅτι τὰ ἀμαξῶν ὀχεμέναις. Erant verò apud nos etiam mulieres, reginarum ancillæ, quæ vocatæ Colacides. Ex iis quæ superfuerunt, cum accitæ trajecissent ad Artabazi, & Mentoris, uxores, mutato nomine, Climacides sunt appellatæ, ex hac re. Illis, quæ ipsas advocassent, blandientes, pro scalis se ipsas exhibebant, in hunc modum, ut, cum dominæ currum ascensuræ essent, aut de eo descensuræ, per earum terga id facerent. Plutarchus, De discr. adul.

adul. & am. οὐδὲ γὰρ αἱ Κύπριαι καλαινίδας, ἐπεὶ δὴ διέβησαν εἰς Συρίαν, κλιμακίδας ποσπεγορθεύσεις, ὅτι τὴν γυναιξὶ τῆς βασιλέων ἀβαίνειν ἔστι τῆς αἰμαξίας δι' αὐτῶν ὑποκατακλινομένη παρῆχον. Neque enim adulatrices Cyprias, quæ, postquam in Syriam transiverunt, Climacides appellatæ sunt, quòd scalarum loco essent regum uxoribus, iis se submittentes, ut per ipsas hæc vehicula ascenderent. Valerius Maximus, lib. IX. cap. j. Sed tamen effeminatior multitudo Cypriorum, qui reginas suas mulierum corporibus velut gradibus constructis, quæ mollius vestigia pedum ponerent, currus conscendere æquo animo sustinebant. Ex auscultatoribus verò memoratis sat apparet, tyrannicum fuisse regnum. Et disertè, id Clearchus apud Athenæum dicit, libro toties citato, de Cypriorum regno loquens. πάντοτε γὰρ τὸ κτῆμα τυραννικόν ἐστι. Omnino enim possessio tyrannica est. Strabo, lib. XIV. πρότερον μὲν ἔν κ' πόλεις ἐτυραννίζοντο οἱ Κύπριοι. Antiquitus quidem Cypri urbes singulæ suis parebant tyrannis. Herodotus, lib. V. τῆς τῆς πικτῶν γινόμενης, ἔλεξαν οἱ τύραννοι τὴν Κύπρον. Atque hoc ita factο, dixerunt tyranni Cypri. Itaque subditi quasi servi habebantur. Liquet ex Dione Cassio, lib. XXXIX. καὶ οἱ Κύπριοι τὰ κάτωνα οὐκ ἀκασίως, ἀπεὶ καὶ φίλοι καὶ σύμμαχοι τῶν Ῥωμαίων ἀντὶ δόλων ἔσεσθαι προσδοκῶντες, ἐδέξαντο. Cyprii Catonem haud gravatim acceperunt, pro servis se deinceps amicos sociosque Romanorum fore sperantes. Et ex Herodoto, libro citato. Κύπριοι οὐκ ἄν, ἐν αὐτῶν ἐλθόντες γενόμενοι, αὐτοὺς ἐκ νέου κατεδύοντο. Cypri quidem, quum annum liberi fuissent, denudò in servitutem sunt redacti. Ac reges quidem antiquissimi, Ἀῶοι dicti, ab Adonide, quem Ἀῶ appellabant. Etymologici Auctor. Ἀῶος πατρὸς Κύπρου. Ἀῶ γὰρ ὁ Ἀδωνις ὀνομάζεται. καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ Κύπροι βασιλεύοντες. Aous, fluvius Cypri. Ao enim Adonis dicebatur: ἔξ αὐτοῦ reges Cypri. Eorum verò filii, ac fratres, Ἄνακτες; ut sorores, conjugesque, Ἄνασσα. Exstat in hanc rem fragmentum Aristotelis, ex libro de Cypriorum Rep. apud Suidam. καλεῖνται γὰρ οἱ μὲν υἱοὶ, καὶ ἀδελφοὶ, τῶν βασιλέων, Ἄνακτες· αἱ δὲ ἀδελφαὶ, καὶ γυναῖκες, Ἄνασσα. Vocantur autem filii quidem, ἔξ αὐτοῦ fratres regis, ἀνακτες: sorores verò, ἔξ αὐτοῦ uxores, ἀνασσα. Quæ totidem verbis Harpocratio, in Ἄνακτες, καὶ Ἄνασσα. Isocrates, in Euagora, Cypri rege, de eo, liberisque ejus. Ἀλλὰ καὶ τῶν αὐτῶν σωῖντες, καὶ τὸ μέγιστον,

ἢ τ' ἐξ αὐτῶν ἡγομένων εἶδεν κατέλιπεν ἰδιωτικῆς ὀνόμασι προσαγορεύεσθαι· ἀλλὰ τ' μὲν, βασιλέα καλέεσθαι, τῶν δ' ἀνακτῶν, τοῖς δ' ἀνάσσειν. Sed & illud ei evenit: &, quod maximum est, neminem ē se natum reliquit, qui plebeiis nominibus salutaretur: sed hunc quidem, regem dictum: illos verò, anactes: atque istas, anassas. Meminitque ἡρώδου Clearchus, apud Athenæum, loco citato; ubi dicit, Gerginos cuncta ad eos dedulisse. ὅτι δ' ἀκούσων, ἀναφίεσσι ἐκάσθης ἡμέρας πρὸς τῶν καλῶν ἀνακτῶν. Quicquid verò audierint, quotidie deferunt ad Anactas, quos vocant. Eustathius dicit, ordinem fuisse honoratum, ad Iliad. v. καὶ πρὸς φασὶ ὅτι ἐν Κύπρῳ ἀνακτῶν ἐκαλῶντο, πρὸς δ' ἀνεφέρετο ἐκάσθης ἡμέρας πρὸς τῶν καλῶν ἀνακτῶν. Ajunt verò etiam in Cypro ordinem fuisse honoratum, eorum qui ἀνακτῶν vocabantur: ad quos auscultatores quotidie referebant, quicquid audiissent.

C A P. VIII.

Reges Cypri aliquot. Abdemon, rex Salaminis, ab Euagora ejectus. Adonis. Aërias, qui Veneris Paphiæ templum condidit. Agyris, ab Euagora cæsus. Alynomus, ab alexandro impositus Papho. Amathus, qui Veneri Amathusiæ templum dedicavit. Anaxagoras. Aous, regum primus; Cephalis, & Auroræ, filius: à quo mons Aoius dictus. Aristocyprus, rex Soliorum. Belus, qui Cyprum Teucro tradidit, oraculi jussu. Chersis, rex Salaminiorum.

Dixi quæ in genere de regno mihi observata; nunc & reges, quorum apud Auctores mentio, referendi: In his,

Abdemon. Quem, regnantem Salamine, Euagoras expulit, Olympiadis XCVII. anno II. Diodorus, in ejus anni rebus gestis, lib. XIV. καὶ τὸ πρὸς κύπρον εὐαγόρας ἐξ ἀλαμίνου, ὃς ἐν μὲν εὐγενεῖται, (τὸ γὰρ κλισίωντων τῶν πάλιν ἐν δόξῃ,) πεφύλαγας δ' ἐν τοῖς ἐμπροσθεν χρόνοις ἀπὸ τῆς ἰνῆς εἰσεῖς, ἡ μὲν πᾶσι κατελθὼν, μετ' ὀλίγον τ' μὲν ὡς ὅσον τ' πλείους ἀβδήμοι τ' τυρμονίξι βασιλεῖ, φίλον ὅτι & περσῶν βασιλεῖς, αὐτὸς ὅτι πάλιν κατέρχων. ἰβασίδεος & σαλαμῖνος. In Cypro verò Euagoras Salaminus, vir nobilissimus, & ἐκ conditori-
bus

bus urbis oriundus, verum pulsus in exilium per seditiones quasdam, ac postea reversus mox Abdemonem quoque Tyrium, qui tunc urbem in potestate sua habebat, & Persarum regis amicus erat, ejecit; & urbe potitus, Salaminis regnum tenuit. Photius, in Excerptis Theopompri. Εὐαγόρας τῶν Κυπρίων δεχθεὶς ἐκείνην, ἀβδόμηνα κατέσχευε τὴν κίβητα, ταύτης ἐπαρχόντα. Euagoras Cypriorum principatum invast, Abdemone principe comprehenso. Ubi notandum, Citiensem dici Abdemonem, qui est Tyrius Diodoro.

ADONIS. Probus ad Eclog. X. pag. 123.

Aërias. Hic antiquissimum Paphiæ Veneris templum condidisse memoratur. Tacitus, Annal. III. Cyprii tribus delubris, quorum vetustissimum Paphiæ Veneris auctor Aërias posuisset. Iterum, Hist. lib. II. Templum Paphiæ Veneris, inclutum per indigenas, advenasque. Conditorem templi regem Aëriam vetus memoria tradit.

Agyris. Hunc Euagoras interfecit. Diodorus, lib. XIV. καὶ ἔμψεν Εὐαγόρας κατηγόρεον, ὅτι τὴν Ἄγυριν βασιλέα, σύμμαχον ὄντα Περσῶν, ἀνῆλε. Et Euagoram quidem accusabant, quod Agyrim regem, qui confederatus Persis erat, occidisset.

Alynomus, sive potius, Abdalonymus, ex posteritate Cyniræ. Paphi rex ab Alexandro Magno factus. Plutarchus II: 340.

Amathus. Aëriæ, de quo dixi, filius; Veneri qui Amathusiæ templum struxit. Tacitus Annal. III. Cyprii, tribus delubris; quorum vetustissimum Paphiæ Veneri auctor Aërias, post filius ejus Amathus Veneri Amathusiæ, & Jovi Salaminio Teucer, Telamonis patris irâ profugus, posuissent.

Anaxagoras. Photius, in Excerptis Ctesiae. ἀπὸ αὐτῶν οὗτοι οὗτοι, βασιλεὺς Σαλαμῖνος, βασιλεὺς Ἀρτοξέρξης διπλάχιον, καὶ ἄγγελοι Εὐαγόρας πρὸς Κιτίου ὑπὲρ ἑλαβῆναι τὴν ἀβελίτην ὡς δῆτα ἡδὲ καὶ πρὸς αὐτὸν Ὀπίου, πρὸς δὲ Νηλεὺς αὐτὸν ἀναξάγιστα τῶν Κυπρίων βασιλέα. Causæ propter quas rex Artoxerxes, & Euagoras, rex Salaminis, inter se dissiderent. & Euagoræ nuntii ad Ctesiam, ut acciperent epistolas ab Abulite: & Ctesiae ad ipsum epistola, de reconciliatione cum Anaxagora, Cypriorum rege.

Aous. Hic Cephali, & Auroræ, filius, primus regum memoratur; & ab eo mons Aoius appellatus. Etymologici Auctor. φιλέας

ᾧ, πρώτον βασιλέα (τὸ κύπριον) Ἀῶν, ἡ δὲ ὄντα, καὶ κεφαλὴ· ἀφ' ἧς καὶ ἐξ ἡρώων ἀνομάσθη Ἀῶν. *Phileas* verò, primum regem (Cypri) *Aoum* tradit, filium *Auroræ*, & *Cephalî*: à quo etiam mons quidam nominatus est *Aoius*.

Aristocyprus. Rex Soliorum, filius *Philocyprî*, ejus ad quem *Solon* accessit: interfectus in prælio contra *Perfas*, postquam ab iis, unâ cum aliis aliquot regibus, defecisset. *Herodotus*, lib. V. Τετραμμένους δὲ ἔγραππένους, ἄλλοι τε ἔπεσαν πολλοὶ, καὶ ὁ Σολίων βασιλεὺς Ἀργεῖον περὶ, ὁ φιλοκύπριος· φιλοκύπριος δὲ τὰς, τὸ Σόλων ὁ Ἀθηναῖος, ἀπὸ κούρης ἐκ Κούπρου, ἐν ἔπεσιν αἶνεσε τυράννων μάλιστα. *Versò* verò in fugam exercitu, cum alii multi cecidere, tum *Aristocyprus*, Soliorum rex, *Philocyprî* filius: ejus nempe *Philocyprî*, quem *Solon*, cum in *Cyprum* advenisset, maximè omnium inter tyrannos versibus prædicavit.

Belus. Dido apud *Virgilium*, *Æneid.* lib. I.

—— genitor tum *Belus* opimam

Vastabat *Cyprum*, & victor ditione tenebat.

Atque is tradebat *Teucro*, oraculo *Apollinis* jussus: quanquam alii ab ipso *Teucro* superatos *Cyprios* tradant, adjunctante *Belo*. *Servius*, illic. *Vastabat* *Cyprum*. Quam subactam concessit *Teucro*, ex responso *Apollinis*: *Teucer*que ibi *Salaminam* civitatem, ex nomine patriæ, condidit. licet alii dicant, ab ipso *Teucro* esse superatos: unde etiam *Teucro* auxilium à *Belo* ad occupationem insulæ præstitum. Condiditque duas illic urbes, *Citium*, & *Lapethum*. *Alexander Ephesius*, apud *Stephanum*, in Λάπηθον.

Βήλα δ' αὖ Κίτιόν τε καὶ ἡμερόεσσα Λάπηθον.

Beli verò est *Citium*, & amabilis *Lapethus*.

Huc pertinet, quod *Phoenicum* coloniam utramque urbem faciant *Auctores*: etenim *Belus* rex *Tyri* erat, quæ urbs *Phoeniciæ*.

Cherfis. *Salaminiorum* rex, cui successit filius *Gorgus*. *Herodotus*, lib. V. Ἦν δὲ ἡτίλθον Γόργος μὲν, ἔξ Ἀλαμνίων βασιλῆος, ἀδελφεὸς νεώτερος, Χέρσιος δὲ, ἔξ Ἰριώμενος εὐέλθοντος, παῖς. *Erat* *Oncus*, *Gorgi* quidem, *Salaminiorum* regis, frater junior, *Cherfis* filius, *Siromi* nepos, *Euelthontis* pronepos. Et mox iterum. Τετραμ-

μηνος

μένει δ' ἔσπρατοπίδα, ἄλλοι τε ἔπεσον πολλοὶ, καὶ δὴ καὶ Ὀνήσιλ' ὁ Χέρσιος.
Verſo verò in fugam exercitu, cùm alii multi ceciderunt, tum verò
Onesilus, Chersis filius.

C A P. IX.

Cinyras. Ejus cum Apolline certamen, & interitus, unde nomen. Pa-
ter, variè memoratus: Sandocus, Paphus, Agriopas, Eurymedon,
Apollo, Thias. Etiam mater: Amathusa, Paphus, Paphia Nym-
pha, Pharnace: ac de eâ emendatus Apollodorus, & Appendix Pro-
verbiorum Vaticana. Cap. X. Uxor, Metharne; & Cenchreis: nisi
ea pellex fuerit. Filii: Oxyporus; Adonis, Cypriis Πυγμαίων δι-
κτός; item Αῶ, & Γαῶας. Paphus, è statuâ natus: Amaracus,
in herbam ejusdem nominis verſus. Cureus, à quo Curio urbi nomen
datum. Cyprus, à quo insule nomen: quanquam filiam alii tradant.
Filiæ, Orfelice, Laogore, Bræſta, Smyrna, ſive Myrrha; & in-
certi nominis alia, Teucro nupta. A quibusdam, eâ quinquaginta
traditæ, ac mutatæ in alcyonas: vel, ut alii ſunt auctores, in
saxagraduum, quibus ad Junonis templum ascendeſebatur. Cap. XI.
Ejus forma, opes, orgia; Veneri inſtituta, quam in deos referebat:
quibus qui initiarentur, ſtipem deæ exhibebant, atque phallos acci-
piebant, ac pugillum item ſalis. Tempſa ei duo condidit: unum, Pa-
phi; alterum, in Syriâ, in monte Libano. Vates fuit. Condidit urbes
Paphum, Cinyréam, Smyrnam. Invenit plurima; regulas, æs;
incudem, vectem, marculum, forcipem. Donavit Agamemnoni lori-
cam inſignem, & pròmiſit naves centum; neque ullam tamen miſit:
unde iratus, ut videtur Agamemnon, Cypro illum poſt eiecit. Quot
annos vixerit: tum quo modo etiam obierit, & ubi ſepultus fuerit.

Cinyras. Cùm peritiâ artis Muſicæ emineret, ac contenderet
cum Apolline, victus periit, atque hinc accepit nomen. Sui-
das. Κινύρας, ὄνομα κύριον, Θείαντ' παῖς, βασιλῆως Κύπρου, ζάπλυσ-
τος. ὃν φαſιν ἀμειδιώμενον τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς οἷα μεſικῆς πηνίτῳ, ἔπο-
λωλίπτε. διὸ καὶ Κινύρας ἐκλήθη, παρωνύμως τῇ κινύρα. Cinyras. Nomen
proprium. Filius Thiantis, regis Cypri, valde dives, quem ajunt,

O

ut

ut Musices artificem, cum Apolline certantem, periisse. quapropter etiam Cinyras est appellatus, nomine à cinyrà. (quod est Musicum instrumentum) derivato. Pater ejus, variè traditur: & Sando cum nominat Apollodorus, lib. III. οὗ παῖς, ἐγένετο φαέθων· τὸν δ' ἄστυνο· τὸν δ' ἰσάνδον· ὃς, ἐκ Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἐκτίσας Κελένδεραν. καὶ γῆρας Θανάδην, καὶ Μεγασάρεα, Κινύραν, καὶ Ἀστυνείων βασιλέα, ἐγέννησε. Κινύρας δ' ἔτεκε, ἐν Κύπρῳ ᾧ δὲ γῆρόν μιν· σὺν λαῷ, ἐκτίσας Πάφον. Cujus filius fuit Phaëton: ejus verò, Astynous, hujus autem, Sandoctas. qui, è Syriâ in Ciliciam delatus, urbem condidit Celenderin: & uxore Thanace ductâ, Megessari filiâ, Cinyram, Assyriorum regem, suscepit. Cinyras iste, cùm in Cyprum cum ingenti comitatu pervenisset, Paphum condidit. Alii, Paphum cum dicunt. Hyginus, Mytholog. cap. ccxliij. Cinyras, Paphi filius, rex Assyriorum. Quæ totidem verbis repetit cap. cclxx. Inde Paphius heros dicitur ab Ovidio, Metamorph. lib. X.

*Tum verò Paphius plenissima concipit heros
Verba.* —

A quibusdam, Agriopas dicitur. Plinius, lib. VII. cap. lvi. Tegulas invenit Cinyras, Agriopæ filius, & metalla æris, utrumque in insulâ Cypro. Rursum ab aliis, Eurymedon. Scholiastes Pindari, ad Pyth. Od. II. οὗτος δ' (ὁ Κινύρας) ὡς Ἀπόλλωνος υἱὸς, καὶ Πάφου κατ' ἐπίθετον, Εὐρυμέδοντος, καὶ Παφίης νύμφης. His verò (Cinyras) erat Apollinis, & Paphi, filius: juxta quosdam, Eurymedontis, & Paphiæ Nymphæ. Ubi observa, etiam Apollinem illi patrem tribui, quod Hesychio itidem commemoratur. Κινύρας, Ἀπόλλωνος καὶ Φαρνακίης παῖς, βασιλεὺς Κυπρίων. Cinyras, Apollinis, & Pharnaces filius, rex Cypriorum. Alii Thiantem nominant. Suidas, in citatis verbis. Κινύρας, ἱερός κυρίου, Θιάντος παῖς, βασιλεὺς Κύπρου. Cinyras, nomen proprium, Thiantis filius, regis Cypri. Atque ut pater, ita mater variè traditur. Stephanus, Amathulam dicit. Ἀμαθεὺς, πόλις Κύπρου δὲ καλεῖται. Διὸς Ἀμάθεος δ', ὃς Ἡρακλῆος, ἐκλήθη· καὶ Διὸς καὶ Κινύρος μητρὸς, Ἀμαθέως. Amathus, urbs Cypri antiquissima, nominata verò est ab Amathe, Herculis filio: vel à Cinyræ matre, Amathusâ. Scholiastes Pindari, Paphum tradit, aut Paphiam Nympham, in citatis statim verbis, quæ non repeto. Apollodoro, Tha-

Thanace dicitur, lib. III. Σάνδοκ, ἐκ Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἔκτισε Κελένδεραν· καὶ γήμας Θανάκῳ τῷ Μεγασάρῳ, Κινύραν, τῇ Ἀσσυρίων βασιλεῖα ἐγένετο. Sandocus, ἐ Syria in Ciliciam profectus, urbem condidit Celenderim: ductaque Thanace, Megassari filiā, genuit Assyriorum regem Cinyram. Sed scribendum puto, γήμας Φαρνάκῳ, ductā Pharnace. Helychius. Κινύρας, Ἀπόλλωνος καὶ Φαρνάκης παῖς, βασιλεὺς Κυπρίων. Cinyras, Apollinis et Pharnaces filius, rex Cypriorum. Eodem modo scribitur apud Suidam, in κατὰ γράμματα Τιθωνὲ βαθύπερον. Malè est φάρμη, pro φαρνάκη, in Appendice Proverbiorum Vaticana, Cent. III. Proverb. xcj. CAP. X. Uxorem habuit Metharmen, filiam Pygmalionis, Cypriorum regis: ἐ qua sustulit filios, Oxyporum, & Adonin; filias verò, Orsedicen, Laogorem, & Bræsiā. Apollodorus, lib. III. Κινύρας εἶς, ἐν Κίπρῳ παρθενίῳ σὺν λαῷ, ἔκτισε Πάφον. γήμας δὲ ἐκ αὐτῆς Μεθάρμῳ, κόρῳ Πυγμαλίωνος, Κυπρίων βασιλέως, ὁ ξύπερον ἐγέννησε, καὶ Ἀδωνιν· ὡς δὲ τὰς τρεῖς θυγατέρας, Ὀρσεδίκῳ, Λαογόρῳ, καὶ Βραυσίῳ. Hic Cinyras, cum in Cyprum se contulisset cum ingenti comitatu Paphum condidit. ductaque ibi uxore Metharme, filiā Pygmalionis, Cypriorum regis, sustulit ex eā Oxyporum, et Adonin: insuper filias, Orsedicen, Laogoren, et Bræsiā. Quod uxorem ejus attinet, etiam Cenchreida habuit, ἐ qua Myrrham suscepit. Lutatius, in Epitome Metamorphoseon Ovidii, lib. X. Myrrha, Cinyræ, Cypriorum regis, et Cenchreidis, filia. Ex filiis, Adonis Cyprii Πυγμαλίων dictus. Helychius. Πυγμαλίων, ὁ Ἀδωνίς ὡς καὶ Κυπρίοις. Pygmaeon, Adonis apud Cyprios. Et Ἀδ. Vide supra, ubi de Aoo ago. Præterea Γαύας. Isaacius Tzetzes, ad Lycophronem. ὁ Ἀδωνίς Γαύας ὡς καὶ Κυπρίοις καλεῖται. Adonis apud Cyprios Gauas dicitur. Sed & alios quosdam habuit, præter eos, quos Apollodorus refert. In his, Paphus memoratur, quem ex statuā eburneā, vitā, ut fabulantur, donatā, sustulit. Ovidius, eā de re, Metamorph. lib. X.

Illa Paphum genuit, de quo tenet insula nomen.

Et Lutatius, in Epitome ejus Operis. Ex hac uxore suā deinde rex (Cinyras) Paphum filium genuit. Etiam Amaracus fertur, qui in herbam, à suo nomine amaracum dictam, mutatus traditur. Pomponius Sabinus, ad Virgilii Æneid. I. Amaracus, Cinyræ, regis

Cypri, puer, in herbam sui nominis mutatur. Sed Auctorem è veteribus, qui hoc dicat, nullum equidem legere memini. Servius, ad eundem locum, puerum tantum regium dicit. *Amaracus*. Hic puer regius unguentarius fuit: qui casu lapsus, dum ferret unguenta, majorem ex confusione odorem creavit: unde optima unguenta *Amaracina* dicuntur. Hic postea in herbam *sampsuchum* versus est, quam nunc *amaracum* dixit. Etiam Cureus, à quo nomen urbi Curio: ut ex Stephano indicavi, lib. I. cap. xj. Denique Cyprus, à quo insula appellata; quanquam alii filiam dicant, ut supra à me ostensum, lib. I. cap. ij. Inter filias, memoratur & Laodice, ab eodem Apollodoro, qui enumeravit cæteras, lib. III. τὸ δὲ πᾶν κρά-
 τος εἶχεν ἑλαττον ἢ ἐκ Λαοδίκης τὸ κινύρεον Στύμφαλον, καὶ Περύα, πε-
 ννῶν. Summa verò potentia penes Elatum fuit: qui ex Laodice, Ci-
 nyrae filiâ, *Stymphalum* & *Pereum*, genuit. Item Cyprus, si nonnulli rectè tradunt, à quâ datum nomen insulae supra ostendo, lib. I. cap. ij. Denique & Smyrna, sive Myrrha, nam utroque modo scribitur, cum quâ in scius est congressus: uti memorat Ovi-
 dius, Met. lib. X. Procopius Sophista, in Esaiam, cap. xvij. Cy-
 rillus, in eundem, lib. II. cap. xvij. Stobæus, Serm. LXII. Hyg.
 Myth. cap. ccxlij. Pfellus, De Op. Dæm. & alii plures. Quanquam
 sanè sint nonnulli, qui non Cinyrae hanc filiam, sed Thiantis, tra-
 diderunt: inter quos Apollodorus, lib. III. Antoninus Liberalis,
 Metamorph. cap. xxxiv. Quædam etiam, cujus nomen ignoratur,
 Teucro nupta perhibetur. Observare est apud Pausaniam, in Atti-
 cis, ubi de Euagora loquitur. ἔπερξε δὲ ὡς Ἀθλωμένη, καὶ τὸ ἀνέκαθεν
 ἐκ Σαλαμῖνος ἐπὶ τῇ ἡμετέρῳ, ἐκ περὶ τοὺς ἀνέβαινε Τεῦκρον καὶ Κι-
 νύρεον Ἰωνάτας. Fecit verò id veluti Atheniensis, quippe qui è Salami-
 ne oriundus, & ad Teucrum, filiamque Cinyrae, referret genus.
 Sunt qui tradant, quinquaginta Cinyran filias habuisse; catque in
 mare defiliisse, & mutatas in alcedones. Vide Eustathium, ad
 Iliad. λ'. pag. 827. Alii rursus prodidere, à Junone commutatas
 in lapides graduum templi sui: ut est videre in telâ Minervæ, apud
 Ovidium, Met. lib. VI. Maxima autem Cinyrae forma prædicatur.
 Apollonides, Anthol. lib. IV. cap. j.

ἡ αὐτὴ καὶ τὸ κινύρεον ὁ πάλαι χρόνος. —

Mira-

Mirata est Cinyram prisca ætas. —

Et in catalogo hominum formosissimorum recensetur ab Hygino, Mythol. capp. cclxx. cclxxj. Itaque & Veneri amatus fertur: ut est apud Clementem, in Protreptico; & Theodoretum, Therap. lib. III. Etiam Apollo amavit. Pindarus, Pyth. Od. II.

Κελαδεόνῃ μὲν ἀμφὶ Κινύ-
ραν πολλάκις Φᾶμας Κυπρίων,

τὸ

χευσοχαίτας περὶ Φρόνας
ἐφίλασ' Ἀπίλλων.

*Resonant quidem circum Ciny-
ram sæpe sermones Cypriorum,*

quem

*auricomus propensè
dilexit Apollo.*

Ejus opes, prædicantur ab eodem quoque Pindaro, Nem. Od. VIII.

Ὅσπερ καὶ Κινύραν ἑ-
βρασε πλεῖστον πόλιν ἐν ποτὶ Κύπρῳ.

Qui & Cinyram o-

neravit quondam opibus marinâ in Cypro.

Plato, De leg. lib. II. εἴαν ᾗ ἄρα πλεῖστῃ μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μάλλον. *Sive ille Cinyra, sive Mida, sit locupletior.* Quæ totidem verbis transcripit Clemens, Pædag. lib. III. cap. vj. Videndus quoque Suidas, in κατωχρησῖσις, & Appendix Proverbiorum Vaticana, Cent. III. Proverb. xcj. Venerem inter deos retulit, orgiaque ei instituit. Clemens, in Protreptico ad Gentes. οὐ γὰρ με ὁ Κύπριος ὀνησιώτης Κινύρας ὥρα πείσῃ ποτ' αὖ, τὰ περὶ τὴν Ἀφροδίτῃ μαχλῶνται ὄργια ἐκ νυκτὸς ἡμέρας ὥρα δέναι πολμήτας, φιλοζυμῶντος δαιάσαι πόρ-
νῳ πόλιν. *Non enim Cyprius insularis Cinyras mihi unquam per-
suaserit, libidinosa Veneris orgia ex nocte diei tradere ausus, mere-
tricem civem cum referre in deos studet.* Arnobius, lib. IV. *Nun-
quid rege à Cyprio, cui nomen Cinyras est, ditatam meretriculam
Venerem divorum in numero consecratam? Quibus orgiis qui initiari
vellet, assensum Veneri, tanquam stipem, offerebat.* Firmicus, De
err. prof. relig. *Audio Cinyram Cyprium templum amicæ meretrici*

0 3

donas-

donasse: ei erat Venus nomen. Initiasse etiam Cypriæ Veneri plurimos, & vanis consecrationibus deputasse. Statuisse etiam, ut quicumque initiari vellet, secreto Veneris sibi tradito, assem in manum, mercedis nomine, deæ daret. Et initiati quidem, ut stipem dabant, ita phallös quoque ipsi reportabant, numinis propitii signum. Arnobius, lib. V. Nec non & Cypriæ Veneris abstrusa illa initia prætereamus, quorum conditor indicatur Cinyras rex fuisse: in quibus sumentes ea certas stipes inferunt, ut meretrici: & referunt phallös, propitii numinis signa, donatos. Nec duntaxat phallus ipsis donabatur, verum & pugillus salis. Clemens, in Protreptico, jam citato. Τῷ τῆς ἑπελαγίας ἡδονῆς περὶ μέλλοντος τῆς γονῆς, ἀλλὰ ὅτι χονδρὸς καὶ φαλλός, πῶς μυθεύουσιν τῶν τέχνων τῶν μοιχαλῶν ὁπτιδότης. νόμισμα δὲ εἰσφέρεισιν αὐτῇ οἱ μυθεύοντες, ὡς ἐταίρα ἐρεσας. Marinæ hujus voluptatis indicium generationis, salis pugillus & phallus, traditur eis, qui in hac mœchandi arte sunt initiati. Nummum autem ei offerunt ii qui initiantur, ut amantes meretrici. Ac relatæ inter deos uti sacra sua instituit, quæ jam dicta, ita Paphi, ut nonnulli sunt auctores, templum posuit. Tacitus, Hist. lib. II. Conditor templi, (Paphiæ Veneris,) regem Aëriam vetus memoria; fama recentior, tradit à Cinyrâ sacratum templum. Aliud quoque ante istud Libano in monte statuit, cum nimirum adhuc ageret in Syriâ. Lucianus, De deâ Syriâ. Ἀνέβλω δὲ καὶ εἰς τὸ Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης, πρὸς μὲν αὐτῇ δεξαῖον ἱερὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρας εἶποι· καὶ εἶδον τὸ ἱερὸν, καὶ δεξαῖον αὐτῆς. Ascendi verò etiam in Libanum è Byblo, itinere unius diei; cum audivissem, Veneris antiquum ibi templum esse, quod à Cinyra dedicatum: ac vidi templum, eratque vetus. Erat autem etiam vates; & in pluribus recensetur à Clemente Strom. I. Σιγάδω δὲ Κομήτης ὁ Κρητής, Κινύρας ὁ Κύπριος, Ἀδμητὸς ὁ Θέπας, Ἀρσάκης ὁ Κυρηνάιος, Ἀμφιάρεα ὁ Ἀθηνάιος, & quæ sequuntur. Taceatur Cometa Cretensis, Cinyras Cyprius, Admetus Thessalus, Aristæus Cyrenæus, Amphiaræus Atheniensis. Condidit urbes; Paphum, Smyrnam, Cinyréam. Ac de Cinyréâ quidem, supra dixi, lib. I. cap. ix. de Papho verò, ejusdem libri cap. xiv. De Smyrnâ, auctor est Hyginus, Mytholog. cap. cclxxv. Cinyras, Paphi filius, filie sue nomine (condidit) Smyrnam. Invenit plurima, Plinius, lib.

lib. VII. cap. Ivi. *Tegulas invenit Cinyras, Agriopæ filius, & metallâ æris, utrumque in Cypro: item forcipem, marculum, veſtem, incudem.* Donavit Agamemnoni per Palamedem loricam æneam, & promiſit in auxilium naves centum, quanquam nullam ſanè miſit. Alcidas, in Oratione contra Palamedem. καὶ δὴ τῶν (de Palamede loquitur,) ἐπεμψεν εἰς Χίον, πρὸς Οἰνοπίωνα ἢ εἰς Κύπρον, πρὸς Κινύραν. ὃ ἢ Κινύραν ἔπεισε, μὴ στρατεύειν ἡμῖν· δῶρα τὰ παρ' αὐτῆς λαβὼν, δότοπλέων ὤχετο. ἢ Ἀγαμέμνονι μὲν, δότοδίδωσι χαλκῶν θώρηκα, ὅστις εἰδένος ἄξιός ἐστι, αὐτὸς ἢ ἑὶ ἄλλα εἶχε χεῖρματα. ἐπηγέλλετο ἢ, ὅτι ἐκαπὲν ναὺς δότοπέμψῃ ὃ Κινύρας. ὅρατε ἢ αὐτὴ εἰς ἐμὴν παρ' αὐτῆς ἦναι. Et hunc ſanè miſit in Chium, ad Oenopionem: & in Cyprum, ad Cinyram. ipſe verò tum Cinyræ perſuaſit, ne nobiſcum militaret: & acceptis ab eo donis, reſceſſit. ac Agamemnoni quidem, æneam loricam reddidit, quæ nullius erat pretii: ipſe verò, cæteram pecuniam ſibi reſervavit. inſuper renuntiavit, centum naves Cinyram miſſurum eſſe: ipſi verò nullam ab eo venientem conſpiciamini. Loricæ, meminit Homerus, ubi deſcribit Agamemnonis armaturam, Iliad. λ.

Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
 Καλὰς, δ' ἐγυρέουσιν ὀπποφυρίοις δ' ἐαργίας·
 Δόπερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσι δῶκε,
 Τὸν ποτε οἱ Κινύρης δῶκε ξενήϊον εἶναι.
 Πότ' ἔπειτα δ' Κύπρονδε μέγας κλέετο, ἔνεκ' Ἀχαιοῖ
 ἔς Τροίην νήεσσι διαπλόσεσθ' ἔμελλον·
 Τένεκά οἱ τ' δῶκε, χαλκίζοντι βασιλῇ.
*Ocreas quidem primò circum tibiaſ poſuit
 Pulcras, argenteis fibulis aptatas.
 Secundo deinde loricam circum pectora induit,
 Quam olim ei Cinyras dedit munus hoſpitale.
 Audiebatur enim uſque in Cyprum magna fama, quod Achi-vi
 Ad Troiam navibus navigaturi eſſent:
 Ideo eam illi dedit, gratificans regi.*

Deſcribitur autem illic pluribus: ac videto, quiſquis volet. Quod promiſſam verò ab illo claſſem attinet, quidam tradunt, unicam miſiſſe tantum: cæteras autem, ex terrâ feciſſe, & terreos viros im-poſuiſſe. Euiſtath. ad Iliad. λ. pag. 827. Atque inde, ut videtur,

irâ

irâ accensus Agamemnon, Cyprum postea occupavit, & ipsum e-
 cit. Photius, in Excerptis Theopompi. Ἕλληες, οἱ σὺν Ἀγαμέμνονι,
 τὸν Κύπρον κατέχον, ἀπελάσαντες αὐτὸν ἐκ Κιύρας. Græci, qui cum
 Agamemnone erant, Cyprum occuparunt, & Cinyram, quique cum
 eo erant, expulerunt. Vixit autem, annos centum sexaginta. Pli-
 nius, ex Anacreonte, lib. VII. cap. xlvij. *Anacreon poeta Ar-
 ganthonio, Tartessiorum regi, centum quinquaginta tribuit annos:
 Cinyræ Cypriorum, decem annis amplius.* Ac tam longam sanè
 vitam quoniam fine terminaverit, variè tradunt. Suidas auctor, per-
 iisse in certamine de Musicâ, cum Apolline instituto. Κινύρας, ὄνο-
 μα κύνραν, θεῖαντ' ὅτι πᾶσι, βασιλέως κυπρίων, ζῶντα γὰρ. ὃν φασιν,
 ἀμιλλώμενον τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς οἱ αὖ μυσικῆς τεχνίτῳ, ἀπολωλέναι. Ciny-
 ras, nomen proprium, filius Theantis, Cypriorum regis, opulentus.
 Hunc ferunt, cum Apolline contendente, tanquam Musces artifi-
 cem, periisse. Quæ etiam Eustathius, ad Iliad. λ'. Hyginus verò,
 sibi eum intulisse manus tradit, quòd cum Smyrnâ, filiâ suâ, rem
 ignarus habuisset. Mytholog. cap. ccxlij. Cinyras, Paphi filius,
 rex Assyriorum, (seipsum interfecit,) quod cum Smyrnâ filiâ concu-
 buerat. Ac sepultus memoratur in urbe Papho, in templo Veneris,
 quod nimirum ipse exstruxerat, sicut antè à me dictum. Arnobius,
 lib. VI. *Agēsarchi Ptolemæus, de Philopatore quem edidit primo,
 Cinyram regem Paphi cum familiâ omni suâ, immo cum omni prosa-
 piâ, in Veneris templo situm esse, literarum auctoritate declarat.*
 Clemens, in Protreptico. Πολεμῶντος, ὁ δὲ Ἀγασάρχης, ἐν τῷ πρώτῳ
 τῷ περὶ τῆς φιλοπάτορος, ἐν Πάφῳ λέγει, ἐν τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ, Κινύ-
 ραν τε καὶ αὐτὸν Κινύραν ἀπογόνους, κεκηδεύει. Ptolemæus vero, *Agēsar-
 chi filius, in primo libro Operis de Philopatore, tradit in Papho,
 in Veneris templo, Cinyram, & ejus posteros, sepultos esse.*

CAP.

C A P. XII.

Cypranor, qui & Philocyprus. Demonicus, ad quem exstat Isocratis Oratio. Diphilus, qui ritum hominis immolandi sustulit. Euagoras, è progenie Teucris regnum recuperat, operâ Atheniensium, duce Chabria. Ejus varia fortuna: nominisque istius alter. Uxor, Latona: liberi, Demonicus, Nicocles, Pythagoras, alii. Pausaniæ de eo error. denique statua Athenis, juxta porticum.

Cyprianor. Idem est qui Philocyprus. Vide illic.

Demonicus. Is est, ad quem exstat Oratio Isocratis. Meminit ejus Constantinus Porphyrogeneta, Them. Orient. XV. ubi de Cypro illi sermo. καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ πρὸς Δημόνικον, τὴν αὐτῆς βασιλεύοντα, λόγους διαφόρους πεποίηκε. *Et Isocrates Rhetor ad Demonicum, ejus regem, Orationes varias fecit.* Erat autem Euagoræ, de quo mox dicendum, filius. Joannes Tzetzes, de Isocrate agens, Chil. XI. cap. ccclxxxij.

Θαυόντι Εὐαγόρῃ, καὶ χάρις πρὸς παῖδα τέττε,

ὃ κληῖς ὑπὸ Δημόνικον, πολλὰς δὲ παραινέσεις.

Mortuo verò Euagora, scribit ad ejus filium,

Cui nomen Demonicus, multas admonitiones.

Diphilus. Ab hoc hominis immolandi mos abolitus, & macrari ejus loco bos incepit. Porphyrius, De hominis immolatione agens, De Abst. lib. II. τῶν δὲ τὴν θυσίαν ἀφίλει, ὁ δὲ κύριος βασιλεὺς κατέλυσε, καὶ οὗτοί σελόους ἔργους τὴν θυσίαν ἀφίλει, πρὸς εἰς βασιλείαν μεταστήσας. *Hunc verò ritum Diphilus, Cypri rex, circa Seleuci Theologi tempora, abrogavit, ejusque loco bovis sacrificium instituit.* Quem locum verbo tenus repræsentat Eusebius, De Præp. Evang. lib. IV.

Euagoras. Hic fuit è progenie Teucris, qui Salaminem urbem condidit. Isocrates, in Nicocle, ex ejus personâ loquens. τεύκρῳ μὲν, ὃς γένος ἡμῶν ἀρχηγός, πρὸς λαβάν οὗτοί τῶν ἄλλων πολιτῶν παρόντες, πλεονεξίας δεδρῶ, καὶ πόλιν αὐτοῖς ἔκτισεν, καὶ πῶς χάριαν δένειμν. ὃ δὲ πατήρ

P

Eua-

Εὐαγόρας, ὑπολεσάντων ἐτέρων πλὴν δ' ἑλῶ, πάλιν ἀνέλαβεν, ὑπὲρ πάντων
 μεγίστης κινδύνου καὶ πόνου μετίσθησεν, ὥστε μηκέτι Φοίνικας Σαλαμινίων τυ-
 ραννεῖν, ἀλλ', ὥντιν ἐν πλὴν δ' ἑλῶ, τέτρε καὶ νῦν ἔχει πλὴν βασιλείαν.
Teucer quidem, nostri generis princeps, cæterorum civium adscitis
majoribus, huc navigio delatus, & urbem ipsis condidit, & distri-
buit regionem: pater verò Euagoras, imperium, ab aliis amissum,
maximis periculis aditis, recuperavit: & eò rem redegit, ut nec-
dum quidem Phœnices tyrannidem in Salaminios exerceant, sed
etiam nunc regnum teneant illi, quorum id à principio fuit. Ecce
verò, regnum ab aliis amissum, recuperavit: idque adjutantibus
Atheniensibus, duce Chabria. Æmylius Probus, in ejus vitâ. Cha-
brias autem multa in Europâ bella administravit, cùm dux Athe-
nienſium eſſet: multa in Ægypto ſuâ ſponte geſſit. nam, Neſtanebum
adjutum proſectus, regnum ei conſtituit. Fecit idem Cypri, ſed pu-
blicè ab Athenienſibus Euagoræ adjutor datus: neque priùs inde diſ-
ceſſit, quàm totam inſulam bello devinceret. Ac tenebat regnum
Euagoras jam Olympiadis nonageſimæ tertię anno quarto, cùm,
Athenienſium claſſe proſtigatâ, victore Lyſandro, Conon profugus
cum octo navibus ad eum ſe recepit: uti auctoꝝ eſt Herodotus,
Hift. Græc. lib. II. Diodorus, lib. XIII. Iſocrates, in Euagora;
& Plutarchus, in Lyſandro. Sed non tenuit perpetuò; ab Abde-
mone, ut videtur, deturbatus: quem dejecit ipſe quoque, & Sa-
laminem, maximamque, inſulæ partem, recuperavit, Olympi-
adis nonageſimæ ſeptimæ anno ſecundo: ut commemorat Diodo-
rus, lib. XIV. Meminitque Photius, in Excerptis Theopompi.
Sed nec ita diu habuit: etenim, bello à Perſarum rege petitus; ac
cæteræ imperio exutus inſulæ, ſolâ ſeſe Salamine continere coactus
fuit. Olympiadis nonageſimæ & octavæ anno quarto: uti refert
Diodorus, lib. XV. Meminitque hujus belli etiam Xenophon,
Hift. Græc. lib. IV. Occiditur verò à Nicocle eunucho, qui regnum
invaſit, Olympiadis centeſimæ primæ anno tertio: ſicut auctoꝝ
Diodorus, lib. XV. Memoratque item factum, & cauſam addit,
quod filius ejus uxorem ipſi ademiffet, Ariſtoteles, Politic. lib. V.
cap. x. Itaque alter eſt ab iſto, qui, deſectus itidem eodem regno,
Phocionis ope nititur recuperare, Olympiadis centeſimæ ſeptimæ
 anno

anno secundo, verum exitu infelici. Etenim, Persarum rege in Protagoram Salaminium, qui videtur deiecisse, propendente, cum auxilium ab eo peteret, accusatus, ita quidem se purgavit, ut Protagoræ regnum deinceps rex permetteret, at in Asiâ aliam ipsi ditionem largiretur. sed, dum malè administrat, ideoque sibi metuit, denuò in Cyprum profugus, comprehenditur, & supplicio afficitur. Vide memorantem ista Diodorum, in rebus Olympiadis centesimæ septimæ anni tertii, lib. XVI. Uxor Euagoræ, sed utrius, in incerto est, Latona fuit. Lucianus, in Imaginibus. *Λητὼ δ', γυνὴ τις ἐγένετο Εὐαγόρου, ἔκ Κυπρίων βασιλέως, καὶ ὅμως σὺν ἡγαυαύτησιν ἡ θεός. Latona verò, quædam Euagoræ, Cypriorum regis, uxor fuit: neque tamen indignata est dea. Liberosque plurimos ex hac suscepit. Isocrates, citato loco. Πρὸς τὴν τέτις, ὃ δοκεῖ σπανιώτερον εἶναι. καὶ χαλεπώτατον. Ὅπαιδιαις τυχεῖν ἅμα καὶ πολυπαιδίας, εἰ δὲ τέτις διήμαρτεν. Præterea, quod rarissimum habetur, & difficillimum, ut idem & multos liberos suscipiat, & felices, ne id quidem ei defuit. Inter hos Demonicus, de quo jam dixi, in principio hujus capituli. Etiam Nicocles: de quo capite insequenti sum dicturus. Et Pythagoras: quem pater, bello contra Persas, cum in Ægyptum clam abiret, auxilii petendi causâ, rerum in Cypro summæ præfecit, Olympiadis nonagesimæ octavæ anno tertio: sicut refert Diodorus, lib. XV. Εὐαγόρας δ', Πυθαγόραν μὲν τὴν ὅν ἀπέλιπεν, ἡγεμόνα ποιήσας τῶν ὅλων ἐν τῇ Κύπρῳ· αὐτὸς δ', ἀναλαβὼν δέκα τριήρεις, νυκτὶς ἔλαθε τὰς πολέμιας ἐκπλεύσας ἐκ τῆς Σαλαμῖνος. Euagoras verò, Pythagoram quidem filium reliquit, summâ ei rerum omnium in Cypro commissâs ipse verò, assumptis decem triremibus, clam hostibus noctu Salaminē enavigavit. Isocrati, de hac ipsâ re loquenti, Protagoras dicitur. Verba ejus, in Euagora, ita habent. Ἐπειδὴ δ' ἡναγκάσθη πολεμεῖν, πείστω καὶ πείστον εἶχε Πρωταγόραν, τὴν ὅν τῆς αὐτοῦ, σπαραγωνιστή. Cum verò coactus fuit bellum gerere, talis fuit: ac talem habuit Protagoram, filium suum, adjutorem. In Euagora verò stirpem Teucridarum defuisse, dicit Pausanias, Corinthiacis. οἱ δὲ Τευκρίδαι βασιλεῖς δέμεναν Κυπρίων ἀρχοντες εἰς Εὐαγόραν. Teucridæ verò reges permanserunt Cypriorum principes, usque ad Euagoram. Sed id non exactè verum est, quando etiam filii ejus regnare, ut ostendi: & Nicocreon ex eodem genere*

nere erat. Antoninus Liberalis, *Metamorph. cap. xxxix.* ἴδων τὴν θυγατέρα τὴν Νικοκρέοντος, ἔσπευσεν ἡρώδης. ἢ αὐτὴν ἑλὼν ἔσπευσεν ἡρώδης. *Conspicatus filiam Nicocreontis, Salaminiorum regis, eam amavit. Erat vero Nicocreon à Teucro oriundus.* Atqui ille multo post impositus regno à Ptolemæo, Olymp. CXVII. anno I. id est, post Euagoræ mortem anno sexagesimo secundo. Ergo error est Pausaniæ, satis clarus. Ejus statua Athenis propè porticum spectabatur. Idem Pausanias, in Atticis. πλησίον ἢ τῆς αἰῆς, Κόνων ἐστὶν, ἢ Τιμόθεος, ἢ Κόνων, ἢ βασιλεὺς Κυπρίων, Εὐαγόρας. Propè porticum verò, Cononi, ejusque filio Timotheo, posite sunt statuae: tum ἔτι regi Cypriorum, Euagoræ. Meminitque Isocrates, in Euagora. καὶ ταῦτ' ἐπελάλη, Κόνων μὲν κρατηγὲν, Εὐαγόρας δ' αὐτὸν περὶ ἀρχόντων, ἢ δ' ἀντιμετρώων τὴν πλείων ἀντιμετρώων. ὡς ἂν ἡμεῖς μὲν αὐτὰς ἐμνήσασθαι, ἢ μεγάλαις ἡμεῖς, ἢ τὰς ἐμνήσασθαι. Atque hæc gesta sunt, Conone quidem duce, Euagora verò cùm ipso strenuam operam navante, tum maximam copiarum partem comparante. Pro quibus nos eos summis honoribus affecimus, ἔτι statuas posuimus.

C A P. XIII.

Euelthon, rex Salaminiorum: Thuribulum Delphis dedicat, à Corinthiis asservatum. Eunostus, Solorum. Euryptolemus: expositus, ἔτι ἀπὸ καπρῶν educatus, Egonomus primo, inde Euryptolemus dictus: pro dentibus, habuit os continuum. Gnosius, qui Ptolemæus, sub quo Cyprus Romanorum provincia facta. Fornacis locus emendatus. Gorgus, rex Salaminis: ut ἔτι Nicocles, qui, Euagora interfecto, regnum invasit: mox dejectus ipse quoque à Nicocle altero, Euagoræ filio: ad quem sunt Isocratis Orationes: ac de his Pollucis error indicatus, ἔτι Menandri rhetoris locus restitutus. Nicocles tertius, rex Paphi, à Ptolemæo cùm familiā universā interfectus. Axiothea, ejus conjugis, factum illustre.

Euelthon. Rex Salaminis. Hic thuribulum Delphis admodum pretiosum dedicavit, quod Corinthii asservarunt. Herodotus, lib.

lib. IV. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Σαλαμῖνα τῇ Κύπρῳ ἔφυγε. τῇ δὲ Σαλαμῖνι τῇ-
πον τὸ θεῖον ἐπεκράτει Εὐέλθων, ἔς τὸ ἐν Δελφοῖσι θυμῆτόν, ἐν αἵ-
σθητον, ἀνέθηκε, τὸ ἐν τῷ κορινθίων θησαυρῷ κείται. *Mater ejus in Sala-*
minem Cyprī profugit. Salaminem verò obtinebat eo tempore Euel-
thon: qui thuribulum, spectatu dignum, Delphis dedicavit, quod
in thesauro Corinthiorum repositum est. Meminitque ejus iterum,
lib. V. Ἡ δὲ οὐσίλῃ, Γόργης μὲν, τῆς Σαλαμινίων βασιλέως, ἀδελφεῖς
νεώτερος Χέρσιος δὲ, τῆς Σιρώμης, τῆς Εὐέλθοντος, παῖς. *Erat Onesilus,*
Gorgi quidem, Salaminiorum regis, frater minor, Chersis filius,
Siromi nepos, Euelthontis pronepos. Polyænus, lib. VIII. Ἡ δὲ μήτηρ
αὐτῆς Φερετίμα, πρὸς Εὐέλθοντα, βασιλέα Σαλαμῖνι τῇ ἐν Κύπρῳ, πλά-
σσαι, ἐκέλευσε, αἰτημένη συμμαχίαν. Mater verò ejus Pheretima,
navigio profecta ad Euelthontem, Salaminis Cypricæ regem, supplex
rogabat, ut auxilium ferret.

Eunoſtus. Meminit ejus Athenæus, tanquam Solorum regis,
lib. XIII. Ἐγέννησεν αὐτῇ τέκνα, Λεοντίσκον, καὶ Λάγον, θυγατέρας δὲ Εὐ-
κλώω. ἡ δὲ ἐγέννη Εὐνός, ὁ Σόλων τῇ ἐν Κύπρῳ βασιλεὺς. *Peperit illi*
liberos, Leontiscum, & Lagum: filiamque Irenen, quæ nupsit
Eunoſto, Solorum in Cypro regi. Eustathius, ad Iliad. ψ'. Ἡ δὲ οὐσίλῃ
καὶ Κύπριοι Σόλοι, ὧν ἱστορεῖται βασιλεὺς Εὐνός. Erant verò & Soli Cy-
prīi, quorum rex Eunoſtus commemoratur.

Euryptolemus. Hunc expositum, & à caprâ educatum, primò
Æginomum, inde Euryptolemum vocatum esse, tradit Pollux,
lib. II. cap. iv. sect. xxj. περὶ δὲ τῷ Ἀλκαίῳ κάμῳ ἐν Κύπρῳ, μή-
ποτε τῷ κυπρίῳ πιεῖτον βρέφει περὶ τὸν, ἐκπελῶναι περὶ τὴν αἶαν, αἶαν
δὲ αὐτῷ κατὸν ὡραῖον, καὶ κληθῆναι τετράφεν τὸ μὲν πρῶτον, αἰρονόμον,
αὐτῆς δὲ Εὐρυπτόλεμον, καὶ βασιλεῖσσι κυπρίων. *Juxta Alcathei verò vi-*
cum in Cypro natum talem puerum, propter suspicionem expositum
fuisse: capram verò illi uber præbuisse: illumque, sic educatum,
primò quidem Ægonomum, inde Euryptolemum dictum, & Cyprio-
rum regem fuisse. Ac commemorat, os continuum loco dentium
habuisse.

Gnosius, sub quo insula est redacta in Romanorum potestatem.
Jornandes, De regn. success. *Cyprum Cato classe navigerâ dire-*
ctus invasit: Cyprīis negantibus habere se aliquid, magnas illic

opes reperit, proscriptionibusque multavit. Quod non ferens Gnosius, rex eorum, veneno hausto, semet occidit: & sic Cyprus Romana facta provincia. Est autem hic Ptolemæus: ut videre est apud Florum, lib. III. cap. ix; & Plutarchum, in Catone minore. Sed corruptum nomen puto; atque Dionysius, pro Gnosius, legendum esse: quippe Ptolemæus iste, etiam Dionysius dictus, & Auletes cognomento: uti notum ex Historiâ Romanâ, & Eusebio.

Gorgus. Erat rex Salaminiorum. Herodotus, lib. V. Ἡ ὀνήσιλ^{ος} Γόργος υἱὸς, ἔξ Σαλαμινίων βασιλεὺς, ἀδελφεὸς νεώτερος. Erat Onesilus frater quidem Gorgi, Salaminiorum regis, natu minor. Ac mox iterum. Ἐμαθὼν ὁ πρῆγματι ὁ ὀνήσιλ^{ος} διεφθαρμένα, καὶ τὰς πόλεις τῶν κυπρίων πολιτοκρεμένας τὰς ἄλλας, πλὴν Σαλαμῖν^{ος}. τῷ τῷ Γόργῳ, τῷ περὶ τὴν βασιλείαν, ὅν^{τι} Σαλαμινίως ὤρεσθαι δόοντας. Didicerunt res Onesili perditas esse, & Cypriorum urbes alias obsessas, præter Salaminem: eam verò Salaminios Gorgo, priori regi, tradidisse.

Nicocles. Duo nominis istius in Historiâ occurrunt, reges Salaminiorum, unus horum, eunuchus, qui, Euagora interfecto, regnum invasit, Olympiadis centesimæ primæ anno tertio: uti auctor Diodorus, lib. XV. Ἄμα δὲ τὰς περὶ τοὺς χρόνους, καὶ μὴ τὴν κύρωσιν, Νικεκλῆς ὁ ὀνέχ^{ος} ἐδολοφόνησε τὴν Εὐαγόραν τὴν βασιλέαν, καὶ τὴν Σαλαμινίων βασιλείαν ἐκυρίωσε. Simul verò hæc gesta essent, in Cypro quidem Nicocles eunuchus Euagoram regem dolo occidit, & regnum Salaminiorum in potestatem suam redegit. Et hic ille ipse fuerit, cui Timarchum patrem Pollux, & duos dentium ordines, tribuit, lib. II. cap. iv. sect. xxj. ὁ δὲ Νικεκλῆς ἔξ κυπρίων (βασιλέως) πατήρ, ὃς τὰς Παρανέσεις ὁ Ἀθλῶν^{ος} σφιστὴς ἐχράψε, τὸ μὲν ὄνομα αὐτῷ Τίμαρχ^{ος} ὡς, διδοίχ^{ος} δὲ ἄρα ὅν^{τι} δόοντας εἶχε, τῷ Ἀριστοτέλει λέγει. Nicoclis vero, Cypriorum regis, pater, cui Admonitiones scripsit sophista Atheniensis, nominatus erat Timarchus; geminos autem habebat dentium ordines, sicut tradit Aristoteles. Sed videtur adeo malè partum regnum minimè diu tenuisse: atque depulisse eum alius Nicocles, unus filiorum Euagoræ. Fueritque idem iste, quem luxu certasse cum Stratone, Sidoniorum rege, & violenta vitam morte finisse, memorat ex Anaximene Athenæus, lib. XII. Ἀναξίμενης δὲ ἐν τῷ Πιπταφομένῳ, βασιλέων μεταλλάξεως, πε-

ει

ἐν Στρατώνῳ αὐτῇ ἐπὶ τῆς, διημιλλῆσθαι φησὶν αὐτὸν Νικοκλῆν, τῷ
 δ' ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνι βασιλεύσαντι, ἐπεσθαι πρὸς τρυφὴν, καὶ ἀσελ-
 γειαν, ἀποθανεῖν τ' ἀμφοτέρω βίαιως. *Anaximenes vero, in eo Ope-*
re, quod inscripsit, Regum mortes, de Stratone eadem referens ait
eum cum Nicocle, Salaminis Cypri rege, concertasse, homine ap-
primè luxurioso, & intemperante. Eadem quoque tradidisse Phi-
lippicorum libro decimo quinto, ibidem paullo antè tradit. Neque
alius est putandus, cujus meminit Maximus Tyrius, Dissert. IV.
pag. 37. cujus verba hic adscribenda. Ad Euagoræ verò Nicoclem,
de quo dixi, jam regnantem, exstant duæ Isocratis Orationes;
quarum una, πρὸς Νικοκλέαν; altera, Νικοκλῆς inscribitur. In qua-
rum postremâ, ipse Nicocles, ex cujus personâ Oratio ista est con-
scripta, filium Euagoræ se clarè dicit, istis. ὁ ὅ πατήρ Εὐαγόρας,
ἀπολεσάντων ἐπὶ τῶν δὲ χλῶν, πάλιν ἀνέλαβεν. Pater verò Euagoras,
cum principatum alii amisissent, recuperavit. Itaque errat valdè
Pollux, in citatis statim verbis, ubi Isocratem, quem designat no-
mine Atheniensis sophistæ, alteri Admonitiones suas scripsisse tra-
dit. Ac, quod attinet ad postremam Orationem, cui titulus est Νι-
κοκλῆς, ejus meminit Menander quoque Rhetor, cap. πῶς δὲ ἀπὸ
ἐπιτηδεύσεων τῆς πόλεως ἐγκωμιάζειν: sed corrupta supra modum hodie
verba, quæ emendo. Εἰ πόλιν ἐπαινοῖς πάλιν, δὲ μὲν τυραννικῶν,
ὡς βασιλευμένῳ ἐπαινεῖν. ὡς ἐν τῷ Νικοκλῇ ὁ ἰσοκράτης πεποίηκε. Si ur-
bem laudaveris, oportet eam, quæ tyrannicè gubernatur, ut regna-
tam prædicare: quemadmodum in Nicocle Isocrates fecit. Minimum
verò recedo à vulgatâ lectione, quæ sic habet. Εἰ πόλιν ἐπαινοῖς πό-
λιν, εἰ μὲν τυραννικῶν, ὡς βασιλευμένῳ ἐπαινεῖν. ὡς ἐν τοῖς Νικοκλείοις
ὁ Κράτης πεποίηκε. Jam, non tantum Salaminem, verum universam
Cyprum, tyrannicè administratam, docui abunde supra, cap. xj.
Nicoclemque, quod præscribitur à Menandro, uti regem mode-
ratum, cùm tyrannus tamen esset, ibi Isocrates introducit.

C A P. XIV.

Præter verò duos istos, tertius etiam Nicocles commemoratur,
 rex Paphiorum, quem è medio tolli Ptolemæus jussit, quod oc-
 cultam

cultam cum Antigono amicitiam contraxisse cognovisset: idque factum Olympiadis centesimæ & decimæ septimæ anno tertio. Diodorus, in ejus anni rebus gestis, lib. XX. πολεμαῖος ὁ, τῷ ἐν Κύπρῳ πόλεων κυραύων, ἐπειδὴ Ἰων ἐπόθετο, Νικεκλέα, τὴ βασιλέα τὴ Παφίων, ἐν ἀπέρρηκτις ἰδίᾳ συνπεθεῖσθαι Φιλίαν πρὸς Ἀντίγονον, ἐπεμψε τὴ Φίλων Ἀρχαῖον, καὶ Καλλικράτην, Νικεκλέα. Ptolemæus verò, jam in potestate habens urbes Cypri, postquam ex quibusdam cognovisset, Nicoclem, Paphiorum regem, clam privatam cum Antigono amicitiam iniisse, misit ex amicis suis Archæum, & Callicratem, cum mandatis, uti Nicoclem interficerent. Atque is, cum excusare sese vellet non admitteretur oratio, ipse sibi manus infert. Diod. 761. Et quidem laqueo vitam finit. Polyænus, 626. Post hæc autem Axiothea, ejus uxor, quanquam vivere liceret, mox se quoque, & familiam universam, è medio tollit, Diod. & Polyænus, locis citatis: quæ huc transcribenda. Est autem hic ipse, qui Stratonicum interfecit; de quo tradit Athenæus, lib. VIII.

C A P. XV.

Nicoreon, à Ptolemæo impositus Cypri. Anaxarchum crudeliter necat. Procopii sophistæ locus emendatus. Sarapin rogat, quisnam ipse deus esset: eaque de re Macrobian locus restitutus. Isocratem invitat ad convivium: isque in illo quid alicui responderit. Erat rex Salaminiorum, & à Teucro oriundus. Alexandro ludos, ac certamina instituenti, sumptus præbet. Ejus filia Arsinoë, si-ve, ut aliis appellatur, Anaxareta, in saxum conversa. Pasycrates. Pasycyprus, luxu ad egestatem redactus, vendit regnum, recipitque ab Alexandro Magno. Persæus, Teucrici successor.

Nicoreon. Hic præfectus Cypri est à Ptolemæo, Olympiadis centesimæ decimæ septimæ anno primo: uti tradit Diodorus, lib. XIX. πολεμαῖος ὁ, τῷ πρὸς Κυρήνῳ αὐτῷ καὶ ἐν ἀπλυτηκίων, διήρην ἐκ τῆς Αἰγύπτου μετὰ δυνάμειν εἰς τὴν Κύπρον, ὅπῃ οὖν ἀπειθεῖντας τὴ βασιλείαν. Πυγμαλίωνα ὁ, ὅρῳν ἀπεσβεσθέντων πρὸς Αἰγύπτον, ἀνέ-λε. Πράξιππον δὲ, τὸ τῆς Λαπιδίας βασιλέα, καὶ τὸ τῆς Κεραιῶν δυνάστην, ὡς.

ὑποπιδύσας αἰλοτέρως ἔχειν, σωέλαβε· καὶ Σπασίνικον, τὸν Μαλιέως, καὶ πλὴν μὲν πόλιν, κατέσκαψε· οὗ δ' οἰκῆντας, μετήγαγεν εἰς Πάφον. Ταύτην δὲ Διαπραξάμενος, τὸ μὲν Κύπρον κατέστησε στρατηγὸν Νικοκρέοντα, ὡς δὲ τὰς πόλεις καὶ τὰς πόρδας τῶν ἐκπεπληκῶτων βασιλέων. Ptolemæus autem, ubi Cyrenes negotium ex animi sententiâ successerat, in Cyprum, adversum reges imperium detrectantes, cum exercitu trajecit. Et Pygmalionem, cum Antigono per legatos agere compertum, interfecit: Praxippum verò, Lapithiæ regem, & Ceraniæ dynastam, suspectos animi alieni, comprehendit, sicut etiam Stasinicum, agri Maliensis principem, atque urbem quidem, evertit; habitantes Paphum transfudit. His autem peractis, ducem Cypro imposuit Nicocreontem; urbesque illi, ac reditus regum ejectorum est largitus. Anaxarchum Philosophum crudeli modo interfecit; uti fuscè memoratur à Diogene Laërtio, in ejus Vitâ, lib. IX. Meminitque, verum paucis, Nemefius, De Nat. hom. cap. xxx. ὡς καὶ Ἀναξάρχῳ ὁ Φιλόσοφος, ὑπομείνας πῶς αὖτὶς ὑπὸ Νικοκρέοντος ἐπεράνευ, ὑπὲρ ἧς μὴ περὶ δὲ αὐτοῦ Φίλως. Quemadmodum etiam Anaxarchus philosophus, qui passus est se contundi à Nicocreonte tyranno, ne amicos proderet. Cicero, Tuscul. Quæst. lib. II. De Anaxarcho Democritio cogitetur; qui, cum Cyprî in manus Nicocreontis regis incidisset, nullum genus supplicii deprecatus est, neque recusavit. Emen-dandus est Procopii sophistæ locus, in Epistolâ quâdam ad Heliam episcopum. Ὅθεν ὁ αὐτὸς, ὡς αἰλοτέρως κεχρημένος σώματι, τὸ ἐλδὲ θέραν ἐκείνῳ φωνῶν, πῶς εἰ, λέγων, πῶς εἰ τὸν Ἀναξάρχου ἵλακον, αὐτὸν δὲ Ἀναξάρχον ἐπῆσαι. Unde ille quidem, seu alieno corpore usus, liberam illam vocem emisit; Tunde, dicens, tunde Anaxarchi saccum, ipsum enim Anaxarchum non tundis. Corruptissimè hodiè editur: πῶς εἰ τὸν ἀνάρχου ἵλακον, αὐτὸν δὲ ἀνέξαρχον ἐπῆσαι. Videndus Philo Judæus in eo libro, quem inscripsit, Πάντε σπερδαῖον εἶναι ἐλδὲ θέρον: Plinius, lib. VII. cap. xxij. Plutarchus, De virt. morali. Rogabat aliquando Sarapin, quis deorum ipse esset; qui respondit, istis versibus:

Εἰμὶ θεός, πῶς δε μαθεῖν, οἷον κ' ἐγὼ εἶπω·
 Οὐρανὸν κόσμον κεφαλὴν, γαστήρ δ' ἡ θάλασσα,
 Γαῖα δέ μοι πόδες εἰσὶ, τὰ δ' ἔατ' ἐν αἰθέρι κῆρυγ,
 ὅμμα τε τηλαυγὲς λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.

Q

Ma-

Macrobius, Saturn. lib. I. cap. xx. *Sarapis, quem Aegyptii deum maximum prodiderunt, oratus à Nicocreonte, Cypriorum rege, quis deorum haberetur, his versibus sollicitam religionem regis instruxit.*

Ἐμὶ θεός &c.

Ita enim locus ille, commutatâ leviter interpunctione, quæ non parum sensum turbat, corrigendus. Nec enim Nicocreon interrogabat Sarapin, quisnam deus istis versibus haberetur; sed simpliciter, quisnam ipse deus esset: isque illi respondebat, istis versibus. Ergo malè in vulgatis in hunc diem exemplaribus interpungitur isto modo. *Oratus à Nicocreonte rege, quisnam deus haberetur istis versibus, sollicitam r. r. i.* Aliquando Isocratem ad convivium cùm Nicocreon invitavit: cumque aliquis è convivis hunc rogaret, ut & ipse aliquâ de re differeret, is respondit: quæ hic locus postularet, se nescire; & quæ sciret, non istius loci esse. Plutarchus, in ejus Vitâ, lib. De X. Rhet. Ἐπὶ μὲν τοῦ δὲ ποτε ὡς Νικοκρέοντι, τῷ κυπρίων τυράννῳ, περὶ τρεπομένων αὐτὸν τῶν παρόντων ἀγαλεχθῆναι, ἔφη· οἷς μὲν ἐγὼ δεινός, εἴχ' ὁ νῦν καιρὸς· οἷς δ' ὁ νῦν καιρὸς, οὐκ ἐγὼ δεινός. *Quum aliquando à Nicocreonte, Cypriorum tyranno, convivio exceptus esset, ac præsentes ad dissertandum hortarentur: quæ ego quidem, inquit, scio, non sunt hujus temporis: quæque tempus istud postulat, ego ignoro.* Erat verò rex Salaminiorum, à Teucro genus suum ducens. Antoninus Liberalis, Metamorph. cap. xxxix. Ἰδὼν τὴν θυγατέρα τὴν Νικοκρέοντος, ἡ Σαλαμινίαν βασιλέως, ἡγάδη. γένετο δ' αὖτ' ἡ Νικοκρέοντος ἀπὸ τοῦ τευκρός. *Conspicatus filiam Nicocreontis, Salaminiorum regis, eam amavit. Genus verò Nicocreontis erat à Teucro.* Quin hunc, cùm Pasistrate, rege Soliorum, Alexandro, ludos ac certamina instituenti, sumptus suppeditasse, tradit Plutarchus, in Vitâ Alexandri, pag. 681. Verba inde huc transcribenda. Ejus filia Arsinoë, in lapidem mutata traditur. Vide ibidem hæc narrantem Antoninum. Eadem autem hæc putanda est, quæ Ovidio Anaxareta, sicut Iphis pro Arceophonte dicitur, Metamorph. lib. XIV.

Pasistrates. Hujus, Soliorum regis, meminit Plutarchus, in citato Alexandro, 681.

Pa-

Pasicyprus. Hic cūm, luxu nimio egenus, regnum Pymato Citiensi vendidisset, & Amathunte consenesceret, beneficio Alexandri Magni id recuperavit. Eā de re est fragmentum insigne Duridis, è libro septimo Macedonicorum, apud Athenæum, lib. IV. Ἀλέξανδρος, μὲν πλὴν Τύρου πολιορκίαν, Πινυταγόραν δ' ὀπισθέλλων, ἄλλας τε δωρεὰς ἔδωκε, (Πασικύπρω,) τῷ Κυπρίων βασιλεῖ, καὶ χωρίον, ὃ ἡτήσατο. ὥστερον ἢ τὰς Πασικύπρω ὁ βασιλεύων ἀπέδοτο δι' ἀσώλειαν πενήτην τε παλάντων Πυμάτῳ τῷ Κίλει ἅμα τὸ χωρίον καὶ πλὴν αὐτῆς βασιλείαν. καὶ λαβὼν τὰ χρήματα, κατεγήρασεν ἐν Ἀμαθύνῃ. *Alexander, post obsidionem Tyri, Pnytagoram mittens, cūm alia munera donavit, (Pasicypro,) Cypriorum regi, tum regionem, quam petierat. Antea verò Pasicyprus, qui illic regnabat, ob luxum egens, Pymato Citiensi quinquaginta talentis vendiderat simul regionem atque regnum, ac pecuniā acceptā Amathunte consenuit.*

Perseus, rex Paphi: cui etiam Salaminæ postea regnum moriens reliquit Teucer, Nonnus, ubi Cypri urbes, principesque aliquot, recenset. pag. 378.

C A P. XVI.

Philocyprus: Solonis suasu, Æpeam urbem, translata in locum meliorem, Solos vocat. Aliis Cypranor dicitur. Pnytagoras. Praxippus. Protagoras. Ptolemæus. Pygmalion: Phœnix, & principio rex Tyri: ac Sichæum hîc obtruncat. Inde Cypri, atque Cypri sedem figit. Amat simulacrum Veneris, sive virginis, ut alii: & ex eo filium tollit, Paphum nomine. Ejus filia Metharne, Cinyræ uxor. Carpasiam condit; & sacerdotem, ejusque uxorem, quia carnes victimæ edissent, dat præcipites de saxo. Vitæ tempus, ut & regni. Theophili locus emendatus. Alter Pygmalion qui occisus à Ptolemæo.

Philocyprus. Hic est, ad quem Solon postquam commigrasset, ejus suasu, translata Æpeam urbem Solos dixit: uti supra explicavi, cūm de eā urbe agerem, lib. I. cap. vij. Meminit ejus & Herodotus, filiumque Astycyprum habuisse nobis refert, lib. V.

Vide supra, cap. xij. Hipparchus, aut quicumque est auctor, in Vita Arati, Cypranorem vocat. μέμνηται ἡ τῶν Σόλων, ἐν τῇ Ἐλεγείῳ, τὴν πρὸς Κυπρίανον τὴν βασιλέα· ὅς, συμβαλέθεις ὑπὸ Σόλων, κτίσας πλὴν πόλιν, χάριν ἔσθ' ἀνδρὶ, Σόλῳς ἀνόμασεν. Meminitque horum Solon, in Elegiis, quas Cypranori regi scripsit; qui, cum de consilio Solonis urbem condidisset, in viri gratiam, Solos nominavit.

Pnytagoras. Curtius, lib. IV. Classē in duo dividit cornua. Lævum, Pnytagoras, rex Cypriorum, cum Cratēro tuebatur. Arrianus, lib. II. καὶ ξυὼ αὐτῶ οἱ πεκυπρίων βασιλεῖς, πάλιν Πνυταγόρας. ἑστὸς ἡ, ἡ κρατερὸς, τὸ ἐυώνυμον κέρως εἶχον τὴν πίσης ἑξέως. Unaque cum ipso Cypriorum reges, præter Pnytagoram. Nam hic & Craterus lævum totius aciei cornu tenebant. Duris, Macedonicorum, lib. VII. Ἀλέξανδρος, μὲν πλὴν Τύρου πελοποννήσου, Πνυταγόραν δὸς ἐγγλῶν, ἄλλας πεδωρεῖας ἔδωκε, ἡ χωρίον, ὃ ἡτήσαστο. Alexander, post obsidionem Tyri, Pnytagoram mittens, cum alia ei munera donavit, tum regionem, quam petierat.

Praxippus. Hujus, ceu Lapithiæ regis, meminuit Diodorus Siculus, in rebus gestis Olympiadis centesimæ & decimæ septimæ, anno primo, lib. XIX.

Protagoras. Hic, occiso Euagora, rex Salaminis ab Artaxerxe constitutus memoratur à Diodoro, in rebus gestis Olympiadis centesimæ septimæ anno tertio, lib. XVI.

Pygmalion. Meminit ejus, & Phœnicem genere dicit, sicut alii, Porphyrius, De Abstin. Anim. lib. IV. καὶ Πυγμαλίων, τὴν γένεσιν μὲν φοίνικα, βασιλεύσας τὴν πεκυπρίων. Circa Pygmalionis tempora, genere quidem Phœnicis, verum regis Cypriorum. Erat autem filius Pygmalii: ut est discere ex Theophilo, ad Autolycum, lib. III. cujus verba statim proferam. Initio verò, rex Tyri erat. Lutatius, in Epitome Ovidii Metamorphoseon, lib. X. Pygmalion, rex Tyri, offensus impudentiâ vulgari Propætidum, vitam cælibem exigere statuit. Et Sichæum, sororis Didonis virum, ante aras interfecerat. Ipsa Dido ita loquitur apud Virgilium, Æneid. I.

— regna Tyri germanus habebat
Pygmalion, scelere ante alios immanior omnes,
Quos inter medius venit furor: ille Sichæum

Im.

*Impius ante aras , atque auri cæcus amore ,
Clām ferro incautum superat. —*

Posteâ , rex Cypri factus , ut jam dixi , Paphi regiam sedem fixit :
atque inde *Paphius heros* dicitur Ovidio , de hoc loquenti , *Meta-*
morph. lib. X.

*Tum verò Paphius plenissima concipit heros
Verba , quibus grates agit. —*

Incidit in amorem simulacri Veneris. Clemens , in *Protreptico*.
Οὕτως ὁ Κύπριος , ὁ Πυγμαλίων ἐκείνῃ , ἐλεφαντίνῃ ἡρώδι ἁγάλμα-
τι . τὸ ἄγαλμα , Ἀφροδίτης ἑῷ , ἢ γυνὴ ἑῷ . νικᾷται ὁ Κύπριος τῷ
αἵματι , ἢ συνέρχεται τῷ ἁγάλματι . Sic *Pygmalion* ille *Cyprius* , *ebur-*
neum adamavit simulacrum . erat simulacrum Veneris , atque nudum .
Vincitur figurâ Cyprius , & cum simulacro coit . *Arnobius , lib. VI.*
Philostephanus , in Cypriacis , auctor est , Pygmalionem , regem
Cypri , simulacrum Veneris , quod sanctitatis apud Cyprios & reli-
gionis habebatur antiquæ , adamasse ut fœminam , mente , animo ,
lumine rationis , iudicii que , cæcatis : solitumque dementem , tan-
quam si uxoriam res esset , sublevato in lectulum numine , copularier
amplexibus , atque ore : resque alias gerere , libidinis vacuâ ima-
ginatione frustrabiles . *Ovidius , non Veneris id simulacrum , ve-*
rum virginis cujusdam tantum tradit : filiumque ex eo Paphum sus-
tulisse . Vide ipsum , pluribus hæc enarrantem , *Met. lib. X. Lu-*
tatius , in Epitome . *Pygmalion , cum effigiem Virginis ex ebore*
sculpsisset , captus specie ejus pulcerrimâ , in vecordem incidit amo-
rem , petiitque à Deâ , (Venere ,) ut ei signo , cujus amore exarse-
rat , animam infunderet . Venus igitur statuae , quam in lectum ipse
collocarat , eburneæ animam inspiravit . Ex hac uxore suâ deinde
rex Paphum filium genuit . Filiam quoque habuit , *Metharnen* no-
mine : quæ , *Cinyræ* nupta , filios ei peperit , *Oxyporum , & Ado-*
nim . *Apollodorus , lib. III. γήμας δ' ἐκείνῃ (ὁ κινύρας) μεθάρνῃ ,*
κέλευ Πυγμαλίωνος , κυπρίων βασιλέως , ὁξύπορον ἐγέννησε , ἢ ἄδω-
νιν . *Ductâ verò ibi (Cinyras) Metharnâ , filiâ Pygmalionis , Cy-*
priorum regis , genuit Oxyporum , & Adonin . Condidit autem *Car-*
pasiam urbem . *Stephanus . καρπασία , πόλις κύπρου , ἑῷ Πυγμαλίων*
ἐκλυσεν ὡς ἑλλάνικῃ , ἐν ταῖς κυπριακαῖς . *Carpasia , urbs Cypri , quam*

Pygmalion condidit: ut tradit Hellanicus, in Cypriacis. Sacerdotem, ejusque uxorem, quod carnes victimæ comedissent, è saxo præcipitavit. Asclepiades, in Opere De Cyprio, & Phoenice, cujus hoc fragmentum exstat apud Porphyrium, De Abstin. Anim. lib. IV. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον οὐκ ἔθνετο τοῖς θεοῖς ἔδεν ἑμψυχον. ἀλλ' ἔδενό-
 μ' ὧς πρὶ τῆς, διὰ τὸ νόμῳ φυσικῶς κεκωλύω. ὑπὸ δὲ Ἰναος καιρὸς
 πρῶτον ἱερεῖον ἴσται μυθεύοντα, ψυχῶς ἀντὶ ψυχῆς αἰταμένους. εἴτα, τὰς
 γυρομένας, ὀλοκαυπίζεν τὸ τυφόν. ὑπερον δὲ ποτε, φλεγόμενα ἔτι ἱερεῖς, πε-
 σσέν σάρκα εἰς γλῶ. ὧς ἀνελόντες τὴν ἱερέα, καὶ κατακαύσαντες, ἀβελήτως περ-
 σσουργεῖν τῷ σίμαλι οὐκ ἔδνα. ἀνέμωρον τὴν κατάκασιν. γδοσίμωρον
 ὃ δὲ κτίσεως, ὀπτημῆσαι, καὶ μὴ ἀποχέειν, ἀλλὰ καὶ γυναῖκα μετέδνα.
 γνόντα ὃ τὸ τὸ Πυγμαλίωνα, αὐτὴν τε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ κρημνῶν ἀφῆναι,
 ἐπεὶ ὃ τὴν ἱερωσύνην ἐξεδῆναι. Principio sanè nullum animatum diis
 sacrificari consueverat: quin neque ulla de hoc lex erat, quia lege
 naturali prohibitum esset. Quibusdam autem temporibus ferunt, cum
 anima pro animâ peteretur, primam victimam fuisse sacrificatam,
 ac totam flammis consumptam. Quod quidem sacrificium cum postea
 fieret, ac victima concremaretur, ex eâ carnis frustulum in terram
 decidisse: sacerdotem verò, qui adstabat, confestim id sustulisse.
 cumque ignitâ carne digitos adussisset, eos fortè ori admisisse, ut
 adustioni remedium ferret. atque ita cum ex assâ carne degustasset,
 edere ex eâ mirum in modum appetivisse: & hoc pacto esum carnis &
 ipsum fuisse aggressum, & cum uxore etiam communicasse. Pygmalio-
 nem autem, cum id rescivisset, ipsum unâ cum uxore de saxo præci-
 pitasse, alterumque sacerdotio præfecisse. Vixit verò annos quin-
 quaginta sex, regnavit quadraginta septem. Josephus, contra
 Apionem, lib. I. τὰς δαδὰχος γέγονε Πυγμαλίων· βιώσας δ' ἔτι
 πενήκοντάεξ, ἐβασίλευσεν ἔτι πεσσεκαὶεπτά. Hujus successor fuit
 Pygmalion: qui cum annos quinquaginta sex vixisset, regnum qua-
 draginta septem tenuit. Itaque corrigendus est Theophilus, ad Au-
 tolycum, lib. III. τὸν διεδέξατο Πυγμαλίων Πυγμαλῖς· ὃς, βιώσας
 ἔτι νσ', ἐβασίλευσεν ἔτι μζ'. Huic successit Pygmalion, Pygmalii fi-
 lius: qui, cum annos quinquaginta sex vixisset, regnum tenuit
 septem atque quadraginta. Admodum corruptè editur: ἐβασίλευσεν
 ἔτι ζ'. regnum tenuit annos septem. Excidit quadragenarius numerus,
 &

& restitui debet. Itaque respectu regni: potius quàm vitæ, longævum eum dicit Nonnus, Dionysiac. lib. XXXII.

οὐκ ὀπὸ Πυγμαλίῳν ἔχεις γένος, ὃ πόρε Κύπρις
μηκεδαιῶν βίοτιο πολυχρονίῳ πρέϊν.

*Non à Pygmalione habes genus, cui dedit Venus
Longum vitæ diuturnæ transitum*

Alter ab hoc Pygmalion fuit, quem, privatim per legatos cum Antigono clam agentem deprehensum, Ptolemæus interfecit, Olymp. CXVII. anno I. Diodorus, in ejus anni rebus gestis, lib. XIX. Ππλεμαῖος ὃ, τῆς περὶ Κυρήνῃ αὐτῷ κτ. νῦν ἀπλωτηγῶτων, διήρεν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ κτ. διωάμεως εἰς τὴν Κύπρον, ὅπῃ οὖν ἀπειθῶντες τῆς βασιλείων. Πυγμαλίωνα δὲ, ἐν ῥῶν Δαπέδου ὁδὸν πρὸς Ἀντίγονον, ἀνέειλε. Ptolemæus verò, postquam res circa Cyrenen ex sententiâ successisset, cum magnis copiis ex Ægypto in Cyprum trajecit, contra reges, qui imperium detrectabant. Pygmalionem vero, cum Antigono per legatos agere clam deprehensum, è medio sustulit.

C A P. XVII.

*Pymatus; rex Citienfium: cui regnum Paficyprus venum dedit: qui-
que gladium insignem Alexandro dono dedit. Rhæcus, rex Amathu-
fiorum. è captivitate redux, hordeum Atheniensibus mittit. Suidæ
locus emendatus. Salamin, cujus filia Caso nupta. Siromus, rex
Salaminiorum. Stasiæcus, rex Malienfium. Stefanor, rex Curii.
Teucer, coloniam in Cyprum ducit, & Salamina illic condit. Ubi ap-
pulerit, & uxorem quam habuerit. Ejus baltheus, in Gadibus osten-
sus. Thias. Rex Chytriorum incertus.*

*Pymatus. rex Citienfium: cui regionem, & regnum, luxu egens,
venum dedit Paficyprus: sicut nobis auctor Duris, Macedo-
nicorum VII. Vide verba supra, capite decimo quinto. Et hunc
censeo, quem insignem Alexandro Magno gladium donavisse tra-
dit Plutarchus, in ejus Vitâ, pag. 684.*

*Rhæcus. Amathufiorum rex; qui captivus, postquam domum
rediisset; hordeum Atheniensibus misisse fertur: unde & prover-
bio*

bio dictum, *Ρόικς κερδοπομπία*. *Rhæci hordei missio*. Hefychius. *Ρόικς κερδοπομπία*. Ἐξαποθένης, ἐν τῷ ἐνάτῳ τῆς Ἀμαθυσίων, βασιλείᾳ τῶν, αἰχμάλων γρόμδρον, εἶτα ὑποσέψαι πρὸς ἑαυτὸν, τῇ πόλει Ἀθλωαίων κερτὸς ἐκπέμψαι Φησίν. *Rhæci hordei missio*. Eratosthenes, *Amathusiorum libro nono*, ait, regem hunc, captivum factum, postquam domum revertisset, Atheniensium urbi hordeum misisse. Emendandus autem Suidas, in Proverbio hoc ipso; ubi malè hodie editur, *Ρόικς κερδοπομπία*. *Rhyci hordei missio*. Sed de hisce, vide supra, lib. I. cap. viij.

Salamin. Ejus filiam sibi conjugem Casus cepit. Libanius de eo, in Antiochico. καὶ γὰρ (ὁ Κάτ) τῷ τυράντῳ Σαλαμίν, ὃς ἐτυράνην Κυπρίων. *Et uxorem ducit (Casus) filiam Salaminis, Cypriorum tyranni*.

Siromus. Hujus, tanquam Salaminiorum regis, mentio fit apud Herodotum, lib. V.

Stasiæcus. Ejus, ceu Malienfium regis, mentio est apud Diodorum, in rebus gestis Olympiadis centesimæ decimæ & septimæ, anno primo, lib. XIX.

Stefanor. Curii regis. Herodotus, lib. V. Στησίνωρ, τύραννος ἐὼν Κερκίς. *Stefanor, qui Curii tyrannus erat*.

Teucer. Hic, accepta à Belo Cypro, uti supra memoravi, cap. viij, coloniam in eam duxit, ex captivis Trojanis. Athenæus, lib. VI. Ἀπόγονος ὃν τῆς Τρώων ἐκείνων, ὃς τεύκερ διὰ τῆς αἰχμάλων κατακτησάμενος, εἰς Κύπρον ἔχων ἀπώκασεν. *Cum oriundus esset ex illis Trojanis, quos Teucer, ex captivis nactus, postquam sibi adscivisset, in Cyprum in coloniam duxit*. Condiditque urbem illic Salamina. Vide quæ commemorata mihi supra, cum de ea urbe agerem, lib. I. cap. xx. Ubi appulerit, enarravi ejusdem libri cap. xxix. Uxorem habuit, quandam Cinyræ filiarum: uti supra indicaui, in Cinyræ rebus, cap. x. Ejus baltheus, in Gadibus consecratus ostendebatur. Philostratus, de Gadibus agens, in Vitâ Apollonii, lib. V. cap. I. καὶ τεύκερ τὸ τελαμωνίς ζωστῆρα χρυσὸν φασιδέκνυε. *Et Teucris Telamonii baltheum aureum ajunt ostendi*.

Thias. Suidas, in κινύραϊς.

Præter hos, sed sine nomine, rex Chytriorum memoratur, in
Fragmen-

Fragmento Alexandri, libro De Cypro; apud Stephanum, in
 Χύτριοι. Εὐρυνόων τῆς Χυτρίων βασιλεὺς ἐγηγόρ. *Eurynoën rex Chytrio-
 rum uxorem duxit.*

C A P. XVIII.

*Fortuna ejus varia. A Belo direpta, & subacta. Ab Aprie Ægypti
 rege, infestata, ac direpta. Cepit eam etiam Amasis, rex Ægy-
 pti, & tributariam primus fecit. Inde in Persarum regis Cyri po-
 testatem venit. Sub Dario, Hystaspis filio, deficit, & recupera-
 tur, & ab eo, divisus in provincias regnis, in quintâ ponitur. In
 Persarum potestatem quomodo venerit, & quis dederit. Occupatur
 ab Atheniensibus. Recuperatur ab Euagora: quo occiso, vindicat
 Artaxerxes Ochus. Alexandro Magno, Tyrum obsidenti, sese de-
 dit: eoque mortuo, Ptolemæus, Lagi filius, eam in potestatem
 redegit: cui cum Demetrius eripuisse, & Antigono, patri suo,
 tradidisset, iterum Ægypti reges extorserunt: tenueruntque,
 dum Romani occuparent. Joannis Tzetze de adventu in hanc insu-
 lam Lebunii, Cilicisque, locus partim explicatus, partim etiam
 correctus. Ἀλκίβιον. Oracula duo Sibyllina, necdum impleta.*

Dixi reges, quotquot mihi observati: nunc fortunam ejus variam
 explicabo. Et quidem à Belo, Tyriorum rege, vastata fuit, &
 subacta, circa tempora belli Trojani. Ipsa Dido illud refert, apud
 Virgilium, Æneid. lib. I.

—— genitor tum Belus opimam
Vastabat Cyprum, & victor ditione tenebat.

Inde subsequuto tempore Apries eam, rex Ægypti qui Vaphres est
 Eusebio, aliisque, atque regnum inchoavit, Olympiadis quadrage-
 simæ & quintæ anno quarto, infestavit; & abductis inde spoliis,
 domum rediit. Diodorus Siculus, lib. I. Εὐνήσεϊ ἢ (ὁ Ἀπρίης) ναυ-
 μάχια μεγάλη φοίνικας τε ἢ κυπερίδας. ἢ λαφύρων ἀθροίσους πλεῖσθαι,
 ἐπανήλθεν εἰς Αἴγυπτον. *Vicit verò etiam (Apries) ingenti pugná na-
 vali Phœnices, & Cyprios: & coactâ prædâ plurimâ, in Ægy-
 ptum est reversus. Cui qui successit, Amasis; eam plane subjuga-*
 R vit,

vit, & donariis permagnificis ejus templa exornavit. Diodorus, non multo post. καπερέψατο ἢ καὶ (ὁ Ἄμασις) τὰς ἐν Κύπρῳ πόλεις, καὶ πολλὰ τῶν ἱερῶν ἐκόσμησεν ἀναθήμασιν ἀξιολόγοις. *Subegit (Amasis) etiam Cypri urbes, & templa multa donariis memoratu dignis exornavit.* Ac primus ille tributariam eam fecit. Herodotus, extremo lib. II. εἶλε δὲ (ὁ Ἄμασις) κύπερον πεῶν ἀνθρώπων, καὶ καπερέψατο ἐς φόρον ἀπαγωγῇ. *Cepit verò (Amasis) Cyprum primus hominum, atque tributariam fecit.* Et ex illo Eustathius, ad Iliad. λ. ὅτε ἢ καὶ Ἄμασις πεῶν ἀνθρώπων κύπερον καπερέψατο ἐς φόρον ἀπαγωγῇ, Ἡρόδοτος ἰσορεῖ. *Quod verò Amasis primus hominum tributariam fecerit Cyprum, tradit Herodotus.* Suidas. Ἄμασις, ὄνομα κύριον· ὃς εἶλε κύπερον πεῶν ἀνθρώπων, καὶ καπερέψατο ἐς φόρον ἀπαγωγῇ. *Amasis, nomen proprium: qui primus hominum Cyprum cepit, & coëgit tributum pendere.* Is autem regnare cœpit Olympiadis quinquagesimæ tertix anno primo; uti certum ex Eusebio, Chron. lib. II. Hinc in Cambyfis, Persarum regis, qui regnum adiit Olymp. LXII. anno I. potestatem sese dedit; & Ægypti quoque regem, nempe Amasin eundem, infestis armis oppugnârunt. Herodotus ubi de Cambyse agit, & hoc cum Ægyptiorum rege bello, lib. III. Δόντες ἢ καὶ κύπελοι σφέας αὐτὰς Πέρσης, ἐσρατόντο ἐπ' Αἴγυπτον. *Cum verò Cyprii se Persis dedidissent, contra Ægyptum militabant.* Itaque & filius ejus Cyrus tenuit: uti nobis testis Xenophon, lib. I. καταβὰς ἢ (ὁ κύπελος) τῇ θαλάσσῃ, καὶ κυπρίων, καὶ Αἰγυπτίων, καὶ πίνων τέτων τῶν ἐθνῶν ἤρξεν. *Cum ad mare verò descendisset, (Cyrus,) Cypriis, & Ægyptiis, & istis gentibus, imperavit.* Quia verò ultro sese dedidissent, ut apparet ex Herodoto, eam ob causam satrapas non imponebat; cùm id tamen cæteris provinciis faceret, quas vi sibi subjecisset. Zonaras Annal. I. κίλιξι ἢ, καὶ κυπελοῖς, καὶ Παφλαγόσιν, ὅν ἐπεμψε σωτράπας, ὅτι ἐκόντες ἐδόκουν αὐτῷ συσρατεύεσθαι. *Cilicibus verò, Cypriis, & Paphlagonibus, satrapas non misit, quod hi sponte arma sua conjunxisse viderentur.* Ac sub Persarum quidem rege fuisse, tradit etiam Scholiastes Thucydidis, lib. I. Ἐς κύπερον. *Quia illa sub Persarum rege esset.* Sub Dario, Hystaspis F. qui regnum adiit Olymp. LXIV. anno III. deficit, & recipitur insequente: ut videre est apud Herodotum, lib. V. qui recupera-

tæ

tæ meminit etiam vj. in principio vj. Ac Darius ille ipse, cùm divideret regna sua in viginti provincias & tributum imposuisset, Cyprum in quintâ collocavit : ut videre est apud eundem Herodotum, libro, quem citavi, v. Tradidit verò in Persarum potestatem Phœnix quidam, ut memorat Isocrates, in Euagora. τὸν ἢ τὸ πρόπον πόλεως οἰκιστοῦς, καὶ μὴ δόχας, οἱ γεγόνησι δὲ τὸν βασιλείαν ἔχον. χρόνῳ ἢ ὑπερον ἀφικόμενος ἐκ Φοινίκης ἀνὴρ τις Φυγὰς, καὶ πρὸς τοῖς βασιλεύουσιν τότε, καὶ δυναστείας μεγάλης λαβὼν, ἔχαιεν ἔχε τέτων· ἀλλὰ καὶ μὴ γρόμῳ περὶ τὸ διποδεξάμενον, δεινὸς ἢ πρὸς τὸ πλεονεκτῆσαι, τὸ μὴ εὐεργετῶν ἐξέβαλεν, αὐτὸς δὲ τὴν βασιλείαν κατέχεν. ἀπὸ τῶν πῶς πεπραγμένοις, καὶ βελέμενος ἀσφαλῶς κατεξείχετο περὶ αὐτὸν, τῶν τε πόλιν ἐξεβαρύνεωσεν, καὶ τῶν νήσων ὅλῃ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ κατέδωκεν. Urbe autem sic conditâ, regnum initio Teucris postea tenuerunt. Insecutis verò temporibus, quidam, ἐκ Φοινικίᾳ πρόσφυγος, ἐκ τοῦ βασιλέως, qui tunc regnabat, in fidem receptus, magnamque potentiam nactus, minimè gratiam pro his retulit. Sed ἐκ malè habuit eum, qui hospitio exceperat : ἐκ, ulterius spes extendens, benè de se meritum expulit, ac regnum ipse occupavit. cùm verò rebus suis diffideret, ἐκ in tuto collocare illas vellet, barbaram effecit urbem, insulamque magno regi totam in servitutem tradidit Occupatur ab Atheniensibus, ope Lacedæmoniorum, Olymp. LXXV. anno IV. duce Pausania, & Aristide. Diodorus Siculus, in ejus anni rebus gestis, lib. XI. Λακεδαιμόνιοι δὲ Πανσωνίαν, τὴν ἐν Πλαταιαῖς στρατηγήσαντα, κατέσχεοντες ναύαρχον, προσέταξαν ἐλθεῖν τοὺς Ἕλληνας πόλεις, ὅσαι βαρβαρικάς φυλακάς διέμενον ἐπὶ Φοινίκῃ. ἔτι καὶ, πενήτην μὲν τελέειν ἐκ Πελοποννήσου λαβὼν, τελέειν ἢ παρ' Ἀθηναίων μεταπεμψάμενος, ὃν Ἀρτείδης ἡγεῖτο, πρῶτον μὲν εἰς τὴν Κύπρον ἐπέλευσε, καὶ τῶν πόλεων πᾶς ἐκ Φοινίκης ἐχέσας Περσικάς ἡλθέτωσεν. Lacedæmonii verò Pausaniam, qui ad Plataeas imperaverat, Græciæ urbes, barbaricis adhuc præsiidiis occupatas, liberare jubent. Hic igitur, quinquaginta triremibus ex Peloponneso ductis, ἐκ accitis triginta ab Atheniensibus, quibus Aristides præerat, primò in Cyprum navigat atque urbes, quæ præsiidiis adhuc Persicis tenebantur, vindicat in libertatem. Thucydides, qui hoc ipsum narrat, Pausaniæ non quinquaginta, sed viginti, naves tribuit, lib. I. Πανσωνίας

παύσας ὃ ὁ Κλεομβρότης ἐκ Λακεδαιμόνων στρατηγὸς τῶν Ἑλλήνων ἐξεπέμφθη
 μὲν εἰκοσι πέντε ἀπὸ Πελοποννήσου. ζυνέπλεον ὃ καὶ Ἀθηναῖοι τεράκεναι ναυσὶ,
 καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων πολλὰ, καὶ ἐπράττεσαν ἐς Κύπρον, καὶ αὐτῆς τοῦ πολ-
 λὰ κατεψεύσθη. Pausanias autem Cleombroti filius, Lacedaemone
 dux Græcorum est emissus cum viginti navibus ex Peloponneso. Co-
 mitati verò ἔσθ' Ἀθηنيenses triginta navibus, tum ἔσθ' alia sociorum
 multitudo: ἔσθ', hostiliter Cyprum ingressi, multa ejus oppida in po-
 testatem redegerunt. Æmylius Probus, in Pausania. Post id prælium,
 eundem Pausaniam cum classe communi Cyprum, atque Helles pon-
 tum, miserunt, ut ex his regionibus barbarorum præsidia depelleret.
 Postea Cimon maximam ejus partem capit: totam etiam captu-
 rus, nisi mors præoccupasset. Idem Probus, in ejus Vitâ. Πόστ' ne-
 que ita multo in Cyprum cum ducentis navibus imperator missus,
 cum ejus majorem partem insulæ devicisset, in morbum implicitus,
 in oppido Citio est mortuus. Idque factum Olymp. LXXXII. anno
 III. ut est videre apud Diodorum, in ejus anni rebus gestis, lib.
 XII. Itaque Atticæ subjecta dicitur Scholiastæ Aristophanis, ad
 Equites. κύπε, νῆσ' ἑσθ' Ἀθηναίων. Cyprus, insula Atticæ. Quan-
 quam autem maximâ subactâ parte, nunquam tamen universam
 subegerunt: idque dicit Aristides in Oratione Siculâ II. εἰς θυμὸν δ'
 ὡς εἰδ' ἀπὸ τῶν κύπεων ποτὲ νικῶν πολλῶν, καὶ μεγάλων, διεξέρχεται ἡμῶν
 αὐτῶν γε κτήσεσθαι τὴν κύπεον· ἀλλ', ἀφέντες αὐτῶν, ἀνεχώρησαν. Con-
 siderate verò, nunquam nos per multas in Cypro, magnasque victo-
 rias, Cyprum ipsam occupare potuissē: sed, relicτὰ καὶ, discessissē.
 Postea recuperatur ab Euagora, Olymp. XCVII. anno II. Ut vi-
 dere est apud Diodorum Siculum, in ejusdem anni rebus, lib. XIV.
 Isque iterum expellitur post quinquennium, Olympiad. insequentæ
 anno tertio. Vide eundem Diodorum, lib. XV. Denique, Arta-
 xerxes Ochus, rex Persarum, redigit in potestatem, Olymp. CVII.
 anno II. uti tradit Diodorus, lib. XVI. Postea, se Alexandro,
 Tyrum urbem obsidenti, submisere. Plutarchus, in ejus Vitâ. κύ-
 πεον μὲν εὐθύς οἱ βασιλεῖς ἤκουον ἐγχαλίζοντες αὐτῶν. Ac Cyprum quidem,
 venientes statim reges ei in manum tradidere. Atque idem est vide-
 re apud Curtium, lib. IV, & Arrianum, lib. II. Idque factum
 Olymp. CXII. anno I. ut ex Diodoro constat, lib. XVII. Illo au-
 tem

tem vitâ functo, Ptolemæi, Ægypti reges, tenuerunt; Strabo, lib. XIV. πρότερον μὲν ἐν αὐτῇ πόλει ἐτυράννυντο οἱ κύπριοι ἀφ' ὧν οἱ Πτολεμαῖοι βασιλεῖς κῆροι τῆς αἰγύπτου κατέστησαν, εἰς ἐκείνας δὲ ἡ κύπρος ἐπέεισεν. Anteà quidem Cypri urbes, suis singulæ tyrannīs paruerunt: sed, à quo tempore Ptolemæi reges, Ægyptum possederunt, Cyprus quoque in eorum potestatem pervenit. Primusque habuit Ptolemæus, Lagi filius; ac deficientes postea Cypriorum nonnullos ad obsequium reduxit, Olymp. CXVII. anno I. ut ex Diodoro clarum, in ejus anni rebus gestis, lib. XIX. Idem tradit Eusebius, in eadem Olympiade, Chron. lib. II. κύπρον Πτολεμαῖος ἐκράτησε. Cyprum Ptolemæus in potestatem redegit. Hieronymus, in Danielem, cap. XI. Ptolemæum indicat, filium Lagi, qui primus regnavit in Ægypto, & vir prudentissimus, fortissimusque, ac ditissimus, fuit: & tantæ potentie, ut Pyrrhum, regem Epirotarum, expulsus restituerit in regnum, Cyprumque obtinuerit, & Phœnicem. Huic tamen, prælio victo, mox eripuit Demetrius, Olympiadis centesimæ decimæ octavæ anno secundo; sicut fusè traditur à Diodoro, lib. XX. Strictim Pausanias, in Atticis. Δημήτριος, πλάσας ἐς Κύπρον, Μενέλαον, σπερσέπλω Πτολεμαῖον, ναυμαχίᾳ, καὶ αὐτὸς τὸ Πτολεμαῖον ὀπίσθια βάντα, ἐνίκησεν. Demetrius classe in Cyprum profectus, Menelaum primum, Ptolemæi præfectum, navali prælio, inde ipsum Ptolemæum supervenientem, vicit. Et Antigono patri tradidit. Seneca, De Beneficiis, lib. III. cap. xxxvij. Vicit Antigoni filius: qui cum ingenti prælio superasset hostem, præmium belli ad patrem transtulit, & imperium illi Cypri tradidit. Videndus hæc de re Plutarchus, in Demetrio. Quod Antigonum verò attinet, ab hoc quoque oppugnata, dicit Photius, in Excerptis Memnonis: ac jam anteà Pygmalion, regum quidam, clanculum cum eo agere per legatos deprehensus, nempe Olympiadis centesimæ, & decimæ septimæ, anno primo, à Ptolemæo est occisus: teste Diodoro Siculo, lib. XIX. Sed non mansit in Macedonum potestate, ac recuperârunt eam Ptolemæi. Itaque in Ptolemæi Evergetæ I, ejus nepotis, monumento, à Leone Allatio in lucem edito, statuae ejus inter alia inscriptum legitur. παραλαβὼν ὧν καὶ τὰ πατρὸς τὴν βασιλείαν αἰγύπτου, καὶ Λιβύης, καὶ Συρίας, καὶ Φοινίκης, καὶ Κύπρου, συνέ-

cutus à patre regnum *Aegypti*, & *Libyæ*, & *Syriæ*, & *Phœnicis*, & *Cypri*. Benjaminus Tudelensis, in Itinerario suo, post excessum Alexandri etiam cepisse ait filios Edom: quod quo tempore factum fuerit, ignoratur. Verba ejus, ecce ista. *Multis post Alexandri mortem diebus, Græci Aegyptiorum jugo subditi erant. Filii Edom, biremibus, & navigiis magnis, instructâ classe, Aegyptias res imminuere cœperunt: & Cretam prius magnam, deinde Cyprum, insulas, adorti ceperunt. Certè, adjuvantibus sæpè Romanis sub Aegyptiorum regibus mansit. Strabo, lib. XIV. Ἀφ' ὧν οἱ Πτολεμαῖοι βασιλεῖς κύριοι τῆς Αἰγυπτίας κατέστησαν, εἰς ἐκεῖνας καὶ ἡ Κύπρος περιέειρη, συμπροσθέντων πολλὰς καὶ τῶν Ῥωμαίων. Ex quo verò Ptolemæi reges Aegyptum obtinuerunt, Cyprus quoque in eorum potestatem venit, adiutantibus sæpe Romanis. Donec ultimum, Cleopatraz patrum, Romani ejiciunt, insulamque universam in potestatem suam cogunt. Strabo, loco citato. Ἐπεὶ δὲ ὁ τελευτᾷ ἄρξας Πτολεμαῖος, ἀδελφὸς τῆς Κλεοπάτρας πατρὸς, τῇ καθ' ἡμᾶς βασιλείᾳ, ἔδοξε πλημμελὲς τε εἶναι, καὶ ἀχάριστος εἰς τοὺς ἐνεργέτας, ἐκείνῳ μὲν κατελύθη, Ῥωμαῖοι δὲ κατέχον τὴν νῆσον, καὶ γέγονε στρατηγικὴ ἐπαρχία κατ' αὐτὴν. Cum autem ultimus rex Ptolemæus, patruus Cleopatraz, quæ nostrâ ætate regnum gessit, videretur iniquè agere, & ingratus erga benè meritos esse, ille quidem dejectus est, Romani verò insulam occupaverunt, & provinciam pratoriam effecerunt. Non capio, quæ Joannes Tzetzes, de Lebunii adventu in hanc insulam, ex oraculo quodam Sibyllino dicit, Var. Hist. Chil. VII. cap. cxliij pag. 383. Neque illud, quod de Cilicis adventu, in sequentibus statim versibus,*

Περὶ τῆς Κίλικος, &c.

Versus illi duo Sibyllæ, exstant hodiè inter Oracula Sibyllina, lib. IV. pag. 292. ac citantur à Strabone, pag. 53 & 536. Apparet autem, Cilicem, quem dicit Tzetzes, Pyramum, Ciliciæ flumen, designare: per quod ait, alluvionem etiam Cypro accessuram. atque sic interpretatur etiam Strabo, pag. 536. Verùm, de Lebunio, non me, aut Tzetzen, explicare satis possum. quia autem de alluvione ait, pro ὁ λεβένιος, legendum arbitror, ἀλευβίων τις, *alluvio quædam*. Nam posterioris ævi Jureconsultis Græcis Ἀλεβίων dicebatur, quæ *Alluvio* Latinis Glossæ Basilicorum. Ἀλεβίων, αὐτοκλυ-

περίπλουςιν. Iterum. Ἀλγεσίων, ἢ περὶ σκλυσιν, ἢ περὶ χωσιν ἔστι πταμῆ. Mihi quidem sic videtur: si quis melius divinaverit, eum non invitus sequar. Sed Sibyllæ vaticinium, de alluvione istâ, necdum impletum: uti nec de inundatione alterum, quod refertur Oraculorum lib. IV. pag. 295. Et lib. VII. pag. 348.

C A P. XIX.

Redacta est in potestatem Romanorum, ob neglectam liberationem Clodii, à piratis Cilicum capti: sive, ut verius alii tradunt, propter ejus insulæ opes, & Romani populi inopiam. Missus autem in rem istam Marcus Cato: comite expeditionis Minatio Rufus, qui in scripta eam retulit. Cato verò, dum omnia vendit, statuae Zenonis parcat. Facta autem est insula prætoria: missusque eò questor fuit, jure prætorio: primusque, Cajus Sextilius Rufus.

Ac sic tandem in Romanorum potestatem Cyprus venit: causâ, quam in genere exponit Strabo in citatis antè verbis: & mox specialem addit, ob neglectum Claudium Pulcrum, cùm in piratas Cilices incidisset. *Μάλιστα δ' αὖτις ἔσ' ὁλέθρα κατέστη τῷ βασιλεῖ Πύπλῳ Κλαύδιῳ Πάλλεσσι. ἐμπεισὼν γὰρ εἰς τὰ ληστῆρα τῶν Κιλικίων, ἀκμαζόντων τότε, λύττον αἰτνόμενος, ἐπέστειλε τῷ βασιλεῖ δειόμενος πέμψαι, καὶ εὐσάδῃ αὐτόν. ὁ δ' ἐπέμψεν μὲν, μικρόν τι τελέως ὥστε καὶ τοὺς ληστὰς αἰδεσθῆναι λαβεῖν, ἀλλὰ ἀναπέμψαι πάλιν, τὸ δ' ἄνδρ' αὐτῶν ἀπολύσας. Σωθεὶς δ' ἐκείνῳ, ἀπεμνημόνευσεν ἀμφοτέροις τὴν χάριν. καὶ ἡρόμενος δὴμαρχῷ, ἔλαυσε ποσὸν, ὥστε ἐπέμψῃ Μάρκῳ Κάτωνι, ἀφαιρεσόμενος τὴν δόρυ καὶ τὸν Κύπρον τὴν κατέχοντα. Maxima autem perniciiei causa regi fuit Publius Claudius Pulcher. is enim, cùm in piratas Cilicas, qui tum florebant, incidisset, atque pretium redimendi posceretur, misit ad regem, petens, ut se liberaret. atque ille misit quidem, sed exiguum omnino, ut piratas quoque puderet id accipere. itaque id remittebant, illum verò sine pretio dimittebant. qui cùm domum incolumis reversus esset, referendæ utrisque gratiæ memor fuit: ac, tribunus plebis factus, tantum valuit, ut Marcus*

Cato

Cato mitteretur, ut adimeret principatum Cypri possidenti. Meminit etiam Dion Cassius, lib. XXXVIII, & XXXIX. Breviter, & ut in Epitome, Xiphilinus. καὶ ἡ κύπρος ἡ νῆσος, ἡ Πτολεμαίᾳ δὲ χῆς ἔσται, τότε πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ρωμαίων ἐγένετο δυναστεία. Cyprus insula, quæ tum suberat principatui Ptolemæi, in Romani populi tum primum potestatem venit. Factum autem id Olymp. CLXXIX. anno I: id est, anno urbis conditæ Iocxcvi. Ac vindictam contumeliæ privatæ Clodius quidem prætexebat, sed reverâ, admodum egenus tunc, Romanus populus, Cypri opibus inhiabat. Sextus Rufus, in Breviario. Cyprus, famosa divitiis, paupertatem populi Romani, ut occuparetur, sollicitavit. Eam rex fœderatus Ptolemæus regebat: sed tanta fuit penuria ærarii Romani, & tam ingens fama opum Cypriarum, ut, lege latâ, per Publium Clodium, tribunum plebis, Cyprus confiscari juberetur. Quo accepto nuntio, rex Cyprius venenum sumpsit, quo vitam prius, quàm divitias, amitteret. Cato Cyprias opes Romam navibus advexit: ita ut jus ejus insulæ avariùs magis, quàm justius, simus adsequuti. Vellius, nec vindictam Clodii, neque populi Romani avaritiam, nobis memorat, lib. II. De Cypro devictâ, nullis assignanda gloria est. quippe senatus consulto, ministerio Catonis, regis morte, quam ille conscientiam acciverat, facta provincia est. Sed Florus non tacet, lib. III. cap. ix. Aderat fatum insularum. Igitur & Cyprus recepta sine bello. Insulam, veteribus divitiis abundantem, & ob hoc Veneri sacram, Ptolemæus regebat. & divitiarum tanta fama erat, nec falso, ut victor gentium populus, & donare regna consuetus, P. Clodio, tribuno plebis, duce, socii vivique regis confiscationem mandaverit. Et ille quidem, ad rei famam, veneno fata præcepit: ceterum Porcius Cato Cyprias opes Liburnis per Tiberinum ostium invexit. quæ res latius populi Romani ærarium, quàm ullus triumphus, implevit. Itaque ad redigendam in potestatem missus Cato: ut tradit Strabo, extremo lib. XIV; Velleius, lib. II; Plutarchus, in Catone Minore; Florus, lib. III. cap. ix. Cicero, ad Familiares, lib. XV. epist. iv. Valerius Maximus, lib. IV. cap. iij. Jornandes, De Regh. Success. Indicatque paucis verbis id Lucanus, lib. III.

Victo-

Victorique dedit Minoia Creta Metello,

Quod Cato longinquâ vexit super æquora Cypro.

Et Seneca, in Consolatione ad Marciam. *Marcum Catonem, si à Cypro, & hæreditatis regiæ dispensatione, redeuntem mare devorasset, vel cum illâ pecuniâ, quam afferebat civili bello stipendium, nonne illo benè actum foret?* In hac expeditione comes Catoni Minatius Rufus fuit, qui descripsit. Valerius Maximus, de hac agens, lib. IV. cap. iij. *Atque id Minatius Rufus, Cypriacæ expeditionis fidus comes, scriptis suis significat.* Dum verò in vendendis opibus Cypriis occupatur Cato, statuæ Zenonis parcit, ceu philosophi philosophus. Plinius, lib. XXXIV. cap. viij. *Non ære captus, nec arte, unam solummodò Zenonis statuam Cypriâ in expeditione non vendidit Cato, sed quia Philosophi erat.* In hunc modum autem subjugata Cyprus, facta est provincia prætorial. Strabo, de re istâ loquens. καὶ γέρονε στρατηγικὴ ἐπαρχία. *Et facta est provincia prætorial.* Et paulo pòst. ἐξ οὗκείνης δ' ἐγένετο ἐπαρχία ἡ νῦν ἐστίν, στρατηγικὴ. *Ex eo verò insula hac, ut est nunc etiam, facta est provincia prætorial.* Et in fine XVII, inter decem prætorias, nonam dicit. Missus itaque quæstor illuc jure prætorio. Vellejus, lib. II. *Publius Clodius in senatu, sub honorificentissimo ministerii titulo, Marcum Catonem à republicâ relegavit. quippe legem tulit, ut is quæstorius cum jure prætorio, adjecto etiam quæstore, mitteretur in insulam Cyprum, ad spoliandum regno Ptolemæum, omnibus morum vitiis eam contumeliam meritum.* Aurelius Victor, de Viris Illustr. in Catone prætorio. *Quæstor in Cyprum missus, ad vehendam ex Ptolemæi hereditate pecuniâ, cum summâ eam fide perduxit.* Lucanus, lib VIII.

E latebris pavidus decurrit ad æquora Cordus.

Quæstor ab Idalio Cinyréæ littore Cypri

Infustus Magni fuerat comes. —

Julianus Antecessor, De quæstoribus, sive præfectis insularum, Nov. XXXVIII. *Subjecit autem ei & quinque provincias: id est, Scythiam, & Mæsam, & Cariam, & omnes Cycladas insulas, & Cyprum totam.* Inscriptiones quædam antiquæ, Operis Gruteriani, paggg. ccccxij. cccclxvij. cccxcij.

S

Q. PRO.

Id est: *Quæstor provinciae C.*

Inde prætor apud Appianum dicitur, De bell. civil. lib. V. καὶ Σεραπίωνα, τὸ ἐν Κύπρῳ στρατηγὸν, αὐτῆς, συμμαχήσαντι Κασιῶ, Τυρίων οὐκ ἐκέλευ, ἐκέλευσε δὲ τὸν Τυρίαν ἐκδέναι τῇ Κλεοπάτρῃ. *Et Serapionem, ejus in Cypro prætorem, quod suppeticas Cassio tulisset, Tyriis supplicem, Tyrios dedere Cleopatræ jussit.* Ac primus quidem missus illuc quæstor fuit C. Sextilius Rufus. Cicero, ad Famil. lib. XIII. epist. xlvij. Quæ ad illum est. *Omnes tibi commendo Cyprios, sed magis Paphios: quibus tu quæcunque commodâris, erunt mihi gratissima. Eoque facio libentiùs, ut eos tibi commendem, quod & tuæ laudi, cujus ego fautor sum, conducere arbitror, cum primus in eam insulam quæstor veneris, ea te instituere, quæ sequantur alii.*

C A P. XX.

Julius Cæsar, eam donat Arsinoæ, & Ptolemæo juniori: Antonius etiâ: qui deinde, illâ occisâ, in Cleopatram transfertur. Arsinoæ in illâ prætor, ab Antonio cum hac ipsâ interfectus. Augustus, donatione rescissâ, populo donat: ex quo tempore mitti huc proconsul cæpit. Terræ motu variè concutitur, atque urbes multas perdit.

Cùm sic Cyprus in Romanorum potestatem pervenisset, Julius Cæsar, rerum potitus, ut Ægyptum Ptolemæo seniori, & Cleopatrar, ita eam Arsinoæ, & Ptolemæo juniori, est largitus. Dion Cassius, lib. XLII. καὶ τῇ Ἀρσινόῃ, τῷ τε Πτολεμαίῳ τῷ νεωτέρῳ, πῶς ἀδελφοῖς σφῶν, πλὴν Κύπρον (ὁ Καῖσαρ) ἐχαρίσατο. *Et Arsinoæ, ac Ptolemæo juniori, eorum germanis, Cyprum (Cæsar) dedit.* Eo mox è vivis sublato, donavit etiam Antonius eidem: & post illam, ut videtur, interfectam, sorori Cleopatrar, quam impensè adamabat. Strabo, lib. XIV. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον τὸ μετὰ τὸν Ἀντωνίου Κλεοπάτρα, ἢ τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς Ἀρσινῇ, (πλὴν Κύπρον) παρέδωκε. *Exiguo interjecto tempore, Antonius Cleopatrar, & sorori ejus Arsinoæ, (Cyprum) tradidit.* Itaque prætorem quoque, velut in prætoriâ provinciâ, illic habuit Arsinoë: quem Antonius, uti & Arsi-

Arfinoën ipsam, in Cleopatraræ suæ gratiam, interfecit. Clarè dicet Appianus, Bell. Civil. lib. V. Εὐθύς ἂν Ἀντωνίῳ μὲν ἢ πᾶσι ἅπασιν πῶς ἐπιμέλεια ἀφρόα ἡμιβλύνετο. Κλεοπάτρα δ' ὅ, ἡ περὶ αἰτίαι, ἐγένετο; ἡ διακριδὸν ἐν πᾶσι τ' ὁσίῳν ἢ δικαίων' ἐπὶ ἢ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἀρτίου, ἡκὲν ἔσαν ἐν Μιλήτῳ τῆς Ἀδριατικῆς Ἀρπιδίῳ, πέμψας ὁ Ἀντώνιος ἀνέλε' ἢ Σεραπίωνα, τὸν ἐν Κύπρῳ στρατηγὸν αὐτῆς, συμμαχήσαντα Κασσίῳ, Τυρίαν ὄντι ἐκέλευ, ἐκέλευσε δὲ Τυρίαν ἐκδῆναι τῇ Κλεοπάτρῃ. *Mostrò verò Antonio remittebatur viri circa res omnes industria: quicquid verò imperabat Cleopatra, id fiebat, nullo jam respectu juris aut divini, aut humani: quandoquidem & Arfinoën, sororem ejus Miletì in templo Dianæ Leucophrynes supplicem, Antonius missis percussoribus sustulit: & Serapionem, ejus in Cypro prætorem, quia Cassium adjuvisset, Tyri supplicem, Tyrios jussit Cleopatræ dedere. Cleopatraræ verò donatam ab Antonio Cyprum, tradit etiam Plutarchus, in ejus Vitâ. Sed Augustus, sublato è medio Antonio, rescidit donationem, atque sibi vindicavit: ac deinde populo Romano reddidit; ita ut proconsul illuc, pro prætore, aut prætorio cum jure quæstore, mitteretur. Dion Cassius, lib. LIV. Τότε δ' ἂν ἢ τὴν Κύπρον, ἢ τὴν Γαλιλίαν τὴν Ναρβωνήσιαν, ἀπέδωκε τῷ δήμῳ, ὡς μηδὲν τῶν ὁπλῶν αὐτῇ δεομένης: ἢ ἕως αἰσχύναται ἢ εἰς ἐκείνην τῇ ἔθνη πέμψας ἤρξαντο. Eo tempore Cyprum, ac Galliam Narbonensem, quia nihil armis suis indigerent, populo dedit: atque ita proconsules quoque ad istas gentes mitti cœperunt. Inscriptio Vetus Gruteriana, p. ccclx. PROCONSULE PROVINCIAM CYPRUM OBTINUIT. Itaque & proconsulis mentio sub Tiberii imperio, apud D. Lucam, Act. cap. xij. Εὐεθὲν τ' ἀπέπελυσεν εἰς τὴν Κύπρον. ἢ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγελλον τὸν λόγον τῷ θεῷ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν Ἰουδαίων. εἶχον δ' ἢ Ἰωάννην ὑποφύετον, διελθόντες δ' τὴν νῆσον ἄχρη Πάφῳ, εὐρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ᾧ ὄνομα Βαρῆσος: ὃς ὡς συν τῷ ἀνθυπάτῳ, Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Et illinc abnavigârunt Cyprum. Quumque devenissent Salamina, annuntiârunt sermonem dei in synagogis Judæorum: habebant autem & Joannem ministrum. Et peragratâ insulâ Paphum usque, invenerunt quendam magum pseudoprophetam Judæum, cui nomen Bariesus: qui erat cum proconsule, Sergio Paulo, viro prudente. Sub eodem illo Augusto,*

S 2

gra-

graves terræ motus passa est; plurimæque civitates eo ipso perierunt. Eusebius, in XXVII illius anno. *In Cypro plurimæ civitatum partes terræ motu conciderunt.* Quæ totidem verbis transcribere Abbas Urspergensis, & Marianus Scotus. Et Paphum, antea collapsam, instauraverat Augustus: sicut dixi, cum de illâ urbe agerem, lib. I. cap. xvij. Quin & plures eam variè infestârunt. Seneca, de hâc re agens, Epist. XCI. *Cyprum quoties vastavit hæc clades?* Et Nat. Quæst. lib. VI. cap. xxvj. *Cyprum ambit altum mare, & agitur.* Gregorius Nyssenus, contra fatum. καὶ τί χρὴ καὶ ἐκαστὴν Κυπρίαν, καὶ Πισίδαν, καὶ Ἀχαιοὺς ἐν οἷς πολλὰ τὸ λεγόμενων ἐστὶ τεκμήρια. ἀλλ' ὅ χαρὲν τῶν εἰρημένων ἐμνήσθμεν, ὅτι πάντα τὰ ποιεῖται, γῆς ἐστὶ πάτη. *Quid sigillatim dicere opus est Cyprios & Pisidas, & Achivos: apud quos harum rerum multa sunt indicia. verum, cujus gratiâ mentionem earum fecimus, id dicam, omnia talia, terræ esse affectiones.* Loquitur autem de terræ motibus. Meminere etiam Sibyllina Oracula, lib. III. & IV. Ac rursus alio terræ motu concutitur, Vespasiani anno IX. cum tres urbes conciderunt. Eusebius, Hieronymo interprete, nam in Græco ea textu interciderunt, Chron. lib. II. *Tres civitates Cypri terræ motu ceciderunt.* Paulus Diaconus, Hist. Misc. lib. IX. *Nono autem anno imperii ejus, (Vespasiani,) tres civitates Cypri terræ motu corruerunt.* Hermannus Contractus, in eodem ejus anno. *Terræ motus tres civitates Cypri subvertit.* Vide etiam Marianum Scotum, Chron. lib. II. æt. vj. Othonem Frisingensem, lib. III. cap. xix.

C A P. XXI.

Tito imperante, mons exardens, ingens detrimentum dedit. Sub Trajano, à Judæis pessimè exagitata est: Antiochiæ suberat, & ab ejus duce prætorem ascripibat. Constantinus Magnus primo prætorii præfecto eam subjecit: ac sub eo, Calocerus occupavit. Sub Constante, invasit Mabias; sub Heraclio, Abubachar: & in hâc re error Constantini Porphyrogenetæ indicatus. Justinianus Rhinotmetus, ejus tributum cum Abimelecho divisit: posteaque Cyprios, migrare jussos, graviter afflixit. Sub Constantino

Copro-

Copronymo, Ubalid eos in Syriam transfert: & Aaron, sub Nicephoro Generali, itidem vastat. Basilius Macedo, recuperatis redigitque in formam thematis: moxque iterum amittit. Erat autem sub consulari, comiteque orientis. A Nicephoro Phoca recuperatur.

Anno Titi primo, mons quidam, incendio ejecto, vicinis agris, urbibusque, ingens detrimentum dedit. Marianus Scotus, in Titi rebus. Chron. lib. II. æt. vj. *Mons Cypri, ruptus in vertice, tantum ex se jecit incendium, ut regiones vicinas, & urbes, cum hominibus exureret.* Sub finem Trajani, à Judæis pessimè habita est; & occisi ad dúcenta quadraginta millia tunc Cypriorum: quâ de causâ postea prohibiti insula: ac, si tempestate acti appellerent, occidebantur. Xiphilinus, in ejus Imperatoris rebus. Πολλὰ ἔδρασαν (οἱ Ἰσδαῖοι) ὁμοία καὶ ἐν τῇ Κύπρῳ, ἡγεμένῃ σφίσιν Ἀρτεμίων. καὶ ἀπώλοντο καὶ καὶ μυριάδες πένταρες καὶ ἑκατο. καὶ διὰ τὰς ἔδρας Ἰσδαῖοι ὑπεβήναι αὐτῆς ἔξεσιν, ἀλλὰ καὶ ἀνέμῳ ὡς βιασθεὶς εἰς τὴν νῆσον ἐμπέση, θανάτῳ. *Multa perpetrabant (Judæi) similia etiam in Cypro, duce Artemione: ac periere illic ducenta quadraginta millia. Ideoque nulli Judæo in Cyprum venire licet: ac, si tempestate actus quis appellat, interficitur.* Sanè Salamis tunc excisa: ut ostendi, cum de eâ urbe agerem, lib. I. cap. xxij. Antiochiæ duci suberat; isque prætorem huc mittebat, qui præesset. Balsamon, in Synodi Ephesinæ Can. VIII. πρὸ τοῦ ἀποξενωθῆναι τὴν βασιλείαν τῆς Ῥωμαίων ἐκ τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας, δὲ ἐν αὐτῇ τῇ βασιλείᾳ ἐπέμπετο, καὶ ἐτὶ στρατηγὸν εἰς Κύπρον ἀπέστειλεν, ὡς ὑποκειμένῳ τῇ Ἀντιοχείᾳ. *Antequam Romanorum Imperium à magnâ Antiochiâ alienatum esset, dux in eam ab Imperatore mittebatur: & is prætorem mittebat in Cyprum, tanquam Antiochiæ subiectam.* Constantinus Magnus, constitutis quatuor prætorii præfectis, cum iisdem suas cuique regiones assignaret, primo Cyprum demandavit; ut videre est apud Zosimum, lib. II. & Anonymum, in Notitiâ Imperii, cap. I. Sicut autem sub Trajano invasere Judæi, ita sub hoc Constantino Calocerus. Aurelius Victor, in rebus ejus. *Quorum cum natu grandior, incertum quâ causâ, patris judicio occidisset, repente Calocerus, magister pecoris camelorum, Cyprum insulam specie regni demens capessiverat.*

rat. Cedrenus, in Constantini anno XXIX. καλόκαιρος δ', ἐν κύ-
 πρῳ τυραννήσας, ἐν τὰρσῳ τῇ κιλικίᾳ ὑπὸ δαλματῆος ζῶν κατεκαίετο.
Calocarus, qui in Cypro tyrannum egerat, Tarfi in Cilicia à Dal-
matio vivus exurit. Inde sub Constante, anno ejus septimo,
 invasit Maubias, sive Mabijs, ac totam vastavit. Paulus Diaconus
 Hist. Misc. lib. XIX. *Anno septimo imperii Constantis, exercitum*
movit Maubias per mare adversus Cyprum. Habebat autem scaphas
mille septingentas; & cepit Constantiam, cum insulâ totâ: cum ve-
rò hanc cepisset, exterminavit. Constantinus, De Administ. Imp.
 cap. xx. Τὰς στρατηγὸς χρηματίζῃ μαβίας· ὁ ὠδύνας τῆς κελύων
 πόδος, καὶ περήσας κύπρον πῶς νῆσον, καὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς. *Ejus mi-*
litia præfectus celebratur Mabijs: qui colossum Rhodi demolitus est,
& Cyprum insulam, ejusque urbes universas, devastavit. Sub He-
 raclio, occupavit Abubachar, cujus filia etiam sepulcrum ibi com-
 monstratur. Constantinus Them. Orient. cap. xv. Τῶν χρόνων ὃν ὠδύ-
 δραμόντος, καὶ τῶν Ῥωμαίων ὁπλῶν κακωθέντων ἐξ ἀμελείας, ἐκράτη-
 σεν αὐτῆς οἱ Σαρακενοὶ, ὅτι τῇ βασιλείᾳ Ἡρακλείου καὶ πρώτου ἐν
 αὐτῇ διαπεράσας Ἀββαχάρ, ὃ καὶ τῇ θυγατρὶ τῇ Φαί-
 νετι, ταύτης ἐκράτησεν. *Lapsu verò temporis, enervatis per negligenti-*
am armis Romanorum, in Saracenorum potestatem venit, sub He-
raclio imperatore. Ac primus quidem Abubacharus, cujus etiam fi-
lia sepulcrum ibi demonstratur, cum in eam trajecisset, in potesta-
tem suam redegit. Sed in eo illic fallitur, quod Abubacharum dicat
 primum eam occupasse; cum, Mabijs multo antè id fecisse, jam
 ostenderim: & ipse quoque id testetur, in citatis verbis. Justinia-
 nus Rhinotmetus, sub initium principatus, pace initâ cum Abime-
 lecho Arabe, dimidium tributis ejus huic concessit. Paulus Diaco-
 nus, Hist. Misc. lib. XIX. *Hoc anno mittit Abimelech ad Justinia-*
num confirmare pacem: & convenit inter eos hujusmodi pax, ut
scilicet deponeret Imperator Mardaitarum agmen, à Libano, &
prohiberet excursiones eorum: & Abimelech Romanis tribueret per
singulos dies numismata mille, & equum, & servum: & ut habe-
rent commune per æqualitatem tributa Cypri, Armenia, ac Iberia.
 Sed ejusdem anno sexto, cum is, ruptâ cum Abimelecho pace,
 emigrare Cyprios vellet, atque ipsi id niterentur, miserè pars
 magna

magna periit. Idem Paulus, non multo post. Anno sexto imperii sui Justinianus pacem, quam ad Abimelech habuit, ex amentia, dissolvit. etenim Cypriorum insulae populum irrationabiliter voluit transmigrare. Multitudo vero Cypriorum, dum transire nitetur, submersa est, & ex languore peribat: reliqui vero, in Cyprum reversi sunt. Sub Constantino Copronymo, anno ejus secundo, Vhalid, Arabum princeps, eos in Syriam transtulit. Paulus Diaconus, in ejus rebus, Hist. Misc. lib. XXII. Eodem anno, (secundo) Vhalid Cyprios in Syriam transtulit. Imperante Nicephoro Generali, anno ejus quarto, Aaron, dux Arabum, itidem vastat. Paulus Diaconus, Hist. Misc. lib. XXIV. Anno quarto imperii Nicephori Aaron misit iterum, & Thebasan recepit: misoque stolo in Cyprum, ecclesias destruxit, Cyprios emigravit: & multo excidio facto, pacem dissolvit. Basilus Macedo recepit, & in thematis formam redegit, tenuitque annos septem: post quos rursus Saraceni invasere. Idem ille Constantinus, in eodem isto Themate. ὁ δὲ αὐτοδύμιος καὶ πατριάρχης ἐν βασιλεύσει, ὁ ἐμὸς πάππας, βασιλεὺς, εἰς θέματα ἔλαυν ταύτην κατέστησε. καὶ διεπέρασεν ἐν αὐτῇ Ἀλέξιον, στρατηγὸν ἐκείνον τὸν πατριάρχην, τὸν γένος Ἀρμένιον· ὃς καὶ ἐπεκράτησεν αὐτῆς χρόνους ἐπὶ αὐτῷ. πάλιν δὲ ἀφῆρέθη ὑπὸ τοῦ Σαρακενῶν καὶ ταύτην φορολογῶν, ὡς πρὶν τὸν πατριάρχην. Celeberrimus vero, & decantatissimus inter Imperatores, avus meus, Basilus, in thematis redegit formam. misitque in eam Alexium, celebrem illum militiae ducem, genere Armenium: isque eam tenuit, per annos septem. Rursus vero erepta est à Saracenis: quibus & tributum pendit, sicut antea. Præerat vero, ut hoc quoque per occasionem dicam, cum Romani Imperatores possiderent, posterioribus temporibus, consularis: ut videre est ibidem apud Constantinum eundem, themate citato; & in Notitiâ Imperii, cap. I. Etiam sub dispositione comitis Orientis memoratur in Notitiâ eadem, cap. civ. Nicephorus Phocas, recuperavit. Zonaras, in ejus rebus, Annal. III. καὶ τὸ Κύπρον δὲ ἀπὸ τῶν Ἀραβικῶν καὶ πατριάρχης, δι' αὐτοῦ τὸν Ῥωμαίων δέχεται πάλιν. Etiam Cyprum, ab Agarenis occupatam, per ipsum Romanum imperium acquisivit. Joannes Curopalates, in Comp. Hist. Omnem etiam insulam Cyprum in Romanorum potestatem redegit, inde expulsis Agarenis per Nicephorum patricium, & prætorem Chalcizem.

CAP.

C A P. XXII.

Sub Constantino Monomacho, deficit, duce Theophilo Erotico, & recipitur. Sub Alexio Comneno, turbat Caryces, sed reprimuntur. Sub Isacio Angelo, vexat graviter Isacius Comnenus, qui compefcitur à Richardo, Angliæ rege: atque is Guidoni Lufiniano donat, Hierofolymorum regi. In hujus dum familiâ manet, capitur à Sultano Ægypti rex, & libertati redditur ita, ut tributarius effet. Tandem in Vencorum venit potestatem, quibus Turcæ denique eripuerunt.

A Nicephori Phocæ tempore, sub Romano imperio manfit ufque ad Constantinum Monomachum: sub eo verò, & defecit, duce Theophilo Erotico, & recepta est fine morâ. Zonaras, in ejus rebus, Annal. III. Ἡ ἀλλή δ' αὖθις ἐνεκίνητο τυραννίς, ἥς ἡ ἐργάτης Θεόφιλος ὁ Ἐρωτικός ὡς πρὸς τὸ δώπερον Μιχαήλ, τὸ ἔργον ἀδελφιδῆν, μαθὼν, καὶ ὡς γυναιξίν η βασιλεία πεπίσδυται, οὗτοῦ κυπρίους ὑπελθὼν, (τέτων γὰρ ἐτυχον ἄρχων τότε,) δόξασι δὲ πρὸς αὐτὸν. ὁ μὲν ποτε τερβῆς τῷ μονομάχῳ ἐδέξατο πρὸς τὴν τέτα κατὰίρεσιν. ὅλον γὰρ εἶλας, δι' αὐτὸν τὸ ἔρωτικόν ἐχειρώσατο, καὶ τὴν νῆσον ῥᾶον εἰς δεσλείαν ὑπεράγατο. Verum alia tyrannis est exorta, cujus auctor Theophilus Eroticus. Is, cum secundi Michaelis, qui primi nepos erat, exitum, & mulieribus creditum Imperium cognovisset, Cypriis, quibus tum præfectus erat, arte sibi conciliatis, deficit. Sed Monomacho, ad tollendum e medio eum, nullâ morâ opus fuit: quippe cum misisset classem, hæc Eroticum superavit, facilèque insulam in potestatem redegit. Postea turbata sub Alexio Comneno à Caryce. Michael Glycas, sive is est Theodorus Metochites, Hist. lib. IV. τόπῳ καὶ ἡ κύπρος, σὺν αὐτῇ καὶ κρήτῃ, δόξασι μὲν ἐνόησαν. ἀλλὰ πάλιν ἡ, τῇ βασιλεύσει ἐπαναστάζοντα. ἐν τῇ μὲν τῇ κύπρῳ ἔκκαρυκα, ἐν δὲ τῇ κρήτῃ ἔραϊφομάτη ἀνταγαντο. Tunc & Cyprus, & Creta, defectionem quidem cogitarunt, sed celeriter urbi Imperanti conservatae sunt: cum in Cypro quidem se Caryces, in Cretâ verò se Rhapsommates opponeret. Sub Isacio Angelo, tyrannidem in eâ exercet Isacius Comnenus, Nicetas Choniates in Isacii Angeli rebus, lib. I. ἐν τῇ ἐκ κομνηνῶν Ἰσακίᾳ.

Ἰσακίης καὶ τυραννίδοντος τῆς Κύπρου, καὶ μήτε χρημάτων ὑποχέουσιν ἀπο-
 χέουσι ταύτης περιττεμένους, μήτ' ὑποκλινομένους τῷ βασιλεῖ, ἔτι μὲν τὰ
 δεινὰ μεταλλάσσοντες, ὅσοι ἐκακέρχοντες τῶν Κυπρίων, αἰεὶ καινοτέρας καλᾶς
 ὀππνοῶν, ἔγνω κατ' αὐτὰς ὅλον καταρτύνειν ὁ βασιλεὺς. *Isacio Comneno*
Cyprum adhuc tyrannicè tenente, à quâ neque pecunie pollicitationi-
bus, neque Imperatoris reverentiâ abstrahabatur, neque de crudeli-
tate in Cyprios quicquam remittente, sed subinde novas pœnas exco-
gitante, classẽ contra eum mittere Imperator statuebat. Sed cona-
tus frustra erat, ut apparet ex sequentibus apud hunc Nicetam ver-
bis: quæ, qui volet, illic videat. Quod verò præstare Angelus
Imperator non valebat, mox rex Angliæ effecit: isque, Cypro
occupatâ, conjicit in vincula, primùm hunc tyrannum, inde pro
mancipio donat cuidam suo populari: moxque insulam regi Hiero-
solymorum liberaliter largitur. Idem Nicetas, in ejusdem Angeli
gestis, extremo lib. II. ὁ δὲ γὰρ τῶν Ἰγγλίων ῥῆξ ἐν τῇ ἀναγωγῇ κατὰ
εἰς Κύπρον, αὐτῆς τε ἐκράτησε, καὶ τὴν ταύτης τύραννον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν,
ἀπάνθρωπον καὶ δυσμελικτὸν ὀλοφύοντα, Ἰσαάκιον τὸν Κομνηνὸν, συλλαβὼν,
τὸ μὲν πρῶτον εἶχεν ἐν δεσμοῖς, μικρῷ δ' ὕστερον ἐκείθεν ἐκτοπίσας τὸν ἀλιτή-
ρον, ὅσοι καὶ ἀνδράποδον πνί τὸ ὁμογλώττων ἀπεχαρίσαστο. καὶ αὐτὸς μὲν, εἰς
Παλαιστίναν κατέπλευσεν ἐν ᾗ τῇ Κύπρῳ καταλείψας στρατόμα, ὡς οἰ-
κείας ἦδη τῆς νῆος ἀντιπιεῖτο. καὶ σέλλων εἰς τὴν νῆσον νῆας φορτωγὰς, πρὸς
πρὸς τὸ ζῆν ἐκείθεν ἐφορολόγη. ἐν ᾗ τῷ μεδίεσθαι τῆς Παλαιστίνης, ὡς σφε-
τέρων ἐδωρήσαστο χώραν τὴν Κύπρον τῷ τῆς Ἱεροσολύμων ἡγήτορι ῥῆγι, ἵνα
τὰς οἰκείας ποιοῖτο διατεμβάς ἐκείσε, ἐκεχειρίαν ἄγων ἐκ τῆς πολέμων,
οἷα τὴν οἰκείαν ἀρχὴν ἀποβαλόμενος, καὶ κατὰρχη τῆς Κυπρίων, ὡς ὑπὸ
ἐκείνης τῷ κυριακῷ προσκληρωθείσης μνήμας, καὶ σωαφθείσης τοῖς τῆς Πα-
λαιστίνης ὀλέμασι. Cæterùm Anglorum rex in illo itinere Cyprum oc-
cupavit, ejusque tyrannum, ac potius inhumanum, et implacabi-
lem, perditorem, Isaacium Comnenum, principiò in vincula conje-
cit, et paulo post hominem nefarium inde abductum cuidam suo popu-
lari pro mancipio donavit. Sed, cùm in Palæstinam navigaret, re-
lictò in Cypro præsidio, insulam sibi velut propriam vindicavit: na-
vibusque onerariis ἐδωρησας, necessaria inde afferenda curabat. Cùm
verò ex Palæstinâ discederet, Cyprum, tanquam suam regionem Hiero-
solymorum regi donavit: ut, qui regnum ipse suum amisisset, ibi
sedem

sedem suam figeret, inducias à bellis habens: tum & Cypro imperaret, ut sepulcro à se dominico attributa, & annexa finibus terræ Palæstinæ. Erat autem ist rex Richardus I. Matthæus Westmonasteriensis, in rebus anni cIo cxcI. Rex Richardus Cyprum sibi subjugavit. Robertus de Monte, in Appendice Sigeberti. Rex autem Richardus, vir insignis probitate, Cyprum insulam armis intravit, & acquisivit Videndus quoque Rogerus ab Hoveden, in Annal. Parte Post. in Richardi I rebus. Factum id autem, ut apparet ex Westmonasteriensi, anni cIo cxcI. moxque proximè insequuto, cIo cxcII, donat ille regi Hierosolymitano, ubi dixi. Atque ille erat Guido Lusitanus. Rogerus de Hoveden, libro citato. Rex Angliæ dedit in excambium regi Guidoni insulam de Cypre, in vitâ suâ tenendam. Ejusque posterii diu post hæc tenuerunt. Anno cIo ccccxxviii Sultanus Ægypti suam in potestatem redegit: & captivum prius regem, mox restituit, magno pretio libertatis persoluto, ac tributarium esse jussit. Hinc, fortunam experta variam, in Venetorum potestatem tandem venit, circa annum cIo cccclxxx: quibus, post annorum circiter nonaginta principatum, Turcæ demum eripuerunt, anno cIo cIo lxxi. Vide fusè memorantem hæc Joannem Gobellinum, in Comment. Pii II. Lib. VII. Æneam Sylvium, in Historiâ rerum gestarum, cap. xcviij. Leunclaviûm, Hist. Musulm. Lib. XIV. Et imprimis virum eximium, Jacobum Augustum Thuanum, Hist. Lib. XLIX.

C A P. XXIII.

Cypriorum in mari potentia: Colonia in Macedonia, & agro Cumano. Virgines corpore dotem quærebant, ex Veneris instituto: ac jam nuptæ, semel in vitâ, in Veneris instituto: ac jam nuptæ, semel in vitâ, in Veneris templum abeuntes, viro externo copiam sui faciebant. Corruptæ etiam quæ essent, huc ad mercatum advehebantur. Invenere cercurum; In luctâ, admodum rudes erant: unde proverbium, Κυπελα πάλιν. Quomodo aliquos devoverint. Quidam diadema gestabant, κίτλας dictum; unde & ipsi κίτλας appellabantur. Variarum æ-
slum

*stium texturâ excellebant : in quâ eminebant Acesas , Heliconque ,
Salaminii. Centauri etiam illic nati, è semine Bacchi. Magia Cypria ;
hominesque , Ophiogenes nuncupati.*

Miscella quædam caput mihi hoc implebunt. Potentia eorum ,
inprimis maxima fuit : adeoque imperium ejus aliquando te-
nuerunt ; Eustathius, in Dionysium. ὁλβιώτατοι ἢ νησιωτῶν οἱ Κύπριοι.
λέγονται δὲ ποτε θυλαττοῦ ἐλῆσαι καὶ εἶναι αὐτοί. Ditiſſimi verò inter
insulanos sunt Cyprii , ac dicuntur aliquamdiu imperium maris
tenuisse. Marianus Scotus, Chron. Lib. I. æt. IV. Sextò mare ob-
tinuerunt Cyprii etiam annis viginti tribus. Coloniam habuerunt in
Macedoniâ. Epiphanius, adversus Hæret. Lib. I. Tom. II. Ἀλλὰ
καὶ ἐν τῇ Μακεδονίᾳ τὸ γένος κατέκησε Κυπρίων. Verum etiam in Mace-
doniâ genus habitavit Cypriorum. Etiam in agro Cumano. Athe-
næus, lib. VI. τάττε γὰρ, ὡς εἴοικε, ἔσθλα ἡνὲς ἀποσπαδέντες,
ἐν τῇ Κυμαίᾳ κατέχον, ἐκ Κύπρου τὸ γένος ὄντες. Ex eâ classe, ut
videtur, quidam avulsi, Cumanum agrum occupârunt, è Cypro
oriundi. Virgines eorum corpore communicato dotem parabant.
Justinus, Lib. XVIII. Mos erat Cypriis, virgines ante nuptias sta-
tutis diebus, dotalem pecuniam quæsituras, in quæstum ad littus
maris mittere, pro reliquâ pudicitia libamenta Veneri soluturas.
Idque ex Veneris instituto factitasse, auctor nobis est Lactantius,
Lib. I. cap. xvij. Auctorque mulieribus in Cypro (Venus) fuit, uti
vulgò corpore quæstum facerent. Et hoc innuit Sextus Empiricus,
Pyrrh. Hypotyp. Lib. III. παρ' ἐνίοις ἢ αὐτῶν, αἱ κέρεαι, πρὸς τῶν
γαίμων πλὴν ποῖνα ἐξ ἐπιμήσεως συνάγασαι, γαμοῦνται. Quin etiam
apud quosdam ex ipsis, puellæ, ante nuptias comparatâ quæstu mere-
tricio dote, nubunt. Ac jam nuptæ, semel in vitâ, in Veneris tem-
plum abeuntes, viro se externo prostituebant. Herodotus, Lib. I.
ὁ δὲ δὴ αἰχρῶ τῶν νόμων ἐστὶ πῖσι Βαβυλωνίοισι, ὅδε. δὲ πᾶσαν γυναῖκα
Ἰπχωρίῳ, ἰσομήλῳ ἐς ἱερὸν Ἀφροδίτης, ἀπαξ ἐν τῇ ζῳῇ, μιχθῆναι ἀν-
δρὶ ξένῳ. ἐνιαχὶ ἢ καὶ τὸ Κύπρῳ ἐστὶ πρὸς ἀπλήσι τῶν νόμων. Est verò
Babyloniis lex, sanè fœdissima, ista. nempe omnes mulieres indi-
genas oportet, semel in vitâ, in templo Veneris sedentes, cum viro
externo rem habere. Alicubi verò etiam in Cypro similis huic lex est.

T 2

Quin

Quin corruptæ etiam huc fœminæ advehebantur, ad mercatum.
Inde ille apud Terentium, Adelph. Act. II. Sc. II.

emptæ mulieres

*Complures, & item hinc aliæ, quas porto Cyprum,
Nisi eò ad mercatum venio, damnum maximum est.*

Invenere autem cercurum. Plinius, lib. VII. cap. lvj. *Celocem* (in-
venerunt) *Rhodii*, *cercuron Cyprii*. Excellebant arte textoriâ: & in
eâ inter primos, Acefas, & Helicon filius, Salaminii. Huc transfer
loca Athenæi, & Eustathii, & superioris libri cap. xxij. In *luctâ*,
admodum rudes erant; unde proverbio, *κυπρία πάλη*, *Cypria lu-*
cta, pro *agresti*, & *ineptâ*, dicebatur. Hefychius. *κυπρία πάλη*,
ὡς ἐνιοὶ πάμμαχον καλεῖσιν. οἱ δὲ, ἄγροικον, καὶ ἀπάλαιστον, Ἀλὰ πὲρ οὗ-
τω Κύπρῳ ἀπὶ χνῶς παλαίειν. *Cypria lucta*, quam nonnulli *pammachon*
vocant: quidam verò, *agrestem* dicunt, & *palæstræ imperitam*:
quia in *Cypro* sine ullâ arte *luctantur*. Devoentes aliquem, hor-
deum cum sale ferebant. Idem Hefychius. *ἐὶς δὲ κυπρίων, πειρόν-*
των κελῆς μετ' ἀλός, καπαρῶδες ὕσιν. *Mos est Cypriorum, serentium*
hordeum & sale, quosdam *diris devovere*. Quidam inter eos, dia-
dema gestabant quod appellabatur *κίτταρος*: atque ipsi ex eo *κίτ-*
ταροι. Apud eundem Hefychium. *κίτταρος*, *Ἀλδήμα*, ὃ *Φερᾷσι κύ-*
πριοι: οἱ δὲ *Ἀλδήματα Φορᾶντες*, *κίτταροι* λέγονται. *Cittarus, diadema,*
quod gestant Cyprii: qui verò diadema illud gestant, Cittari dicun-
tur. Centauri illic nati, è semine à Baccho in terram projecto,
cùm potiri Venere, quam amabat, non posset. Nonnus, Dionys.
lib. V.

Ὅν πόσιν ἰμείρων ἐπεμήνατο Κυπρογενεῖν
Ἦν ποθέων ἀκίχηται γονὶ ἐσπείρειν ἀρχῆς,
Θερμὸν αἰωνίτων ἀντόστυον ἀφρόν ἐρώτων
Ἐνθεν ἀεξίποκοιο κερασίδῳ ἐνδοθὶ κύπρῳ
Φηρῶν ἐνκεράων διδυμέχορῳ ὡνθε Φύτλη.

*Non tantum amore percitus insaniebat ob Venerem,
Quam desiderans incomprehensibilem, semen seminavit terræ
Calidum ejaculans per se incitatam spumam amorum.
Unde prolifica in Cypro, multa cacumina habente,
Ferarum benè cornutarum bicolor effloruit generatio.*

Itc-

Iterum, lib. XXXII, ipse de se Bacchus.

Οὐ Παφίης πόσον ἤλθον ἐς ἡμέρον, ἥς χάραν εὐνῆς
κενταύρου ἐφύπυσσι, βαλὼν σπύρον αὐλακι γαίης.

*Non Veneris tantum veni in desiderium, cuius ob thalamum
Centaurus genui; mittens semen sulco terræ.*

Magia quoque quædam Cypria memoratur, apud Plinium, lib. XXX. cap. j. *Magices factio, à Mose, & Jamne, & Jotape, Judæis pendens, sed multis millibus annorum post Zoroastrem. Tanto recentior est Cypria.* Et homines illic, qui venena exsugebant, Ophiogenes appellati. Idem Plinius, lib. XXVIII. cap. iij. *Quorundam hominum tota corpora prosunt, ut ex his familiis, quæ sunt terrori serpentibus, tactu ipso levant percussos, succuve modico. Quorum è genere sunt Psylli, Marsique; &, qui Ophiogenes vocantur, in insulâ Cypro.*

C A P. XXIV.

Tauri, gibbosi, & cornibus deformibus, ac stercore humano vesci soliti, contra tormina. Proverbium, βῆς κύπε. Porci, ficibus pascebantur. Cati, admirandi. Mensuræ eorum: μανασῆς, μόδι, μέδιμν. Δίπυον. Pes Cyprius, & Anticyprius. Vicus Cyprius Romæ. Mensum nomina, à Romanis commutata. Ἄδωνις, qui Junius mensis. Γορπαῖ, Ἀφροδίσι.

Memorantur eorum tauri, veluti peculiare. Julius Capitolinus, in Gordianis. *In quâ picturâ etiam nunc continentur cervi palmati ducenti, mixtis Britannis; equi feri triginta, oves feræ centum, alces decem, tauri Cyprii centum.* Erant autem gibbosi. Servius, ad Georg. lib. I. *Non omnium autem boum ὕβον, sed eorum tantum, qui sunt, ita ut Cyprii, gibberes: sicut Aristoteles quoque refert.* Et cornua habebant deformia. Achilles Tattius, De Am. Clitoph. & Leuc. lib. II. βῆς γὰρ αἰγόπαις, & τὸ μέγεθ' ἰσχυρὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν χρῆσιν εὐτοχῆ. τὸ μὲν γὰρ μέγεθ' ὅλην πάντη μέγας, τὸ νῶτον πλατὺς, τὸ πρὸς τὴν γαστέρα πολὺς, τὸ κέραν ἄχ, ὡς ὁ Σικελικὸς, εὐπλὴς. ἔδ', ὡς κύπε, δυσειδής· ἀλλ' ἐκ τῆς κροτῆφωσιν ὄρεθρον ἀναβαῖνον. Bos enim

T 3

Egy.

Aegyptius, non magnitudine tantum, verum & colore præstat: *statura* est eximia, *cervice* crassâ, *humeris* amplis, *ventre* magno, *cornibus*, non, ut *Siculi* boves, depressis, neque, ut *Cyprii*, deformibus, sed quæ à temporibus rectâ ascendebant. Ac vesciebantur excrementis humanis. Festus. *Cyprio bovi merendam*, Ennius Sotadico versu cum dixit, significat id, quod solet fieri in insulâ *Cypro*, in quâ boves humano stercore pascuntur. Suidas. οἱ κύπριοι βόες ἀναιδητότεροι τῶν ἄλλων. Φασὶ δὲ αὐτοὺς καὶ περιφραγεῖν. *Cyprii* boves aliis sunt stupidiore: ajunt enim eos stercore vesci. Unde proverbio, de homine stolido dicebatur, βῆς κύπριου. *Bos Cyprius*. Vide eundem Suidam, in istis vocibus; Hesychium, in βῆς κύπριου, & κύπριου βῆς. Diogenianum, Cent. V. Proverb. LXXX. Appendicem Vaticanam, Cent. I. Proverb. XI. & Cent. II. Proverb. XLIV. Edebant verò, ut torminibus mederentur. Plinius, lib. XXVIII. cap. xx. *Boves in Cypro contra tormina hominum excrementis sibi mederi*. Porci verò, ficubus illic pascebantur. Palladas, in Antholog. Gr. lib. II. cap. xvij.

Βρώματά μοι χοίρων σκυζομένων προσέθηκας

Ξηρῶν, διψαλέων, κύπριον ἐρχομένων.

Cibum mihi porcorum ficubus pastorum proposuisti,

Aridorum, siticulorum, è Cypro venientium.

Idem videre est apud Plinium, lib. XIII. cap. iv. De catiis autem quibusdam, mira narrat Bartholemæus Saligniacus, Itin. Hierosol. Tom. IV. cap. j. *Accepi autem relatione fide dignâ, nutriri in Cypro murilegos, quos catos dicimus, qui continuo venationi viperarum, Camelionum, & aliorum reptilium, quibus terra abundat, insistentes, levant patriam magnis periculis*. Idem quoque tradit Martinus Crusius, in Annotationibus in Turcogræciæ lib. II. *Mensuræ eorum, variæ erant; Mavassēs, Mōdi, & Mēdim*. Ac *Mavassēs* quidem, modios decem frumenti, hordeique, continebat; *modius*, sextarios septendecim: *medimnus*, paulum variabat. nam apud Salaminios, quinque modis; apud Paphios, Siculosque, quatuor cum dimidio definebatur: ut videre est apud Epiphanium, lib. De mens. & pond. Hesychius *Manasen*, sive *Mnasium*, ut ipse vocat, duorum medimnorum tradit. *Μνασίον, μέτρον*

τὸ διμέδιμον. *Mnasmus*, mensura quædam, duos medimnos continens. Medimnus verò, uti dixi, quinque modiorum erat apud Salaminios: itaque decem modiorum rectè dicit Epiphanius. Etiam mensura erat, quæ appellabatur διππυον; dimidium medimnum continens, juxta quosdam. Hesychius. διππυον. κύπριοι μέτρον αἰ γ', τὸ ἡμισμέδιμον. *Diptyon*, Cyprii mensuram: nonnulli verò, semi-medimnum. In carminibus, etiam pes quidam Cyprius; quidam, Anticyprius appellabatur. Diomedes, lib. III. cap. De pedibus. *Cyprios*, ex brevi, & longâ, & duabus brevibus, & longâ, temporum septem. *Anticyprius*, ex longâ, & brevi, & duabus longis, & brevi, temporum octo. Vicus quoque Romæ quidam Cyprius dictus: cujus meminere, Livius, lib. I. Dionysius Halicarnassæus, libb. III. IV. & Messalla Corvinus, De Augusti progenie. Menses, illis his nominibus vocati. Ἀφροδίσιος. Ἀπογονικός. Αἰνικός. Ἰώνιος. Καισαρείος. Σεβαστός. Ἀντικερκελικός. Δημαρχεξάσιος. Πληθύπατος. Ἀρχιερέως. Ἑβδαίος. Ρωμαῖος. Ita enumerat eos ex Pselli opere necdum edito, Giraldus, lib. De Ann. & Mens. Henricus Stephanus, in Appendice Thesauri Linguae Græcæ, ubi agit de mensibus, & partibus eorundem, duos posteriores omittit: nisi culpa ea est typothetarum, quod existimo. Apparet autem, hæc fuisse illis nomina, cum Romani eam insulam subegissent: ac quia aliter olim appellati fuerint, non est dubium: quique Ἰώνιος hîc dicitur, mutato à Romanis nomine, ab antiquis Ἀδωνίς nunciabatur. Hieronymus, in Ezech. cap. viij. *Quia juxta gentilem fabulam in mense Junio (Adonis) amasius Veneris, & pulcherrimus juvenis, occisus, & deinceps revixisse narratur, eundem Junium mensem eodem appellant nomine.* Inter vetera mensium nomina, etiam est Γοργαῖος: cujus secundo die sacra Ariadnæ facta ab Amathusiis, ex Pæone Amathusio refert Plutarchus, in Vitâ Thesei. Locum ante jam exhibui, cum de Amathunte agerem lib. I. cap. viij. Mensis verò Aphrodisii, etiam Porphyrius meminit, De Abst. lib. II. Εἰ γὰρ τῇ νδ' Σαλαμῖνι, πρὶν περὶ τῆ Κορωνίδι ὀνομαζομένη, μὲν κ' κύπριος Ἀφροδισίω, ἐντεπὶ ἀνδρωτὶ τῇ Ἀγρῶλφ. *In Salamine, quæ nunc dicitur, olim Coronide vocatâ, mense secundum Cyprios Aphrodisio, homo Agraulo immolabatur.*

CAP.

C. A. P. XXV.

Cypriorum mores: ac comædiæ in eos Dicæogenis, & Alexidis. Rîsus peculiaris. Lingua eorum, olim admodum accurata: hodie, quintuplex. Vocabula peculiaria. Αἶλα. Ἀπερίξ. Ἄωπον. Βρένθις. Hefychii locus, & Auctoris Etymologici, emendatus. Γάνϑ. Θρόνον. Ἰδμόν. Κέραμϑ. Scholiastæ Dionis Chrysostomi error indicatus. Κορδύλη. Suidas codicis depravati lectione deceptus. Κύλιξ. Μαγίς. Μόρον. Ψειϑ. Σίγωϑ. Τάφϑ. Τρέμιθϑ. Alia plurima: tum Καλήζω, pro Καλέω.

Qui de Cypriorum moribus aliquid singulatim dixerit inter veteres, non me memini observare. Regum luxum, tradit nobis Athenæus, lib. VI. & nonnulla ipse quoque supra dixi: sed qui populum hîc culpaverit, non occurrit. tamen Comici generatim perfrinxere. Itaque comoedia in eos fuit Dicæogenis, κύπελοι inscripta: cujus meminit Aristoteles, lib. De Poëtica, cap. xvj. & Alexidis κύπελο; cujus mentio semel iterumque occurrit apud Athenæum, lib. III. Verùm ex recentioribus Theodoricus à Niem, qui ante ducentos annos vixit, sic de illis scribit, in Nemore Unionis, Tract. VI. cap. xxxij. *In Cypro, in quâ fastus Gallicus, Syra molities, Græcæ blanditiæ, ac fraudes: quæ unam videlicet in insulam convenere.* Rîsum eorum singularem quendam facit Plutarchus, De discr. adul. & amici pag. 57. Lingua eorum, accuratè Græca erat. Himerius, in Excerptis Orationis, in adventum Cypriorum. *τὴν κύπερον οἱ ποιητὰς θεῶν Ἀφροδίτη χαρίζονται, ὥσπερ τὴν Δῆλον Ἀπόλλωνι. ἢ γὰρ κύπεϑ, πόλις μεγάλη· δῆμοι, τὴν γλῶτταν ἀκριβοῶς ἔδιδυν.* *Cyprum poëtæ inter deos Veneri tribuunt, sicut Delum Apollini. Etenim Cyprus, urbs est magna: cives verò, exactè loquuntur Græcè.* Quinque nunc in eâ linguas usitatas, Græcam nempe, Chaldaicam, Armenicam, Albanicam, & Italicam, tradit Martinus Crusius, in annotationibus ad Turcogræciæ lib. II. Ac peculiarioria vocabula habebant multa: & quorum quæ nonnullæ urbes sibi propria ha-

habebant, cū de illis agerem, commemoravi: nunc exponam, quæ communia universæ habuere.

Αἶλα. *Pulcra*. Etymologici Auctor. Αἶλα. ἀντὶ τῆς καλῆς, κύπελοι. *Aila*, pro *pulcra*, *Cyprii*.

Ἀπρῆξ. Genus spinæ. Videatur idem Etymologici Auctor, in hac voce.

Ἀών. Poculi genus. Athenæus, in fragmento libri undecimi, quod exhibuit Casaubonus, in Animadversionibus suis ad eum librum, cap. xj. Ἀών, ὡς καὶ κύπελοις τὸ ἐκπῶμα, ὡς Πάμφιλος. Φιλῆτας δὲ, ποτήριον ὅς ἐστιν ἔχον. *Aolum*, apud *Cyprios* est poculum, uti auctor est *Pamphilus*: *Philetas* verò, poculum dicit aures non habens.

Βρένθις. *Lucuca*. Athenæus, lib. II. Νίκανδρος δὲ ὁ Κολοφώνιος, ἐν δὲ πέρῳ Γλωσσῶν, βρένθιν λέγεσθαι φησὶ ὡς καὶ κύπελοις θριδάκα. *Nicander Colophonius*, in secundo *Glossarum*, *brenthin* ait à *Cypriis* vocari *lactucam*. Hesychius. βρένθις, θριδαίνη, κύπελοι. *Brenthis*, *lactuca*, *Cyprii*. Non rectè illic editur, βρένθις. Emendandus quoque Etymologici Auctor. κύπελοι δὲ, βρένθιν τὴν θριδάκα λέγουσι. *Cyprii* verò, *brenthin lactucam* dicunt. Malè editur, βρενθισίτιον.

Γάνος. Hortus. Etymologici Auctor, in Γερανωμένῳ. Γάνος, ὕδωρ, χάσμα, φῶς. ὑπὸ δὲ κύπεριον, ὡς ἔχειται. *Ganus*, aqua, *gaudium*, *lux*. à *Cypriis* verò, *hortus* dicitur.

Θρόνον. Vestis florida. Scholiastes Theocriti, Idyll. II. Θρόνα θεσσαλοὶ μὲν, τὰ πεποικιλμένα ζῶα· κύπελοι δὲ, τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια. *Throna Thessali* quidem, dicunt *animalia variegata*: *Cyprii* verò, *vestes floridas*.

Ἰδμόν. Poculum. Athenæus, lib. XI. Ἰδμόν. Παμφύλος, ἐν πῖσι περὶ ὀνομάτων, κύπελος τὸ ποτήριον ὅπως καλεῖν. *Isthmum*. *Pamphilus*, in Opere De nominibus, ita *Cyprios* poculum vocare tradit.

Κέραμ. Carcer. Scholiastes Homeri, ad Iliad. ε'. οἱ δὲ κύπελοι, τὸ δεσμοπότηριον κέραμον καλεῖσθαι. *Cyprii* enim, *carcerem* appellant *ceramum*. Theon, in Progymn. cap. περὶ νόμων. Εἰ τις λέγοι τὸ κέραμον ἀντὶ δεσμοπτηρίου, καθάπερ κύπελοι. Si quis *ceramum* dicat pro carcere, sicut *Cyprii*. Etymologici Auctor. Ἀνάκαιος, τὸ δεσμοπότηριον,
V
ελον,

μον, ὡς ἀπὸ τῶν Βοιωτῶν ἔτῳ καλέμενον, ὡς καὶ ὡς ἀπὸ τῶν Κυπρίων οὐ κέρα-
 μ. *Anacæum, carcer, à Bæotis sic vocatum, sicut ceramus apud
 Cyprios.* usurpat eâ notione Homerus, Iliad. V.

Καλκίῳ ἐν κεράμῳ δέδετο τρεῖς καὶ δέκα μῆνας.

Firmo in carcere ligatus erat tredecim menses.

Item Nonnus, Dionys. lib. II.

Καλκίῳ ἐν κεράμῳ πεφυλαγμένον. —

Firmo in carcere custoditum. —

Videatur quoque Eustathius, ad citatum Homeri locum. Errat au-
 tem Scholiastes Dionis Chrysostomi, in Orat. XI. quæ Troica in-
 scribitur, ubi hoc Cretensibus tribuit. κρητὶς τὸ δεσμωτήριον κέραμον
 φασί. *Cretenses carcerem dicunt ceramum.*

Κερδύλη. Tegumentum capitis. Etymologici Auctor. καὶ γὰρ κερ-
 δύλλω κύπελοι λέγασιν τὸ ἐνείλημα τῆ κεφαλῆς, ὅπερ Ἀθῆναιῶσι μὲν κρώ-
 βυλον καλεῖσι, Πέρσαι δὲ κίδαριν. Etenim cordylen Cyprii vocant capi-
 tis integumentum; quod Athenienses quidem crobylum, Persæ cida-
 rin. Scholiastes Aristophanis, ad Nubes. κερδύλλω αἱ κύπελοι λέγ-
 σιν τὸ περικείμενον τῇ κεφαλῇ. *Cordylen Cyprii dicunt involu-
 crum capitis.* Suidas. κρέων δὲ, ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ῥητορικῶν, κερδύλλω φησὶ καλεῖσθαι
 ὡς ἀπὸ τῶν Κυπρίων τὸ περὶ τῆ κεφαλῆς περικείμενον. ὅ δὲ παρ' Ἀθῆναιῶν καλεῖται
 κρώβυλον, ὡς ἀπὸ τῶν Πέρσων νιδάριον. *Creon verò Rhetoricorum libro
 prima, ait cordylen apud Cyprios dici involu-
 crum capitis: quod
 apud Athenienses crobylum dicitur, apud Persas autem nidarium.*
 Scribendum erat: παρὰ δὲ Πέρσων κίδαριν. *Apud Persas verò cidarin:*
 uti est apud Auctorem, quem citavi, Etymologici. Verum, co-
 dice depravato usum Suidam, hinc apparet, quod νιδάριον quoque
 postea, in N literâ, repræsentet, istis verbis. *Νιδάριον ὡς ἀπὸ τῶν Πέρ-
 σων τὸ περὶ τῆ κεφαλῆς περικείμενον. ὅ δὲ παρ' Ἀθῆναιῶν καλεῖται
 κρώβυλον, ὡς ἀπὸ τῶν Κυπρίων κερδύλη ὡς κρέων, ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ῥητορικῶν.*
*Nidarium, apud Persas vocatur capitis involu-
 crum, quod apud
 Athenienses dicitur crobylum, apud Cyprios verò cordyle: ut auctor
 est Creon, libro primo Rhetoricorum.*

κύλιξ. Cotyla. Athenæis, lib. XI. Γλαύκων δ', ἐν τῇ Γλώσσῃ, κύπελος
 φησὶ τὸ κωτύλλω κύλικα καλεῖν. *Glaucō verò, in Glossis,
 Cyprios ait cotylam vocare κύλικα.*

μαρτ.

μαγίς. Meminit Athenæus, sed non explicat, lib. XIV. Ἀφ' ἧς
 καὶ ἡ μάγισα αὐτῇ ἀνομάσθη, καὶ ἡ ὡς καυρεῖσιν καλεμένη μάγισ. Unde et
 μαγὰ ipsa dicta est; et quæ Magis apud Cyprios appellatur.

μόρον. Acutum. Etymologicī Auctor. Μόρον γὰρ λέγασσι Κύπριοι τὸ
 ὀξύ. *Moron enim Cyprii acutum dicunt.*

ῥῆ̃Ⓢ. Invalidus. Imbecillus. Etymologici Auctor. ῥῆ̃Ⓢ. ἔτω
ἡ λέγεσιν οἱ Κύπριοι τὸ ἀδινῆ. *Rheus*, ita verò Cyprii invalidum dicunt.

Σίγυν. Hafta. Etymologici Auctor. καὶ οἱ Κύπριοι τὴν δόξαν
 σιγύνους φασί. *Et Cyprii verò hastas dicunt sigynos.* Aristoteles, quid
 sit, non exponit, lib. De Poëtica, cap. xxj. τὸ γὰρ σίγυνον, κυπρίοις
 μὲν, κύριον· ἡμῖν δὲ γλῶττα. *Etenim sigynum, Cypriis quidem, pro-*
prium est; nobis verò, glossa.

τάφον. Cædes. Scholiaſtes Homeri, ad Iliad. ψ'. οἱ κύπριοι
τὸ φόνον τῶφον καλεῖσιν. Cyprii etiam cædem taphum vocant.

Τρεμίνθ. Terebinthus. Stephanus , in Τρεμινθέσ. Ἐμοὶ κ' δοκεῖ,
δοτὸ τ' οὕτω τ' ὡς πόνον πεφυκυῶν περιμένθων· ὥς κύπειοι τρεμίνθεσ καλῆσιν. Mi-
hi verò videtur , ab enatis circa locum terebinthis : quas Cyprii tre-
mithos vocant. Erant & vocabula alia , numero multa. Ἀθάβ'. Ἀθα-
ρισαί'. Ἀκαρπύ'. Ἀβρειήσ'. Ἀγανα'. Ἀγαζά'. Ἀγήτωρ'. Ἀγκύρα'. Ἀγλαόν.
Ἀγρόρ'. Ἀγχέρ. Ἀδει. Ἀδρυα'. Αἰκίεσ'. Αἰπόλ'. Ἀκούφ'. Ἀκμονα'. Ακ-
τή'. Ἄλα'. Ἀλειπήριον'. Ἀλότρον'. Ἀλεργά'. Ἄνδα'. Ἀόρον'. Ἀέματα'. Ἀπέλυ-
κά'. Ἀπόγεμε'. Ἀπολοίφειν'. Ἀπίλυγμα'. Ἄριζ'. Ἄρμουλα'. Ἀρμώνιαλ'. Ἀρχ-
ρα'. Ἄρπιξ'. Αὔραρ. Αυτέκιζ'. Αυτέρίζαν'. Ἀχαιομόνταις'. Βάλλα'. Βλα-
σένα'. Βομβοία'. Βωνήταν'. Βορβορίζ'. Βακάνη'. Βανός'. Βέργμα'. Βερμάζ'
Βρέκ'. Βέχετ'. Βύβλιοι'. Γένεσις Κύπερ'. Γέννη'. Γοδάν'. Γρά'. Δαμα-
τερίζαν'. Δημίλω'. Διφθερέλοιφ'. Δύσσα'. Δρόστες'. Ἔαρ'. Ἐλατύσσας'.
Ἐλφ'. Ἐλαψα'. Ἐναυον'. Ἐνδηίδες'. Ἐνδυνοί'. Ἐπίζα'. Εἰρηνες'. Ζάφ'. Θᾶ-
τας'. Θᾶα'. Οἴβων'. Οροδάκα'. Οὔα'. Ἰζα'. Ἰμόνια'. Ιῦ'. Καχήλα'. Κενέα'.
Κίσεις'. Κιλλός'. Κινάυρα'. Κυνύπριμα'. Λείνα'. Μοχοί'. Μόψ'. Μύθα'.
Ὀλινοί'. Ὀρπός'. Ουάραγ'. Ουάργον'. Οὔνον'. Πείρηθοι'. Πέσον'. Πιλνόν'. Ρύλωα'.
Σίβαλε'. Σολοιτύπ'. De his omnibus , vide Hefychium , suis locis.
Denique , dicebant etiam καλήζω , pro καλέω : ut docet Etymologic
Auctor , in illâ voce. Hic subjunge , quæ de mensium nomini-
bus supra dicta.

CAP. XXVII.

Primi Sacrificandi usum, & vaticinandi ex suis, invenerunt: atque colebatur ipsis Jupiter Εἰλαπνιαστής, Σπλαγχνοτόμος, Εἰλήθιος, Ελαφύτας, Εὐελίδης, Ζητήρ. Etiam Juno Ελέα. Apollo quoque; cuius aram qui attigissent, de promontorio quodam deiciebantur. Cereri primitias frugum festo quodam veste albâ amictæ sæminæ offerebant, & à viris novem noctes abstinebant. Primi omnium templum Veneri dedicârunt: quæ ab illis Ελεήμων cognomento dicebatur. Ejus sacerdos, Εγήτωρ. Festum incertum, Περιεργία.

Quos, gentiles quando essent, deos sibi, sive deas, urbes quædam habuere, cùm de illis agerem, dixi: nunc quos insula universa indistinctè habuisse memoretur, explicabo; quæque ad eorum cultum pertinere videbuntur. Ac sacrificandi quidem primi usum invenisse à nonnullis referuntur. Gregorius Nazianzenus, in Julianum Orat. I. τὸ θύειν ᾗ, & ὡς οἱ Καλδαίων, εἴτ' ἐν Κυπρίων; *Sacrificare autem, nonnè à Chaldæis, aut Cypriis.* Ad quem locum Elias Cretensis. *Sacrificandi autem ritum Chaldæi, aut certè Cyprii, invenerunt: utrunque enim historiarum monumentis proditum est.* Tatianus, contra Gentes. Πήσεις ὀρνίθων (ἐξευδρον) φεύγες, ἢ ἰσαύρων οἱ παλαιότατοι, κύριοι ἰσχυρό. *Auspicia (invenerunt) Phryges, & Isaurorum antiquissimi, Cyprii sacrificandi rationem.* Nonnus Monachus, in Collect. Hist. lib. I. cap. lxx. λέγουσι ᾗ, ὡς οἱ Καλδαῖοι ἐξευδρον, εἴτε ἐν Κυπρίοι. Διαφρεῖται γὰρ ἡ ἰστορία. *Fertur autem, quod sacrificia invenerint Chaldæi, sive Cyprii: nam diversè memoratur.* Videndus quoque Suidas, in θύειν. Quin & suum exa inspicere, & ex illis de futuris vaticinari, primi omnium cœperunt. Pausanias, Eliac. II. μαρτυρεῖ ᾗ ἡ μὲν ἐρίφων, ἢ δειῶν τε καὶ μέγαν, ἐν παλαιῇ δὴ λη καθεστῶσι ἐστὶν ἀνθρώποις. Κύριοι ᾗ, αἵς καὶ ὑπὸν ἐπεξέρχονται εἰς μαντεύειν. *Vaticinandi verò ars ex hadis, agnis, vitulisque, jam antiquitus instituta est hominibus, idque certò satis constat: Cyprii verò, insuper ex suis vaticinari invenerunt.* Colebatur verò illis Jupiter Εἰλαπνιαστής, & Σπλαγχνοτόμος. Athenæus, lib.

lib. IV. καὶ κύπερ δὲ φησι ἡμᾶς Ἡγήσανδρ' ὁ Δελφός Δία εἰλαπνα-
 σω πῶς Σπλαγχνοτόμον. *Hegesander verò Delphus ait in Cypro coli*
Jovem Ilapinasten, & Splanchnotomum. Item εἰλην, ἐλαδίσας,
 Εὐελίδης, Ζητήρ : ut est videre apud Hesychium, in his vocibus. Ju-
 no etiam, ἐλεία. Idem. Hesychius. ἐλεία, ἥρα ἐν κύπερ. *Eléa,*
Juno in Cypro. Apollo quoque : cujus aram qui attigissent, de pro-
 montorio quodam dejiciebantur. Strabo, in descriptione Cypri,
 lib. XIV. καὶ ἐν τῷ ἐστὶν ἄκρῳ, ἀφ' ἧς εἰπῆσι σὺν ἀψαμέναις βωμῶν
 ἀπόλων. *Ac statim est promontorium, è quo dejiciunt eos qui*
Apollinis aram attigerunt. Cereri, dicato felto, primitias frugum
 foeminæ offerebant, albis vestibus amictæ; & per novem noctes
 castum celebrabant. Ovidius, in historiâ Cinyræ, *Metamorph.*
 lib. X.

Festæ piæ Cereri celebrabant annua matres ;
Illæ, quibus, niveâ velatæ corpora veste,
Primitias frugum dant spicea ferta suarum :
Perque novem noctes Venerem, tactusque viriles,
In vetitis numerant. —

Veneri, templum primi omnium dedicârunt. Festus. *Cypria Ve-*
nus : quod ei primum in Cypro insulâ templum sit constitutum Et co-
 lebatur cognomento ἐλεήμων. Hesychius. ἐλεήμων, ἐν κύπερ Ἀφρο-
 διτη. *Eleemon, in Cypro Venus.* Ejusque sacerdos, Ἀγήτωρ diceba-
 tur. Vide Hesychium eundem, in illâ voce. Incertum quoddam
 festum erat, περιερα appellatum. Hesychius. περιερα, ἐορτὴ ἐν κύ-
 περ. *Perioria, festum in Cypro.*

C A P. XXVIII.

Quando Cyprii facti Christiani. Eorum episcopi, quot numero : &
archiepiscopus, Salaminus : qui sui juris, quando, & quamob-
rem factus. Barnabæ reliquiæ inventæ illic, & Matthæi Evan-
gelium. De tempore, dissidium Cedreni, & Nicephori Callisti :
ejus etiam locus quidam emendatus. Initio episcopos ibi ordina-
bat Patriarcha Antiochenus. Reliquiæ Lazari, ac Mariæ Mag-
dalenæ, Constantinopolin translata à Leone Imp. Crux boni latro-
nis. Martyres varii.

V 3

Quan-

Quando fidem Christianam sint amplexi, est videre apud D. Lucam, Act. capp. xj. xij. Itaque, progressu temporis, plures quoque ibi episcopi constituti, Salamine, Cythriæ, Cyrinæ, Carpasiæ, Paphi, Trimythunte: ut ostendi supra, cum de urbibus illis agerem: adeoque, licet sedes reliquorum ignorentur, tredicim universi erant; ut apparet ex Synodi Nicenæ Canone XXXVII. *Si episcopus Cypri diem suum in hyeme obierit, & populi non potuerint, propter tempestatem maris, mittere Antiochiam, ut patriarcha Antiochenus ordinet eis archiepiscopum, in locum mortui, debent scribere ad patriarcham, & petere, ut unus aliquis fiat archiepiscopus, quem ipsi desiderant; neque debet hoc prohibere patriarcha, cum ad eum scriptum fuerit, quis enim scit, an, defuncto archiepiscopo, propter tempestatem hyemis, sine capite remaneant: an aliquis fortassis ex tredicim episcopis de vitâ decedat: atque ita fiat, ut toto illo anno archiepiscopo careant.* Archiepiscopus, Salamine sedem habebat, uti supra, in illius urbis rebus, demonstravi. Et ille quidem, cum initio Antiochiæ patriarchæ subditus esset, sui postea juris factus est: ut olim docui, in Glossario Græcobarbaro, in vocabulo ἀντικέφαλοι. Accidit autem id imperante Anastasio: cum reliquias illic Barnabæ, & Matthæi Euangelium, repperissent: ac deinde Justinianus, propter conjugem Theodoram, quia Cypria ea esset, privilegium confirmavit. Nicephorus Callistus, Hist. Ecclef. lib. XVI. cap. xxxvij. *Ἐπὶ ᾧ τὸ αὐτὸ (ἔσ' Ἀναστασίῳ) ἡγεμονίας ἡ τὸ λείψανον Βαρνάβα ἔσ' ἀποστόλου εὐρέθη ἐν Κύπρῳ, ὑπὸ δένδρον, ὃ κεράτιον λέγεται, κείμενον. ἔσ' ὁπιστέρειον, τὸ θείον ἢ ἱερὸν διαχρῆλον ματθαίου ἔσ' διαχρῆλις ἐτύγχανεν οὐ, χερσὶν οἰκείαις τῷ Βαρνάβᾳ γραφεῖν. ἐκ ταύτης πίνω περὶ φάσεως ἡ Κύπριοι τὸ κατὰρχαὸς περιγερόνασιν ἀντικέφαλον ἔχειν πλὴν κατ' αὐτὰς μητροπόλιν, ἢ μὴ πλεῖν ὑπὸ Ἀντίοχειαν, ἢ ἢ ὑπὲρ κεῖτο περὶ περὶ. ἐκροτίωσι δ' ὅτι μᾶλλον τῷ ἢ Ἰστανιαδὸς ὕστερον, ὅτι δέξῃ τὸ γαμετῆς Θεοδώρας, Κύπρον λαχρῶς πατρίδα.* Sub ejusdem (Anastasi) imperio reliquiae etiam Barnabæ apostoli, sub arbore, quæ filiqua dicitur, inventæ sunt. super cujus pectus sacrum & divinum Euangelium Matthæi euangelistæ repertum fuit, ipsius Barnabæ manibus scriptum. Hæc de causâ primum Cyprii metropolin suam liberam, & juris sui, habere cæperunt: nec deinceps Antiochiæ, sicut antea, subje-

subjecti erant. idque magis postea Justinianus confirmavit, in honorem conjugis suæ, Theodoræ, cui patria Cyprus esset. Videndus idem lib. XVII. cap. xxviij. Sed, quæ illic arbor filiqua, aut quæ usquam arbor talis? Omnino emendandum censeo, ὁ κεράσιον λέγει. quæ cerasus dicitur. Ita rectè est apud Cedrenum: qui hoc tamen non sub Anastasio commemorat factum, sed Zenone, idque anno ejus quarto. Verba ejus illic ista. Τῷ τῷ χρόνῳ τὸ ἅγιον ἀποστόλος Βαρνάβας λείψανόν ὄρεθι ἐν Κύπρῳ, ὑπὸ δένδρον κερασίαν ἐσάμηνον, ἔχον ὅτι τὸ εὐαγγέλιον τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἰδιόγραφον αὐτοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα. ἐξ ἧς προφάσεως ἐκποτε γέγονε μητρόπολις ἡ Κύπρος, καὶ μὴ πλεῖν ὑπὸ Ἀντιόχειαν. Eo tempore reliquiæ beati Barnabæ apostoli inventæ sunt in Cypro, sub arbore cerasu collocatæ: habebantque pectori impositum Matthæi Evangelium, ipsius Barnabæ apostoli manu scriptum. Eâ occasione Cyprus metropolis facta est; ut jam non ultra Antiochiæ subjaceret. Suidas, in ὀνόμα. ἐπὶ Ζήνωνος τὸ βασιλεὺς ἐνέβη ἐν Κύπρῳ τὸ λείψανον Βαρνάβα τὸ ἀποστόλου, τὸ σωκεδῆμα, Παῦλος. ἐκεῖτο δὲ ὅτι τῷ εὐαγγέλιῳ Βαρνάβα τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, ἔχον πτυχία θύνα. Sub Zenone Imperatore, inventæ sunt in Cypro reliquiæ Barnabæ apostoli, qui Paulo comes peregrinationis fuit. Facebat verò in Barnabæ pectore Evangelium Matthæi, habens folia thyina. De Zenonis imperio, testatur etiam Martyrologium Romanum, ad diem Junii XI. Corpus (sancti Barnabæ) tempore Zenonis Imperatoris, ipso revelante, repertum est, unâ cum codice Evangelii sancti Matthæi, suâ manu descripto. Ado, in suo Martyrologio, ad eundem diem. Natalis sancti Barnabæ apostoli, cujus corpus tempore Zenonis Imperatoris, ipso revelante, repertum est. Eodem modo Usuardus. Balsamon, in Syn. Constantinop. Can. II. id concessum tradit à Synodo Ephesinâ, quæ est œcumenica tertia, habita sub Theodosio junior. Εἰ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀντικεφάλως ὀρίσκει, ὡς τῷ Βουλγαρίας, τῷ Κύπρου, τῷ Ἰβηρίας, μὴ θαυμάσῃς πὺν μὲν καὶ δεχέσθαι τὸν Βουλγαρίας, ἐτίμησεν ὁ βασιλεὺς Ἰστανιανός· τὸ δὲ δεχέσθαι τὸν Κύπρου, ἐτίμησεν ἡ τριτὴ σύνοδος· τὸ δὲ Ἰβηρίας, ἐτίμησε Δαγνώσις τὸ ἐν Ἀντιόχειᾳ σινόδος. Si verò alias quoque sui juris ecclesias inveneris, ut Bulgaricæ, Cypri, & Ibericæ, ne mireris: nam Bulgaricæ quidem archiepiscopum, Justinianus imperator honoravit: Cypri verò archiepiscopum, tertia

synodus ; at Iberiæ , dispositio synodi Antiochenæ. Videndus idem, in Synodi Ephesinæ illius Can. VIII. Synodi in Trullo habitæ, Can. XXXIX. & Synodi Carthagenensis Can. LIX. Primitus verò patriarcham Antiochenum jus in Cypro ordinandorum episcoporum habuisse, clarum etiam ex Concilii Niceni Can. XXXVII. cujus verba, quia protuli in principio hujus capituli ; nunc non repetam. Archiepiscopo verò, in honorem, fax prælata ; in liturgiâ, aut processu aliquo facro : ut ostendo in Glossario Græcobarbaro, in vocabulo *λαμπαδάριον*. Ut autem reliquiæ illic Barnabæ apostoli fuere inventæ, sic & Lazari, ac Mariæ Magdalenæ : quas Leo Imperator, cognomento Philosophus, dedicatâ illis æde, Constantinopolin transtulit. Zonaras, in ejus Vitâ, Annal. III. καὶ ἐπ' ἐνόματι τῆς ἁγίας Λαζάρου ναοῦ ἐδείματο ἔπερον· εἰς ὃν καὶ τὸ ἱερὸν ἐκείνης σῶμα ἀπεθούρουν, ἐκ τῆς Κύπρου μετενεχθέν, ἀλλὰ μὴ καὶ τὸ τῆς μαγδαλῆς μαρίας. *Condidit & aliam ædem, S. Lazari nomine : in quâ sacrum ejus corpus, è Cypro translatum, nec non Mariæ Magdalenæ, reposit.* Crucem quoque ostendi illic, quæ fuisse latronis boni crederetur, refert Bartholemæus Saligniacus, Itineratii Hierosolymitani Tom. IV. cap. iv. Idem, capite sequenti divi Joannis Montisfortis sepulcrum Leucosiæ memorat ; Martyres quoque ibi plurimi prædicantur : Tychon, Amathunte, die Junii XVI. Tychicus, Paphi, Aprilis XXIX. Aristion, Salamine, Februarii XXII. Epiphanius, ibidem, Maii XII. Sed & alii, incertis locis. Pothamius, & Nemefius, Februarii XX. Nicanor, Januarii X. Conon, Martii VI. Theodotus, Maii VI. Barnabas Apostolus, Junii XI. Triphyllius, Junii XIII. Maria, mater Joannis, Junii XXIX. Jason, Julii XII. Theophilus, Julii XXII. Lucius, Augusti XX. Isacius, Septembris XXI. Meletius, eodem die. Hilarion, Octobris XXI. Sophronius, Decembris VIII. Spiridion, Decembris XIV. De quibus passim est videre cùm in Martyrologio Romano, tum Adonis, & Ufuardi.

CAP.

C A P. XXIX.

Viri clari, & eorum monumenta. Apollodorus, Citiensis, medicus. Apollonius, etiam Citiensis, medicusque. Ejus, Περὶ ἁρθρῶν. Πρὸς τὰ Ταραντίνια γράμματα πρὸς Βακχεῖον. Περὶ Ὀπιδιητικῶν. Aristocles, Curiensis. Aristus, Salaminus, historicus. Asclepiades: scripsit, Περὶ Κύπρου, καὶ Φοινίκης. Barnabas, apostolus: ejus Evangelium, & Epistola, inter apocrypha. Epistola ad Hebræos, ipsi à quibusdam ascripta. Cleon, Curiensis, ejusque Ἀρχιαντικὰ: quæ Apollonius transcripsit. Ctesias, Cnidius. Ejus Περσικά. Ἰνδικὰ. Περὶ ἑρῶν. Scholiastes Apollonii emendatus. Περὶ ποταμῶν. Περὶ τῆς Ἀσίας Φόρων. Περὶ πολλοῖ.

Reliquum est, ut viros claros, quos hæc insula olim dedit, referamus. Inter illos,

Apollodorus, Citiensis, tanquam medicus Plinio commemoratur, lib. XX. cap. iv. Et contra viscum quoque dari Apollodori duo jubent: sed Citieus, semen ex aquâ tritum: Tarentinus, succum.

Apollonius, etiam Citiensis, & medicus. Strabo, in descriptione Cypri, ubi de urbe Citio agit, lib. XIV. Ἐν τῇ ἐν τῷ Ζηνῶν περὶ τῆς αἰρέσεως δεχηγέτης, καὶ Ἀπολλωνίου, ἱατροῦ. Inde est Zeno, Stoicæ sectæ princeps: & Apollonius, medicus. Scripsit autem, Περὶ ἁρθρῶν. Erotianus, in Lexico Hippocratis. ὁ δὲ κληθεὶς Ἀπολλωνίου, ἐν τῷ Περὶ ἁρθρῶν, σιγμοειδῇ ἐγκυπλίῳ. Apollonius verò Citiensis, in libro De articulis, sectionem sigma literam referentem. Et ex eo Opere fortasse est, quod profert Cælius Aurelianus, Chron. lib. III. cap. iv. Alii enim, phlebotomiam recusarunt in lienicis, ut Apollonius Citiensis: alii, probaverunt. Ejus octodecim libros, contra tres Tarentini ad Bacchium, memorat Erotianus, in citato statim Opere, in Proœmio. Διοσκορίδης δὲ τὸ φακὰ πᾶσι τέποις ἀντιπῶντι δι' ἐπὶ βιβλίῳ, Ἀπολλωνίου περὶ κληθεὶς ὀκτωκαιδεκα πρὸς τὰ Ταραντίνια γράμματα πρὸς Βακχεῖον ἀρχαῖα. Dioscoride phaca his omnibus contradicente libris septem: & Apollonio Citiensi decem & octo scribente contra tres Tarentini libros ad Bacchium. Continebat autem id Opus Hippocraticarum vocum expositionem, uti satis manifestum

X

stum

stum ex præcedentibus: tum ex alio ejus loco, in κλαγγάδῃ. Βακ-
 χῆς δὲ φησι, κλαγγάδῃ εἶναι φωνῶν, πῶν συνεχῇ, καὶ ἀδιάλειπτον· ὃ ἢ
 κίττιον Ἀπιδώνιον, πῶν μετ' ἐγκοπῆς, καὶ ἀνωμαλίας, εἴη ἢ ἀσυνφείας,
 ὅποια μάλιστα συμβαίνει τοῖς μεθύουσι. Bacchius verò inquit, κλαγγάδῃ
 esse vocem continuam, & indefinentem: Apollonius verò Cittiensis,
 interruptam, & inaequalem, & præterea obscuram, qualis maxi-
 me accidit ebriis. Ejusdem περὶ Ἐπιληπτικῶν, commemoratur Cæ-
 lio Aureliano, Chron. lib. I. cap. iv. Quod est nudum, atque pro-
 babile, ex conscriptione curationum Apollonii Cittiensis, secundo li-
 bro DE EPILEPTICIS.

Aristocles, Curienfis. Meminit ejus Stephanus, in κέρμον.

Aristus, Salaminus, historicus. Strabo, lib. XIV. καὶ μὲν ταῦ-
 ται ἢ Σαλαμίς, ὅθεν ὡς ἄρ' ὁ συγγραφεὺς. Ac post illas Salamis,
 patria Aristi, historia scriptoris. Mentio quoque ejus exstat apud
 Clementem, in Protreptico; & Zenobium, Cent. VI. Proverb. L.
 Nominatque ejus τὰ Ἀρκαδικὰ Dionysius Halicarnasseus, Antiquit.
 Rom. lib. I. λέγουσι ἢ ταῦτα ἄλλοις περὶ Ἄρ' ὡς, χαίψαντες τὰ Ἀρκαδικὰ.
 Hæc cum ab aliis referuntur, tum ab Aristo, qui Arcadica scripsit.
 Etiam, τὰ Ἀλεξανδρῶν. Arrianus, lib. VII. ἄρ' ὡς ἢ, καὶ Ἀσκληπιά-
 δης, τὰ Ἀλεξανδρῶν ἀναχαίψαντων, καὶ Ῥωμαίους λέγουσιν ὅτι ἐπείσβευσαν.
 Aristus verò, & Asclepiades, qui sunt ex illis, qui res gestas Ale-
 xandri conscripserunt, ajunt, Romanos etiam legatos misisse.

Asclepiades. Ejus meminit Porphyrius, De Abst. lib. IV. οἷς φη-
 σὶ Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Κύπριος. Ut refert Neanthes
 Cyzicenus, & Asclepiades Cyprius. Hieronymus, adversus Jovi-
 nianum, lib. II. Neanthes Cyzicenus, & Asclepiades Cyprius, ata-
 te, quæ Pygmalion in oriente regnabat, scribunt, esum carniū
 non fuisse. Scripsit autem, περὶ Κύπρου, καὶ Φοινίκης. Porphyrius, li-
 bro citato. λέγει ἢ ὁ Ἀσκληπιάδης, ἐν τῷ περὶ Κύπρου, καὶ Φοινίκης, ταῦ-
 τα. Ait verò Asclepiades, in Opere De Cypro, & Phænice, hæc.

Barnabas, apostolus: de quo videre est apud D. Lucam, Act.
 cap. iv. Scripsit Epistolam, quæ censetur inter apocrypha. Hono-
 rius, De Script. Eccles. Barnabas Cyprius, qui & Joseph Levites,
 cum Paulo gentium apostolus ordinatus, unam ad ædificationem ec-
 clesiæ composuit epistolam, quæ inter apocryphas scripturas legitur.

Quæ

Quæ verbo tenus ex Hieronymo descripsit, tituli ejusdem Opere: Sophronius autem, ita vertit. Βαρνάβας κύπριος, ὁ καὶ Ἰωσήφ Λευίτης, καὶ Παῦλος τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος καταστάνεις, μίαν πρὸς οἰκδομίαν τῆς ἐκκλησίας ἐπιστολὴν συνέταξεν, ἥ τις εἰς τὰς ἀποκρυφὰς γραφὰς ἀναγνώσκει. Meminitque ejus Eusebius, apocrypha quædam enumerans, Hist. Eccles. lib. III. cap. XXV. καὶ πρὸς τὰς, ἡ φερομένη Βαρνάβα ἐπιστολή. *Ad hæc etiam epistola, quæ Barnabæ fertur.* Philastrius ait, quosdam eum actorem facere Epistolæ ad Hebræos. Ejus Evangelium, itidem inter apocrypha habitum, memorat Gratianus, Decret. Parte I. Distinct. XV.

Cleon, Curiensis. Scripsit Ἀργοναυτικά. Scholiastes Apollonii, lib. I. ὁ δὲ Δόλοψ, ἑρμῆ υἱός, ὃς ἐν μαγνήσῃ τῇ πόλει ἀπώλετο, καὶ ἀνέβη τὸ φονὸν πρὸς τῷ αἰμαλῷ ἔχεν: ὡς Κλέων, ἐν πρώτῳ τῶν Ἀργοναυτικῶν. *Dolops verò, Mercurii filius: qui in urbe Magnesâ obiit, et sepulcrum illic habuit juxta littus: ut auctor est Cleon, in primo Argonauticorum.* Et omnia ex his Apollonium in suum Opus transtulisse, ex Asclepiade Myrleano docet idem Scholiastes, non multo post: καὶ Κλέων ὁ Κερκευὸς ἱστορεῖ, καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός, δεικνύς, ὅτι πρὸς Κλέωνος τὰ πάντα μετένεγκεν Ἀπολλώνιος. *Et Cleon Curiensis tradit, et Asclepiades Myrleanus, ostendens, omnia ex Cleone Apollonium transtulisse.*

Ctesias, Cnidius. Scripsit περσικά, libris viginti tribus: ut est videre apud Diodorum Siculum, lib. II. & Suidam, in κτησίαις. Inchoabat autem à Nino, & definebat in Olympiadis XCV. anno III. uti docet, quem citavi, Diodorus, in ejus anni rebus gestis, lib. XIV. Citant hoc Opus, Athenæus, lib. IV. & XIV. Plutarchus, De flum. Apollonius, Hist. Mirab. XX. Stephanus, in Δουρβαῖοι, & Χωρομναῖοι: alique item plures. Et Excerpta Operis ejus præclarissimi est videre apud Photium, in Bibliothecâ: unde edidit Henricus Stephanus, typographorum faciliè princeps, anno cIdo Id LVII. Ut autem περσικά conscripserat, sic & ἰνδικά: quorum itidem Excerpta ex Photio vulgavit olim idem Stephanus. Scripsit quoque, περὶ ὄρων. *De montibus.* Plutarchus, De flum. & mont. in descriptione montis Teuthrantis. καθὼς ἱστορεῖ κτησίαις Κνίδιος, ἐν δευτέρῳ περὶ ὄρων. *Uti refert Ctesias Cnidius, libro secundo De montibus.* Et

cenſeo emendandum eſſe Scholiaſten Apollonii, lib. II. ὄρεσ' ἔτα
καλῶμεν, τὸ κατ' ἡκὸν εἰς τὸ εὐξείνου πόντον. μέμνη' αὐτὰς καὶ Κτησίας, ἐν
τῷ πρώτῳ Περὶ ὄρων. Mons ita appellatus, qui pertingit ad pontum
Euxinum. Meminit ejus etiam Ctesias, libro primo De montibus.
Hodiè editur, ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ἰδαν. Simile ejusdem opus, Περὶ πο-
ταμῶν. De fluminibus. Plutarchus iterum, libro citato. καὶ ἀπαλλάτ-
τουσιν αὐτὰς τὴν μανίαν, καθὼς ἰσορεῖ Κτησίας, ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ποταμῶν.
Liberantque eos furore, ut auctor est Ctesias, libro primo De flumi-
nibus. Et, Περὶ τῆς τῶν Ἀσίων φόρων. Citatur ab Athenæo, lib. X.
Sic περίπλων insigne Opus laudatur à Stephano, in Σίγῳ: par-
que ejus quædam fuerit quæ ab Harpocrate memoratur, Περὶ-
πλῆς Ἀσίας. Vide eum, in Σκιάποδες.

C A P. XXX.

Demetrius Salaminus. Diagoras. Euclous: ejusque de Homero vaticini-
um. Eumichus. Hegesander Salaminus. Hegesias Salaminus:
cui quidam τὰ κύπρια ἔπη adscripserunt. Hermesianax: ejusque
Φρυγιάκῃ. Hermias Curiensis, ejus Ἰάμβοι. Homerus. Ifigonus Cit-
iensis, ejusque Ἀπῶ. Isaacius, ὁ Ἰωάννης, Τζετζᾶ emendati.
Nicanor. Onasimus, ejusque scripta.

Demetrius, Salaminus. Ejus meminit, sed incerto Opere,
Stephanus, in καρπασία.

Diagoras. Citatur ab Erotiano, incerto Opere, in Περὶ νόων. Δια-
γόρας ὃς οὐ κύπριος, φησὶ τὰ προαιρετικά νεότα περὶ νόων ἀπὸν καλεῖν. Dia-
goras verò Cyprius ait, nervos voluntarios ipsum περὶ νόων appellare.

Euclous, vates. Hujus bis terque meminit Pausanias in Phocicis:
& inter alia vaticinium quoque de Homero refert. quod videndum,
pag. 341. & hoc loco transcribendum. Ac fortasse idem est

Eumichus, depravatâ lectione: qui inter Scriptores Homero
antiquiores recensetur à Tatiano, contra Græcos. τὸ ὃ συνέχον ἀπο-
πῶν καὶ πάσης ἀκρεθείας σιφωίζεν, ὡς ἔχ' Ὀμήρου μῖνον πρεσβυτέρους ἐστὶν
ὁ Μαῦσις, ἐν ᾧ τῆς περὶ αὐτὸς συγγραφέων, Λίνος, Φιλάμμων, Θα-
μύρδης, Ἀμφίων, Μεσσίας, Ὀρφείος, Δημοδίκης, Φημίας, Σι-
βύλλης.

βύλλης, Ἐπιμνίδος ἔκρητος, ἕως εἰς τὴν Σπάρτῃν ἀφίκετο, Ἀργείας δὲ
 Προκοννησίαν, ἣν Ἀρμάσσια συγγράψαι τῷ, Ἀσκόλῳ περὶ κατὰ ἑαυτὸν,
 καὶ Ἰσάπιδος, Δρυμῶνος περὶ Εὐμύκλῃς ἔκφυγας, καὶ ὧρος ἔκ Σαμίας, καὶ
 Προκωννίδος ἔκ Ἀθηνῶν. *Quod consecutaneum est, illico nunc declara-*
bo, Moſen non Homero tantum antiquiorem eſſe, ſed ſcriptoribus
quoque aliis, qui Homerum præceſſerunt: Lino, Philammone,
Thamyride, Amphione, Muſæo, Orpheo, Demodoco, Phemio,
Sibyllâ, Epimenide Cretenſi, qui Spartam venit, Ariſtæo Procon-
neſio, qui conſcripſit Arimaſſia, Aſbolo centauro, Iſatide, Dry-
mone, Eumiclo Cyprio, Horo Samio, Proſnautide Athenienſi.

Hegesander, Salaminius. Quid ſcripſerit, incertum eſt. Me-
 minit ejus Iſacius Tzetzes, ad Lycophronem. Ἀργὼ ἐκλήθη ἢ ἔκ Ιά-
 σανος ναὺς, ἢ ὅτι, καὶ Ἀπιδωνίον, Ἀργῷ αὐτῷ ἐναυπηγήσεν, ὃ ἔσο-
 ρετο ἢ Ἀλέκτορος υἱός· ἢ ὅτι ἐν Ἀργῇ ἐναυπηγήθη, ὡς Φησὶν Ἡγήσανδρος ὃ
 Σαλαμίνος. *Argo vocata eſt navis Jaſonis, vel quòd, ſecundum*
Apollonium, eam Argus fabricaverit, Eſtoris, aut Alektoris fi-
lius: vel quòd Argis ſit fabricata, ut tradit Hegesander Salaminius.

Hegesias, itidem Salaminius. Ejus quidam τὰ κύπελα ἔπη, Cy-
 pria carmina, eſſe voluerunt. Vide, quæ notavi ſupra, lib. I. cap. j.

Hermesianax. Incerto Opere citatur à Plutarcho, De Flum.
 ubi de Iſmeno agit, & Tigride: Exprefſe tamen idem nominat
 Φρυγιάκῃς, ubi Sagaris deſcribitur, iſtis verbis. καθὼς ἰστροῦ ἑρμη-
 σιάνῃς κύπελα, δαπύρω Φρυγιάκων. *Uti tradit Hermesianax Cy-*
prius, libro ſecundo Phrygiacorum.

Hermias, Curienſis. Ejus Jambi memorantur Athenæo, lib. XIII.

Homerus. Nam hunc quoque ſunt qui Cyprium faciant; uti no-
 bis auctor Pauſanias, cujus verba hic tranſcribenda, ſicut exſtant
 pag. 341. Videndus etiam Suidas, in Ὅμηρος: ubi quoque ejus
 Opera memorantur.

Iſgonus, Cittienſis. Meminit ejus, ſed non nominato Opere,
 Cyrillus, contra Julianum, lib. III. *Iſgonus Cittienſis in Rhodo in-*
ſulâ Jovis taurum dicit ſermonis noſtri non fuiſſe expertem. De-
prompta autem hæc ſine dubio ex libris, quos inſcripſerat Ἀπίων,
Incredibilium: quos citat Sotion, lib. De flum. κρήνη ἐν ποτνίῳ
πρὸς ὁρίαν, ἐξ ἧς ἵπποι πίνοντες μαινόνται· ὡς ἰστροῦ ἰσίωνος, ἐν δαπύρῳ
Ἀπίωνος

Ἀπίων. Fons est Potniis juxta Thebas, è quo postquam equi biberint, in furorem aguntur: ut tradit Isigonus, libro secundo Incredibilium. Meminitque rursus postea, aliquot locis. Corruptè Ἡσίγονος scribitur illius nomen apud Isaacium Tzetzen in Lycophronem, & Joannem, ejus fratrem, in Chiliadibus Variæ Historiæ.

Nicanor. Ejus meminit, nullo nominato Opere, Clemens, in Protreptico.

Onasimus. De eo, atque scriptis ejus, ita Suidas. Ὀνάσιμος, Κύπριος, ἱστορικός, καὶ σοφιστής, τῶν ἐπὶ Κωνσταντίνῳ γρομένων. ἔγραψε σοιστῶν Διαρίσεις, τέχνην διανικλῶ πρὸς Ἀψίνῳ, περὶ ἀντιρρητικῆς πύχνης, περὶ γυμνάσματα, μελέτας, ἐγκώμια, καὶ ἄλλα πλεῖστα. Onasimus, Cyprius, historicus, & sophista; unus ex iis, qui vixerunt tempore Constantini. Scripsit Statuum divisiones, Artem judiciale ad Apfinem, De arte contradictoriâ, Præexercitamenta, Declamationes, Encomia, & alia plurima. Inter Historica, fuerit VITA PROBI IMP. nam hunc ipsum esse censeo, qui Vopisco Onesimus scribitur, ac scripsisse Vitam Probi memoratur, in Bonoso. Ipse, quantumlibet bibisset, semper securus, & sobrius: & ut Onesimus dicit scriptor VITÆ PROBI, adhuc in vino prudentior. Et iterum, in Caro. Onesimus enim, qui diligentissimè VITAM PROBI scripsit, dicit Romæ illum & natum, & literis eruditum. Meminitque rursus in Proculo.

C A P. XXXI.

Pæon, Amathusius. Persæus, Citiensis; ejusque Ὑπομήματα Συμπληκὰ, & Ἡΐδικὰ Σχολαί. Sopater, Paphius. Stasimus, ejusque Κόπρια ἔπη. Syennesis, medicus. Xenophon: scripsit κυπριακὰ. Zeno, Citiensis, I, philosophus. Ejus, πολιτεία; & alia, Diogeni Laërtio commemorata: qui & mutilus indicatur. Zeno, Citiensis, II, rhetor: ejusque scripta. Poëta item quidam incertus. Stasanor, solius; inter duces Alexandri: eoque mortuo, præfectus Arææ, & Dranginæ. Stipax, statuarius. Arislarchus, in Cypro mortuus.

Pæon,

Paon, *Amathusius*. Citatur, non expressio Opere, à Plutarcho in Vitâ Thesei. Ἰδίον δὲ πνα πρὸ τέτων λόγον ἐκδίδωκε Παίων ὁ Ἀμαθυσίτης. *Proprium verò quendam de his librum edidit Paon Amathusius.*

Persæus, Cittiensis. Ejus meminit Diogenes Laërtius, in Zenone Cittienfi, lib. VII. Περσαῖον ἦ, ἕνα τῶν γνωρίμων ἀπέσειλεν, ὃς ἔστι Δημητρίου υἱὸς, Κιτιεύς ἦ τὸ γένος. *Persæum verò, unum è familiaribus, misit, Demetrii quidem filium, sed Cittiensẽ genere.* Et postea. Μαθητὰς ἦ Ζηρώων, πολλοὶ μὲν. ἐνδοξοὶ ἦ, Περσαῖος Δημητρίου, Κιτιεύς. *Zenonis verò discipuli, multi quidem: sed clari, Persæus, Demetrii filius, Cittiensis.* Videndus etiam Suidas, in Περσαῖος: & Athenæus, lib. IV. Scripsit, ὁ πομνήματα συμποτικά. *Commentarios convivales.* Citat idem Diogenes, eodem libro. Διὸ καὶ Φησὶ Περσαῖος, ἐν ὁπομνήμασι συμποτικοῖς ὅτι πλεῖστα αὐτὸν δεῖπνα παρεταίχας. *Ideo & Persæus, in Commentariis Convivalibus, refert ipsum plures cœnas declinasse.* Athenæus, lib. XIII. καὶ περ Περσαῖος ὅτι Κιτιεύς ἐν πῶσι ὁπομνήμασι συμποτικοῖς βοῶντος, καὶ λέγοιτο, πρὸς Ἀφροδισίων ἀρμεσὶν εἶναι ἐν τῷ οἴνῳ μνείαν ποιῶντος. *Quamvis Persæo Cittienfi in Commentariis Convivalibus clamante, ac dicente, de rebus Venereis inter epulas mentionem faciendam.* Memorantur etiam ejus ἡθικαὶ σχολαί. *Scholæ morales.* Diogenes, libro citato. Περσαῖος δὲ Φησιν, ἐν τῇ ἡθικῇ σχολῇ, δύο καὶ ἐβδομήκοντα ἐτῶν πλῆθος αὐτὸν. *Persæus verò, in Scholis Moralibus, ait eum obiisse, cùm vixisset annos septuaginta duos.* Et hinc esse puto ea, quæ à Cicerone proferuntur, De Nat. deorum, lib. I. *Persæus, ejusdem Zenonis auditor, eos dicit esse habitos deos, à quibus magna utilitas ad vitæ cultum esset inventa: ipsasque res utiles, & salutare, deorum esse vocabulis nuncupatas.*

Sopater, Paphius. Quidnam scripserit, in incerto est. Meminit ejus Athenæus, lib. II. Ἀλλὰ μὲν καὶ Κινάραν ὠνόμασε ὁ ὀρεπλησίως ἡμῖν Σώπατρος ὁ Πάφιος, γεγονώς πῶσι χρόνοις κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου, ὁπτις ἦ καὶ ἔως δούτις τῇ Αἰγύπτῃ βασιλείας, ὡς αὐτὸς ἐμφανίζει, ἐν πῶσι τῶν συζητημάτων αὐτοῦ. *Cinaram, quemadmodum & nos, vocavit Sopater Paphius, Alexandri Philippi coetaneus, qui que vitam ad secundum usque Egypti regem produxit, ut ipse, in quodam suo Opere,*

re, testatum facit. Haud dixerim, an hujus sit, *Περὶ ἄρκτων*: cuius meminit Scholiastes Theocriti, Idyll. I. ὧς Φησὶ Θεόφραστος, καὶ Σώπατρος, ἐν τῷ *Περὶ ἄρκτων*. Ut ait Theophrastus, ἐξ Σόπατρος, in libro *De ursis*.

Stasinus. Huic κύπρια ἔπη attributa. Vide quæ initio dixi, lib. I. cap. j.

Syenneſis, Medicus. Aristoteles, Hist. Anim. lib. III. cap. ij. Σύννεσις μὲν ὁ Κύπριος, ἰατρός, τὸνδε τὸν τρόπον. *Syenneſis* quidem *Cyprius*, medicus, hunc in modum.

Xenophon. Scripsit κυπριακά. Suidas; Ξενοφῶν, Κύπριος, ἱστορικός. (ἐγραψε) κυπριακά. Ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία, περὶ τε κυνῶν, καὶ μυρρίων, καὶ ἁδωνιν. *Xenophon*, *Cyprius*, *Historicus*. (Scripsit) *Cypriaca*. Sunt autem et ipsa amatoriorum argumentorum historia, de Cinyra, Myrrhâ, et Adonide.

Zeno, *Cittienſis*. I. Ejus Opera ista memorantur à Diogene Laërtio, in ejus Vitâ, lib. VII. Πολιτεία. Περὶ δὲ καὶ φύσιν βίης. Περὶ ὁρμῆς ἢ, Περὶ ἀνθρώπου φύσεως. Περὶ παθῶν. Περὶ δὲ καθήκοντος. Περὶ νόμου. Περὶ δὲ ἑλληνικῆς παιδείας. Περὶ ὅψεως. Περὶ δὲ ὄλγ. Περὶ σημείων. Πυθαγορικά. Καθολικά. Περὶ λέξεων. Περὶ βλημάτων ῥηπρικών. Περὶ ποιητικῆς ἀκροάσεως. Τεχνικὰ λύσεις. Ἐλεγχοι. Ἀπμνημονόματα. Κράτητος ἡθικά. Ex his Πολιτεία, citatur ab Athenæo, lib. XIII. καὶ ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἔφη, Ζήνων, τὸ ἔρωτα θεὸν εἶναι, συνεργόν ὑπάρχοντα πρὸς τὴν πόλεως σωτηρίαν. Et in Opere De Republicâ ait, (Zeno,) Amorem esse deum, auxiliatorem existentem in iis quæ ad civitatis salutem pertinent. Et Theodoretus, Therapeut. lib. III. ταῦτα ξυνορῶν καὶ Ζήνων ὁ κιτιεύς, ἐν τῷ δὲ Πολιτείας ἀπαγορεύει βιβλίῳ, καὶ ναὺς οἰκοδομεῖν, καὶ ἀγάλματα τεκταίνειν. Quæ cum videret Zeno Cittienſis, in eo libro, quem De republicâ edidit, prohibet, et templa struere, et simulacra fabricare. Et ipso Diogenes, eodem libro, non semel. Περὶ δὲ καθήκοντος, citatur à Sexto Empirico, Pyrrh. Hypotyp. lib. III. cap. xxv. Ἐν δὲ ποῖς Περὶ δὲ καθήκοντος, περὶ δὲ τῶν γονέων τῶν φησὶ ῥητῶς (ὁ Ζήνων) φησὶν· συγγρομένων ἢ τῶν γονέων, τῶν φησὶ χρηστέον τῶν ἀπλῶς. In libris autem De Officio, de parentum sepulturâ item disertè (Zeno) scribit: Mortuis autem parentibus, sepulchris utendum simplicissimis. Περὶ δὲ ὄλγ, citat ipse iterum Diogenes, libro citato, pluri-

pluribus locis. **S** **C** **T**us Diogenis catalogus: nam ejusdem Opus fuit, *Περὶ λόγων*; quod mox ipse quoque nominat in eodem libro. οὕτω γὰρ πρῶτον διείλετο Ζήνων ὁ Κιτιεὺς, ἐν τῷ *Περὶ λόγων*. Sic autem divisit primus Zeno Cittienfis, in libro *De oratione*. Ac Διατριβαί citantur à Sexto Empirico, *Adversus Mathem.* lib. X. & Pyrrh. Hypotyp. lib. III. cap. xxv. quin Diogene quoque ipso, libro citato: ubi & ἑρωτική τέχνη memoratur.

Scriptit quoque, *Ἑπόμεναι εἰς τὴν Ἡσίοδος Θεογονίαν*. Indicat Cicero, *De nat. deorum*, lib. I. Cum verò Hesiodi *Theogoniam* interpretatur, (Zeno) tollit omnino usitatas perceptasque cognitiones deorum, neque enim Jovem, neque Junonem, neque Vestam, neque quenquam, qui ita appelletur, in deorum habet numero: sed rebus inanimis, atque mutis, per quandam significationem hæc docet tributa nomina.

Zeno Cittienfis, II. Rhetor. Ejus scripta hæc à Suida memorantur, *Περὶ πάσεων. Περὶ ζημάτων. Ἑπόμεναι εἰς Ἑρμοφῶντα, εἰς Λυσίαν. εἰς Δημοφένεω. Περὶ ἐπιχειρημάτων*. Hic ipse est, cujus meminit Scholiastes Hermogenis, *De Invent.* lib. III. cap. *Περὶ ἐπιχειρημάτων*.

Postquam autem certos nunc commemoravi, etiam dicendus est Poëta incertus: cujus mentio apud Suidam, in οἷον. ὁ γὰρ Κύπριος ποιητής φησὶν,

Οἶνον πι, Μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκευάσαι μελεδῶνας.

Cyprius verò poëta dixit;

Vinum certè, Menelaë, dii fecerunt optimum
Mortalibus hominibus ad dissipandas curas.

Postquam viros eruditione insignes nunc recensui, meritò Stasano-rem addam, Solis natum, virum summâ dignitate, in militiâ Alexandri: quique post illius obitum, etiam provinciam sortitus fuit. Strabo de eo, ubi de hac urbe agit, lib. XIV. Ἐντεθὲν δὲ Σπασίνωρ, τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐπαίρων, ἀνὴρ ἡγεμονίας ἡξιωμένῳ. Hinc erat Stasano-
nor, unus de amicis Alexandri, qui principatu dignus judicatus
fuit.

fuit. Diodorus Siculus, lib. XVIII. an hujus sit, Σελίω, ἡ Ἀρείαν, (ἔδωκε,) ἡ Δραγγινῶ. Stasanori verò Sōliō, Ἀρείαν, (dedit,) & Dranginam. Paulō aliter est apud Arrianum, lib. VI. ἐν τῷ δὲ Στανῶνι ὁ Ἀρείων, ἡ Ζαράγγων, δαταίπης ἦκε. Huc etiam Stasanor venit, Arcorum, & Zarangorum, satrapa. Apud Justinum, Statanor scribitur, lib. XIII. Aracossi, Gedrosique, Sibyrzio traduntur: Drancæ, & Aréi, Statanori. Nec filendus nobis

Stipax, statuarius: à Splanchnopte celebratus. Plinius, lib. XXXIV. cap. viij. Stipax Cyprius uno celebratur signo, Splanchnopte. Periclis Olympii vernula hic fuit, exta torrens, ignem oris pleni spiritu accendens. Ut nativitate verò illi Cyprum illustrârunt, ita morte

Aristarchus. Suidas, in Ἀρίσταρχῳ. Τελευταῖον ἦν ἐν Κύπρῳ, ἐαυτὸν ὑπεξαγαγὼν ἐνδεία τρεφῆς, νόσῳ τῇ ὑδρωπὶ ληφθεὶς. Obiit autem in Cypro, inedia seipsum subducens, morbo hydrope correptus.

F I N I S.

AUCTO-

A U C T O R U M,

Qui hîc citantur,

I N D E X.

*Abbas Urspergensis.**Abbianus.**Achilles Tatius.**Acron.**Ado.**Ætius.**Ælianus.**Æmylius Probus.**Æneas Sylvius.**Æschylus.**Æthicus.**Agathias.**Alcidamas.**Alexander Ephesus.**Alexander Monachus.**Ammianus.**Anselmus Cantuariensis.**Antigonus Carystius.**Antiphanes.**Antoninus Imp.**Antoninus Liberalis.**Apollodorus.**Apollonius Alexandrinus.**Aponius.**Appendix Proverbiorum Vaticana.**Appianus.**Apuleius.**Arator.**Arcadius.**Aristides.**Aristoteles.**Arnobius.**Arrianus.**Asclepiades.**Athenæus.**Auctor Vitæ Acati.**Aurelius Victor.**Balsamon.**Bartholemæus Saligniasus.**Beda.**Benjaminus Tudelensis.**Cælius Aurelianus.**Cassius.**Cato.**Catullus.**Cedrenus.**Cicero.**Claudianus.**Clemens.**Codinus.**Columella.**Constantinus Porphyrogeneta.**Curtius.**Cyrillus.*

T 2

Dio.

- Diodorus Siculus.*
Diogenes Laërtius.
Diogenianus.
Diomedes.
Dion Cassius.
Dionysius Alexandrinus.
Dionysius Halicarnasæus.
Dionysius Samius.
Diophanes.
Dioscorides.
Donatus.
Duris.
Elias Cretensis.
Epigrammata Græca.
Epiphanius.
Erotianus.
Etymologici Auctor.
Eubulus.
Euripides.
Eusebius.
Eustathius.
Festus.
Firmicus.
Galenus.
Geoponicorum Auctor.
Glossæ Basilicorum.
Gobelinus Persona.
Gotfridus Viterbiensis.
Gratianus.
Gregorius Magnus.
Gregorius Nazianzenus.
Gregorius Nyssenus.
Henricus Stephanus.
Hephæstion Thebanus.
Hermannus Contractus.
Herodotus.
Hesiodus.
Hesychius.
Hieronymus.
Himerius.
Hipparchus.
Hippocrates.
Hipponax.
Honorius.
Horatius.
Hyginus.
Jacobus Thuanus.
Inscriptiones Veteres.
Joannes, auctor Vitæ Epiphani.
Joannes Chrysostomus.
Joannes Curopalates.
Joannes Gobellinus.
Joannes Leunclavius.
Joannes Tzetzes.
Jornandes.
Josephus.
Isacius Tzetzes.
Isidorus.
Isocrates.
Julianus Antecessor.
Julianus Capitolinus.
Justinus.
Libanius.
Lilius Gyraldus.
Livius.
Lucanus.
Lucas Evangelista.
Lucianus.
Lutatus.
Lycophron.

Ma-

<i>Macrobius.</i>	<i>Philodemus.</i>
<i>Manilius.</i>	<i>Philostratus.</i>
<i>Marbodeus.</i>	<i>Photius.</i>
<i>Marcellus Empiricus.</i>	<i>Phurnutus.</i>
<i>Marianus Scotus.</i>	<i>Pindarus.</i>
<i>Martialis.</i>	<i>Plato.</i>
<i>Martinus Crusius.</i>	<i>Plinius.</i>
<i>Martyrologium Romanum.</i>	<i>Plutarchus.</i>
<i>Mathæus Westmonasteriensis.</i>	<i>Pollux.</i>
<i>Maximus Tyrius.</i>	<i>Polyænus.</i>
<i>Mela.</i>	<i>Polybius episcopus.</i>
<i>Menander Rhetor.</i>	<i>Porphyrio.</i>
<i>Messala Corvinus.</i>	<i>Porphyrius.</i>
<i>Michaël Glycas.</i>	<i>Proclus.</i>
<i>Nemesius.</i>	<i>Procopius Gazæus.</i>
<i>Nicanetus.</i>	<i>Propertius.</i>
<i>Nicephorus Callistus.</i>	<i>Psellus.</i>
<i>Nicetas Choniates.</i>	<i>Ptolemæus.</i>
<i>Nonnus Monachus.</i>	<i>Robertus De Monte.</i>
<i>Nonnus Poëta.</i>	<i>Rogerus De Hoveden.</i>
<i>Notitia Imperii.</i>	<i>Salomon rex.</i>
<i>Oppianus.</i>	<i>Saxo.</i>
<i>Oribasius.</i>	<i>Schol. Æschyli.</i>
<i>Orosius.</i>	<i>Schol. Apollonii.</i>
<i>Orpheus.</i>	<i>Schol. Aristophanis.</i>
<i>Otho Frisingensis.</i>	<i>Schol. Dionis Chrysostomi.</i>
<i>Ovidius.</i>	<i>Schol. Hermogenis.</i>
<i>Palladas.</i>	<i>Schol. Hesiodi.</i>
<i>Palladius.</i>	<i>Schol. Homeri.</i>
<i>Parthenius.</i>	<i>Schol. Nicandri.</i>
<i>Paulus Diaconus.</i>	<i>Schol. Pindari.</i>
<i>Pausanias.</i>	<i>Schol. Theocriti.</i>
<i>Philippus Abbas.</i>	<i>Schol. Thucydidis.</i>
<i>Philo Carpathius.</i>	<i>Scribonius Largus.</i>
<i>Philo Judæus.</i>	<i>Scylax.</i>

Y 3

Sene-

Seneca Philosophus.
Seneca tragicus.
Serenus Sammonicus.
Servius.
Sextus Empiricus.
Sextus Rufus.
Sibyllina Oracula.
Sophronius.
Sotion.
Sozomenus.
Statius.
Stephanus.
Stobæus.
Strabo.
Suetonius.
Suidas.
Synesius.
Tacitus.
Tatianus.
Terentius.
Theocritus.

Theodoretus.
Theodoricus à Niem.
Theodorus Metochita.
Theon.
Theophilus.
Theophrastus.
Thucydides.
Trebellius Pollio.
Valerius Flaccus.
Valerius Maximus.
Velleius.
Vibius Sequester.
Virgilius.
Vitruvius.
Vopiscus.
Uuardus.
Xiphilinus.
Zenobius.
Zonaras.
Zosimus.

AUCTORUM,

Qui hic illustratur, emendantur, aut errare ostenduntur,

I N D E X.

Numerus Romanus, librum; Barbarus, designat caput.

A bbianus. I. 25.	Menander Rhetor. II. 13.
Acron. I. 20.	Messala Corvinus. I. 20.
Alexander Monachus. I. 23.	Nicephorus Callistus. II. 26.
Antigonus Carystius. I. 10. II. 4.	Orpheus. I. 28.
Apollodorus. II. 9.	Ovidius. I. 16.
Appendix Proverbiorum Vaticana. II. 9.	Pausanias. I. 19. II. 12.
Aristoteles. I. 27.	Philostratus. I. 16.
Arnobius. I. 4.	Plinius. I. 26. II. 5.
Arrianus. I. 11.	Plutarchus. II. 17.
Catullus. I. 8.	Pollux. II. 13.
Constantinus Porphyrogeneta. I. 20.	Polyænus. I. 28.
II. 21.	Porphyryon. I. 4.
Dictys. I. 5.	Proclus. I. 28.
Diodorus Siculus. I. 9. 10.	Procopius Gazæus. II. 15.
Diogenes Laërtius. II. 29.	Saxo. I. 6.
Etymologici Auctor. I. 1. 2. II. 30.	Schol. Apollonii. II. 27.
Euripides. I. 28. 30.	Schol. Dionis Chrysostomi. II. 3e.
Hesychius. I. 8. 17. 23. 26. 27. II. 1. 30.	Scylax. I. 9.
Hieronymus. I. 4. 23.	Servius. I. 27.
Horatius. I. 4.	Stephanus. I. 2. 7. 26.
Joannes Tzetzes. II. 28.	Strabo. I. 12.
Jornandes. II. 13.	Suidas. I. 8. II. 30.
Isaacius Tzetzes. II. 18. 28.	Tacitus. I. 15. 16. 17.
Macrobius. II. 15.	Theophilus. II. 16.

F I N I S.

I N D E X

Rerum Verborumque

In

Rhodi Descriptione pertractatorum.

A.

Ἀστυ ædificii genus. pag. 35.
 Abron seu Ambryon. 86. unus Atheniensis. ibid. alter vel Phryx vel Rhodius. ibid.
 Acanthus. 10. 11.
 Achæa urbs Rhodi. 16. 26.
 Acharis vel in Lesbo. 80. vel in Messine. ibid. vel circa Oetam. ibid. vel in Parnasso. ibid. vel Rhodi. ib. vel in Thracia. ibid.
 Achne, aliàs *Casos*. 54. Rhodi insula. 57. 60. olim *Nisyros*. ib. Vide *Porphyrus*.
 Acragantis opus in Bacchi fano. 42.
 Acragas flumen. 60. unde *Agrigento* nomen. ibid.
 Acta publica. 56.
 Adria. 99.
 Ædes Minervæ. Vide *Fanum*.
 Ædificandi luxur taxatus. 67.
 Ægeum mare. 13. 120.
 Ægyptiam ficum non esse filiquam Cerauniam. 81.
 Ægyptia palma. 79.
 Ægyptus. 35. 78. 114. (ubi fructum fert Persica. 78. quæ tantum floret in Rhodo. ib.) Rhodi habet portum. 35.
 Æruginem vocari *ærucam*. 69.
 Ærugo Rhodi. 81.
 Æschines Rhetor exulaturus. 31. Athenis se confert Rhodum. 84. ubi scholam aperit 31. Atticos Doricis moribus miscens. 84.
 Æthraea Rhodi nomen. 4. 24.
 Ætolia. 22.
Africus ventus. 5.
 Agareni. 119. Rhodum quam occupant. ibid. non semper tenuerunt. ibid.

Agenor. 12.
 Ager Parianus. 76. penfiliis. 35.
 Agnocles. 86. ejus *Κορυσσας*. ibid.
 Agrigentini Geloorum coloni. 60.
 Agrigentum. ibid.
 Alabadenfis domo quis. 101.
 Alcibiades potitur Rhodi. 112. quam diripit. ibid.
 Alexander Aphrodiseus. 88.
 Alexander M. capit Ægyptum. 114. Ciliciam. ibid. Rhodum. ibid. Siciliam. ibid. Sidonem. ibid. Tyrum. ibid. creatur prytanis. 65. gloriatur contra Demetrium & Mithridatem. 114. 115.
 Alexander Rhetor. 101.
 Alexandria Ægypti urbs. 53. 96.
 Ἀλεια unum festorum Rhodi. 51.
 Ἀλίων Dorice pro ἡλίων fanum Solis. 30.
 Althæmenes unus & alter. 14. 15. eorum res gestæ. ibid.
 Amasis Ægypti Rex. 19. mittit in Minervæ Lindiæ fanum donaria. ibid.
 Ἀμβανος esse Rhodiis montium adscensus. 85.
 Ammónis oraculum. Vide *Rhodii*.
Ampelites bituminosa. 78.
 Ἀναπυρίδης Satyrus. 38.
 Anastasius Imp. 111. sub quo Rhodi movet terra. ibid.
 Anaxandrides. 86. recitat dithyrambum. ib. ejus equus. ib. habitus. ib. mores. ib. scripta. ib. & 87.
 Angiportus. 29.
 Annis XII. confit Colossus. 44.
 Antagoras Poëta. 88. ejus epigrammata. ib.
 Antheas. 89. Cleobuli sapientis cognatus. ib. ejus comœdiæ cum poësi. ib.
 Antigonus per filium nequit expugnare
 y Rho-

I N D E X.

- Rhodium 114. quæ tamen parcit hostis statuæ. 115.
 Antiphemus. 61. aliis Antiphemus. ib. cum socio condit Gelam. ibid.
 Antiphanes. 89. mediæ Comœdiæ auctor. ibid.
 Antisthenes tres. ibid.
 Antoninus Pius Imp. 71. mirificè instaurat Rhodum terræ motu concussam. 111.
 Antonius Rhodius unus. 89. Romanus alter. 117. in Dictatorem suum ingratus. ib.
 Ancæum & Menandrum Rhodiis. ib.
 Apelliconis Teii bibliotheca. 88. Romam à Sylla advehitur. ib. unde Tyrannio Grammaticus plura intervertit. ibid.
 Aphraëta Rhodiorum. 36. 37. fluctum ferre nequeunt. 36. enavigant Corinthum. 37.
 Apollinis Telchinii signum seu simulacrum. 19.
 Apollo Erythibius. 75.
 Apollonia Rhodiorum urbs. 62.
 Apollonius Molon. 32. 33. 90. Rhetor. ib.
 Apollonius. 90. nomine Rhodius. ibid. patria Alexandrinus. ibid. ejus Argonautica aliaque scripta. ibid.
 Apparatus Demetrii obsessuri Rhodum. 42. Rhodi qualis quantusque. 29.
 Apulia. 59.
 Aquilam Rhodus habet vel nullam. 83. vel raram. ibid.
 Ara Jovis Atabyrii. 23.
 Arabicæ res. 96.
 Aratus. 88.
 Arcadius Imp. 18.
 Archestratus. 77. Sardanapali vitâ famosus. ibid.
 Areus. 104.
 Argi. 11. 13. 62.
 Argivi. 15.
 Aristæchme. 103.
 Aristarchus. 96. ejus discipulus quis. ib.
 Aristæas. 90.
 Aristocles. 90. Rhetor. 91.
 Aristonous dux colonix. 60.
 Aristophanes. 91. Comicus. ibid. ejus fabulæ. ibid.
 Armenia. 96.
 Artamenes. 91. orator. ibid.
 Artemisia Mausoli Regis pars. 113. imperat Cariæ civitatibus. ibid. strategemate Rhodum occupat. ibid. victrix urbis principes necat. 34. invehitur in portum majorem. 36. trophæum in urbe statuit. 34. duas ex ære statuas ponens. 115. civitatemque stigmatè infamans. 114. 115.
 Arx Rhodi campis nemoribusque plena. 30. ubi Deus Plutus. ibid.
 Asia. 15. 64. 101. 116. cujus urbes corruunt terræ motu. 111.
 Asianum dicendi genus. 31. 32.
 Aspalathus spinæ albæ genus. 81.
 Asphodelo coronari idola. 74.
 Asteria Rhodi nomen. 4. 24.
 Atabyria Rhodi nomen. ibid.
 Atabyris, Atabyrum seu Atabyrius mons Rhodi altissimus. 23. 24. ex cujus cacumine spectes Cretam. 24.
 Athenæ. 31. 32.
 Athenarum prætura. 65.
 Athenienses. 15. 25. 49. 72. 73. 115.
 Athenodorus. 91. vetus orator. ibid.
 Athletæ Rhodiorum. 88.
 Attalia. 119. administrata ab Aldebrandino Italo. ibid.
 Attalus. 91. ejus scripta. ibid.
 Augustus Imp. 71. 96. divinissimus. 71.

B.

- Babylonica Israël's captivitas. 93.
 Babylonis descriptio. 92.
 Babylonius Diogenes. 106.
 Bacchanalia Rhodiorum. 33.
 Bacorus. 92. Geographicorum autor. ib.
 Balduinus Flandriæ Comes. 119. exterminans Byzantinos Rhodo. ibid.
 Baleares insulas à Rhodiis esse conditas. 59.
 Balearidæ. 102.
 Belli duces Rhodiorum. 88.

Bello

I N D E X.

Bello in Trojano. 12. 14. 58. 59. 62.
 Græcis auxiliatur Tlepolemus. 14.
 ex quo reduces Rhodii. 58.
 Bellum *Macedonicum*. 117. *Mithridaticum*. 37. *Peloponnesiacum*. 27. 72. Antiochi cum Romanis. 55. fociale Byzantium, Chiorum & Rhodiorum contra Athenienses. 113.
 Bendidæa Panathenæis posteriora. 91.
 Bias unus ex VII. Græciæ Sapientibus. 93.
 Boëthii opus apud Minervam Lindiam. 42.
 Bœotarchia ubi. 65.
 Βομβυλῖος, Bombylius. 82.
 Bononienses. 117.
 Βούρῳ dicta ara Herculis 20. ob raptos à violento duos aratoris boves. ibid.
 Boves in Atabyrio ænei, uno malo imminente, mugientes. 24.
 Βεργυδιῶδες caricarum genus. 78.
 Britannia. 106.
 Bryaxis fecit Rhodiis V. Deos. 46.
 Buthænâ execrari apud Lindios pium habetur. 21.
 Byzantii. 73. 113.
 Byzantium. 28. 79. libertate privatur. 118. fit provinciale. ibid.

C.

Cadmus. 18. *Agenoris* filius. 12. mittitur ad investigandum Europam. ib. tempestatem salvus evadens vovet Neptuno templum. ibid. eidem instituit sacerdotium. 11. Minervam Lindiam honorat donariis. 18. & nominatim lebetæ æneo. 18. 19. *Phœnicum* dux occupans Rhodum. 11. 12.
 Caduceator Rhodiorum. 38.
 Cæcilius. 101.
 Callixenus. 92. ejus opus de Alexandria aliisque. ibid.
 Calydna insula. 60.
 Camirus vel Ochimi Regis filius. 10. vel pagus Rhodi. 25. vel urbs. 9. 10. 13. 14. 17. 27. 72.
 Campus Jalyfiorum. 26.
 Canis in Protogenis tabula mirè pi-

ctus. 35.
 Cares Rhodum incolunt ejectis Phœnicibus. 13. bello profligantur. 14.
 Caria. 13. 64. 110. in Asia. 56. cujus nauta gaudet adnavigans portui Rhodiorum. 35. quorum Caria donatur Jurisdictioni. 56. quæ terræ motu quasatur. 43.
 Carnifex Rhodum lege vetatur ingredi. 70.
 Carpathus insula. 37. 60. dans mari nomen. 56. paret Rhodo. ibid.
 Caryademus Scylax. 92.
 C. Cassius prælio navali victor. 115. Rhodo aufert sacra profanaque cum navibus. 41. 115. (ubi literas Græcas didicerat. 32.) amatamque expugnat. ib.
 Castor. 92. scribens de Babylone, Nilo aliisque. 93.
 Casus. 56. 57. è Cycladibus una, olim *Achne*. 56. 60. insula parens Rhodo. 56.
 Caunii. 55. duplicem serviunt servitutum. ibid.
 Caunus. 51. urbs potius quàm insula. 56. paret Rhodo. 55. pauper virorum generosorum. ib. præter Protogenem. ib.
 Cecrops. 28. Atheniensium Rex. 49. sacrificat cum igne. ibid.
 Celocem inveniri Rhodiorum solertiâ. 66.
 Celtica gens una. 99. noctu videns, non interdiu. ibid.
 Centaurorum uni pes læsus sagitta Herculis. 83. alii in scyphis celati. 42.
 Cercaphus Heliadarum unus. 9. 13. 25. ex Ochimi fratris filia Cydippa. 9. filios tres suscepit. 9. 13. qui condunt tres urbes. ib. sibi cognomines. ib.
 Cerussa laudatissima ubi. 81.
 Chalce. 73.
 Chalcia Rhodiorum insula. 62.
 Chamæleon Heracleotes. 86.
 Character dicendi triplex. 32.
 Chares se vitâ interficit. 42.
 Χερδῶνα genus festorum Rhodi. 51.
 Chersonesus. 73.
 Chii. 73. 113. Obligarchiâ reguntur. 64.

I N D E X.

- Chilo unus ex VII. Sapientibus Græciæ. 93.
 Chius. 120.
 Cibyrrhæotæ. 118. in quorum Themate Rhodus. ibid.
 Cicero Jalysum spectat Rhodi. 39.
 Cilicia. 114.
 Circi ruina. 111.
 Circulus Tropicus æstivus quomodo Rhodi sit ab horizonte divisus.
 Classis. 28. 77. Alcibiadis. 112. Anastasii. 119. Artemisæ. 36. Atheniensium. 73. Cononis. ib. Demetrii. 115. J. Duca. 120. Lacedæmoniorum. 72. Mithridatis. 37. 115. Neapolitana. 120. Peloponnesiorum. 73. Rhodiorum. 36. Tlepolemi. 14.
 Claudius Cæsar. 117. reddens Libertatem Rhodiis ademptam. ibid.
 Cleobulina poëtria. 94. refertur in numerum virorum. ibid.
 Cleobulus. 6. 93. unus ex VII. Sapientibus Græciæ. ibid. autor 3000 versuum aliorumque. ibid.
 Cleomenes. 94. autor Hippiatricorum. ib. Cleon. 99.
 Cleopatra Regina Ægypti. 53.
 Clitiphon. 94. scribens *Κλειφον* aliaque. ib.
 Cnidus. 5. 52. 72.
 Codridæ. 15.
 Coi. 59. 60.
 Colonia Rhodiorum. 57. & seqq. Doriensium. 15. Heraclidarum. ibid. Macareei sub Leucippo. 16.
Colossenses appellari Rhodios à suo idolo. 46.
 Colossus unus Solis. 42. 84. inchoatus à Charete. ibid. perficitur à Lachete. 43. corruens. 110. evertitur. 119. alius in honorem P. R. 46. præter quos 100. minores. ibid. 5. Deorum. ibid.
 Commerciorum navalium Leges. 70.
 Commodus Imp. 39.
 Conon. 73.
 Constans Imp. 44. 45. Heraclii de Constantio nepos. 119.
 Constantii Imp. ætate Rhodus afflictaur terræ motu. 111.
 Constantinopolis. 18.
 Consuetudo immolandorum hominum Rhodi immutatur. 48.
 Contentio Rhodiorum cum Lacedæmoniis super Helena. ibid.
 Corinthus. 37. 68.
 Corona qualis Dianæ. 74. Proserpinæ. ib.
 Corydala Rhodi urbs. 17.
 Corymbia nomen Rhodi. 4. 24.
 Cos. 72. 110. Cariæ insula Democraticè gubernatur. 63. ab Alcibiade devastatur. 112. ab Imp. Johanne Duca capitur. 120.
 Cretam insulam esse Jovis. 15.
 Creta Rhodia. 79.
 Cretenia condita ab Althæmenc. 14.
 Crinacus. 16.
 Crines mulierum prodesse militiæ. 68.
 Currus Solis. 39. 40. 41.
 Cydippa Cercaphi conjunx. 9. Ochimi fratris filia. ibid.
 Cymba Phœnicibus inventa. 68.
 Cyperus vel Hammoniacus. 76. vel Rhodius. ibid.
 Cyprus. 35. habet Rhodi portum.
Cyrenæi albi olim dicti Rhodii. 68.
 Cyzicum seu Cyzicus Propontidis insula. 79.
- ## D.
- Dædala Rhodi urbs. 17.
 Damagerus Rex Jalyfi. 63.
 Damastus Sige natus. 92.
 Damophilus. 37. navigat Carpathum. ib.
 Danaus. 17. Ægyptij Rex profugus. 11. tres filiarum Lindi amittens. ibid. ubi venerat in Rhodum. ib. statuit Minervæ templum simulacrumque. 11. 17. concedit Argos. 11.
 Daunii. 59.
 Debita patris filius Rhodius solvit. 70. tamet si bonis ejus renunciavit. ibid.
 Delphus Lacedæmoniorum dux. 15.
 Delus insula clarissima. 2. de mari nata. ib.
 Demagogi Democratiæ Rhodiæ. 63.
 Demetrius. 115. Rhodum obsessam. 33. 34. oppugnat. 65. expugnare nequit. 114.
 Deus

I N D E X.

Deus Hyperionides. 49. 50.
 Dexiphanes sapiens. 53. mechanicus ex
 Cnido. ib.
Διακαλαμώσαρες genus hœdorum. 71.
 Diagoram honorant Rhodii. 17.
 Diana aphodelo coronatur. 47. Eupo-
 ria. ibid.
 Dicendi genus Afianum. 31. Atticum. ib.
 Rhodium. ibid. quod ex utroque mix-
 tum. ibid.
 Dies Rhodi longissimus 14½ horarum. 6.
 Digitus Colossi Rhodii quantus. 42.
 Digma (*δέγμα*). 47. in quo statuæ populi
 coronati. ibid.
 Diluvii tempore Telchinas fuisse disper-
 sos. 8.
 Dinomenes. 61. aliis Antiphemus. ibid.
 Diocles. 94. ejus scripta. 94. 95.
 Diogenes *Grammaticus*. 33. contumelio-
 sus in Imp. Tiber. ibid.
Διονύσια unum festorum. 51.
 Dionysius unus Rhodius. 95. Musonii
 filius. ib. historicus. ibid. solis sacerdos.
 ib. alter Teri Thracis filius. ib. Thrax
 gente. 96. Rhodius adoptione. ibid.
 docet Romæ. ibid. describens terra-
 rum orbem. ibid.
 Dissensio autorum super annis duratio-
 nis colossi. 45. & camelis asportantibus
 ejusdem æs 45. 46. super conditoribus
 trium urbium. 13. 14. 17. earundem-
 que nominibus. 14. super Camiro &
 Jalyso. 25. Colossi altitudine. 43. im-
 perio maris Rhodiorum per annos
 quot. 54. patria Aristophanis. 91. Sa-
 lapia Veteris conditoribus. 59.
 Dissidere Diodorum secum ipso. 13.
 Dolabella. 117.
 Domini Ordinis *S. Johannis* Hierosoly-
 mitani. 120. eripiunt Rhodum Tur-
 cis. ibid.
 Donaria templi Bacchi. 30. 31.
 Dorienfes fuisse Rhodios. 9. præter tres
 urbes in Rhodo condidisse. 14. Mega-
 ra. 15. Dorienfium colonia quænam. ib.
 Doreus triremium Italicarum præ-
 fectus. 72. componit Rhodiorum tu-

multum. ib. à factione Rhodo ejicitur.
 ib. trajicit in Hellespontum. ib. præ-
 conis voce renunciatur Thurius. ibid.
 postquam diu vixerat exul. ibid.
 Draco Rhodios necans. Vide *Phorbus*.

E.

Electryon Licymnii pater. 13.
 Electryone Solis filia virgo. Vide *Rhodii*.
Eleorum populus *Ηλεκων*. 74.
 Elis. 72. 74. Elei. 74.
 Eloquentiam M. Brutus discit Rhodi. 32.
 Elpia urbs in Dauniis à Rhodiis con-
 dita. 59.
 Elysius campus sacer circa Rhodum. 40.
 Emefenus Judæus. 44.
 Emporium urbs. 58.
 Entimus. 61. associatur condenti Ge-
 lam. ibid.
 Ephesus. 113.
 Epigenes. 97. ejus scripta. ibid.
 Epimenides. 1. alius genealogus. ibid.
 alius Phæstius. ibid. alius scribens Do-
 ricè de Rhodo. ibid.
Επιπολαιότης. Vide *Mercurius*.
Επιστηφία genus festorum Rhodi. 51.
 Error autorum de annis durationis Co-
 lossi. 45. Charetis in ejusdem impen-
 sa. 40. 42. in aliis Cedreni. 45. Con-
 stantini Porphyrogenetæ. 44. Diodo-
 ri. 13. Eusebii. 7. Hieronymi. ib. Ho-
 norii. ibid. Hygini. 28. Isidori. 28. 43.
 Orosii. 7. Pauli Diaconi. 44. Plinii. 43.
 Suidæ. 96.
 Erythiben Rhodiis esse *Ερυθρίβων*. 84. 85.
 Escharites. Vide *Panis*.
 Euagoras. 97. historicus. ib.
 Eucrates. 2. autor Rhodiæcorum. ibid.
 Eucratidas. 97. Philosophus. ibid.
 Eudemus. 97. 98. 99. peripateticus. 97. ejus
 analytica, astrologica, physica aliaque. 98.
 Eudoxus. 98.
 Euodus. 99.
Εὐφημία opponitur execrationi. 20.
 Euporia. 47. nomen Dianæ. ibid.
 Exul Æschines. 32. Rhodum infert stu-
 dia Athenarum. 31.

I N D E X.

F.

Fabulæ Heroicæ. 31.
 Fames exilii causa. 116. Peloponnesiorum. 16. Rhodum afflicta. 111.
 Famidorientes. 16.
 Fanum Atabyrii Jovis. 23. Bacchi. 30.
 Helenæ *Διδυμίδος*. 47. 48. Ifidis. 31.
 Minervæ Lindiæ. 17. 18. 19. 23. Neptuni Aphalii. 62. Solis. 30. 95.
 Festum *Παγλαδίου* vindemiæ. 76.
 Ficus præcox. 78. vel Rhodia. 77. vel Tiburtina. 78.
 Filiae Danaï. 19. Minervæ ædem struentes. 17.
 Foedera Romanorum icta cum Rhodiis. 116.
 Fons Inessa. 35.
 Fortuna in pictura quandoque naturam vincit. 38.
 Forum quasi quoddam eruditionis Rhodus. 32.
 Fossa Artemisiæ repentina ad Rhodum. 36.
 Fossæ salis Rhodiaci juxta mare. 77.
 Fuga Althæmenis. 14. 23. 26. Camiri incolarum. 25. Danaï. 17. Danaidum. 19. filiorum Solis. 16. Tlepolemi. 13. 14.
 Fulgor radiantium armorum. 28.
 Funditores Rhodiorum. 68.

G.

Gagæ urbs Lyciæ. 61. à Nestimo condita. ib. Rhodiis paret. ib.
 Galeus Rhodius. 77.
 Galli magni pugnacesque. 80. vel Medici. ib. vel Rhodii. ib. vel Tanagrici. ib.
 Gallia. 58.
 Gallienus Imp. 89.
 Gallinas Rhodias incubare ovis pavonis. 80.
 Gela vel flumen. 60. vel urbs. ib. Rhodiorum colonia. 61.
 Gelonis donaria cum vi pecuniæ magna. 47.
 Generosorum virorum incredibilis penuria apud Caunios. 55.
 Gigantes Rhodi incolæ. 7.

Glans Iberica. 79.
 Glutinum Rhodiacum. ibid.
 Gnes populus inhabitans Cretam. 8.
 Gnetes seu Ignetes Rhodi incolæ post Telchines. 8. indigenæ. ib.
 Gnidus, ubi nascitur filiqua Ceraunia. 8. Vide *Cnidus*.
 Græcia. 41. 114. quam occupat Mithridates. 114.
 Grando magnitudinis incredibilis. 112.
 Griphi Cleobuli. 93.
 Grues Melicæ. 79.
 Gymnasias insulas condi à Rhodiis. 58.
 Gymnasium Rhodiorum perillustre. 31.
 Æschinis Rhodiacum. ib.

H.

Halia Telchinum soror parit Neptuno filiam Rhodum. 7. unde dicta Rhodus insula. ib.
 Halicarnasseus Dionysius. 101.
 Halicarnassus. 61. Cariæ urbs. ib.
 Halicum fanum Solis. 30.
 Hanno Carthaginiensis. 99.
 Hecataeus Milesius. 92.
 Hegesilochus Oligarchiæ Rhodiæ præfectus arguitur alca. 64. ebrietatis. ib. infamiæ. ib. eVectus ope Mausoli. ib.
 Hegesilochus prytanis Rhodiorum. 65.
 Romam abit legatus. ibid.
 Hegetoria Ochimi Regis uxor. 10.
 Helenam fuisse suspensam. 48.
 Helenium Rhodium. 78.
 Helepolis Demetrio obsidenti eripitur. 46. à Diogneto fit donarium. ibid.
 Hellespontus. 72.
 Heliadæ solis filii. 6. 10. Rhodi incolæ post diluvium. 8. 9. 10. indigenæ. 8. Regno gaudent. 11. ignem obliviscuntur sacrificaturi Minervæ. 49. insula ejiciuntur à Phœnicibus. 9. 11. eorum tempus. 57.
 Hellanicus Lesbios. 92.
 Helops Rhodius. 79.
 Heraclea Pisandri poema. 91. 103. 104.
 Heraclidas esse generis Rhodii autores. 9.

He-

I N D E X.

- Heraclides Tarentinus exurens XIII. domicilia navalium. 35. 36.
Hercules. 15. 95. ad quem quinam suum referant genus. 15. ejus effigies arte Zeuxidis. 19. acta. 21. clava. 103. aenea tota. ibid. *ἐμψαλγαντα* in aratorem Lindium. 20. 21. filius. 62. pharetra. 88. sacerdos. 20. divini ob virtutem honores. ibid. labores primi. ibid.
Heraclitus. 89.
Heroici honores. 34.
Heroicis temporibus paritur Acantho filius. 10. 11.
Hesiodus. 103.
Hieronis donaria. 47.
Hieronymus. 99. Aristotelis discipulus. 100. scribens de ebrietate aliisque. ib.
Hippiatrica. 94.
Hippocrates. 98.
Hippodamus ædificans Piræum portum Atticum. 27. 28.
Hipponia uva. Vide *Uva*.
Hippus Tyrius. 69. inventor onerariæ. ib.
Hiscilla Myrmidonis filia. 51.
Hispania. 58.
Hædus ex Ambracia. 79.
Homerus. 52. 100. 101. quem faciunt Rhodium. ibid. enumerat urbes Rhodi. 27.
Homicidii judicia extra Rhodum lege fieri. 70.
Honor Diagoræ. 17. Pindari. ibid.
Honorius Imp. 18.
Honoraria operum Rhodi. 41.
Hyllus puer Herculis. 20.
Hyperionides. 50.
- I.
- Jalyfiis permixti Phœnices. 12.
Jalyfus filius Ochimi Regis. 10. aliis *Quarti Solis* ex Acantho. ibid.
Jalyfus dedicatus Romæ in templo Pacis. 38. 39. quod sub Commodò Imp. confagravit. 40.
Jalyfus urbs Rhodi primaria. 25. 26. 27. ejus campus. 26. nummi. ibid. Nymphæ. ibid.
- Jafon. 1. scribens de Rhodo. 2. alter Philofophus. 100. ejus opera. ib.
Iberia. 58. 59.
Ida, unde pix optima. 80.
Idæus poëta epicus. 100. ejus res Rhodiæ. ib.
Idololatria Rhodiorum. 75.
Iagnetes. Vide *Gnetes*.
Ilienfes. 117. pro quibus *Claudius* Consul Græcè loquitur. ib.
Imber à Sole aureus. 51. & seq.
Indigenæ Rhodi. 8.
Ineffa. Vide *Fons*.
Infidiæ Mausoli structæ Rhodiis. 64.
~~Insula parva~~ Aufonio Rhodus. 60.
Insula Rhodiorum una inter Theram & Therafiam subito enata. 62.
Insulæ Rhodi. 16. & seqq.
Io filia Inachi. 93.
Joannes Ducas Imp. 119. 120. ejus singularis diligentia dexteritæque ingenii. 120. quâ capit brevi insulas aliquot. ib.
~~Joannitæ~~ Equites Rhodi. 120. eorum magnus magister. ibid.
Jones. 68.
Jonia. 63. gaudet portu in Rhodo adnavigans. 35.
Jothabala seu Ithabale Rege regnante obfidentur à Nebucadnezare Tyrus. 95.
Jovi Olympio folvitur in Elide mulcta ob palæftritæ fraudem. 74.
Jovis liberos in diluvio mansiffe falvos. 8.
Iphiclus. 26.
Itali. 116.
Italia. 72.
Judæus mercator Emefenus camelos onerans ære colossi. 44. 45.
Judiciorum fuorum nunquam Rhodios pœnituit. 63.
Julius Cæfar ftudiorum gratiâ petit Rhodum. 32. dans auditis Sophiftarum fingulis talentum. 33. capitur à piratis. 32.
Juno Telchinia. 26.
Jupiter Atabyrius. 23. *Ἐρδεδυρ*. 48. Eridemius. ibid. Pæan. ibid. cum Diis partitur terram. 3.

Ixi.

I N D E X.

Ixia. 22. 23. seu *Ixia* regio iuxta Lindum.
22. *Ixius* Apollo. 22. 23.
Ixus portus. 22.

L.

Labra mordere. 99.
Lacedæmonii. 15. 63. 72. 73. *Jalyso* blandè suadent defectionem à fociis. 25.
Lacedæmonis libidinosæ *Ledæas* esse palæstras. 5.
Laches. 40. 42.
Laconicæ canes. 79.
Lalagus Latagen Rhodiis esse Cottabum. 84.
Laus Antonini. 71. *Apellis*. 41. *Augusti*. ib. *Leunclavii*. ibid. *Lyssippi*. 41. *Nebucadnezaris*. 95. *Protopenis*. 38. 39. *Zeuxidis*. 41.
Lebes æneus. 18. *lebetes argentei*. 47.
Leges Rhodiæ navales. 71. omnium antiquissimæ. ibid. quatenus *Impp. Rom.* habeantur ratæ. ibid.
Lembus invenitur *Cyrenensibus*. 69.
Leonides Philosophus Stoicus. 100.
Lesbus. 120.
Leucippus. 16. dux coloniae in Rhodum. ibid.
Lex Pontica. 70. cavet naucleris. ibid. *Rhodia* de commerciis navalibus. 70. capitalibus judiciis. ibid. carnifices extra urbem habendo. ibid. paternis debitis solvendis. ibid. hœdis. 71. non radendo. 70. quæ non observatur. ibid.
Libertas Rhodiorum. 56.
Libya. 34.
Λιμνοπέδισ. 15. 16.
Lindii nomen vel regionis. 61. vel populi. 19. 21. eorum ager. 21. donarium. 22. de quibus adagium. 19.
Lindio aratori *Hercules* vi boves rapit. 20. 21.
Lindus vel cognomen Rhodi. 5. vel nomen filii *Cercaphi*. 17. aut filii *Ochimi* Regis. 10. 13. 14. vel urbis. 9. 20. 27. sita in monte. 17.
Lineus thorax. 19.
Literæ Phœniciae. 19. *Literæ Δ* speciem referre Rhodum. 5. *Literis aureis*

scriptam esse unam *Oden Pindari*. 17. 18.
Λοφίδου esse Rhodiis genus facis. 85.
Loryma. 64.
L. Cornelius Scipio. 56. 57.
Lucus quadratus. Vide *Rhodus*.
Lunulæ quadratum. Vide *Quadratura*.
Lycia. 56. 110. donatur Rhodiis. 56. qui in cam aded sæviunt. ib. ut *Lycii* per legatos de iis quirerentur Romæ. 57.
Lycophron. 88.
Lynceus Samius. 76. 78.
Lyfander Lacedæmoniorum dux navalis. 27.
Lyfimachus. 79.
Lyfippus. 41. cujus discipulus *Chares*. 42.

M.

Mabias. 119. seu *Mauhias Othomanis* præfectus Rhodo positus. 44. *Colosum* destruit. ib. *Judæoque* mercatori vendit. ibid.
Macareus Jovis à *Crinaco* nepos. 16.
Macedonia. 59. ubi *Cyprii* & *Rhodi* habitant. ibid.
Mæander Phrygiæ fluvius. 56.
Magnesia. 116.
Mahometes frustra annitur recuperare Rhodum. 120.
M. Brutus. 32. Rhodi discit eloquentiam. ibid.
M. Cicero. 32. Rhodi audit *Molonem*. 32. 33.
M. Marcellus. 19. 105.
Mare universum possident Rhodii. 54.
Marmor Rhodium. 97.
Massalienses. 58. seu *Massilienses*. 68.
Massilia. 58. condita à *Phocenibus*. ib.
Μάστοροι seu *Μάστρι* Rhodiorum Senatores. 65.
Matula vel ænea vel scitilis. 50. an in *Minervæ* sacris. ib.
Mausolus Cariae Rex. 64. 113. cujus ope *Hegesilochus* fit *Oligarcha Rhodi*. 64.
Megapenthes. 48.
Mel vel *Atticum*. 79. vel *Hymettium*. ib. vel Rhodium. ib.
Melanthinus Philosophus. 100.

Me-

I N D E X.

Meleager. 40. pictus à Zeuxide. 41.
Memnon Rhodiorum Rex. 60. sub specie
 perfugarum mittit suos in hostium
 castra. ibid.
 Menander. 40. Cariae Rex pictus ab Apel-
 le. 41.
 Messeniorum urbs. 28.
 Mercurius *ἑμπολιεύς*. 75.
Metagition mensis nomen. 48.
 Metropolis omnium maris Hadriatici
 insularum Rhodus. 53.
 Miletus urbs Joniae. 115.
 Minervam Lindiam. 18. (cujus aedes in
 vertice Atabyrii. 23. ubi convivantur.
 50.) donariis honorat Cadmus. 18.
Miraculum Mundi Colossus. 42.
 Mithridates. 113. 117. nequit expugnare
 Rhodum. 114. quæ tamen parcit ho-
 stis simulacro. 115.
 Mitylenæi. 64. eorum oligarchia. ib.
 Mnaseas de pulsus Rhodo hostibus glo-
 riatur. 114. 115.
Molon alius pater. 100. alius filius. 101.
 Melone Rhetore Cicero utitur magi-
 stro. 32.
 Mores antiquos magis ornare Rhodios
 quam mœnia, navalia, portus. 67.
 Mors Aristæ. 90. Charetis *αὐτοχτοῦ*. 42.
 Codri. 15. Danaï filiarum trium. 11.
 Electryones. 34. Helenæ. 48. Licymnii.
 62. Mausoli. 113. Menelai. 48. Tena-
 gis. 13. Tlepolemi. 48.
 Multa cur Jovi Olympio soluta. 72. 74.
 Muræna Tarteſſia. 79.
 Mylas Telchinum unus instituit Camiri
 sacra Mylanteorum. 22.
 Myro. 101.
Myrtone altera uxorum Socratis. 99.
 Mys. 42.
 Mysteriis initiatur Andronicus. 88.

N.

Nabuchodonosor Herculem rebus gestis
 præstat. 95. Iberiam Libyæque urbem
 evertit. ibid. Tyrum XIII. annis obſi-
 det. 94. 95.
Navalia Rhodiorum. 34. 35. 36. *occulta*

ingrediens vel spectans capite plecti-
 tur. 36.
 Naves laureatæ Rhodiis imponentes.
 113. eorundem aliæ onerariæ. 36. aliæ
 VII. aliæ IX. ordinum. 35.
 Navigia Lindica. 22.
 Nauclerorum industria in exstinguendis
 facibus. 65.
 Nautæ Rhodii animosi submergendi ef-
 fatum nobile. Vide *Vox*.
 Neapolis. 120.
 Neleus. 15.
 Neptis Telchinum *Rhodus*. 6. 7. quam ex
 Halia suscipit Neptunus. 7.
 Neptuni sacerdotium quasi hæredita-
 rium. 12.
 Nestimus condens *Gagas* urbem. 61.
 Nestoridis poculum factum à Dionysio
 Thrace. 82.
 Nicostratus. 48.
 Nilus. 93.
 Nobiles Rhodi insurgunt in plebem ob
 judicia. 63.
 Nubem super Rhodiis auream frangit
 Jupiter. 52. unde auro è cœlo implen-
 tur domus & angiportus eorum. ib.
 Nuces Thasiæ. 79.
 Numismata Jalyſia. 26.
 Nymphæ indigenæ Rhodi. 10. Telchi-
 niæ Jalyſi. 26.

O.

Ochimus. 25. Heliadum natu maximus.
 10. 16. cui Regi nubit Hegeteria. 10.
 & perit Cydippam. ibid. condenti
 Achæam. 17. 25.
 Ochyroma Jalyſi arx. 25. putatur esse
 Achæa vetus. 25. 26.
 Ocridionis herois sacellum præconi in-
 trare nefas. 34.
 Officina plumbaria. Vide *Plumbaria*.
 Oligarchicus status Chiorum. 64. Mity-
 læneorum. ib. Rhodiorum. ib.
 Ollulæ Rhodiæ. 82.
Olvessa Rhodi nomen. 4.
 Olympica victoriæ. Vide *Victoriæ*.
 Olympiorum institutio. 58.

? On-

I N D E X.

Onchestus Neptuno sacatur. 3.
Ophiuse. 4. 5. 7. 51. nomen quando Rhodo
inditum. 13.
Oraculi ira. 50. iussu non fit Colossi cor-
ruti restitutio. 44. Herculi sacra cum
convitiis Lindi faciunt. 21. responsum
datum de Althæmenis parricidio. 14.
Rhodiis, ut Phorbantem faciant insu-
læ participem. 12. 13.
Orestes. 63.
Ostium portus Rhodii angustum. 36.
Ostrea Tarentina. 79.
Ostrum rubrum. 81.

P.

Pacis templum. Vide *Templum*.
Pagladiæ festum vindemiæ. 76.
Panætii majores fuisse Rhodios. 88. 401.
Panætius vel senior. 101. vel junior. *ibid*.
Scipionis Africani præceptor. *ib*. ejus
scripta. 101. 102.
Panathenæa excipiunt Bendidéa. 91.
Panis escharites. 78.
Parmenon. 102. ejus scripta. *ibid*.
Parrhasii picturæ in Rhodo variæ. 19.
Parthenope in Opicis. 58. 59.
Parthicæ res. 96.
Patria variorum varia, unde oriundi seqq.
Abon. 85. 86. *Agnocles*. 86. *Anaxan-*
drides. 86. 87. *Andronicus*. 88. *Antiphe-*
mus. 61. *Antheas*. 89. *Antiphanes*. *ib*.
Antisthenes. *ib*. *Antonius*. *ib*. *Apollo-*
nus. 90. *Aristeas*. *ib*. *Aristocles*. 90. 91.
Aristophanes. 91. *Aristoteles*. *ib*. *Art-*
menes. *ib*. *Athenodorus*. *ib*. *Attalus*. *ib*.
Bacorus. 92. *Bias*. 93. *Callixenus*. 92.
Castor. 92. 93. *Chilo*. 93. *Cleobulus*. *ib*.
Cleomenes. 94. *Clitophon*. *ib*. *Dexipha-*
nes. 53. *Dinomenes*. 61. *Diocles*. *ibid*.
Dionysius unus & alter. 95. 96. *Enti-*
mus. 61. *Epigenes*. 97. *Epimenides*. 1.
Ergeas. 97. *Euagoras*. *ib*. *Eucrauidas*. *ib*.
Eudemus. 57. 98. *Eudoxus*. 98. *Euo-*
dus. 99. *Galeus*. 77. *Heracles*. 35. 36.
Hieronymus. 99. *Hippodamus*. 28. *Ho-*
merus. 100. *Jasôn*. 1. 2. 100. *Idæus*. 100
Laches. 40. 42. *Leonides*. 100. *Lyncæus*.

76. 78. *Molon Apollonius*. 100. 101.
Myro. 101. *Panætius*. *ib*. *Parmenon*.
102. *Pausimachus*. 92. *Periander*. 93.
Philagrius. *ib*. *Phileas*. 92. *Phileas*. *ib*.
Pisander. 91. seu *Pisandrus*. 103. 104.
Pisinus. 103. *Pittacus*. 93. *Plato*. 104.
Polyzelus. *ib*. *Posidonius*. 105. *Praxi-*
phanes. 106. *Protogenes*. 37. *Pythago-*
ras. 107. *Pythion*. *ibid*. *Simmius*. *ibid*.
Socrates. 108. *Solon*. 93. *Stratocles*. 108.
Theocritus. 86. *Theodorus*. *ibid*. *Tima-*
chidas. *ib*. *Timarchus*. *ib*. *Timocreon*. *ib*.
Timosthenes. 109. *Zeno*. 110.
Patriorum Deorum recordatio. 23.
Pavus è Samo. 79.
Pelagia Rhodi nomen. 4.
Pelamis Chalcedonius. 79.
Pelasgi. 15.
Peloponnesus. 7. 9. 15. 16.
Pentapolis Dorienfium. 26.
Perdix artis summæ. 37. cur deleatur à
pictore. 39.
Periander unus è VII. Sapientibus Græ-
ciæ. 93.
Περικλέης navis genus. 35.
Peristylum Rhodiæ. 82.
Perseus Macedonum Rex. 117.
Pessinuntii aselli. 79.
Phalantus resistit Iphiclo. 26.
Phana urbs Ætolix. 22.
Pharmacusa insula. 32.
Pharus insula. 53.
Philagrius Rhetor. 102.
Philetas Poëta. 102. ejus scripta. *ibid*.
Philippus Macedonum Rex. 116. Rho-
diis infensus. 36.
Philonomi populus. 15.
Philosophiam quæ docetur Athenis. 32.
Rhodi discit M. Brutus. *ibid*.
Phocenses. 58.
Phœbeia cur Rhodus dicatur. 3.
Phœnice. 35.
Phœnices inhabitasse Rhodum. 2. 12. 97.
& Jalyfi posuisse sedem. 11. post ejectos
inde Heliadas. 9. 11. duce Cadmo. 11.
quos Iphiclus inde pellit. 12.
Phorbas Triopæ filius. 13. 51. auxilio
maxi-

I N D E X.

- maximo. 104. Rhodios serpentibus liberat. 12. 13. draconemque necans. 13. fit incola Rhodi. ib. Apollinique dilectus post fata transfertur inter fide-
ra. 51.
Phrygia Attagena. 79.
Phylacides navium Rhodiarum genus.
37.
Pictura Protogenis. 31.
Pindari. 52. honor. 17. ratione Odes
septimæ Olympionicarum. ib.
Pisandrus. 103. perperam *Periandrus*. 102.
Piscium edax Rhodiis habetur inge-
nuus. 79.
Pisidorus. 72. quid agat & patiat. ib.
Pisnus Poëta. 103.
Pistilus dux coloniæ. 60.
Pix vel ab Ida. 80. vel è Pieria. ibid. vel è
Rhodo. ibid.
Plato. 104. Philosophus. ibid. Panætii
discipulus. ibid.
Plotinus. 89.
Plumbaria officina. 81.
Plumbum destillans in idola. 18.
Plutus genius in arce Rhodi. 30. pingitur
alatus. ib. aureus. ib. videns. ib.
Pocula Rhodiaca. 81.
Pœessa. 4. 24.
Polyxo Argiva. 48. Tlepolemi mariti ne-
cem in Helena ulciscitur. ib. fit tutrix
pupilli. 62. 63. tenens Ægypti princi-
patum. 62.
Polyzelus. 2. 12. unus scribens de fato.
104. de piscibus. ib. alius Comicus. ib.
Pompejopolis. Vide *Soli*.
Pompejus M. 96.
Περικλῆς Alexidis Comici fabula. 62. 63.
Porphyris insula. 57.
Portentum quantum Castor. 93.
Portus Atticus Pyræus. 28. Rhodi vel
magnus. 35. 36. vel parvus. 35. Phœ-
nicum advenarum. ibid.
Posidonius Stoicus. 105. historicus. ibid.
athleta. ib. ejus scripta. 105. 186. sphæ-
ra. 106. Rhodi fit Prytanis. 78. 105.
Præfectura Atheniensium. 65.
Praxiphanes. 99. 106. ejus scripta. 106. 107.
Promethei reverentia. 50.
Promontorium. 28. in quo sita Rhodus. ib.
Proserpina asphodelo coronata Rho-
diis. 47.
Proteus cum phocarum gregibus. 53.
Protogenis. 31. tabulæ septennio per-
fectæ. 38. 40. & quasi CCCCL annis du-
ranti. 40. parcit Demetrius. 37.
Proverbium de jactabundis. 54. de Rho-
diis. ibid.
Prytanes Rhodiorum. 65. (unde *πρυτανεύειν*
& *πρυτανία*. ibid.) sunt uno plures. ibid.
semestrique gaudent dignitate. ibid.
quæ tamen prorogari poterat. ibid.
Psimmythium laudatissimum Rhodi. 81.
Ptolemæus vel Rex juvens Rhodios ob-
fessos. 34. eisque promittens 3000. Ta-
lenta ad Colossi restitutionem. 44. vel
porticus in ejusdem honorem. 34.
Pyræi architectus. 27. ex tribus urbium
unam Rhodum construit. ib.
Pyramides Ægyptiæ. 89.
Pythagoras. 107.
Pythion rei rusticæ scriptor. ib.

Q.

- Quadratura lunulæ. 98.
Quadratus lucus. 33. 34. dictus Rhodiis
Ptolemæus. 34.
Quadriga Solis. Vide *Currus*.
Quartus Sol. 10. 11.

R.

- Rasuræ lex Rhodia. 70.
Rhodanus Galliæ fluvius. 58.
Ῥόδος. 66. 67.
Ῥόδος. ibid.
Rhodii. 1. 3. ex Peloponneſo oriundi. 84.
Dorica Dialecto utuntur. 83. vocabula
sua sibi propria habent. 84. avitam Do-
rienſium magnanimitatem servant. ib.
Sidonem vocant patriam. 12. amoribus
dediti. 67. 68. *Albi* dicuntur *Cyrenæi*. 67.
Juvenali *imbelles*. 69. aliis *bellicosi*. 68.
funditores boni. ibid. *Colossenses*. 46.
colentes *Erythibium Apollinem*. 85.
Electryonenque. 34. immolantesque

I N D E X.

Saturno homines. 48. nauticus populus. 54. rei nauticæ peritissimi. 68. vetant triremium præfectis sua perfolvi. 63. in arce sine igne litant. 48. Palladique natæ primi sacra faciunt. 52. 53. ob quod ab ea perfunduntur imbre aureo. 52. cum Demetrio hoste pacem faciunt. 34. contra Antiochum auxiliantur Romanis. 55. quorum opibus crescunt. 51. 55. donatique urbibus. 55. insulisque. ib. fiunt ditissimi Græcorum. 52. in Macedonia habitant. 59. classem parant. 58. dominioque maris potiti. 46. 54. in Hispaniam navigant. 55. ubi Rhodon Massiliensium condunt. ibid. nec non Parthenopen in Opicis. ibid. Elpiaeque in Dau-niis. ib. Agrigentinos possident colonos. 60. Pharum habent vectigalem. 53. quo tamen vasfrè privantur. ibid. cladem in Sicilia accipiunt maximam. 72. à serpentibus necantur. 120. terre motibus affliguntur. 110. 111. at prudenter solerterque uti calamitate sciunt. 43. inter Bacchanalia filios armaturâ integrâ coronantes. 33. auscultantesque oraculo de Colosso non instaurando. 44. petunt responsum ab oraculo Ammonis super decerendis divinis Ptolemæo honoribus. 34. ex tribus urbibus unam faciunt. 27. ubi eos iudiciorum Democraticorum nunquam pœnituit. 63. demagogis autem regimen per conspirationem nobilium abrogatur. ib. subiecti Athenis. 112. ab Atheniensibus iterum atque iterum deficiunt. 72. 73. victi in foro trucidantur. 113. icentes fœdus cum Byzantiis Chiisque. ibid. se vindicant in libertatem. ib. pro qua gloriose pugnantes. 115. provehuntur ad excellentiam. 114. permanentesque in pace. ib. florent maximè. ib. Macedonico autem bello Romanis sunt ingrati, infidi adversique. 117. quos aquâ, com-meatu, statione prohibent. ib. in cruce-m agunt. ib. atque ob id libertate

privantur. ib. quâ tamen redonantur. ibid. pace diu fruuntur. 119. hostium nescii. ibid. atqui post varios casus, discrimina atque dominia domi belli-que hodie Turcico demum parent Ty-ranno. 120.

Rhodope seu potius Rhode. 58. Empo-rienſium oppidulum. ibid.

Rhodus variâ nuncupata Epithetis. 2. 3. 4. 5. 6. 22. 32. 51. 52. 53. 113. 116. Synonymisque. 3. 4. 5. 46. 51. 54. 72. Au-toribus describitur. 1. 2. ab achate. 80. ærugine. 81. æstivis Tropicis. 6. aggere magni portus summo. 36. altitudine turrium. 29. ambitu. 6. 28. 29. amœ-nitate. 5. antiquitatibus. 1. apparatu. 29. aquilarum penuria. 83. arce. 8. 30. aspalatho. 81. athletis. 10. auro cælesti. 52. 53. calceis peculiaribus. 67. cari-cis. 78. cerussa. 81. circulo apparente. 6. majore uno. 43. minoribus centum al-teris. 46. conversione ad Religionem Christianam. 118. copta. 77. creta. 79. crudelitate. 56. 62. curia. 34. curricu-lis. ib. cursu per urbem vetito. 66. cy-pero. 76. defectionibus. 72. 73. delu-bris Deorum. 41. democratia. 63. die 14½. horarum. 6. dignitate. 47. diluviis noxiis. 111. 112. disciplina navali. 54. divitiis. 51. donariis. 30. 39. 47. Episco-patibus. 118. Etymologia. 7. factione. 72. festis. 51. 76. ficu. 77. figura Δ seu triquetra. 5. 28. fortuna varia. 116. fossis salis juxta mare. 77. fuga fastus vinolentiæque. 67. galeo. 77. gallis magnis pugnacibusque. 80. gigantibus. 7. gloria. 54. bellica. 68. atque navali. 54. glutino. 79. gubernatoribus navi-gationis peritis. ib. gymnasio. 31. hele-nio. 78. honorariis operum. 41. huma-nitate. 115. hydriis. 47. idololatria. 75. imbre aureo. 52. imperio maris. 46. 62. incessu gravi. 66. incolis variis. 7. in-constantia. 72. 73. 117. indigenis. 17. innocentia. 32. ingeniis illustribus. 85. insulis. 16. 53. 54. nonnullis vectigali-bus. 56. lebetibus argenteis. 47. legibus.

I N D E X.

66. legum optimarum constitutione.
54. libertate. 64. 66. vel amissa. 117. vel
possessa. ib. vel recuperata. ib. literatis
viris. 85. litoribus. 115. luco quadra-
to. 34. luxu in ædificiis conviviisque.
67. machinis bellicis. 37. magnificen-
tia. 57. marmore. 79. melle. ib. mode-
stia in conviviis. 67. modico purpuræ
usu. 66. mœnibus. 37. 67. more malo
mutandæ in statuis inscriptionis. 46.
moribus aliis. 66. 67. muliebrium co-
marum usu pro sparto. 68. munitione.
28. muris. 29. 34. mutatione Reip. 64.
navalibus. 34. 35. 54. 67. navium agili-
tate. 54. nivibus aureis. 52. obsidione
oppugnantium. 34. 35. occupatione
expugnantium. 32. 34. 114. 115. 119. 120.
oligarchia. 64. ollulis. 82. opibus. 51.
ornamentis pulcherrimis. 41. ortu è
mari. 2. 3. ossibus immanibus. 76.
ostreis. 77. ostro. 81. palmis. 78. panc
escharite. ibid. perfidiâ. 117. peristylis.
82. peritia navali. 54. Perfica. 78. phi-
losophis. 88. pice. 80. picturis. 41. 46.
piscium variorum copia. 78. 79. pla-
teis. 29. poculis. 10. poenitentia de-
lictorum. 117. porticu unius stadii. 34.
portubus. 28. 67. 114. potentia. 57. pro-
montorio. 28. prytania. 65. psimmy-
thio. 81. pulchritudine. 29. re nautica.
54. rebus memoratu dignis. 75. regi-
mine seculari. 62. Reip. summa. 63.
religione. 35. remigum scientia. 54.
sabbatis. 113. sacrificiis. 51. falsamen-
tis. 79. 82. salubritate. 5. securitate. 66.
federatione. 63. maxima. 72. serenitate. 5.
signis Deorum. 47. filiqua Ceraunia.
81. situ. 28. 29. sub Zodiaci signo vir-
gine. 4. solertia. 69. solo poloque for-
tunatis. 5. spectatione ludorum taci-
turna. 67. spongia. 81. suburbiis. 37.
summa animi moderatione. 112. 115.
fycomoro. 81. talento. 82. taurocolla.
79. tauro Jovis. 75. templis. 34. omnium
Deorum. 30. terra ampelite bituminosa.
78. terræ motibus. 9. 43. 44. 110. 118.
theatris. 33. 34. tonsura. 66. trophæis.

34. 35. tumultu intestino. 72. viis. 29.
vino. 77. viris rerum civilium peri-
tis. 88. urbibus. 16. 17. quibusdam urbi
subiectis. 55. 56. uvis. 76. xylocollo. 79.
Römāni rerum Domini. 116. belligerant
cum Perse Macedonum Rege. ibid.
icunt fœdera cum Rhodiis. ib. quos in-
ter amicos & socios adscribunt. ib.
Romanorum illustrissimi. 30.

S.

Sacerdos Herculis. 20. Lindi sacrificat
maledictis. ibid.
Sacellum. Vide *Ocrinionis*.
Sacra Herculis non fieri *disputa*. 20.
Sacrificia Rhodiorum plurima cur igno-
rentur. 51.
Sacrificium Lindiorum unde ortum. 20.
Salapia vetus in Apulia urbs. 59.
Sambuca obsessos territans. 31.
Samii. 73. Samos. ib. Samus. 120. adeptâ
libertate. 118. fit provincia. ib. parens
LL. Romanis. ibid.
Sapientes Græciæ VII. quando florue-
rint. 93.
Sapor Atticus. 31.
Saraceni. 120.
Sardanapali. 77. vita. ibid.
Saturno immolari homines. Vide *Rhodii*.
Satyrus *ἀναπρόδρομος*. 38. 39.
Scari Cilices. 79.
Schola Æschinis. Vide *Æschines*.
Scythia. 106.
Seditio maxima. Vide *Rhodus*.
Seleucia. 78. ejus Pieria. ibid.
Seleucus Grammaticus. 104.
Septennio absolvitur pictura Jalyfi. 40.
durans quasi 450. annis. Vide *Protagenis*.
S. Sulpitius. 117.
Serpentibus affligari Rhodum. 12.
Servitus Cauniorum unde. 55.
Sicilia. 60. 72.
Sidonem Phœnicia urbem. 12. quam
Rhodii suam vocant patriam. ib. ca-
ptam. 114. evertit Alexander M. 12.
Sige. 92.
Signorum 3000 Rhodi. 41.

7 3 Sig-

I N D E X.

Signum Dianæ. 47. Telchinii Apollinis.
Vide *Simulacrum*.

Silenus. 42.

Siliqua Ceraunia. Vide *Rhodus*.

Simmias Grammaticus. 107. ejus poë-
matia aliaque scripta. ibid.

Simonidis epitaphium pro vindicta sui.
109.

Simulacrum Apollinis Telchinii. 109.
Dodonæi Jovis. 18. Lindiæ Miner-
væ. ibid.

Sminthia. 76.

Socrates. 108. ejus duæ uxores. 99.

Sol dans Rhodo amatae nomen. 7. 8.
Deus. 29. quantus. 10. 11. ejus civi-
tas. 29. quadriga. 41. statua. 43.

Soli Ciliciæ urbs. 60. 77. aliàs *Pompejo-
polis*. 60.

Solimannus Turcarum Imperator. 120.
Rhodum diu obsessam expugnat. ib.

Solon unus è VII. Sapientibus. 93.

Sophistæ Rhodiorum. 33.

Sophocles. 100.

Spongia. 81. Protogenis. 38.

Stadia nomen Rhodi. 4. 5.

Strategema Artemisiæ. 113.

Stratocles. 88. Rhodiorum prytanis. 65.
cui prytania prorogatur. ibid.

Suburbia Rhodi diruuntur metu ho-
stis. 37.

Sybaris flumen. 58. 59.

Sycomorum nasci vel in Caria vel Rho-
di. 81.

Syme Jalyfi filia. 57. aliàs vel urbs. 54.
57. vel insula Carica. 57.

Syria. 105. unde Posidonius. ib.

Syracusæ. 61. Syracusani coronant sta-
tuas Rhodiorum. 47.

T.

Tabula miraculosa. 41. Tabulæ semi-
fractæ. 34.

Talentum vel Atticum vel Rhodium. 82.
talentorum ccc dantur operæ pretium
architectanti Colossium. 42. 44. ad cujus
motu terræ corruti restitutionem Pto-
lomæus promittit 3000. talenta. 44.

talentorum autem XXXII multam
Peloponnesiis solvere tenentur Rho-
dii. 73. quibus passis terræ motum dan-
tur LXXV talenta. 47.

Tanagra Bæotiæ mediterraneæ oppidum.
80. nobilitatur gallis pugnacibus. ib.

Tauricolla. 79.

Taurus Jovis pollens loqui. 76.

Telchines. 5. victi & Peloponneso ejecti.
7. incolunt Rhodum antiquissimi. 5. 7.
diluvium Rhodium. 8. effugientes
dissipantur. 111. Deorumque simula-
cra fabricant primi. 19.

Telidia Lindiorum sacrificium. 21.

Telmessus. 56.

Temenus. 15.

Templa. 34. *Apollinis Erythibii*. 75. *Ata-
bryii Jovis*. 23. *Bacchi*. 30. 31. *Deorum
omnium*. 30. *Dianæ*. 47. *Eumeliæ*. ibid.
Lindiæ. 42. *Minervæ*. 17. 46. *Lindiæ*.
17. *Neptuni*. 12. *Pacis*. 38. *Solis*. 30.
Vide *Fanum*.

Temporis injuria mater ignorantiae mul-
tæ. 59.

Terræ motus. 60. 110. 111.

Testamentum suum Rhodi Alexander
M. deponit. 114.

Teus Rhodiorum urbs in Jonia. 62.

Thales unus è VII. Sapientibus. 93.

Theatri ad formam Rhodus. 28.

Theocritus. 86.

Theodorus. 108.

Theophrastus. 88. 104.

Theopompus. 64.

Thera. 61.

Therasia. ibid.

Θερσικλειον Rhodiaceum. 82.

Thiodamas apud Lindios venerandus. 21.

Thorax è 365 filis mirus. 19.

Thurii proclamati Doricius & Pisido-
rus. 72.

Thyonidas Rhodiorum Bacchus. 31.

Tiberius Imp. sine lictore it. 31. Rhodi
docendus. 33.

Timachidas. 108. ejus scripta. ib.

Timarchus. ib. ejus liber. ib.

Timocreon. 108. inimicus Simonidi
Thu-

I N D E X.

- Thucydide, ibid. vorax. 109. ejus melica. ibid.
- Timosthenes. 109. ejus scripta. 109. 110.
- Tlepolemus Herculis filius. 13. 14. invictus necat Licymnium. 62. exulat sponte suapte. ib. fit Rhodi incola. 13. & Rex. 62. Vide pag. 48. 52. 59. Hinc Τληπόλειος species festorum Rhodi. 51.
- Tonsuræ lex. 66. non perpetuò observata. ibid.
- Trinacria nomen Rhodi. 4. 24.
- Triopas. 13. alius nepos. ib. alius avus Heliadum unus. ibid.
- Trirremium Italicarum præfectus Doriæus. 72.
- Troja. 56. Trojanum Bellum. Vide *Bello*.
- Trophæum Artemisiæ in urbe Rhodi. 35. 113.
- Tumultus Rhodi ingens. 72.
- Turcæ Joanni Ducæ eripiunt Rhodum. 120.
- Tyrannio Grammaticus. 88.
- V.
- Ventorum Africo flante, Rhodo vel nubila vel serena sunt. 5. 6.
- Venus Coa. 39.
- Verbasci radix in re medica. 94.
- Veritas ratione fabulæ de sole. 8.
- Versus inscripti basi Colossi Rhodii. 43.
- Vespasianus Achajam, Byzantium, Lyciam, Rhodum, Samum in provinciæ formam redigit. 108.
- Vesperugo Plauto *Veneris stella*. 93. Homero *Hesperon*. ibid.
- Victoriæ Olympicæ. 72.
- Vinum Coum. 77. Rhodium. ibid.
- Vinolentiam excludi convivii Rhodiorum. Vide *Rhodii*.
- Virgini Zodiaci signo subiacere Cycladas & Rhodum. 4.
- Viri Rhodiorum memorabiles. 88.
- Vituperium Themistoclis. 109.
- Unguentum crocinum Rhodiorum. 77.
- Vocabula Rhodiorum peculiaria. 84. 85. de quibus *Moschi Opus*. 85.
- Votum periclitantium in mari tempestuoso. 12.
- Vox præconis. 72. submergendi Rhodii nautæ ad Neptunum in tempestate. 55.
- Urbes Cariæ Lydiæque affliguntur terræ motu. 110.
- Urbs procorum Rhodus. 68.
- Ufus sparti ubi. 66. 68.
- Uva Agia. 76. Hipponia. ibid. Nicofratia. ibid. uncialis. ib.
- X.
- Xanthus Protogenis patria. 31.
- Xantippe una uxorum Socratis. 99.
- Xylocolla. 79.
- Z.
- Zeno. 83. unus Cittiensis. 110. alius Rhodius. ibid. alius historiographus. ibid. plures. ibid. quorum unus relegatur. 83.
- Zeuxis Rhodiis pinxit Herculem. 19.
- Meleagrum, Persea. 41.

I N-

I N D E X

Rerum Verborumque

In

Cypri Descriptione pertractatorum.

- A.
- A**aron dux Arabum. pag. 143. vastat
Cyprum. *ibid.*
Abdalonymus Paphi Rex. 103.
Abdemon Salaminis Rex. 102.
Abimelech Arabs. 142.
Absentia evitatur Invidia. Vide *Invidia*.
Abulites. 103.
Acamantis nomen Cypri. 7. 8.
Acamas vel mons. 62. vel promonto-
rium. 14. 72.
Accubitalia. 92.
Acesas texturæ peritissimus. 149.
Achæorum litus. 78.
Achates Cyprius. 93.
Achivi. 140. accingunt se ad bellum
Trojanum. 111.
Acra urbs vel Cypri. 19. vel Japygiæ. *ib.*
vel Scythiæ. *ib.* complures. *ib.*
Acus Cypria. 85.
Adamas Cyprius. 93.
Admonitiones Sophistæ. 118.
Adonis. 125. Ægyptius. 22. Cypri Rex.
103. *Cyprius* dictus. 107. vel Ao. *ib.*
vel Gauas. *ib.* vel Πυγμαίων. *ibid.* filius
Cinyræ. *ib.* Veneris amafius. 151.
Ædes S. Lazari. 160.
Ægonomus. Vide *Eurypolemus*.
Ægyptus. 11. 13. 16. 17. 85. 114. 127. 129.
Ænigmaticè dedicata Veneris statua. 48.
Æpea vel Cypri urbs. 19. 99. 123. vel
Laconia. *ib.* Vide *Soli & Urbs*.
Æria nomen Cypri. 8.
Ærias. 45. Cypri Rex. 103. condens
ædem Veneris. 47. Paphiæ. 103.
Ærofa olim Cyprus dicta. 84.
Ærugo Cypri. 82. 86. ejus duo genera. 88.
Æs Cyprium. 84. 92. coronarium. 85.
ustum. Vide *Ustum*.
Æthiopes ex incolis Cypri. 18.
Æthiopia. *ibid.*
Æcites Cyprius. 93. præter quem tria
genera. *ibid.*
Africa. 13.
Agamemnonis. 111. (cui promissæ na-
ves non mittuntur, sed lorica ænea. *ib.*)
armatura. *ib.* & ira in Cyniram falla-
cem. *ib.* qui Cypro ejicitur. *ib.*
Agapenor. 37. Illo reversus. 55. fit dux
coloniæ. 37. condens Paphum no-
vam. 55.
Agareni potiuntur Cypri. 143.
Ager Cumanus. 147. ubi Cypriorum
colonia. *ibid.*
Ἀγίας nomen sacerdotis Deæ Veneris.
157.
Agidius seu potius Nagidius urbs. 20.]
Agraulis nympa. 61.
Agraule. 59. Cecropis filiæ. 61. immola-
tur homo. 151.
Agyris Cypri Rex. 103. Persis confæde-
ratus. 33. necatur. 26.
Ajax αἰνχες. 57.
Ἀννης mensis Cypriorum. 151.
Albanda. 94.
Albanica lingua una Cypri novæ. 152.
Alcathoi vicus in Cypro. 79. 117.
Alexander M. 162.
Alexander describens Cyprum. 1.
Alexandria. 20. assimilatur chlamydi mi-
litari. 12.
Alexandrini. 22.
Alexius Comnenus. 144.
Alexius militiæ dux. 143.
Allium Cyprium. 90. Ulpicum aliis. 91.
Ἀλλυπιο *Allupio*. 134.

Alu-

I N D E X.

Alumen Cyprium. 91. scissile. 93.
 Alynomus. Vide *Abdalonymus*.
 Amamassus urbs Cypri. 20. 71.
 Amasis Ægypti Rex. 129. primus Cyprum facit tributariam. 130. donariis templa exornat. ibid.
 Amaracus Cinyræ filius. 107. ejus metamorphosis in herbam cognominem. 107. 108. de qua vide *Sampsuchum*.
 Amates Herculis filius. 22. 106.
 Amathus. 99. Cypri vel Rex. 103. Veneri Amathusia struens ædem. ib. vel urbs. 18. 19. 21. 35. 37. 43. 58. ferax tritici. 25. metalli. 26.
 Amathusia mater Cinyræ. 22. 106.
Amathusia nomen Cypri. 7. 27.
 Amathusii. 22. indigenæ. ibid. hospites mactant. 24.
 Amerias Macedo. 97.
 Amiantus. 93. aliis *Carystius*. ibid.
 Ammochostus urbs Cypri. 28. 71.
 Amor vel *Egeus* Deus. 45. vel Ens excans. 139. ex adpectu gignitur. 116. unde Cyprus dicitur *Insula ἐν πηγῶν amorum*. 5.
 Amphion. 165.
 Amygdalæ Cypriæ. 90.
 Amyrtæus palustrium saltuum Rex. 32.
Αἰνέσιον Boeotis esse *carcerem*. 153.
Anactes dici Regum Cypriorum filios fratresque. 101. *Anassas* autem sorores conjugesque. ib.
 Anastasius Imp. 158.
 Anaxagoras Cypri Rex. 103.
 Anaxareta. 122. ejus metamorphosis in saxum. ibid. Vide *Arfinoë*.
 Androcles describens Cyprum. 1. 6.
 Antenor. 73.
Anticyprius pes Profodiæ. 151.
 Antigoni amicitia Nicocli. 111. Pygmalionique. 133. letifera. 120. 133.
 Antiochena Synodus. Vide *Synodus*.
 Antiochenus Patriarcha. 158. 160.
 Antiochia magna. 141.
 Antiochiæ dux. 141. mittit prætorem in Cyprum. ibid.
 Antonius. 138. impensè adamat Cleopa-

tram. 139. cui donat Cyprum. 138. ejusdemque sororem prætoremque necat. 139. jus divinum humanumque violat. ibid. quam dictam tamen donationem Augustus rescindit. ibid.
 Anubis Ægyptiorum. 85.
 Ao nomen Adonidis. 101.
 Aoi Cypriorum Reges antiquissimi. ib.
 Aoius mons. 103.
 Aoum mons. 73.
 Aous vel Auroræ Cephalique filius. 103. Cypri Rex primus. ibid. vel fluvius. 80. 101.
 Aphrodisium Cypri. 28.
Ἀφροδίτη mensis Cypriorum. 151.
 Aphrodisius mensis. 59.
 Aphrodite. 16.
Ἀφροδίτη. 23.
 Aphrogenia Dea. 16.
 Apocryphæ scripturæ. 162. 163.
Ἀπολλωνίος mensis Cypriorum. 151.
 Apollinis victoria in certamine cum Cinyra. 105. 106.
 Apollo. 16. 57. 157. Hylates. 21. 36. 37. ejus ara. 157. quam tangens deturbatur Cypriorum promontorio. 78. 157.
 Apries. Vide *Vaphres*.
Ἀπειξ genus spinæ Cypriorum. 153.
 Aquos Tiphonis filius. 42.
 Ara Apollinis. Vide *Apollo*. Veneris una odorata. 49. aliæ centum. 46. una in quam nunquam impluit. 46.
 Arabia. 16.
 Aracanthus. 73.
 Arcades ex incolis Cypri. 18.
 Arcadia. ibid.
 Archiepiscopus Salaminus. 158. Antiocheno patriarchæ subditus. ibid. sit sui juris. ibid.
Ἀρχιεπίσκοπος mensis Cypriorum. 151.
 Arcopagitæ. 99.
 Arganthonius Tartefferum Rex. 112.
 Argo navis Jasonis. 165.
 Argus urbs. 28. vel naupegi nomen. 165.
Ἀρεάδην cognomento *Ἀφροδίτην*. 24. ejus partus. 25. mors. ibid. sepultura. 24. cultus in luco. ibid.

aa Arii.

I N D E X.

- Arii. 31.
 Arimaspia Aristæi. 165.
 Aristides. 131.
 Aristion Salaminis Martyr. 160.
 Aristocyprus. 104. Soliorum Rex. ibid.
 necatur in prælio. ib.
 Aristoteles Cypri Remp. describens. 1. 2.
 Armenia. 142. Armenica lingua Cypri
 novæ. 152.
 Arsephone Homeri filia. 2.
 Arsinoë. 18. 19. 28. 58. utraque, Cypri
 urbes. 11. aliàs promontorium. 73. vel
 Anaxareta lapidificata. 122.
 Artabazus. 100.
 Artaxerxes Ochus. 132. necat Euago-
 ram. 124. in cuius locum Protagoram
 subrogat. ibid.
 Artemio Judæorum dux. 141. necat ad
 240000 Cypriorum. ibid.
 Artoxerxes. 103.
 Arundo Cypria. 96.
 Aruspicum ars scientiaque. 50.
 As Veneris. Vide *Orgia*.
 Asbolus centaurus. 165.
 Ascalon urbs Judææ. 96. Syriæ. 47.
 Asclepiades describens Cyprum. 2.
 Asia. 98. 115. minor. 16.
 Asine urbs vel Cypria, vel Laconica,
 vel Messenes. 28.
Aspelia nomen Cypri. 7.
 Assentatores Regum Cypriorum dupli-
 ces. 99. è nobilibus. ib. rarissimi visu. ib.
 Asses Romanorum ex ære. 85.
 Assius lapis. 86. ejus flos. ibid.
 Assyrii. 47. 106. 107. primi omnium co-
 lunt Venerem. 47.
 Astynous filius Phaëthontis. 106.
 Astycyprus. 123.
 Atalanta victa malis Hippomenis. 20.
 Athenienses. 17. Cyprum occupantes.
 131. incolæ fiunt insulæ. 17.
 Attica. 57. ubi Salamis. ibid.
Augusta novum Paphi nomen. 52.
 Augustus Imp. 139. sibi post Antonii ne-
 cem Cyprum vindicat alienatam. ib.
 Aulon Cilicius. 14. 15.
 Auribus carens poculum dici *ἄωτον*. 153.
 Aufcultatores Cyprii deferunt dicta ci-
 vium ad Anaëtas. 100. 102.
Αὐτοκράτορος mensis Cypri nomen. 151.
 B.
 Bacchi amor in Venerem irritus. 148.
 Baëtra. 31.
 Balneum Veneris. 97.
Barbarus fluvius centum ostiorum. 43.
 Paphi agrum irrigans sine pluvia. ib.
 Bar-Jesus Pseudopropheta Judæus. 53. 139.
 Barnabæ Apostoli. 162. (cujus Martyris
 epistola non Canonica. ib. & Euange-
 lium Apocryphum. 163.) reliquias
 esse repertas. 158. 159. 160.
 Basilius Macedo Imp. 143. recipit Cy-
 prum. ibid.
 Bellum Græcum. 32. Persarum. 114.
 Trojanum. 111. 129. ejus tempus. 22. 43.
 Belus. 10. 40. 128. 129. Rex Tyri. 31. 104.
 & Cypri. 104. quam subactam Teu-
 cro tradit. ib. condens Citium & Lape-
 thum. ibid.
 Berytus urbs Cypri. 28.
 Blanditiæ Græcæ. Vide *Græcæ*.
 Bocarus fluvius. 62. 73. 80.
 Bombea conditanea Cypriorum olea. 83.
 aliis *Βομβυλία*.
 Boofura urbs Cypri. 28. 71.
 Bos Ægyptius. 150. Cyprius. ib.
 Botri uvarum miræ magnitudinis in
 Cypro. 83.
 Botrytis Cadmiæ Cypriæ genus. 87.
 Boves alii Cyprii. 149. gibbosi. ibid.
 cornibus deformibus. ibid. qui pascun-
 tur cæno humano. ibid. contra tormi-
 na. ibid. alii Siculi. ibid.
 Bræsia filia Regis Cinyræ. 107.
 Brassica Cypria. 89.
Βρεθεις Cypriis *laëtica*. 153.
 Britanni. 14. Britannia. ibid.
 Bulgaria. 159. gaudens Archiepiscopo. ib.
 Buxus. 58.
 Byblus Syro-Phœnicie urbs. 110.
 C.
 Cadmia fornacum Cypriarum. 87.
 Cæpa vel Ascalonica. 90. vel Cypria. ib.
 vel Sardia. ib. vel Samothracia. ib.

Κασσι-

I N D E X.

- Κατωγει* nomen mensis Cypri. 151.
 C. Sextilius Rufus primus Romanorum
 in Cypro quæstor. 138.
 Callinusa promontorium. 73.
 Callista urbs. 43.
 Cambyfes Persarum Rex. 130.
 Caniculæ æstus. 88.
 Canidius. 51.
 Canopus Ægypti. 96.
 Capra nutrix Regis Cyprii. 117.
 Caria provincia. 137.
Caricum Cypri locus. 38. 79.
 Caristos. 1. 35.
 Carpasia. 3. 11. seu Carpasium. 28. urbs
 Cypri. 77. 125.
 Carpathium mare. 8. in quo Cyprus. ib.
Κάριως sacrum Veneris Amathusiæ. 23.
 Caryces. 144.
 Carystio æmulus lapis. 69.
 Cassius. 138. cui suppetias fert prætor. ib.
 Cato. 51. 101. 117.
 Catorchites vini Cyprii genus. 83. aliis
 Sycites. ibid.
 Cedrus Cypria. 96.
 Celenderis. 106. Ciliciæ urbs. 107.
 Cenchreis una uxorum Cinyræ Re-
 gis. 107.
 Centauri ex femine Bacchi. 148.
 Cera Cypria. 89.
Κέραμο Cyprii *carcer*. 153. nec non
 Cretibus. 154.
 Ceramia. 121.
Cerastia. 3. nomen Cypri. 5. aliàs *Ce-
 rastias*. 5. 6. 27. vel *Cerastis*. ibid. ob
 incolas cornutos. 1. 6.
Κίερα promontoria. 6.
 Ceres. 157. cui dicatur festum. ib. pri-
 mitiæque frugum offeruntur. ibid.
 Cermia. 58. Vide *Leucasia*.
 Ceronia seu Coronea urbs. 29.
 Cervi Syriæ. 10. tranant in Cyprum. ib.
 Chabrias Atheniensium Dux. 114. exi-
 lium ejus voluntarium. 11.
 Chalcantor Rex. 39. condit Idalium. ib.
 Chalcantum Cypri. 82. 87.
 Chalcites seu Chalcitis lapidis genus.
 84. 92. 94.
 Chalcuzzes prætor. 143.
 Chaldæi. 156. à quibus inventus putatur
 ritus sacrificandi. ibid.
 Chaldaica lingua Cypri novæ. 152.
 Charbyris Hilarionis mansio. 79.
 Chares transmigrat in Sigeum. 11.
 Chelidonia. 79.
 Chersis Salaminiorum Rex. 104. cui
 Gorgus successit. ibid.
 Chersonefus. 14.
Chetim nomen locorum maritimorum. 9.
Chetima nomen Cypri. 8. 9. 31.
 Chius. 111.
 Chryfocolla vel Armeniaca. 91. vel Cy-
 pria. ib. vel Macedonica. ibid.
 Chytri pl. num. 99. urbs Cypri. 1. 29.
 seu Chyttria. 30. *perperam* Cytria. 35.
 cujus cives *Chytirii*. 30.
Κύπριος vas thuris capax. 49.
 Cilices. 130. Cilicia. 15. 17. 98. 106.
 Cimon. 132. Citium oppugnat. 32. 63.
Κινυράδης. Vide *Ταμινάδης*.
 Cinyrades sacerdos. 45. ejus cerimo-
 niæ. 51.
 Cinyras vel Cypriæ Veneris sacerdos. 45.
 51. vel Rex Assyriorum. 106. ac Cy-
 pri. 107. ejus opus. 109.
 Cinyræa urbs Cypri. 110. à Cinyra con-
 dita. ibid.
 Citium Cypri vel nomen. 9. vel urbs. 11.
 30. 58. 99. cujus incola *Citiensis*. 30.
 vel *Citæus*. 31.
Κίτταρος diadematis Cyprii genus. 148.
 quo utentes dicuntur *Cittari*. ibid.
 Clarius fluvius Cypri. 81.
 Classis Arcadica. 55. Atheniensium. 32.
 131. profligata. 114. Cimonis. 132.
 Demetrii victrix. 133. Edomitarum.
 134. Isacii Angeli. 145. Monomachi
 victrix. 144. Pausaniæ. 131. præter
 quas viris alia terreis onusta. 111.
 Claudius Pulcher. 135. capitur. ib. gratis
 dimittitur. ib. fit tribunus plebis. ibid.
 Cypro fabricat servitutem. ib.
Κλάδης seu *Clides* nomen vel IV insula-
 rum. 14. 74. vel promontorii. 73. 77.
 Clavus Cyprius. 85. cuprinus. ib.

I N D E X.

Cleopatra. 138. 139.
 Cnidos. 33. piscosa. 26. urbs. 33.
 Coitus inscientis cum filia patris. 108.
Κολακίδες mulieres Cypriæ in Syriam
 translatae. ib. & *Κλιμακίδες* vocatae. ib.
 per quarum corpus Reginae conscen-
 dunt currum. ibid.
Colinia nomen Cypri. 7.
 Collis Idalius. 38. (in quo lucus seu ne-
 mus. ib.) Veneri sacer. ib.
 Coloni Argivorum. 34.
 Colonia Phœnicum *Lepethus*. 40.
 Columbæ Cypriæ. 89. Paphi. 54.
 Concilium Nicenum. 106.
 Conon vel Atheniensium dux sponte
 exulans. 11. vel Martyr Cypri. 160.
 Conscientiæ vi Rex Cypri præcipit fata
 veneno. 136.
 Constans Imp. 142. sub quo capitur Cy-
 prus. ib. urbesque evastantur. ib.
 Constantia urbs. 34. 64. olim *Salamis*.
 ibid. 58.
 Constantinus Copronymus Imp. 143. sub
 quo Cyprii transferuntur in Syriam. ib.
 Constantinus M. Imp. 141. è IV prætorii
 præfectis primum mittit in Cyprum. ib.
 Constantinus Monomachus. 144.
 Consularis Cypro præest. 143.
Κορδύλη Cypriis involucrium capitis. 154.
 Corineum urbs Cypri. 29. eadem puta-
 tur quæ vel Corynea vel Cyrenea. ib.
Coronis nomen Salaminis priscum. 59.
 151. aliis verò pars Salaminis. 55.
 Corfica una ex VII insulis maximis. 13. 14.
 Cortinæ Cypriæ. 92.
 Cos Naxia. 94.
 Craterus. 124.
 Cremasæa urbs Cypri. 34.
 Cresium urbs ejusdem. ibid.
 Creta *Jovis murix*. 13. una ex VII insulis
 maximis. 13. 14. Minoia. 137.
Crommyu-acta promontorium. 74.
 Crux latronis paradisiaci. 160. ubi osten-
 datur. ibid.
Cryptus nomen Cypri. 5. cur. ib.
 Crystallus Cypria. 94.
 Cresias. 103. ejus scripta. 163. 164.

Cumanus Ager. Vide *Ager*.
 Cupiditas refertur *ἰμθουία* inter Deos. 45.
 Cureus Cinyræ filius. 34. à quo *Curium*
 urbs dicta. 107.
Curias promontorium. 74. vel urbs. 34.
 Curium urbs Cypri. 34. 39. 58.
 Cyanus vel *Ægyptius*. 94. vel Cyprius.
 ibid. vel Scythicus. ibid.
Cyclades insulæ maris *Ægei*. 137.
 Cypranor. 20. seu Philocyprus. 113.
 Cypri Reges Regi Persarum subjecti. 99.
 adornant classem CXX navium. 98.
 Cypria carmina non esse Homeri. 2.
 Cyprii. 47. *Ægyptiis* æquiparati. 110.
 beatissimi. ibid. vexantur. explorato-
 ribus. 100. 102. præbent CL naves.
 101. subditi quasi servi habentur. ibid.
 qui liberi fuerant ante Tyrannos. ibid.
 variis successivè gubernati Dominis.
 135. 142. & seqq. dum parent Regnis
Ægyptiorum. 129. 133. 134. Persarum.
 130. 132. Macedonum. 133. Britan-
 norum. 145. Reip. Atheniensium. 131.
 imperio Romanorum. 135. & seqq.
 Saracenorum. 142. 146. Reip. Vene-
 torum. 146. à Persis deficiunt. 130. in
 Syriam transferuntur. 143. à Judæis
 magnam partem illi necantur. 141. qui
 imperium maris aliquandiu tenuerant.
 147. exactè linguam Græcam callen-
 tes. 152. præter quam deinceps alias
 adsciverunt. ib. *primi invenientes* (præ-
 ter cercurum. 148. menselque suos.
 151.) idololatræ. 156. *usum sacrificandi*.
 ibid. ex suis & extis vaticinantes. ib.
 colentes Apollinem. 157. Jovem. 156.
 Junonem. 157. risu gaudent singulari.
 152. arte excellunt textoria. 148. do-
 tem quæstumque ex fœminini sexus
 corporibus faciunt. 147. 148. paucissi-
 mos morum vitiosorum censores inve-
 niunt. 152. tandem fidem Christianam
 amplectuntur. 158. ex qua varii ipsi
 Martyres nascuntur. 160.
 Cyprogenia. 16. 17. Venus. ibid.
Cypris Cypri Dea. 4. 17.
Cyprius pes profodia. 151.

Cy-

I N D E X.

Cyprius vicus. Vide *Vicus*.

Cyprus vel flos. 4. vel herba. 10. triplex. 96. vel Cinyræ filia. 4. filiusve. 108. vel inter urbes caput Regni. 4. 35. vel ipsa è VII insulis maximis una. 13. variis autoribus descripta. 1. 2. 3. vel ab Etymologia. 4. 108. vel à Synonymia. 1. 3. 5. 6. 7. vel ab acubus. 85. animalibus. 89. 92. æris inventione prima. 84. 85. affluentia rerum. 11. amissione & recuperatione. 130. 131. 132. aquis marinis circumfluis. 15. assimilatione. 11. 12. 13. vel à bonitate. 10. vel à campis sylvescentibus. 12. classe. 98. clavis. 85. coloniis. 30. 31. 36. 40. conversione ad Christianismum. 65. 158. copia æris. 82. 84. frumenti. 83. olei. ib. vini. 9. 82. 83. cultu. 156. vel à defectu à fociis aliisque. 26. 133. 144. delubris. 23. 45. 59. 103. die longissimo. 17. divitiis. 11. 85. vel ab Episcopatibus. 29. 30. 41. vel à fabricatione navium. 12. fanis. 22. 46. fertilitate. 10. 83. fluviiis. 80. 81. fortuna varia. 146. (dum confiscatur. 136. à variis hostibus occupatur. 120. 132. tenetur. 133. 135. amissa recuperatur. 130. 131. 132. libertate privatur. 101. vastatur. 143. mutatur in provinciam. 118. vel prætorem. 134. 137. vel tributariam. 130. vel in Thematis formam. 143. gubernatur vel Tyrannicè. 119. 142. 145. 146. vel Aristocraticè. 131. 146. vel Monarchicè. 129. 130. 131. 132. 134. 139. 141. 143. incolis translati evacuatur. 143. Cleopatra donatur. 138. opibus venditis depauperatur. 137. mercatura meretricum diffamatur. 148. terræ motu efflētum afflētatur. 52. 64. 140.) funeratione. 17. vel à gemmis. 93. gentilismo. 156. vel ab herbis. 95. 96. hostiis immolatis. 49. vel ab idololatria. 21. 22. 152. 156. 157. vel à lapidibus. 93. libatione. 35. luctu agresti. 148. vel à magnitudine. 13. 14. melite. 89. mensuris. 54. 66. 67. metallis. 74. 77. 82. 106. five mineralibus. 84. 86. 91. montibus. 84. muni-

ciis. 59. vel à navalibus. 39. navibus onerariis. 10. vel ab opibus. 136. oraculo. 45. vel à pabulo bono. 10. portibus. 31. præfectura. 18. prolifica fecunditate. 6. promontoriis. ib. pyxidibus. 85. vel à Regibus seu Regno. 88. vel à sacerdotio Veneris. 51. sale. 55. 56. salinis. 31. stationibus. 34. 39. supellestilibus. 85. vel à tegulis. 58. templis. 54. 59. 60. 65. terræ motibus. 52. 64. tritico. 25. 26. vel à vegetabilibus. 88. 89. 95. 96. vocabulis pecularibus. 54. 55. 66. urbibus. 11. 18. & seqq. 99.

Cyrene. 121. 127.

Cyreneæ Cypri vel regio. 29. 79. vel urbs. ibid.

Cytherea vel Cypri urbs. 35. 58. vel Veneris nomen. 16.

Cytheris. 16. 17.

Cytherorum insula Veneri sacra. 5.

Cythnii. 18.

Cythnos una Cycladum. ibid.

D.

Darius Hystaspis f. 130. Regna sua in XX provincias dividit. 131. in quarum quinta Cyprus. ib.

Decima five sexta inter insulas majores Cyprus. 13. 14.

Delphino similis Cyprus. 13.

Delphis allatum thuribulum ad Corinthios. 116.

Delubra. 23. 103. Jovis. 60.

Delus Apollini sacra. 16. 152.

Δημαρχεῖαι Cypriorum mensis. 151.

Dementia Pygmalionis Regis. 125.

Demetrius. 164.

Demonicus filius Euagoræ. 113. 115. Cypri Rex. ibid.

Demophon. 19. 67. 73. 81. Thesei filius. 19. Æpeam condit. ibid.

Diagoras. 164.

Διαβολήων nomen loci. 61.

Dinaretum promontorium. 14.

Dionia urbs Cypri. 35.

Dioscorides Phacas. 161.

I N D E X.

Dioscurorum historia. 2.
 Diphilus Cypri Rex. 113. abrogat cacoëthes immolandi homines. ibid.
 Diphryges. 87. triplicis generis. 88. & originis. ibid.
 Διπτων mensuræ genus. 151.
 Διφρηλαίφ Cypri vox. 155.
 Dissensio Autorum super Abdemonis patria. 103. patre Argi. 165. & Myrrhae. 108. Barnabæ reliquis ubi & quando inventis. 159. carminibus Cypriis. 2. 3. Cinyræ matre. 106. 107. patre. 106. & nece. 112. Cypriorum victore. 104. Paphi conditore. 42. 43. condentibus Solos. 67. Veneris templo. 50. 55.
 Dolops Mercurii filius. 163.

E.

Εἰλαπινυσις Jupiter. 156.
 Elæa. 34.
 Elatus Dynastæ nomen. 108. ejus filii. ibid. uxor. ibid.
 Εἰρήμων cognomentum. 157.
 Εἰρεῖα seu Juno. Vide *Junio*.
 Elmaum urbs Cypri. 35. 36. 95.
 Ephesus. 63. ubi legati Salaminii Ciceronem conveniunt. ibid.
 Epidarum urbs Cypri. 36.
 Epileptica. 162.
 Epiphanius. 65. Episcopus Constantiæ Cypri. 58. ejus reliquiæ. Vide *Reliquiæ*.
 Episcoporum sedes sex in Cypro. 158.
 Episcopus in urbe Carpathi. 28.
 Epistola Barnabæ apocrypha. Vide *Barnabas*.
 Εἰδίς mensis Cypriorum. 151.
 Erythea. 20. urbs Cypri. 36. 71.
 Erythra Cypri urbs. 36. alias *Paphus*. 36. 43. alia vel Joniæ. 36. vel Libyæ. ib. vel Locridis. ibid.
 Esu carnium non fuisse in usu ætate Pygmalionis. 162.
 Euagoræ. 132. Cypri Regi. 101. 103. 106. resistunt bellica vi Solii cum sociis. 26. 33. 96. oriundo è stirpe Teucris. 113.

Salaminem condenti. ib. in cujus ipse moenia à Persis projicitur. 114. exturbatus Regno ab Abdemone. ib. quem tamen inde dejecit. ib.
 Euagoras unus. 113. alter. 114. 115.
 Euangelium Matthæi esse inventum. 158. Barnabæ manu scriptum. 158. 159.
 Eubœa una ex VII insulis maximis. 13.
 Euclous vates. 164.
 Εὐελθὼν Salaminis Epitheton. 62.
 Euclthon Salaminis Rex. 116.
 Eumiclus. 164.
 Eunostus. 69. Rex Solorum in Cypro. 117.
 Europa. 114. bellis flagrans. ib.
 Eurymedon. 106. nonnullis Cinyræ pater. ibid.
 Eurynoë nubit Regi Chytriorum. 129.
 Euryptolemus seu Ægonomus Cypri Rex. 117. cui pro dentibus os continuum. ib. capræ alumno. ib.
 Euxinus pontus. 164.
 Exagon Cypriorum legatus. 8. Romæ non læditur serpentibus. ib.
 Excambium. 146.
 Extra inspicere. 156. & ex illis futura prædicere Cypriorum inventum primum. ibid.

F.

Fama ingens opum Cypriarum. 136.
 Famagusta Cypri urbs. 72.
 Fame enecantur V Senatores Salaminii in curia. 63.
 Fanum Adonidis. 22. Apollinis tam Eriethii. 28. quàm Hylatæ. 36. 70. 71.
 Erycinæ. 47. Ifidis. 67. Martyrum Macchabæorum subterraneum. 56.
 Paphiæ. 46. Veneris. 22. 37. 67. Uraniæ. 47.
 Fastus Gallicus in Cypro. 152.
 Fatum insularum. 136. grave Paphi. 53.
 Feles seu catti Cyprii. 150. venantes animal mirum. 76. camelionem, viperas. 150.
 Fibula aurea. 85.
 Ficus Cypri. 90.
 Filius Pygmalionis Regis ex simulacro à Venere animato. 125.
 Fodina Cypriæ. 88. arariæ. 94.

Fce-

I N D E X.

Fœniculum Cyprium. 89. Paphiorum. 54.
Forceps Cinyræ inventum. 111.
 Formosissimum fuisse Regem Cypri Cinyram. 108. 109.
 Fortuna Euagoræ varia. 114.
 Frumentum Cypri fuscum. 84. gravissimum. 83. cui admiscetur Alexandrinum. 84. ut ex eo fiant panes grati saporis. *ibid.*
 Fuga Cononis. 114. Euagoræ. 115. exercitus. 105. Pheretimæ. 117. Teucris. 58.
 Furor equorum bibentium è fonte Potniorum. 166.

G.

Galena. 77.
 Gallia Narbonensis. 139.
 Gallicus fastus. Vide *Fastus*.
 Gallorum legibus vixisse Paphios. 53.
 Γένος Κυπρίων *Genos Kyprion*. 153.
 Γένος. Vide *Adonis*.
 Gemino dentium ordine gaudens Rex. 118.
 Γένος Κόρης, Cypri *Genos Kores*, Cypri *nativitas*. 35. libationis genus. *ibid.*
 Genus Nicocreontis à Teucro. 122.
 Gerandrum. 36. 93.
 Γέργινος *Gergini* assentatorum genus in regia Regum Cypriorum. 99. 100.
 Gladius Alexandri M. eximius Regi Cyprio donatus. 127.
 Gluten ex ære Cyprio. 85.
 Golgi seu Golgum urbs Cypri. 36. ubi Venus colebatur. 55.
 Golgis quænam colatur Dea. *ibid.*
 Golgus filius Veneris Adonidisque. 36. ducit coloniam Sicyoniorum. *ib.*
 Gorgus Salaminiorum Rex. 118.
 Γορπιαῖος *Gorpiæus* mensis Cypriorum. 25. 151.
 Gothoniël primus Hebræorum iudex. 43.
 Græcæ blanditiæ Cypriorum ac fraudes. 152.
 Guido Lusitanus. 144. 146. Hierosolymorum Rex. 145. cui donatur Cyprus. *ib.*
 Gypsus Cypria. 94. alia è lapide. *ib.* alia in Perrhœbis. *ib.* alia in Thuriis. *ib.*

H.

Habitaculum Veneris proprium ubi. 46.
 Harpax spinæ Cypriæ genus. 96.
 Harpocraton. 164.
 Hebræi. 163. adeos Epistola. *ibid.* cujus autor nonnullis Barnabas. *ibid.*
 Hegeſias. 2. 3.
 Helicon texturæ artifex. 65. 149.
 Heliotropium vel Æthiopix. 96. vel Cypri. *ib.* vel Africa. *ibid.*
 Helitis genus squamæ æris Cyprii. 86.
 Hellanicus Cypriacorum autor. 3.
 Helleſpontus. 132.
 Heraclius Imp. 142. sub quo Abubachar capit Cyprum. *ib.*
 Hermaphroditus. 23.
 Hibernia. 14.
 Hierocepia Cypri urbs. 37.
 Hilarion Martyr Cypri. 160.
 Hippomenis mala ex Amamassi agro Veneri sacro. 20.
 Historia Dioſcurorum. Vide *Dioſcurorum*.
 Homerum non esse autorem carminum Cypriorum. Vide *Cypria*. Ejus filii. 2. filia. *ib.* gener. *ib.* dos. *ib.*
 Hominem fuisse immolatum Jovi Salaminio. 60. usque ad interdictum Hadriani Imp. *ibid.*
 Honores summi Cononis. 116. Euagoræque. *ibid.*
 Hospites immolantur Cypri. 6.
 Hostias Cyprios immolasse. *ibid.*
 Hydrussa urbs. 19.
 Hyla seu Hyle urbs Cypri. 37.

I.

Jamne. 149.
 Jason Martyr Cypri. 160.
 Jaspis vel Ægyptia. 95. vel Cypria. *ib.* vel Scythica. *ibid.*
 Iberia. 142.
 Idalium Cypri urbs. 35. 39. aliàs promontorium. 38.
 Ignis purus. 46. 50.
 Imaguncula Veneris. 49. deportatur Naucratis. *ibid.*
 Imperii spes ex oraculo. 45.

In-

I N D E X.

- Incus Cinyræ inventum. 111.
 Indica Taprobana. 14.
 Induciæ à bellis. 146.
 Ingrati animi vitium noxium alenti. 134.
 Inhospita Cypri sacra. 24.
 Institutum Veneris. Vide *Virgines*.
 Insula Cytherorum. 5. Veneri sacra. ib.
 Insulæ Hælladicæ. 32. Macedonicæ. ib.
 Invidia æmulorum perparum urit absen-
 tes. 11.
 Iosephus Levites. Vide *Patria*.
 Iotope. 149.
 Iphicrates sponte exulans in Thracia. 11.
 Iphis. 60. 122.
 Irene. 117.
 Isacius Angelus Imp. 144. 145.
 Isacius Comnenus. 145. gladio abutitur
 donec victus fiat mancipium. ib.
 Isocratis responsum Nicocreonti da-
 tum. 122.
 Ἰσχυρὸν Cypriis esse poculum. 153.
 Judæis homicidis. 64. Salaminemque sub
 Imp. Trajano devastantibus. 63. ob sæ-
 vitiam interdicatur intrare Cyprum.
 141. in cuius Papho & alibi synagogas
 possederant. 53.
 Jugo Ægyptiorum subdi Græcos. 134.
 Julius Cæsar. 138. donat Cyprum Arsi-
 noæ Ptolomæoque Juniori. ibid.
 Ægyptum Cleopatræ & Ptolomæo
 Seniori. ibid.
 Junius putatur fuisse Adonis. 151.
 Juno colitur in Cypro. 157.
 Jupiter. 24. cujus ara proxima Deæ Ve-
 neris. ib. dicitur vel *Ἐπιγίνου*. 60. vel
Ἰλαπινάστis. 157. Vide *Εἰλαπινάστis*. vel
Ζῆνι qui Amathunti colitur. 24. vel
Splanchnotomus. Vide *Σπλαγχνόζυμος*.
 Justiniana II. novum nomen Cypri. 9.
 Justiniana III. novum nomen Carthagi-
 nis. ibid.
 Justinianus Imp. 158. confirmans Archie-
 piscopo Cyprio privilegium. ibid.
 Justinianus Rhinotmetus. 142. ex amen-
 tia pacem rumpens. 143. irrationabili-
 ter Cypriis dominatur. ib.
 Justinianus Imp. 9. cui nupsit Theodora. ib.
 L.
 Lacedæmon urbs Cypri. 39.
 Luctuca Paphiorum. 54.
 Lactucæ Cypriæ. 89.
 Ladanum. 96. Leda seu Ledanum. 97.
 Lagus. 117.
 Laodice Cinyræ filia. 108.
 Laogore ejusdem filia. 107.
 Lapathus. 99. urbs Cypri. 39. seu Lapethus.
 11. 31. 39. 103. seu Lapithus. 58. cujus
 cives *Lapathi* videntur fatui. 40. Hinc
Lapathium interpretantur *stultum*. ib.
 Latina Paphi templa præstabiliora cæto-
 ris. 53.
 Latona pars Euagoræ alterutrius. 115.
 Laurus vel Cypria. 97. vel Delphica. ib.
 Laus Amathusiorum. 26. Ciceronis in
 Salaminiorum decretis. 63. Citiensium.
 26. Henrici Stephani typographi. 163.
 Salaminis. 62. Soliorum. 26. vini. 169.
 Lazari exuviae in Cypro inventæ. 160.
 transferuntur Constantinopolim. ib.
 Ledrum seu Leuteon. 41. in qua urbe
 Episcopi sedes. ibid.
 Leontifcus. 117.
 Lesbus. 11. 13. una ex VII insulis maxi-
 mis. 13.
 Leucolla Cypri urbs. 11. & portus. 79.
 Leucufæa. 41. 58. Vide *Ceronia*.
 Lex Babyloniorum scdissima. 147. cui
 æmula *lex Cypria*. ibid.
 Libanus. 142. mons Syriæ. 110. ubi Ve-
 neris templum à Cinyra statutum. ib.
 Liberorum multorum juxta ac fortuna-
 torum patrem perraro spectari. 115.
 Limenia Cypri urbs. 41.
 Linus. 165.
 Locupletior Cinyra ac Mida nominetur
 ditissimus quisque. 109.
 Longævus quomodo dicatur Pygma-
 lion. 127.
 Lucius Martyr Cypri. 160.
 Lucta Cypriorum experts artis. 148.
 Lucus Ariadnes. 24.
 Ludos instituisse Alexandrum M. sumpti-
 bus alienis. 122.
 Luxuriosos fuisse Cypri Reges. 99. 152.
 Ly-

I N D E X.

Lychnis vel Cypri. 97. vel Lemni. ib.
Lycus fluuius. 81.

M.

Mabias. Vide *Constans*.
Macaria Cypri vel nomen. 7. vel urbs. 41.
Macedonia. 17. in qua Cypriorum colonia. 147.
Magia Cypria. 149.
Magister pecoris camelorum usurpat Regnum Cypri. 141.
Magnes lapis. 84.
Magnesia. 17. 163.
Mala cotonea. 90. Punica. 89. quorum arborem in Cypro plantat Venus. ibid.
Maliensis agri Princeps. 121.
Malum Cypri urbem. 41. Cimon expugnans, clementer cives victos tractat. ib.
Mammarm vicia curanda. 86.
Mavron mensuræ genus. 150. 151.
Mantilia Cypria. 92.
Marcionistæ obsident Salaminem. 64.
Marcus Cinyræ inventum. 111.
Marcus Cato. 135. 136. (quicum benè putatur actum fuisse, si eum devorasset mare. 137.) à P. Clodio sub ministerii titulo à Rep. relegatur. 137. summæ fidei vir. ib.
Mardaitæ. 142.
Mare mediterraneum. 4. (in quo Cyprus. ib.) Carpathium. 15. 53. Pamphylium. 14. Syrium. ibid.
Maria mater Johannis. 160.
Mariæ Magdalenæ corpus ubi. ibid.
Maris imperium Cimon tenet. 63.
Marium olim, postea *Arfinoë*. 28. 42.
Marfi. 8. 149.
Martyres Cypri. 160.
Mars poculi genus Paphiorum. 54.
Matthæi Euangelium. Vide *Euangelium*.
Medi. 26. à quibus Cyprus deficit. ibid.
Media Asiæ regio latissima. 16.
Medicamentum ad anginam. 90.
Médu. 150. 151.
Medimnus Paphiorum Siculorumque diversus ab altero Constantii Salaminiorumque. 54. 66.

Megeffarus pater Thanaces. 106. 107.
Meionis seu *Meionis* nomen Cypri. 8.
Mel Cypri crassissimum. 83. aliud Atticum. 30. 85. aliud Chytrium. 30. 89. aliud Hymettium. 30.
Meletius Martyr Cypri. 160.
Menander. 3. ejus Opus de Cypro. ib.
Menelaus I. Ptolemæi præfectus. 133.
Menses Cypriorum. Vide *Cyprii*.
Mentor. 100.
Mercatus foeminarum vitiatarum in Cypro. 148.
Meretrici suæ *Veneri* Cinyram donasse templum. 109. 110.
Metæ forma in Veneris statua. 48.
Metalla. 78. Amarithis. 33. Tamassi. 9.
Metamorphosis L. filiarum Cinyræ vel in alcedonas. 108. vel in lapides. ibid.
Metellus. 137.
Metharna domina Cinyræ. 107. filia Pygmalionis. 125.
Metropolis Cypri privilegiata. 158. *Paphos*. 56.
Metropolitana Cypriorum Ecclesia Salamina. 65.
Michaël I. 144.
Michaël II. ibid.
Michaël Glycas. ibid.
Milliaria Cypria duo unum faciunt Germanicum. 14.
Minatius Rufus. 137. fit Catoni comes expeditionis Cypriæ. ib.
Minerva. 68. (cujus sacerdos dicitur *ἱερὰ*. ib.) colitur *Solis*. ib.
Miraculum in legato Cypriorum. 8.
Misy. 87. Cyprium. ibid.
Mnasis mensuræ Cypriæ genus. 66.
Mód. Modius. 150. 151.
Moësia provincia. 137.
Mollities Syra. Vide *Syra*.
Molybdæna. 77.
Monile Harmoniæ, aliàs Eriphyles. 22.
Morion. 95. vel Alexandrinum. ib. vel Cyprium. ib. vel Indicum. ib.
Mors Adonidis. 28. 38. Agyris. 33. Alexandri M. 138. Anaxarchi philosophi. 121. Antonii. 193. Ariadnæ. 25. Aristarchi.

bb

I N D E X.

- chi. 170. Arfinoæ. 138. 139. Axithæ cum suis. 120. Caloceri. 142. Cimonis. 32. 132. Cinyræ. 112. Cypriorum permultorum. 141. Dolopis. 163. Euagoræ. 113. 114. 116. 124. Julii Cæsaris. 138. Lapethi. 40. Michaëlis II. 144. Nicoclis II. 118. Nicoclis III. 119. 120. Persæi. 167. Persei. 123. Ptolemæi. 136. Pygmalionis. 41. 127. 133. Serapionis. 5. Sichæi. 124. Solonis. 69. Stratonici. 120.
- Mortarium Cyprium. 85.
- Mortes Regum* Anaximenis. 119.
- Mos devovendi diris apud Cyprios. 148. ferentes hordeum & sal. ib.
- Moses. 144. antiquior Homero aliisque pluribus. 165.
- Mulciber. 78.
- Murilegi Cyprii. Vide *Feles*.
- Museus. 165.
- Myrrha seu Smyrna filia Regis Cinyræ. 107.
- Myrtus Paphiorum. 54.
- N.
- Nagidus urbs Cypri. 42.
- Navigatio aspera sinuosaque ubi. 33.
- Nemebus Cypri urbs. 42. 58.
- Nemefius Martyr Cypri. 160.
- Nicanor Martyr Cypri. ibid.
- Nicephorus Generalis. 143. sub quo Imp. vastatur Cyprus. ibid.
- Nicephorus Phocas. ib. patritius. ib.
- Nicocles alter. 115. 118. Euagoræ filius. 119. luxu certat cum Stratone. 118.
- Nicocles III. 119. 120. Paphiorum Rex se excusaturus non auditur à Ptolemæi mandatariis. 120.
- Nicocreon. 115. Salaminiorum Rex. 116. à Ptolemæo impositus Regno. 116. 120.
- Nicosia Cypri urbs. 72.
- Nilus. 77. 96.
- Noctes per novem in Cereris festo fœminæ Cypriorum castæ. 157.
- Numismata 1000, equum & servum quotidie Romanis tribuit Abimelech. 142.
- O.
- Obsidio Amathuntis. 26. Tyri. 123. 124. 132.
- Occasionem invadendi Cyprum Romani capiunt ex opum copiâ. 11.
- Oenanthe Cypri montana. 97.
- Oenopion. 111.
- Offensa Veneris. 4.
- Oleum Cypri levissimum. 83.
- Olor Spartanus. 54.
- Olympius mons. 76.
- Onasimus. 166. aliis Onesimus. ibid. ejus scripta. ibid.
- Onesilus colitur ceu heros Amathunti. 24. Gorgi frater junior. 104. 118. qui in vivis principatum obtinuerat. 26.
- Opalus vel Ægypti. 95. vel Arabiæ. ibid. vel Cypri. ibid. vel Galatiæ. ibid. vel Ponti. ib. vel Thasi. ibid.
- Opes Cypriæ Romam advehuntur navibus. 136.
- Ophiogenes. 149. Cypri gens. 8.
- ὄφιες* animal à cattis vinci potest. 78. 79.
- Οφίυσα* nomen Cypri. 8. cur. ib.
- Opulentia Cinyræ. 112. Paphi. 47.
- Oraculum Sibyllinum. 134. Veneris. 45.
- Orbosia. 94.
- Orgia Veneri instituisse Cinyram. 109. quibus qui vult initiari, Veneri offert anserem ceu stipem. 109. 110.
- Orobitis dicitur *Chrysocola*. 91.
- Orpheus. 165.
- Orfedice filia Cinyræ. 107.
- Orientes. 33. 42.
- Ovis pelli similis Cyprus. 13.
- Oxyporus filius Cinyræ. 107. 125.
- P.
- Pæderos generum septem. 95.
- Palæa. 42. opidulum Cypri. 76.
- Palæpaphus. 43. 44.
- Palæphatus. 3. historicus scribens Attica, Cypriaca, Delia. ib.
- Palma Cypri. 97.
- πάμμαχος* esse luctæ Cypriæ genus. 148.
- Panarctum urbs Cypri montana. 42.
- Pandion I. Atheniensium Rex. 43.
- Panegyris Paphiorum. 55.
- Panes nigri sapore gratissimo. 84.
- Paphia nymphea, nonnullis mater Cinyræ. 106.

Pa-

I N D E X.

- Paphiæ Veneris templum. Vide *Templum*.
 Paphlagonēs. 131.
 Paphus nomen vel Cypri insulæ. 8. 16. 35.
 vel urbis novæ veterisque. 11. 42. 53.
 55. 56. 58. 99. 106. vel filii Cinyræ
 Regis ex statua eburnea. 107.
 Parthia. 16.
 Pasicrates Soliorum Rex. 122.
 Pasicyprus Rex. 19. 26. 69. 104. 123. 127.
 alias *Cypranor*. 124.
 Patria Abdemonis. 103. Acamantis. 67.
 Acesiæ. 148. Admeti. 110. Adon. Osir.
 22. Amphiarai. 110. Apollodori. 33.
 161. Apollonii. 33. 161. 162. 163.
 Aristæi. 110. 165. Aristi. 162. Ari-
 stoclis. 34. 162. Asclepiadis. 162.
 163. Barnabæ seu Iosephi Levitæ. 162.
 Chabriæ. 11. Chæretis. ib. Cinyræ. 110.
 Clearchi. 100. Cleonis. 34. 163. Co-
 metæ. 110. Cononis. 11. Ctesia. 33.
 Demetrii. 164. Diagoræ. ib. *Donati*
 Stamatii. 76. Epimenidis. 165. Eua-
 goræ. 102. Eucloi. 164. Eumicli. ib.
 Euryphyis. 79. Hegesandri. 165. Hege-
 siæ. 2. 165. Heliconis. 65. 148. Her-
 mesianactis. 165. Hermiæ. ib. Home-
 ri. ib. Hori. ibid. Iphicratis. 11. Ifigo-
 ni. 33. 165. Mestoris. 79. Neanthis. 162.
 Nicanoris. 166. Onesimi. ib. Pæonis.
 167. Palæphati. 2. Persæi. 33. 167. Pha-
 leri. 67. Protagoræ. 115. Sopatri. 168.
 S. Spyridonis. 71. Stafanoris. 169. Sta-
 fini. 2. 168. Syennesis medici. 168. Ti-
 mothei. 11. Xenophontis. 168. Zenonis
 Philosophi. 33. 168. Rhetoris. 33. 169.
 Paulus Apostolus. 159. ejus comes. 162.
 Paupertas populi Romani. 11.
 Pausanias Græcorum dux. 132. ad Pla-
 tæos imperat. 131.
 Pax aliis servatur. 63. aliis violatur. 143.
 Pecunia ex Ptolemæi hæreditate. 137.
 Pedæus Cypri fluvius. 81.
 Pedalium promontorium. 77.
 Pegæ. 79. Megarensium colonia. 56.
 Πέλεκος Paphiis X minarum pondus. 54.
 Peloponnesus. 14.
 Penuria ærarii Romani. 11. 136.

Περσεύς festi Cypriaci genus. 157.
 Περσόνες dici nervos voluntarios. 164.
 Persæ expugnant Solos. 69.
 Persæi Opera. 167.
 Persarum præsidium. 63.
 Persæus Paphi Rex. 123.
 Persis regio orientis. 16.
 Phallus propitii numinis signum. 110.
 Pharnace. 107. nonnullis mater Ciny-
 ræ. 106.
 Philo Carpathiorum Episcopus. 96.
 Philocyprus Rex. 19.
 Φιλομήτιος nomen Veneris. 12.
 Phocionis ope fretus Rex Cypri præsu-
 mit ejectus recuperare Regnum. 114.
 sed eventu irritum. 115.
 Phœnice. 14. 15. 17. 162.
 Phœnices. 98. Citium condunt. 31.
 Phœnicii. 18.
 Phœnicum, incolentum Citium. 31.
 & Ascalonem. 47. colonia. 104.
 Phœnix. 31. profugus Cyprum tradit
 Persis occupatam. 131.
 Phlebotomia in lienicis. 161.
 Phrurium promontorium. 77.
 Pieria Musarum sedes. 76. 80.
 Pinus Cypri. 97.
 Pifidæ aliis *Solyimi*. 140.
 Platanus semper foliata. 97. tam in Cy-
 pro quàm in Creta. ib.
 Πληθύς mensis Cyprius. 151.
Plieus fluvius. 73. 81.
 Pnytagoras fugitans belli manet domi. 98.
 Rex Cypri. 124.
 Πολύανδρος dicitur Constantia. 62.
 Polymitarium optimi *Salamini*. 65.
Poma paradisi Cypria. 89.
 Pompholyx ærariorum. 87.
 Pontus Euxinus. Vide *Euxinus*.
 Porcius Cato *Cyprias opes* Liburnis per Ti-
 berinum ostium invehit Roman. 136.
 Porcus Cyprius. 150. ficubus pascitur. ib.
 Porticus Athenarum. 116.
Portuosa Cyprus. 12.
 Portus Barbari. 41.
 Pothanius Martyr Cypri. 160.
 Prætextu contumeliæ privatus Romanus
 66 2 Irus

I N D E X.

- Irus inhiat opibus Cypri. 136.
 Praxander condens Lapethum. 39.
 Praxippus Lapithii territorii Rex. 40.
 41. 121. 124.
 Principes Cypriorum. 115.
 Proconsul Romanus gubernat Paphum. 53.
 Προδρασγεις Regum Cypriorum inquitores supparasitantes. 100.
 Promontoria dici Κερα. 6.
 Propætides. 24. corpora prostituteutes. 25.
 transformantur in lapides. ib. Veneris irâ. ibid.
 Pŷlli Lybiæ interioris populi. 8. 149.
 Pterygia quonam remediorum exsiccentur. 86.
 Ptolemæus filius Agefilai. 112.
 Ptolomæus Cleopatrarum patruus Cypri ejicitur. 134. ceu ingratus in bene meritos. ib.
 Ptolemæus Euergetes I. 133.
 Ptolemæus Lagi filius. 132. ditissimus, fortissimus, prudentissimus. ibid. Pyrrhum Epirotarum Regem expulsum restituit. ib. vincitur tamen à Demetrio. 133. qui Antigono patri Cyprium tradit. ibid.
 Ptolemæus rebus contra Cyrenen prospere gestis. 98. trajicit in Cyprium rebellem bellaturus. ib.
 P. Claudius Pulcher. Vide *Claudius*.
 Purpuræ color ex ære Cypri. 85.
 Πυγμαλίων. Vide *Adonis*.
 Pygmalion. 2. 133. 162. unus Phoenix. 124. Rex olim Tyri. ibid. dein Cypri. 107. 124. condens Carpasiam. 2. alter. 127. agit clam cum Antigono in fraudem Ptolemæi. ibid.
 Pymatus Citienſium Rex. 127. emit Regnum Regis luxuriosi. 26. *Pasecypri* confescentis Amathunti. ib. qui tamen Alexandri M. beneficio Regnum venditum recuperat. 123.
 Pyralis seu Pyrausta. 92.
 Pyramidi albæ simile idolum Veneris. 48.
 Pyramum Ciliciæ flumen designare Cilicem. 134.
 Pyrrhus Rex Epirotarum. 79. 133.
 Pyrites lapis. 88. 95.
 Pythagoras Euagoræ filius. 115. cui summa rerum committitur. ibid.
 Pyxis æris Cyprii. 85.
 R.
 Reges Cypri novem. 98. dum urbes singulæ singulis reguntur Regulis. 99. geſtantibus mitras. ib.
 Regna novem. ibid.
 Regnum malè partum non teneri diu. 118.
 Reliquiæ S. Epiphani. 61.
 Rhapsommates. 144. rebellans in Creta. ib.
 Rhodus. 78.
 Rhœcus seu Rhycus Rex. 26. 27. mittit Athenas hordeum. 27. liberatus ex captivitate. 27. 127. 128.
 Ρωμαίων mensis Cypriorum. 151.
 Rhus Syriaci denarii semissis. 90.
 Richardus I. Angliæ Rex. 144. occupans sibi Cyprium. 145. 146. navigat in Palæstinam. ib. cujus Regi Guidoni donat insulam. ibid.
 Ritus immolandi homines. 160. à Diphilo abrogatur. ibid.
 Romani. 135. quorum arma per negligentiam enervantur. 142. avarius magis confiscant Cyprium quàm justius. 136.
 S.
 Sacerdos cum uxore ob carnes victimæ comestas ex saxo præcipitur. 126.
 Sacerdotium Veneris opulentum. 51. honoratum. ib. Ptolemæo destinatum. ib.
 Sal Salaminus. 65. 66.
 Salamin vel Cafi focer. 128. vel Cypri urbs Salamis. 99. seu Salamina. 39. condita à Teucro. 56. quæ fit metropolis. 65. Episcopi sedes. ib. estque una vera. 58. altera ambigua. ib. illa in Attica, hæc in Cypro. 58. 99. cui demum novum nomen *Constantiæ*. 18. 58. unde cives dicti *Salaminii*. 18. 30.
 Sampsuchum seu Sampsuchus. 95. vel Cypri. 97. vel Cyzenicum. 96.
 Sandocus filius Astynoi. 106.

Sap-

I N D E X.

- Sapphirus. 95.
 Saraceni potiuntur Cypri. 142.
 Sarapis seu Serapis *Ægypti* Deus maximus. 121. 122.
Sardinia secunda ex VII. insulis maximis. 13. 14.
 Sarpedon promontorium. 77.
 Satrachus seu Sêtrechus. 66. vel urbs. ib. vel fluvius. ib.
 Satrapas cur Cypriis Rex Persarum non imponat. 130.
 Scalæ ex vite una ad Dianæ Ephesiæ tectum. 83.
 Scammonia fuccus. 90.
 Scaptius Romanorum equitum dux divexat Salaminem. 63. quam Cicero liberat. ib.
 Scuto Gallico similis Cyprus. 13.
 Scythæ. 13. 14.
 Scythia. 137.
 Σεβας mensis Cypriorum. 151.
 Segnitia arguitur Teucer. 57.
 Seleucus Theologus. 61. 113.
 Semiplecum (ἡμίπλεκον) III. IV aut V: minarum pondus Paphiorum. 54.
 Senatus Salaminus in curia includitur. 63. à Rom. equitibus. ibid.
 Senatusconsultum injustitiæ. 136.
 Sepulchrum D. Johannis Montisfortis ubi. 160. filia Abubachari. 142.
 Sepultura Cinyræ. Vide *Paphia Veneris*.
 Serachus seu Satrachus, seu Sêtrechus. 81. vel fluvius. 73. vel urbs. 81. Vide *Satrachus*.
 Serapion. Vide *Cassius*.
 Sergius Paulus. 139.
 Seriphon Homeri filius. 2.
 Seftus urbs Cypri. 66. 67.
 Sexuum diversitas. 46. à Venere putatur esse. 47.
 Sibyllæ oraculum seu vaticinium de terræ moribus. 52.
 Sichæus Didonis maritus. 124. perit Pygmalionis infidiis. ib.
 Sicilia vel Cypri urbs. 67. vel prima ex VII. insulis maximis. 13.
 Sicyonii. 36. eorum colonia. ib.
 Sidon. 98. Sidonia. 58.
 Signum Veneris quale Cypri. 23.
 Sil vel *Ægyptium*. 95. vel Cyprium. ib. vel Scythicum. ib.
 Siliqua arbor. 158. seu cerasus. 159. sub qua reperiuntur Barnabæ reliquiæ. 158. 159.
Silvosa Cyprius. 11. 12.
 Simulacra Ariadnæ. 25.
 Simulacrum Veneris. 48.
 Sinapi Cyprium. 90.
 Sinus Issicus. 15. Pamphilius. ib.
 Siromus. 104. Salaminis Rex. 128.
 Smaragdus. 95.
 Smyrna. Vide *Myrrha*.
 Smyrnam esse conditam à Cinyra Rege. 110.
 Solenses & Solios differre. 68.
 Soli urbs vel Ciliciæ, cujus cives *Solientes*. 20. vel Cypri. 11. 20. 57. 99. à Solone ita dicta. 19. (olim autem *Ἀπέα*. 20. 67.) cujus incolæ *Solii* vocati. 26.
 Σολοικίζεν quinam dicantur. 68.
Solæcismus. ibid.
 Solcotypus æris genus. 80.
 Solon. 123. 124. unus ex VII. Sapientibus Græciæ. 19. 20.
 Sophronius Martyr Cypri. 160.
 Sory vel *Ægyptium*. 87. vel Africum. ib. vel Cyprium. ib. vel Hispaniense. ib.
 Σπυρίων dicti Salaminii. 66.
 Specularis lapis. 95.
 Sphagnus. 97. vel Cyprius. ib. vel Phœnicus. ibid.
 Sphecea nomen Cypri. 3. 5. 7. ob Σφῆκας seu *Vesps* incolas. 7.
 Spiridion Martyr Cypri. 160.
 Σπαραγχοῦς Jupiter. 156.
 Spodos Cypria. 87.
 Squama Cypriarum officinarum. 80. duplex. ib. vel clavosa. ib. vel vitiosa. ib.
 Stasanor. 69. Solius, unus ducum Alexandri M. 169. 170.
 Stafanus Homeri gener. 1. 2. 3. unde putetur Poëmatum Cypriorum autor. 2. 3.
 Stasiceus Malienus Rex. 128. capitur. 42.

I N D E X.

Statuæ Athenis prope porticum. 116.
 Stefanor seu Stefanor. 34. 128. Curii
 Rex seu Tyrannus. ib.
 Stipax statuarius. 170.
 Stiria promontorium. 77.
 Stolo in Cyprum misso. 143. Aaron de-
 struit Ecclesias. ib. pacem dissolvens. ib.
 Strategema. 63. quo Menecrates Salami-
 nem expugnat. ib.
 Strato Sidoniorum Rex luxuriosus. 118.
 Stupa Cypria. 92. 98.
 Styrax vel Ciliciæ. 97. vel Cypri. ib. vel
 Pisidiæ. ib. vel Sidonis. ib.
 Sulphur vivum. 85.
 Sultanus Ægypti potitur Cypri. 146. in
 quam Regem restituit captivum. ibid.
 constituitque tributarium. ib.
 Supplicio afficitur profugus Euagoras. 115.
 Sycites. Vide *Catorchites*.
 Synodus Antiochena. 160. Carthagi-
 nensis. ib.
 Syra mollities Cypriorum. 152.
 Syria. 14. 15. 98. 106. 110. cui olim adhæ-
 sit Cyrus. 17.

T.

Tamassus seu Tamafus urbs Cypri. 36.
 58. 70. ubi æris copia. 84. Inde Ta-
 massites seu Tamassius. 70.
 Tanace nonnullis mater Cinyræ Regis.
 106. 107.
 τὰ ποταμὸν Cypriis. 155.
 Tarentini libri ad Bacchium. 161.
 Tauri Cyprii. Vide *Boves*.
 Tauri promontorium. 79.
 Taurus Jovis an potuerit loqui. 165.
 Tegessus seu Tegifus vel urbs Cypri. 70.
 vel promontorium. 70. 77.
 Tegulæ inventæ à Cinyra. 85. 106.
 Telamon pater Teucris fugitivi. 23. qui
 appulit in Cyprum. 56.
 Telchines Cretenses habitasse Cypri. 17.
 Tembros seu Tembrius Cypri urbs. 20.
 36. 70.
 Tempestas dissipat Græcos è bello Tro-
 jano reduces. 55.
 Templum Agrauli. 60. Dianæ Leuco-

phrynes. 139. Diomedis. 60. Jovis Sa-
 laminii. 59. Palladis. 60. Pythicum. 65.
 Veneris. 112. 157. Cypriæ. 109. Pa-
 phiæ. 45. 46. 59. *Prospicientis*. 66.
 Terebinthus Cypri. 97.
 Terræ motibus afflictaur Paphus. 52. 64.
 Tetius fluvius Cypri. 81.
 Teucer à patre patriâ ejectus. 9. 56. 57.
 59. 78. cui nubit filia Cinyræ. 108.
 Teucridarum stirps tantum non definit
 in Euagora. 115.
 Teuthras mons. 163.
 Textoria ars Salaminiorum. 65.
 θαμυργιδεύ & κινυργιδεύ quid differant. 50.
 Thamyas Cilix infert sacra in ædem
 Veneris. ibid.
 Thamyris. 165.
 Thematis i. e. provinciæ in formam redi-
 gitur Cyprus. 143.
 Theodora Cypria nubit Justiniano Imp.
 9. 158.
 Theodoricus à Nieva. 152.
 Theodorus Metochites. 144.
 Theodorus martyr Cypri. 160.
 Theolaus Homeri filius. 2.
 Theophilus Eroticus. 144. præfectus artē
 sibi conciliat Cyprios. ib. superatur au-
 tem à Monomacho. ib.
 Theophilus martyr Cypri. 160.
 Thefaurus Corinthiorum. 117.
 Theseus dat indigenis Cypri pecuniam.
 25. ut sacra faciant Ariadnæ. ibid.
 Thias. 28. pater Cinyræ. 106.
 Thracia. 17.
 Θέσφα Theffalis esse animalia variegata,
 Cyprii verò vestes floridas. 153.
 Throni vel promontorium vel urbs. 28.
 71. 77.
 Thuri promontorium. 79.
 Thuribulum Euclhontis. Vide *Delphis*.
 Thus Sabæum. 45.
 Thyina folia. 159. quibus constare pro-
 ditur Euangelium Matthæi. ibid.
 Thyrria. 77.
 Tiberius Imp. 139.
 Timarchus Nicoclis filius, mirus maxil-
 las. 56. 118.

Ti-

I N D E X.

Timotheus. 116. egens in Lesbo. 11.
 Titus Vespasianus Imp. 141. quo regnan-
 te graviter montis exardentis ignis no-
 cet Cypro. ibid.
 Trabs Cypria. 10.
 Trajanus Imp. 141. sub quo Judæi tru-
 culenti involant in Cyprum. ibid.
 Τερενθίου Cyprii Terebinthus. 155.
 Tremithus, Trimethus seu Trimythus
 Cypri urbs, ex qua Spirydon. 58. 59.
 Treta urbs Cypri. 71.
 Tributum Persæ suis imponunt. 131.
 Triphyllius vel Episcopus. 41. vel Mar-
 tyr Cypri. 160.
 Triremes X Euagoræ. 115.
 Triticum Amathusiorum. 26.
 Triumphum nullum tam auxisse ærarium
 Romanum quàm opes Cypri. 137.
 Tychicus martyr Cypri. 160. Paphis. 56.
 Tychon martyr Cypri. 160.
 Tyranni Cypriorum. 133.
 Tyrannis exercita in Cypro. 119. 144.
 Tyrannos fuisse Cypri Reges. 99.
 Tyrannum Sophistis dici Regem mode-
 ratum. 119.
 Tyrria. 74. 84.

V.

Vatem fuisse Cinyram Regem. 110.
 Vaticinandi ars ex extis suisque. 156.
 Vaticinia Sibyllina. 52.
 Vaticinium Sibyllæ de alluvione Cy-
 pri. 135.
 Vaphres seu Apries Ægypti Rex potitur
 Cypri. 129. spoliatus. ibid.
 Vectem esse inventum Cinyræ. 111.
 Vela Cypria. 92. 98.
 Venerem meretricem suam retulisse inter
 Deos Cinyram. 110.
 Veneris adventu Tremithuntem con-
 cuti. 71. Ejusdem Veneris insula. 5. 35.
 templum unum. 147. ubi nuptam vir
 externus adulterat. ibid.
 Veneris Cypriæ cultoribus pro asse datur
 phallus pugillusque salis. 110.
 Veneti potiuntur Cypri. 146. quam eis
 Turcæ eripiunt. ib.

Ventosa Cyprus. 12.
 Venus. 5. 8. 28. Dea. 46. 48. 55. 62. 71.
 mari concepta. 44. opulenta donariis
 Regum. 47. cognominata vel Acræa.
 76. vel Aëria. 47. vel Amathusia. 23.
 59. 103. vel Ariadna. 25. vel cœlestis.
 44. 46. vel Cypria. 157. vel Dionia. 35.
 vel Golgia. 36. vel Idalia. 38. vel Olym-
 pia. 76. vel Paphia. 23. 59. vel Prospi-
 ciens. 60. vel Φιλομευδης. 44. vel Re-
 gina Gnidi Paphique. 45. 49. non vul-
 garis. 46. sed Urania. 47. colitur Ama-
 massi. 20. 21. Cnidi. 33. &c in Cypro
 specie viri barbati. 23. inspiratque
 eburneo virginis signo animam. 125.
 Vespasianus Imp. 140. sub quo tres Cy-
 pri urbes corruunt terræ motu. ibid.
 Vestibus albis amictæ sceminæ Cypriæ in
 sacris Cereris. 157.
 Vestigia ruinarum Paphi. 52.
 Uhalid Arabum princeps. 143.
 Victoriis multis magnisque non potuisse
 Cyprum capi. 132.
 Vicus Romæ Cyprius. 151.
 Vincula capti Isaaci Comneni. 145.
 unde eximitur. 146.
 Vindicta P. Clodii. 136.
 Vinum vel Cyprium. 83. vel palmeum.
 ibid. vel Sicyonium. ibid. vel Telme-
 siacum. ib.
 Virgines Cypriorum. 147. ex Veneris
 instituto vulgò corpore quæstum dotis
 faciunt. ibid.
 Vita cælebs. 124. Probi descripta ab
 Onesimo. 166.
 Vitam prius amittere vult Rex Cypri
 quàm divitias. 136.
 Umbilici forma in Veneris statua. 48.
 Unguenta amaracina optima. 108.
 Unguentarius fit puer regius. ibid.
 Unguentum vel amaracinum. 91. vel
 Cyprinum. 91. 97. vel liliaceum. 91.
 vel Oenanthinum. ibid. vel sampsu-
 chinum. ibid.
 Vocabula peculiaria Cypriis. 153. 154.
 155. Paphis. 54. 55.
 Voluntaria exilia. 11.

Vo- 12.

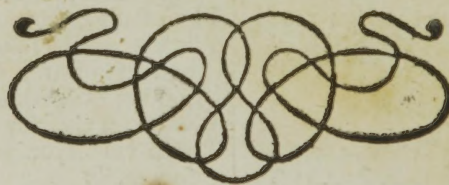
I N D E X.

Voluptas ~~id est~~ refertur inter Deos. 45.
 Vox animosa Anaxarchi in os Tyranni. 121.
 Urania Cypri urbs. 71. 72. à Demetrio capitur. 72.
 Urbes fertilissimæ deliciarum. 10. 11.
 Urbibus Cypri majoribus minores adstipulantur. 99.
 Urbs Æpéa transfertur. 19. è loco sterili in fertilem. ibid.
 Ustum æs. 86. vel in Memphide. ibid. vel in Cypro. ibid.
 Uva Cypria. 83.
 Vulcanus rem habet cum Venere. 97. quæ se abluit. Vide *Balneum*.
 Uxor adimitur Nicocli. 114.

X.

Xenagoras. 1. 7. ejus opus de insulis. 6.
 Xenophon. 3. 168. scriptor Cypriacorum. 168.

Zarangi. 170.
 Zeno I. Philosophus. 166. Stoicæ sectæ princeps. 161. templa ac simulacra vetans. 168. Jovem, Junonem Veneremque excludens Deorum numero. 169. Amorem non item. 168. ejus scripta. 169. statuæ parcit M. Cato in expeditione Cypria. 137. qui discipulos habuerat multos. 167.
 Zeno II. Rhetor. 166. 169. ejus scripta. 169.
 Zeno Imp. 159. sub quo inventæ in Cypro sunt reliquiæ *Barnabæ* cum codice *Matthæi* evangelico. ibid.
 Zephyriæ promontorium. 77.
 Zerinthia Morpho. 5.
 Ziziphi folia. 96.
 Zoroaster primus Bactrianorum Rex. 149. à quo Magices factio. ibid.

KONSERVIERT DURCH
ÖSTERREICHISCHE FLORENZHILFE
WIEN

005643980
005643978
005643979